

Lagrådsremiss

Utbyte av uppgifter i tilläggsskatterapport och kompletteringar av förfarandet av tilläggsskatt för företag i stora koncerner

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 13 november 2025

Niklas Wykman

Linda Bolund Thornell
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Lagrådsremissen innehåller förslag till genomförande av rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (kallat DAC 9). Direktivet är nära sammankopplat med direktivet om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen (EU) 2022/2523 (minimibeskattningsdirektivet). Minimibeskattningsdirektivet genomfördes i svensk rätt genom lagen (2023:875) om tilläggsskatt och kompletterande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Därutöver innehåller lagrådsremissen förslag på ändringar som är en följd av det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av GloBE-information, som antagits av OECD/G20:s Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting (BEPS), kallat det inkluderande ramverket (IF).

I lagrådsremissen föreslås även flera ändringar som syftar till att förbättra och komplettera skatteförfarandet när det gäller tilläggsskatt för företag i stora koncerner samt ändringar som är en följd av nya administrativa riktlinjer och ändringar av GloBE Information Return som antagits av IF. Dessa ändringar innebär bl.a. en tillfällig sanktionslätnad.

Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 april 2026 med undantag för ändring i lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden som föreslås träda i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden	10
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden	13
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	14
2.5	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	17
2.6	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	20
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	29
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (2023:875) om tilläggsskatt	31
3	Ärendet och dess beredning	33
4	Bakgrund.....	33
5	Kompletteringar behövs.....	35
6	Automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.....	36
6.1	Inledning	36
6.2	DAC 9 och GIR MCAA genomförs i svensk rätt.....	39
6.3	Definitioner och förklaringar.....	41
6.4	Utbyte av uppgifter i en tilläggsskatterapport	45
6.5	Samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll.....	52
6.6	Standardformulär och standardiserade dataformat	58
6.7	Dataskydd m.m.....	59
6.8	Skatteverkets skyldigheter.....	62
6.9	Sanktioner	64
7	Sekretess och användningsbegränsningar	65
7.1	Skatteseekretess	65
7.2	Användningsbegränsningar	74
8	En enhetlig tilläggsskatterapport.....	76
8.1	Tilläggsskatterapporten ska utgå från modellreglerna.....	76
8.2	Kompletterande bestämmelse om föreläggande.....	82
9	Automatiserat beslutsfattande	84
9.1	Behov av ändringar för att möjliggöra automatiserade beslut i ärende om tilläggsskatt	84

9.2	Förlängd tidsfrist för omprövning till nackdel på Skatteverkets initiativ	85
9.3	Valuta och omräkning	88
9.4	Vad en tilläggsskattedeclaration ska innehålla	92
10	Tillfällig sanktionslättnad.....	96
11	Kompletterande bestämmelser när det gäller ansökan om ansvarig koncernenhet för kompletterande tilläggsskatt	102
11.1	Formkrav	102
11.2	Beslut om att ansvaret ska upphöra	103
11.3	Ansökan om att en tillkommande koncernenhet ska omfattas av ansvaret	106
12	Skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut.....	108
13	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	110
14	Konsekvensanalys.....	111
15	Författningskommentar	114
15.1	Förslaget till lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter	114
15.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden	126
15.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden	127
15.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	128
15.5	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	130
15.6	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	132
15.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	143
15.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.....	144
Bilaga 1	RÅDETS DIREKTIV (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 9).....	146
Bilaga 2	Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information (January 2025) (GIR MCAA).....	185
Bilaga 3	Sammanfattning av promemorian	210
Bilaga 4	Promemorians lagförslag.....	211
Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna	239

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter,
2. lag om ändring i lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
3. lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
4. lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet,
5. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
6. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
7. lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
8. lag om ändring i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Lagens tillämpningsområde och innehåll

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter som avses i

1. rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och

2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av GloBE-information.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (3–11 §§),
- bestämmelser om överföring av uppgifter (12–14 §§),
- bestämmelser om samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas (15–18 §§),
- bestämmelser om användning av upplysningar som Skatteverket tar emot (19 §),
- bestämmelser om underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelseer av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter (20 och 21 §§).

Definitioner och förklaringar

3 § Med *OECD:s dataöverföringssystem* avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

Termen *uppgiftsincident* har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

4 § Med *rapporteringspliktig jurisdiktion* avses i denna lag

1. en medlemsstat i Europeiska unionen, eller
2. en annan stat med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och vilken har identifierats som en sådan i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313)

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

5 § Med *det allmänna avsnittet* avses det avsnitt i en tilläggsskatterapport som innehåller allmänna upplysningar om den multinationella koncernen som helhet, inklusive dess bolagsstruktur och en övergripande sammanfattning av tillämpningen av reglerna.

6 § Med *avsnitt om jurisdiktion* avses de avsnitt i en tilläggsskatterapport som innehåller information om den närmare tillämpningen av reglerna om tilläggsskatt eller kvalificerad nationell tilläggsskatt för varje stat där den multinationella koncernen bedriver verksamhet.

7 § Med *stat som har beskattningsrätt* avses den stat i vilken ett moderföretag, en koncernenhet, ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag som är eller kan vara skattskyldig för ett tilläggsskattebelopp som beräknats i den egna staten eller en annan stat hör hemma. Detta gäller även om tilläggsskattebeloppet är noll.

8 § Med *genomförandestat* avses en stat som, för ett givet rapporterat beskattningsår, har genomfört

1. en huvudregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 4 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt,

2. en kompletteringsregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 5 § lagen om tilläggsskatt, eller

3. både en huvudregel för tilläggsskatt och en kompletteringsregel för tilläggsskatt.

9 § Med *stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt* avses en stat som enbart har genomfört en regel om nationell tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 3 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt för ett givet rapporterat beskattningsår.

10 § Med *rapporterat beskattningsår* avses det beskattningsår som tilläggsskatterapporten avser.

11 § Termer och uttryck som används i denna lag har, om inte något annat anges, samma betydelse som i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Överföring av uppgifter

12 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra uppgifter som Skatteverket har fått i en tilläggsskatterapport enligt 33 d kap. skatteförarandelagen (2011:1244) från moderföretaget eller den koncernenhet som har utsetts att lämna tilläggsskatterapport och som hör hemma i Sverige. Uppgifter ska överföras i enlighet med 13 § och den rapporterande enhetens anvisningar.

Skatteverket ska inte lämna de uppgifter som avses i första stycket, om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för

de syften som uppgifterna enligt 33 d kap. skatteförfarandelagen lämnas för.

13 § Uppgifter ska överföras enligt följande:

1. Det allmänna avsnittet i tilläggs-katterapporten ska överföras till den genomförandestat där moderföretaget eller koncernenheter i koncernen hör hemma.

2. Det allmänna avsnittet i tilläggs-katterapporten, med undantag av den övergripande sammanfattningen, ska överföras till de stater som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggs-katt och

a) där koncernenheter i koncernen hör hemma,

b) där ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag i koncernen hör hemma, om samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggs-katt, eller

c) där statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag i koncernen omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggs-katt.

3. Ett eller flera avsnitt om jurisdiktion i tilläggs-katterapporten ska överföras till stater som har beskattningsrätt med avseende på de stater som avsnitten gäller.

Med undantag för vad som anges i första stycket 3 ska dock en stat som har beskattningsrätt endast genom kompletterande tilläggs-katt och som har en procentsats för kompletterande tilläggs-katt som är noll, enbart tillhandahållas den del av tilläggs-katterapporten som innehåller information om fördelning av kompletterande tilläggs-katt med avseende på den staten.

Den genomförandestat där moderföretaget hör hemma ska tillhandahållas samtliga avsnitt om jurisdiktion.

14 § Uppgifter ska överföras inom tre månader från den dag tilläggs-katterapporten senast ska lämnas enligt 33 d kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Om tilläggs-katterapporten lämnas in för sent, ska uppgifterna överföras senast inom tre månader från den dag tilläggs-katterapporten lämnades.

Samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll

15 § Om det finns skäl att anta att uppgifter i en tilläggs-katterapport som Skatteverket har mottagit genom automatiskt utbyte behöver ändras på grund av uppenbara fel, får Skatteverket anmäla detta till behörig myndighet i den stat där moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggs-katterapporten hör hemma.

16 § Om en svensk koncernenhet har underrättat Skatteverket om vilken enhet som lämnar tilläggs-katterapporten och i vilken stat den enheten hör hemma men uppgifter inte har överförts från den rapporteringspliktiga jurisdiktionens behöriga myndighet inom tre månader från den dag tilläggs-katterapporten senast ska lämnas i den staten, ska Skatteverket underrätta den behöriga myndigheten om att uppgifterna inte har mottagits.

För en tilläggsskatterapport som avser det första rapporterade beskattningsåret för den rapporteringspliktiga jurisdiktionen, gäller första stycket om tilläggsskatterapporten inte mottagits inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten.

Med första rapporterat beskattningsår avses det första beskattningsår för vilket en huvudregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 4 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt, en kompletteringsregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 5 § lagen om tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 3 § lagen om tilläggsskatt är tillämplig i en stat.

17 § Om moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport hör hemma i Sverige och en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att det finns skäl att anta att uppgifter som har lämnats i en tilläggsskatterapport behöver kompletteras eller ändras, ska Skatteverket vid behov och utan oskäligt dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att inhämta kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatterapport från moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport.

Skatteverket ska så snart som möjligt överföra uppgifter i den ändrade tilläggsskatterapporten i enlighet med 12 §.

18 § Om en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att uppgifter i tilläggsskatterapporten inte har överförts inom den tidsfrist som anges i 14 §, ska Skatteverket utan oskäligt dröjsmål ta reda på skälet till att uppgifterna inte har överförts. Skatteverket ska inom en månad från den dag underrättelsen togs emot meddela den behöriga myndigheten skälet till att uppgifterna inte har överförts och, i de fall det är relevant, informera om när uppgifterna kan förväntas överföras.

Den nya förväntade dagen för överföring ska fastställas till en dag senast tre månader efter den dag underrättelsen om den uteblivna överföringen togs emot.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

19 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

20 § Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

21 § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter,

2. tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 20 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska Skatteverket underrätta den aktuella staten om detta.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. För beskattningsår som avslutas före den 31 mars 2025, ska överföring av uppgifter ske inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas. Överföring av uppgifter ska dock inte ske före den 1 december 2026.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Härigenom föreskrivs att bilaga 2 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Förteckning över de svenska skatter och avgifter som konventionen tillämpas på

Konventionen tillämpas på de skatter och avgifter som *utgår* enligt följande lagar.

Konventionen tillämpas på de skatter och avgifter som *tas ut* enligt följande lagar.

Artikel 2 punkt 1 a:

i) Kupongskattelagen (1970:624), lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, inkomstskattelagen (1999:1229).

i) Kupongskattelagen (1970:624), lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, inkomstskattelagen (1999:1229), *lagen (2023:875) om tilläggsskatt.*

ii) Lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

iii) Lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.

Artikel 2 punkt 1 b:

i) Begravningslagen (1990:1144), lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

ii) Lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, socialavgiftslagen (2000:980).

iii) A. Lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.

B. Lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter.

C. Mervärdesskattelagen (2023:200).

D. Lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, *lagen (1972:820) om skatt på spel*, bilskrotningslagen (1975:343), *lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel*, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., *lagen (1991:1482) om*

D. Lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1998:506) om

¹ Senaste lydelse 2024:758.

lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor, lagen (1999:673) om skatt på avfall, lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, lagen (2022:155) om tobaksskatt, lagen (2022:156) om alkoholskatt.

E. Lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon, vägtrafikskattelagen (2006:227), lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt.

F. Lagen (1972:435) om överlastavgift, lagen (2004:629) om trängselskatt samt bestämmelser som har meddelats med stöd av lagen (2024:172) om infrastrukturavgifter på väg, i fråga om avgifter på allmän väg.

flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor, lagen (1999:673) om skatt på avfall, *lagen (2018:1139) om skatt på spel, lagen (2022:155) om tobaksskatt, lagen (2022:156) om alkoholskatt.*

G. Lagen (1972:435) om överlastavgift, lagen (2004:629) om trängselskatt samt bestämmelser som har meddelats med stöd av lagen (2024:172) om infrastrukturavgifter på väg, i fråga om avgifter på allmän väg.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Härigenom föreskrivs¹ att 17 a § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2025/26:5

Föreslagen lydelse

17 a §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, land-för-land-rapporter *eller* upplysningar om vissa kryptotillgångar,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, land-för-land-rapporter, upplysningar om vissa kryptotillgångar *eller av tilläggsskatterapporter,*

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 § och 2 kap. 5 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet² ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2025/26:5

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §

Uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,
2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,
3. fastighetstaxering,
4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,
5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,
6. handläggning
 - a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
 - b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,
 - c) enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),
 - d) enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och 33 a kap. skatteförfarandelagen,
 - e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen,
 - f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, handläggning av sådant stöd som avses i lagen (2023:230) om förfarande för elstöd till företag samt vid handläggning av sådan kompensation som avses i lagen (2024:404) om skattefrihet och förfarande för kompensation till personer födda 1957 på grund av höjd åldersgräns för förhöjt grundavdrag,
 - g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen, *och*
 - h) enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på
- g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen,
- h) enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. skatteförfarandelagen,

skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. skatteförfarandelagen, och

i) enligt lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggs-skatte rapporter,

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

9. hantering enligt lagen (2024:1300) om uppgiftsskyldighet i fråga om frånvaro på grund av vård av barn, och

10. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

5 §³

Från databasen får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

1. namn och personnummer,

2. organisationsnummer, namn, företagsnamn och juridisk form samt i fråga om handelsbolag och andra juridiska personer sådana uppgifter om huvudkontor och säte som avses i 67 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244),

3. registrering enligt skatteförfarandelagen samt särskilt registrerings- eller redovisningsnummer,

4. på vilket sätt den preliminära skatten ska betalas för en fysisk person,

5. registrering av skyldighet att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter,

6. slag av näringsverksamhet,

7. beslut om likvidation, förenklad avveckling eller konkurs,

8. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som skattebefriad förbrukare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi eller lagen (2022:156) om alkoholskatt och i sådana fall från vilken tidpunkt,

9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt och i sådana fall från vilken tidpunkt,

10. huruvida en distansförsäljare enligt 10 kap. lagen om tobaksskatt har ställt säkerhet för skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet, och

³ Senaste lydelse 2025:103.

11. huruvida en producent av öl har anmält att den är ett oberoende småbryggeri enligt lagen om alkoholskatt och i sådana fall producentens anmälda årsproduktion och eventuell anteckning om att uppgifterna inte har accepterats av Skatteverket vid en prövning.

Från databasen får även uppgifter som lämnats i en tilläggs-katterapport lämnas ut till en enskild som enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt tillhör samma koncern som den som uppgifterna avser, om uppgifterna har betydelse för bedömning och beräkning av den enskildes skatt-skyldighet enligt lagen om tilläggs-skatt.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2.5 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 § och 27 kap. 1 och 2 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2025/26:5 *Föreslagen lydelse*

9 kap.

2 §

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
6. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
7. lagen (1998:620) om belastningsregister,
8. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
9. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,
10. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
11. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,
12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder,
13. brottsdatalagen (2018:1177),
14. lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen,
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, *och*
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar,
16. lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, *och*
16. lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, *och*
17. lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggs-skatte rapporter.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

27 kap.

1 §

Sekretess gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

Sekretess gäller vidare

1. i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen,

2. hos kommun eller region för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatterättsnämnden har lämnat i ett ärende om förhandsbesked i en skatte- eller taxeringsfråga, och

3. hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket har lämnat i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, kryptoavgift och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, kryptoavgift, *rapportavgift* och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3, 4 eller 6 §.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

2 §

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i

1. särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte omfattas av 1 §,

2. ärende om kompensation för eller återbetalning av skatt,

3. ärende om anstånd med erläggande av skatt,

4. ärende om kassaregister enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),
 5. ärende om kontoavgift enligt skatteförfarandelagen,
 6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, *och*
 7. ärende enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.
6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar,
 7. ärende enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, *och*
 8. ärende enligt lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggs skatterapporter.

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men.

Sekretessen gäller inte

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3, 6 *och* 7 samt andra stycket,
 2. beslut om undantag från skyldigheter som gäller kassaregister enligt 39 kap. 9 § skatteförfarandelagen,
 3. beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. skatteförfarandelagen, eller
 4. beslut om kontoavgift enligt 49 b kap. skatteförfarandelagen.
 Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3 eller 4 §.
 För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2.6 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)¹

dels att nuvarande 32 a kap. 5 § ska betecknas 32 a kap. 7 §,

dels att 32 a kap. 3 §, 33 d kap. 2, 7 och 8 §§, 37 kap. 11 §, 49 kap. 8 §, 52 kap. 3 och 4 §§, 56 a kap. 4 §, 66 kap. 7, 21 och 22 §§ och 67 kap. 12 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 66 kap. 27 § ska lyda ”Efterbeskattning – omprövning till nackdel efter tvåårs- eller fyraårsfristen”,

dels att rubriken närmast före 32 a kap. 5 § ska sättas närmast före 32 a kap. 7 §,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 32 a kap. 5 och 6 §§, 33 d kap. 8 a och 8 b §§, 37 kap. 7 b § och 51 kap. 5 §, och närmast före 32 a kap. 5 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

32 a kap.

3 §²

En tilläggsskattedeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om vilken enhet som lämnar tilläggsskatterapport,
3. uppgift om att enheten har tagit del av rapporten i 2,

4. summan av tilläggsskattebelopp som den deklareringskyldige är skattskyldig för enligt huvudregeln för tilläggsskatt,

5. summan av kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter,

4. de uppgifter som behövs för att fördela kompletterande tilläggsskatt, och

5. de uppgifter som behövs för beräkning av nationell tilläggsskatt enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

6. de uppgifter som behövs för att fördela kompletterande tilläggsskatt, och

7. de uppgifter som behövs för beräkning *och fördelning* av nationell tilläggsskatt enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Valuta

5 §

Uppgifter om tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt som ska lämnas i en

¹ Senaste lydelse av 32 a kap. 5 § 2023:880 rubriken närmast före 32 a kap. 5 § 2023:880.

² Senaste lydelse 2023:880.

tilläggs-skattedeklaration ska anges i svenska kronor.

Om beräkningarna enligt lagen (2023:875) om tilläggs-skatt har gjorts i annan valuta än svenska kronor ska omräkning ske enligt 6 §.

6 §

Tilläggs-skattebelopp och kompletterande tilläggs-skatt ska räknas om enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänförs till. De kurser som fastställs av Sveriges riksbank ska användas.

Om Sveriges riksbank inte har fastställt någon valutakurs gäller följande. Motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta ska användas vid omräkning. Om det inte har fastställts någon valutakurs för svenska kronor, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

33 d kap.

2 §³

Definitionerna av stat, koncern, svensk koncernenhet, moderföretag, moderenhet, delägd moderenhet och huvudregel för tilläggs-skatt är desamma i detta kapitel som i lagen (2023:875) om tilläggs-skatt.

Definitionerna av stat, koncern, svensk koncernenhet, moderföretag, moderenhet, delägd moderenhet, huvudregel för tilläggs-skatt och modellreglerna är desamma i detta kapitel som i lagen (2023:875) om tilläggs-skatt.

Definitionerna av genomförandestat och stat som har beskattningsrätt är desamma i detta kapitel som i 7 och 8 §§ lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggs-skatterapporter.

³ Senaste lydelse 2023:880.

7 §⁴

En tilläggsskatterapport ska innehålla en förteckning över de val som har gjorts *enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt*. Rapporten ska också innehålla en förteckning över de återkallelser av val som har gjorts.

En tilläggsskatterapport ska innehålla en förteckning över de val som har gjorts. Rapporten ska också innehålla en förteckning över de återkallelser av val som har gjorts.

8 §⁵

Om det för en koncern tillämpas ett sådant undantag som avses i 6 kap. 16 eller 17 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt, ska tilläggsskatterapporten innehålla uppgift om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet har börjat.

Om det för en koncern tillämpas ett sådant undantag *från reglerna under fem år* som avses i 6 kap. 16, 16 a, 16 b eller 17 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt *eller motsvarande regler i en annan stat*, ska tilläggsskatterapporten innehålla uppgift om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet har börjat.

8 a §

Uppgifter som ska lämnas enligt 5–8 §§ ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentar. Undantag finns i 8 b §.

Om en sådan tillämpning skiljer sig från vad som föreskrivs enligt nationell rätt i en genomförandestat, ska tilläggsskatterapporten även innehålla upplysning om detta och uppgift om effekten av skillnaden.

8 b §

Om tilläggsskatterapporten innehåller ett val om förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat eller det endast finns en stat som har beskattningsrätt över tilläggs-skattebeloppet som beräknats i en stat, ska 8 a § inte tillämpas. Uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska då baseras på den nationella rätten i den stat för vilken förenklingsregeln har valts

⁴ Senaste lydelse 2023:880.

⁵ Senaste lydelse 2023:880.

eller i den stat som har beskattningsrätt.

37 kap.

7 b §

Skatteverket får förelägga en svensk koncernenhet att lämna uppgift som behövs för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport om det kan antas att uppgiften inte stämmer överens med bestämmelserna i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Första stycket gäller endast om det kan antas att uppgiften som har lämnats i en tilläggsskatterapport har betydelse för bedömningen av koncernenhetens skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

11 §⁶

Om Skatteverket har tagit emot en begäran om upplysningar och verket behöver en uppgift för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eller ett avtal som medför skyldighet att utbyta upplysningar i skatteärenden, gäller följande.

Skatteverket får förelägga

1. den som de begärda upplysningarna avser, att lämna uppgift som verket behöver, *eller*

2. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift som verket behöver om en rättshandling med någon annan.

Skatteverket får förelägga

1. den som de begärda upplysningarna avser, att lämna uppgift som verket behöver,

2. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift som verket behöver om en rättshandling med någon annan, *eller*

3. den som har lämnat in en tilläggsskatterapport eller är ett moderföretag enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt, att lämna uppgift som verket behöver för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport.

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i andra stycket 2 föreläggas att lämna sådan uppgift som avses där.

⁶ Senaste lydelse 2012:847.

49 kap.

8 §

Skattetillägg ska tas ut av den som

1. har skönsbeskattats på grund av att någon inkomstdeklaration inte har lämnats,

2. inte heller har lämnat deklaration inom den tid som föreskrivs i 7 §, och

3. på Skatteverkets initiativ påförs ytterligare skatt genom omprövning av skönsbeskattningsbeslutet.

Ett beslut om skattetillägg ska inte undanröjas om en inkomstdeklaration lämnas senare.

Om skattetillägg inte har tagits ut i samband med det första skönsbeskattningsbeslutet ska, vid tillämpningen av första stycket 2, det som sägs i 7 § om beslutet om skattetillägg och kännedom om skattetillägget i stället gälla skönsbeskattningsbeslutet och kännedom om skönsbeskattningen.

1. har skönsbeskattats på grund av att någon inkomstdeklaration eller tilläggs-skattedeklaration inte har lämnats,

Ett beslut om skattetillägg ska inte undanröjas om en inkomstdeklaration eller tilläggs-skattedeklaration lämnas senare.

51 kap.

5 §

Skattetillägg eller rapportavgift ska inte tas ut om en koncernenhet vidtagit skäliga åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar i enlighet med 33 d kap. och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tilläggs-skatt.

Bestämmelsen gäller för räkenskapsår som börjar före den 1 januari 2027 och avslutas senast den 30 juni 2028.

52 kap.

3 §⁷

Ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas senast under det andra året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg på tilläggs-skatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom *tre* år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg på tilläggs-skatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom *fyra* år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

4 §⁸

Om den som är deklarationsskyldig lämnar en inkomstdeklaration eller skattedeklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av *andra* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklaration, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

56 a kap.

4 §⁹

I ett beslut om tilläggsskatt ska belopp anges i svenska kronor. Om beloppet som ligger till grund för beslutet anges i annan valuta, ska beloppet omräknas till svenska kronor *utifrån balansdagens kurs för koncernenheten. Om beloppet inte kan hänföras till en enskild koncernenhet ska kursen på moderföretagets balansdag användas.*

Den kurs som fastställs av Sveriges riksbank för köp av svenska kronor ska användas vid omräkning. Om någon valutakurs inte fastställts av Sveriges riksbank gäller följande. Motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta ska användas vid omräkning. Om någon valutakurs avseende svenska kronor inte har fastställts, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

I ett beslut om tilläggsskatt ska belopp anges i svenska kronor. Om beloppet som ligger till grund för beslutet anges i annan valuta, ska beloppet omräknas till svenska kronor *enligt vad som anges i 32 a kap. 6 §.*

⁸ Senaste lydelse 2023:880.

⁹ Senaste lydelse 2023:880.

66 kap.

7 §

En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,
4. uppgifts- eller dokumentations skyldighet,
5. föreläggande,
6. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,
7. tvångsåtgärder,
8. återkallelseavgift,
9. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
10. rapporteringsavgift,
11. plattformavgift,
12. kryptoavgift,
13. kontrollavgift,
14. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
15. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
16. verkställighet, *eller* 16. verkställighet,
17. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd. 17. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd, *eller*
18. ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 §

Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (tvåårsfristen).

Om beslutet om omprövning avser ett beslut om tilläggsskatt ska dock beslutet meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (fyraårsfristen).

22 §¹⁰

Om den som är deklarationsskyldig lämnar inkomstdeklaration eller skattedeklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket. Ett sådant beslut får dock bara meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av *andra* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklaration, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Första-tredje styckena gäller inte beslut om förseningsavgift.

Lydelse enligt prop. 2025/26:5

Föreslagen lydelse

67 kap.

12 §

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. deklarationsombud,
6. tvångsåtgärder,
7. återkallelseavgift,
8. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
9. rapporteringsavgift,
10. plattformavgift,
11. kryptoavgift,
12. kontrollavgift,
13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
15. verkställighet, *eller*
16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.
15. verkställighet,
16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd, *eller*
17. ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

¹⁰ Senaste lydelse 2023:880.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2025/26:5

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar tillämpas dock i följande fall även andra lagar:

1. Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, tillämpas lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

2. Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

3. Vid utbyte av upplysningar om kryptotillgångar från rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt artikel 8ad i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU)

1. Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872, tillämpas lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

2. Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

3. Vid utbyte av upplysningar om kryptotillgångar från rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt artikel 8ad i rådets direktiv 2011/16/EU, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226, tillämpas lagen

2023/2226, tillämpas lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av kryptotillgångar.

4. Vid utbyte av tilläggsskatterapporter enligt artikel 8ae i rådets direktiv 2011/16/EU, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872, tillämpas lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2023:875) om tilläggsskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2023:875) om tilläggsskatt

dels att 6 kap. 1 och 15 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 6 kap. 15 a och 15 b §§, av följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2025/26:22

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- skattskyldighet för svensk nationell tilläggsskatt (2–2 c §§),
- skattskyldighet enligt huvudregeln för tilläggsskatt (3–8 §§),
- skattskyldighet enligt kompletteringsregeln för tilläggsskatt (9–15 §§), och
- undantag från reglerna under fem år (16–18 §§).

I 7 kap. finns bestämmelser om hur bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas för särskilda enheter och transaktioner.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §

Om samtliga svenska koncernenheter i en koncern ansöker om det ska Skatteverket besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter enligt 12 §.

Om samtliga svenska koncernenheter i en koncern ansöker om det ska Skatteverket, *om inte särskilda skäl talar mot det*, besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter enligt 12 §.

Om en koncernenhet har tillkommit i koncernen efter beslut om ansvar enligt första stycket, får Skatteverket efter ansökan besluta att ansvaret även ska gälla den koncernenhet som tillkommit. Ansökan ska lämnas gemensamt av den ansvariga koncernenheten och den tillkommande koncernenheten.

Ansökan ska göras senast 14 månader efter utgången av det beskattningsår som den avser. Beslutet gäller så länge den ansvariga koncernenheten ingår i koncernen eller till dess att de svenska koncernenheterna gemensamt anmäler att ansvaret ska upphöra.

15 a §

Ansökan enligt 15 § ska lämnas på ett formulär som fastställts av Skatteverket.

15 b §

Om det finns särskilda skäl får Skatteverket besluta att ansvaret enligt 15 § ska upphöra att gälla.

Ett sådant beslut gäller från och med dagen för beslutet eller den senare dag som Skatteverket bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

3 Ärendet och dess beredning

Den 1 januari 2024 trädde lagen (2023:875) om tilläggsskatt i kraft. Genom lagen genomfördes rådets direktiv (EU) 2022/2523 av den 14 december 2022 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen, kallat minimibeskattningsdirektivet, i svensk rätt. Syftet med minimibeskattningsdirektivet är att genomföra de modellregler om en global minimibeskattnings (Global Anti-Base Erosion Model Rules, hädanefter kallade modellreglerna) som arbetats fram inom ramen för OECD/G20:s Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting (BEPS), hädanefter kallat det inkluderande ramverket (IF).

I december 2024 antog IF ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om utbyte av GloBE-information (GIR MCAA). I april 2025 antogs rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 9). Syftet med GIR MCAA och DAC 9 är att fastställa regler och därigenom underlätta automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter mellan stater. DAC 9 finns i *bilaga 1*. I *bilaga 2* finns GIR MCAA.

Inom Finansdepartementet har promemorian Utbyte av uppgifter i tilläggsskatterapport och kompletteringar av förfarandet av tilläggsskatt för företag i stora koncerner tagits fram med författningsförslag för att genomföra DAC 9 och GIR MCAA. I promemorian föreslås även andra ändringar i syfte att komplettera förfarandet av tilläggsskatt för företag i stora koncerner.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 3*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 4*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5* och remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2025/01507).

I denna lagrådsremiss behandlas promemorians förslag.

4 Bakgrund

Under ett antal år har OECD och G20 bedrivit ett internationellt samarbete i det så kallade Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting, förkortat det inkluderande ramverket (IF) för att motverka skattebaserodering och vinstförflyttning (BEPS). I arbetet har även stater och jurisdiktioner utanför OECD och G20 deltagit. Detta arbete har bl.a. syftat till att säkerställa att vinster beskattas där de uppkommer och där värde skapas.

IF antog den 14 december 2021 s.k. modellregler för global minimibeskattnings (pelare 2). Dessa brukar benämnas GloBE-reglerna (Global Anti-Base Erosion Model Rules), hädanefter kallas de dock för modellreglerna. Modellreglerna kompletteras av förklaringar och exempel i Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two),

hädanefter kallad kommentaren, som godkänts av IF. Kommentaren syftar till att klargöra tolkning och tillämpning av reglerna.

Syftet med modellreglerna är att säkerställa att stora multinationella koncerners vinster beskattas med en effektiv skattesats på minst 15 procent beräknat på ett underlag som utgår från koncernredovisningen. Reglerna utgör ett koordinerat system för beskattning av lågbeskattade vinster genom att tilläggsskatt tas ut i en annan stat på sådana vinster. Reglerna ska genomföras i form av ett gemensamt tillvägagångssätt (en s.k. ”common approach”). Det innebär att de stater som enats om reglerna inte är förbundna att införa dem i nationell rätt, men om de gör det ska reglerna införas och administreras i enlighet med modellreglerna och tillhörande kommentar.

För att genomföra modellreglerna inom EU antog rådet den 14 december 2022 direktivet om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen, (EU) 2022/2523, nedan kallat minimibeskattningsdirektivet. Regeringen beslutade den 26 oktober 2023 att överlämna propositionen Tilläggsskatt för företag i stora koncerner (prop. 2023/24:32) till riksdagen. Bestämmelserna trädde i kraft den 1 januari 2024. Sedan dess har bestämmelserna kompletterats genom förslag i propositionen Kompletteringar till bestämmelserna om tilläggsskatt för företag i stora koncerner (prop. 2024/25:7), som trädde i kraft den 1 januari 2025. Ytterligare kompletteringar, med ikraftträdande den 1 januari 2026, föreslås i propositionen Ytterligare kompletteringar till bestämmelserna om tilläggsskatt för företag i stora koncerner (prop. 2025/26:22).

Sedan modellreglerna antogs har arbetet inom IF fortsatt och är pågående. Det har utarbetats och fastställts en standardiserad global tilläggsskatterapport (”GloBE Information Return”) som syftar till att underlätta efterlevnad av reglerna och administration av modellreglerna. Upplysningarna i tilläggsskatterapporten (s.k. GloBE-information) är omfattande och kommer att ligga till grund för skattemyndigheterna där koncernenheterna hör hemma, när de ska bedöma om koncernen uppfyller kraven om minimibeskattnings och skyldighet att betala tilläggsskatt. Tilläggsskatterapporten ska innehålla upplysningar om koncernens struktur, information som är nödvändig för att beräkna den effektiva skattesatsen i varje stat samt, i förekommande fall, fördelning av tilläggsskatt som ska betalas enligt reglerna för skattskyldighet: nationell tilläggsskatt, huvudregeln för tilläggsskatt och kompletteringsregeln för tilläggsskatt. Uppgifterna i rapporten ska avse hela koncernen, oavsett vilken enhet som lämnar in rapporten. Det är en mycket omfattande uppgiftsbörda som förutsätter ett fritt informationsflöde inom koncernen. IF har även utarbetat administrativa riktlinjer (Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)) och olika förenklingsregler för modellreglerna (dokumentet om Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two)).

Inom IF har även utarbetats en modell för ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av GloBE-information, förkortad GIR MCAA. Avtalet antogs den 27 december 2024. När det gäller informationsutbyte inom EU presenterade Europeiska kommissionen den 28 oktober 2024 ett förslag till ändring av rådets

direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning (COM(2024) 497). Förslaget har GIR MCAA som utgångspunkt. Direktivet antogs av rådet den 14 april 2025. Ändringsdirektivet är det åttonde i ordningen, när det gäller administrativt samarbete i fråga om direkt beskattning, och kallas DAC 9. Reglerna om informationsutbyte gör det möjligt för koncernen att lämna in tilläggsskatterapporten endast i en stat och för skattemyndigheterna att sedermera utbyta relevanta uppgifter i tilläggsskatterapporten med de stater som har genomfört GloBE-reglerna och som koncernen bedriver verksamhet i.

5 Kompletteringar behövs

Regeringens bedömning

Förfarandet för tilläggsskatt behöver kompletteras genom ytterligare bestämmelser. Det bör införas bestämmelser om en tillfällig sanktionslättnad i enlighet med överenskommelsen inom ramen för det inkluderande ramverket. Vidare bör det införas bestämmelser om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter i enlighet med rådets direktiv (EU) 2025/872 (DAC 9) och det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av GloBE-information.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Sveriges advokatsamfund är positiv till att det införs regler om informationsutbyte och regler som syftar till att förbättra och komplettera skatteförfarandet när det gäller tilläggsskatt för företag i stora koncerner och påpekar att regelverket gällande tilläggsskatt och tilläggsskatterapporter är komplext och ålägger berörda företag en stor arbetsbörda. Det finns därför behov av en senare översyn av tillämpningen för att säkerställa förutsebarhet och enhetlig tillämpning av reglerna. *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet*, *Skatteverket* och *Sveriges Riksbank* tillstyrker förslagen.

Skälen för regeringens bedömning

Regeringen konstaterar i propositionen Tilläggsskatt för företag i stora koncerner att arbetet med att ta fram lagstiftningen som ska genomföra minimibeskattningsdirektivet i svensk rätt präglades av den mycket korta tid som stod till förfogande. Det är därtill fråga om ett komplext regelverk, samtidigt som vikten av att ha svenska regler på plats samtidigt som övriga medlemsstater inom EU genomför minimibeskattningsdirektivet i sina nationella rättsordningar måste lyftas särskilt. Det var nödvändigt att göra en avvägning mellan å ena sidan önskvärd tidsåtgång för lagstiftnings-

arbetet och å andra sidan ett starkt önskemål att ha samspelande regler i kraft vid samma tidpunkt på en gemensam marknad. Eftersom de materiella bestämmelserna i minimibeskattningsdirektivet skulle införas i nationell rätt senast den 31 december 2023 var det nödvändigt att sätta en gräns för vad som rymdes inom det lagstiftningsärendet för att fullgöra genomförandet av minimibeskattningsdirektivet (prop. 2023/24:32 s. 123 och 131). Propositionen innehöll därmed inte samtliga lagstiftningsförslag som krävs för att svensk rätt ska anses ligga i linje med modellreglerna, kommentaren och antagna riktlinjer från OECD.

Arbetet med kommentaren till OECD:s modellregler pågår och är ännu inte avslutat. I februari, juli och december 2023, juni 2024 och januari 2025 antogs administrativa riktlinjer. När det gäller de riktlinjer som har antagits i februari 2023 så omfattades de av propositionen 2023/24:32 endast i den utsträckning det var fråga om förtydliganden och exempel men inte några sådana klargöranden som skulle kräva ny lagstiftning som går utöver de förslag som redan hade remitterats. Regeringen har i den efterföljande propositionen Kompletteringar till bestämmelserna om tilläggsskatt för företag i stora koncerner (prop. 2024/25:7) lämnat förslag på kompletterande bestämmelser med anledning av riktlinjerna från 2023. Ytterligare kompletteringar med anledning av riktlinjerna från 2024 föreslås i propositionen Ytterligare kompletteringar till bestämmelserna om tilläggsskatt för företag i stora koncerner (prop. 2025/26:22). Regeringen följer således noggrant arbetet och föreslår kompletterande regler när det behövs, vilket *Sveriges advokatsamfund* lyfter.

När det gäller en tillfällig sanktionslättnad som fastställdes i dokumentet Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two) har regeringen i proposition 2023/24:32 anfört att det finns anledning att återkomma i frågan eftersom den kräver ytterligare analys och bedömning (a. prop. s. 435). Avsnittet om den tillfälliga sanktionslättningen arbetades i januari 2025 in som bilaga C i IF:s dokument GloBE Information Return.

När det gäller GIR MCAA och DAC 9 krävs kompletterande lagförslag och överväganden för att det automatiska informationsutbytet ska fungera.

6 Automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter

6.1 Inledning

Systematik och referenser

DAC 9 är den åttonde ändringen av rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning som ersatte direktivet 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område (förkortat DAC). En politisk överenskommelse nåddes om DAC 9 på Ekofinrådets möte den 11 mars 2025. DAC 9 antogs sedan av rådet (utrikes frågor) den 14 april 2025.

Det har ännu inte publicerats någon officiell konsoliderad version. DAC 9 innehåller fyra artiklar. I de fyra artiklarna läggs det till nya artiklar samtidigt som ändringar görs i en rad olika befintliga artiklar. I denna lagrådsremiss har det bedömts vara tydligast att hänvisa till artiklarna så som de numreras i det konsoliderade direktivet (dvs. DAC). Undantag från denna systematik förekommer, t.ex. när det gäller artiklar som inte ingår i DAC utan bara finns i DAC 9, såsom artikel 2 där det anges när medlemsstaterna ska ha genomfört och börja tillämpa DAC 9. I dessa fall hänvisas i denna lagrådsremiss till "DAC 9". I övrigt avses artikelnumret i det konsoliderade DAC.

Direktivet om administrativt samarbete (DAC)

Direktivet kallas DAC (Directive on Administrative Cooperation) på både svenska och engelska. Ursprungsversionen från 2011 är med detta synsätt DAC 1. DAC 1 innehåller regler av skiftande natur som alla har att göra med samarbete mellan skattemyndigheter. Regler om automatiskt utbyte av upplysningar finns redan i DAC 1. Även om det främsta syftet i DAC 1 var att genomföra den nya internationella standarden för informationsutbyte på begäran finns också i standarden en möjlighet för behöriga myndigheter i olika länder att komma överens om att utbyta vissa uppgifter automatiskt för varje person som identifierats som hemmahörande i den andra behöriga myndighetens medlemsstat. Att utbytet sker automatiskt innebär att vissa uppgifter om personer som hör hemma i det andra landet skickas till det andra landets behöriga myndighet periodiskt, t.ex. årligen utan att den behöver begära uppgifterna och utan att det behöver röra någon specifik utredning i det andra landet.

Först ut i denna utveckling var det automatiska informationsutbytet om finansiella konton, Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA) och OECD:s gemensamma rapporteringsnormer (Common Reporting Standard, CRS) samt den första ändringen av DAC-direktivet, dvs. rådets direktiv 2014/107/EU (DAC 2). DAC 2 medförde att OECD:s globala standard togs in i EU-rätten.

Sedan kom EU:s andra ändring i rådets direktiv (EU) 2015/2376 (DAC 3). Därigenom infördes regler om ett automatiskt utbyte av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning mellan medlemsstaterna och Europeiska kommissionen.

Den tredje ändringen i DAC antogs i rådets direktiv (EU) 2016/881 (DAC 4). Genom DAC 4 infördes regler om att stora multinationella koncerner ska rapportera uppgifter om sin verksamhet i respektive medlemsstat. Uppgifterna utbyts sedan automatiskt mellan medlemsstaterna. Därigenom infördes även OECD:s standard för land-för-land-rapportering i EU-rätten. Syftet med uppgifterna är i huvudsak att ge skattemyndigheterna i olika länder underlag för en övergripande initial analys av i vilka fall det kan vara av intresse att titta närmare på internpris-sättningsmetoder m.m.

DAC 5, som antogs genom rådets direktiv 2016/2258, var en mycket liten ändring i direktivet, som har stor betydelse. I korthet innebär DAC 5 att även skattemyndigheterna ska ha tillgång till vissa uppgifter som samlas in och registreras för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

Genom rådets direktiv (EU) 2018/822 (DAC 6) infördes bestämmelser som innebär att rådgivare som tar fram rapporteringspliktiga arrangemang för att, på vissa angivna sätt, minimera skattebördan för sina klienter ska lämna uppgifter till skattemyndigheten om arrangemangen och vad som kännetecknar dessa. I vissa fall åligger uppgiftsskyldigheten i stället användarna av arrangemanget.

I rådets direktiv (EU) 2021/514 (DAC 7) infördes bestämmelser om att plattformsoperatörer ska lämna uppgifter till skattemyndigheten om vilken ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats användarna av plattformarna vid försäljning av varor och tjänster samt uthyrning av fast egendom. OECD:s modellregler för rapportering av plattformsoperatörer avseende säljare i delnings- och gigeekonomin (DPI MR) infogades i svensk rätt vid samma tillfälle som DAC 7. Liksom i övriga fall ska dessa uppgifter sedan utbytas mellan behöriga myndigheter i de medlemsstater som berörs.

DAC 8 antogs den 17 oktober 2023. Bestämmelserna innebär att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska rapportera uppgifter om kryptotillgångar till skattemyndigheterna. Skattemyndigheterna ska därefter utbyta upplysningarna om kryptotillgångarna. Uppgifterna som utbyts ska dessutom användas av myndigheterna i beskattningsverksamheten.

Ändringen av DAC som avser DAC 9 beskrivs ovan i avsnitt 4.

OECD:s multilaterala avtal

Modellreglerna och minimibeskattningsdirektivet innehåller regler om uppgiftsskyldighet för koncernenheter som omfattas av reglerna om tilläggsskatt. Varje koncernenhet är skyldig att årligen lämna in en tilläggsskatterapport som innehåller nödvändiga uppgifter för att beräkna effektiv skattesats i varje stat där koncernen bedriver verksamhet samt, i förekommande fall, uppgifter för att beräkna och fördela tilläggsskattebelopp. Skyldigheten att lämna tilläggsskatterapport ankommer på varje koncernenhet. Skyldigheten bortfaller dock om moderföretaget, eller en koncernenhet som moderföretaget har utsett, lämnar tilläggsskatterapport för koncernens räkning till skattemyndigheten i en stat där den hör hemma och länderna har ett avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, se art. 8.1 i modellreglerna och art. 44 i minimibeskattningsdirektivet. Reglerna har genomförts i svensk rätt genom 33 d kap. 3 och 4 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL.

Inom IF har det tagits fram en modell för multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av GloBE-information, GIR MCAA. GIR MCAA innebär att ett automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter ska ske mellan behöriga myndigheter i staterna i enlighet med den s.k. spridningsmetod som har antagits av IF. Spridningsmetoden beskrivs närmare i avsnitt 6.4 och föreslås genomföras i 13 § i den nya lagen. Bestämmelserna om automatiskt utbyte innebär att skattemyndigheten i den stat där moderföretaget, eller en annan koncernenhet som moderföretaget har utsett, hör hemma ansvarar för att ta emot tilläggsskatterapporten för koncernens räkning och sedan utbyta relevanta delar av densamma till de stater där koncernen bedriver

verksamhet. Regeringen beslutade den 23 oktober 2025 att avtalet ska undertecknas.

GIR MCAA är utgångspunkten för det nya informationsutbytet om tilläggsskatterapporter som nu tas in som en del av DAC. Enligt DAC 9 bör direktivet överensstämja med GIR MCAA och dess kommentar samt det av IF fastställda formuläret GloBE Information Return (se skäl 3 i DAC 9). Det automatiska utbytet av tilläggsskatterapporter enligt DAC 9 och GIR MCAA ligger nära i linje med varandra.

6.2 DAC 9 och GIR MCAA genomförs i svensk rätt

Regeringens förslag

Rådets direktiv (EU) 2025/872 (DAC 9) ska genomföras tillsammans med det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av GloBE-information som ett enhetligt regelverk i svensk rätt.

En ny lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter ska införas. Lagen ska tillämpas både om informationsutbytet sker med andra medlemsstater i enlighet med ändringsdirektivet eller med andra stater i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter.

Samtliga hänvisningar till EU-rättsakter i den nya lagen ska vara statiska.

Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska omfatta lagen om tilläggsskatt och lagen om skatt på spel.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer i sak överens med regeringens, men lämnar inte förslag om ändring av bilaga 2 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden utöver förslaget att lagen om tilläggsskatt ska omfattas av bilagan.

Remissinstanserna

Skatteverket anser att bilaga 2 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden är överflödigt och att det bör övervägas om bilagan bör upphävas i sin helhet. Artikel 2 tillsammans med bilaga A till konventionen är tillräcklig och eventuell avvikelser i bilaga 2 från bilaga A innebär osäkerhet i fråga om konventionens tillämpningsområde. *Näringslivets skattedelegation*, till vars yttrande *Fastighetsägarna*, *Företagarna*, *Svensk försäkring*, *Svensk Sjöfart*, *Svenskt Näringsliv* och *Swedish Private Equity & Venture Capital Association* ansluter sig (nedan NSD m.fl.), tillstyrker föreslagen.

Skälen för regeringens förslag

Bestämmelser om skyldighet för koncernenheter, som omfattas av lagen (2023:875) om tilläggsskatt, att lämna tilläggsskatterapport och vad en tilläggsskatterapport ska innehålla m.m., har redan införts i svensk rätt, se 33 d kap. SFL och prop. 2023/24:32. Det multilaterala avtalet GIR MCAA och direktivet DAC 9 handlar båda om de uppgifter som en koncernenhet har lämnat i en tilläggsskatterapport som ska utbytas med andra stater. Att stater har ett gällande avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter innebär att koncernen kan centralisera sin uppgiftsskyldighet och endast lämna in tilläggsskatterapporten i en stat, se 33 d kap. 4 § SFL.

Av artikel 2.1 i DAC 9 framgår att Sverige senast den 31 december 2025 ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. För att DAC 9 ska bli tillämpligt i svensk rätt krävs att det införs en skyldighet för Skatteverket att automatiskt utbyta uppgifter i tilläggsskatterapporter med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater.

GIR MCAA innebär att ett automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter ska ske mellan behöriga myndigheter i stater som genomfört modellreglerna eller en kvalificerad regel om nationell tilläggsskatt. Regeringen beslutade den 23 oktober 2025 att avtalet ska undertecknas. Bestämmelserna som införs behöver därför anpassas på ett sådant sätt att de kan tillämpas även för utbyte med andra stater än de medlemsstater som omfattas av direktivet. Ändringarna i DAC har tidigare genomförts på detta sätt när det är fråga om nya regler i direktivet som har sin motsvarighet i avtal och regler som tagits fram inom OECD.

Sverige behöver genomföra både EU:s och OECD:s regelverk. Ett flertal av de multinationella koncernerna där en svensk koncernenhet ingår bedriver verksamhet såväl i EU som i tredjeland. Om regelverken inte stämmer överens skulle det innebära en större administrativ börda för de multinationella koncerner som bedriver verksamhet både inom EU och i tredjeland. Olika regelverk skulle även öka Skatteverkets kostnader. Det är därför nödvändigt att regelverken genomförs på ett enhetligt sätt. I lagrådsremissen föreslås därför att det införs en ny lag som reglerar det automatiska utbytet av tilläggsskatterapporter och som gäller både vid utbytet enligt DAC och vid utbytet med tredjeländer enligt gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

I några av de bestämmelser som föreslås i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter krävs det hänvisningar till vissa EU-rättsakter. Sådana hänvisningar kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En följd av denna hänvisningsteknik är därmed att den nationella författningen normalt behöver ändras varje gång EU-bestämmelsen ändras. Den hänvisningstekniken bör användas när exempelvis ett EU-direktiv ger den svenska författningstexten ett materiellt innehåll. En dynamisk hänvisning innebär i stället att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Sådana hänvisningar används i större utsträckning vid EU-förordningar.

Hänvisningarna till direktiven ger lagtexten materiellt innehåll vilket gör att hänvisningarna bör vara statiska för att undvika att framtida direktivändringar ges omedelbart genomslag. Samtliga hänvisningar i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter till rättsakter från EU bör därför vara statiska. En följd av att ha statiska hänvisningar blir att om rättsakterna ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring behöver göras i den nationella lagstiftningen.

I Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden finns bestämmelser om informationsutbyte för beskattningssändamål, delgivning av handlingar och indrivning av skatter och avgifter m.m. Konventionen har inkorporerats i svensk rätt genom lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Konventionen tillämpas i fråga om de svenska skatter och avgifter som anges i bilaga 2. När det gäller bilaga 2 framgår av förarbetena till införandet av lagen att bilaga A till konventionen har sådana inslag av normgivning att den bör införlivas med svensk rätt genom lagreglering för att det inte ska råda någon tvekan om att förfarandet står i överensstämmelse med regeringsformen (se bet. 1989/90:SkU17 s. 58 och 59). När det gäller frågan om bilagan är överflödigt och kan upphävas, vilket *Skatteverket* lyfter, saknas tillräcklig analys för att ta ställning till frågan inom ramen för det aktuella lagstiftningsärendet.

Konventionen bör även tillämpas för tilläggsskatt som regleras i lagen om tilläggsskatt och bilaga 2 bör därför ändras för att omfatta denna lag. Bilaga 2 till konventionen bör även i övrigt uppdateras för att korrekt återspegla för vilka skatter och avgifter som konventionen tillämpas. Punktskattelagar som upphävts före 2020 bör således tas bort ur bilagan medan lagen (2018:1139) om skatt på spel, som ersätter flera av dessa lagar, bör läggas till. Vidare bör numreringen uppdateras för att korrekt återspegla kategoriseringen av skatter som omnämns i artikel 2 punkt 1 b iii i konventionen.

Lagförslag

Förslaget innebär att det införs en ny lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter samt att bilaga 2 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ändras.

6.3 Definitioner och förklaringar

Regeringens förslag

Motsvarigheter till definitionerna i rådets direktiv (EU) 2025/872 (DAC 9) och det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av GloBE-information ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Definitioner som ska tas in är OECD:s dataöverföringssystem, uppgiftsincident, rapporteringspliktig jurisdiktion, det allmänna avsnittet, avsnitt om jurisdiktion, stat som har beskattningsrätt, genom-

förändestat, stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt och rapporterat beskattningsår.

De termer och uttryck som finns i lagen om tilläggsskatt ska ha motsvarande innebörd i den nya lagen.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer i sak överens med regeringens, men har delvis en annan språklig och lagteknisk utformning.

Remissinstanserna

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Fastighetsägarna*, *Företagarna*, *Svensk försäkring*, *Svensk Sjöfart*, *Svenskt Näringsliv* och *Swedish Private Equity & Venture Capital Association* ansluter sig (nedan NSD m.fl.), tillstyrker förslagen.

Skälen för regeringens förslag

I artikel 3 i DAC definieras vissa termer. Artikel 3.9 andra stycket i DAC har ändrats på så sätt att, i fråga om artiklarna 8ae och 9a och bilaga VII, alla begrepp ska ha den betydelse som anges i särskilt angivna artiklar i minimibeskattningsdirektivet. Det gäller bl.a. koncernenhet, multinationell koncern, yttersta moderenhet, kvalificerad huvudregel för tilläggsskatt, kvalificerad nationell tilläggsskatt, kvalificerad kompletteringsregel för tilläggsskatt och joint venture (samriskföretag). Dessa termer är redan definierade i lagen om tilläggsskatt och det saknas behov av kompletteringar i svensk rätt i denna del. Detsamma gäller även i fråga om termen stat som definieras i lagen om tilläggsskatt. Ytterligare bestämmelser om definitioner finns i avsnitt I i bilaga VII till DAC och i avsnitt 1 i GIR MCAA.

OECD:s dataöverföringssystem och uppgiftsincident

OECD:s dataöverföringssystem är ett gemensamt system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning. En definition av denna term bör tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

I artikel 25.6 i DAC finns bestämmelser om det förfarande som medlemsstaterna och kommissionen ska följa i händelse av en uppgiftsincident i en medlemsstat. Bestämmelser om hur Skatteverket ska agera vid en uppgiftsincident i Sverige eller en annan medlemsstat regleras i 22 b och 22 c §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, nedan förkortad lagen om administrativt samarbete, se vidare avsnitt 6.7.

Med uppgiftsincident avses en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet eller olycka och som kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet, se 7 §

lagen om administrativt samarbete. Termen bör ha samma betydelse i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Rapporteringspliktig jurisdiktion

Termen rapporteringspliktig jurisdiktion har betydelse för vilka stater och jurisdiktioner som uppgifter ska utbytas med. Med en rapporteringspliktig jurisdiktion avses en medlemsstat i EU eller en annan stat eller jurisdiktion med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och staten eller jurisdiktionen och som har identifierats som en rapporteringspliktig jurisdiktion i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Termen har betydelse för vilka stater uppgifter ska utbytas med. En definition av denna term bör tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Genomförandestat och stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt

Med genomförande medlemsstat avses en medlemsstat som för ett givet rapporterat beskattningsår (i DAC används emellertid termen rapporterat räkenskapsår) har genomfört 1) en kvalificerad huvudregel för tilläggsskatt, 2) en kvalificerad kompletteringsregel för tilläggsskatt, eller 3) både och.

Med medlemsstat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt avses en medlemsstat som inte har genomfört en kvalificerad huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt utan enbart har genomfört en kvalificerad regel om nationell tilläggsskatt. Vad som avses med en kvalificerad regel definieras i 2 kap. 3–5 a §§ lagen om tilläggsskatt.

Definitionerna motsvarar de som återfinns i GIR MCAA i fråga om genomförande jurisdiktion (Implementing Jurisdictions) eller jurisdiktion som enbart infört en kvalificerad nationell tilläggsskatt (QDMTT-only Jurisdictions). För att definitionerna ska vara tillämpliga inte enbart när det gäller medlemsstater utan även tredjeländer, bör definitionerna i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter benämnas genomförandestat respektive stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt.

Allmänt avsnitt och avsnitt om jurisdiktion

Allmänt avsnitt och avsnitt om jurisdiktion definieras på samma sätt i såväl bilaga VII till DAC som i GIR MCAA och bör införas i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Med allmänt avsnitt avses den del av tilläggsskatterapporten som innehåller allmänna upplysningar om den multinationella koncernen som helhet, inbegripet dess bolagsstruktur och en övergripande sammanfattning av tillämpningen av reglerna om tilläggsskatt. Det allmänna avsnittet utgörs av del 1 i tilläggsskatterapporten.

Avsnitt om jurisdiktion är den del av tilläggsskatterapporten som innehåller information om den närmare tillämpningen av reglerna om tilläggsskatt eller kvalificerad nationell tilläggsskatt för varje stat där den

multinationella koncernen bedriver verksamhet. Avsnitt om jurisdiktion utgörs av del 2 och 3 i tilläggsskatterapporten. I vissa fall när beräkningar ska göras särskilt, kan flera uppsättningar av del 2 eller 3 lämnas om fråga om en och samma stat. Det gäller t.ex. vid separat beräkning av tilläggsskattebeloppet för ett samriskföretag och dess dotterföretag, jfr 7 kap. 45 § lagen om tilläggsskatt.

Stat som har beskattningsrätt

Vad som avses med en stat som har beskattningsrätt är inte närmare definierat i vare sig DAC eller GIR MCAA. Det finns emellertid behov av att i nationell lagstiftning definiera stat som har beskattningsrätt och en sådan definition bör föras in i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Ledning kan hämtas från IF:s dokument GloBE Information Return, uppdaterat i januari 2025, där bl.a. följande framgår (se p. 24–27). En genomförandestat (stat A) har beskattningsrätt i förhållande till en annan stat (stat B) om, enligt den regelordning som föreskrivs i modellreglerna, det tilläggsskattebelopp som beräknats för stat B skulle leda till tilläggsskatt som ska betalas enligt bestämmelserna i stat A, även om ingen skyldighet att betala tilläggsskatt faktiskt uppstår, t.ex. på grund av att den effektiva skattesatsen i stat B är över minimiskattesatsen. Bedömningen av om en genomförandestat har beskattningsrätt i fråga om en annan stat kommer därför att bero på de regler som är tillämpliga i andra stater där den multinationella koncernen har koncernenheter och om dessa regler erkänns som kvalificerade. Detta beror på att regelordningen endast gäller när stater har kvalificerade regler enligt definitionen i modellreglerna. En genomförandestat eller stat som enbart infört en kvalificerad nationell tilläggsskatt kan ha beskattningsrätt i förhållande till den egna staten. Detta är fallet när en stat tillämpar en huvudregel för tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt på enheter som hör hemma där. En stat med en kvalificerad nationell tilläggsskatt anses ha beskattningsrätt i fråga om sin egen stat och ska därför förses med avsnitt om jurisdiktion som gäller den egna staten när nationell tilläggsskatt kan påföras koncernenheter eller samriskföretag eller dotterföretag till samriskföretag i den multinationella koncernen.

Med stat som har beskattningsrätt avses således en genomförandestat eller stat som enbart tillämpar en kvalificerad nationell tilläggsskatt och om ett moderföretag eller en koncernenhet hör hemma där och enligt huvudregeln eller kompletteringsregeln för tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt kan bli skattskyldig för ett tilläggsskattebelopp. Frågan om skattskyldighet är inte enbart beroende av genomförandestatsens egna bestämmelser om tilläggsskatt utan även av införda regler i andra stater där koncernen bedriver verksamhet. Tilläggsskattebeloppet kan ha beräknats i en annan stat eller i den egna staten. Det kan således ha beräknats för antingen det egna företaget eller en annan enhet i den multinationella koncernen. En stat kan således ha beskattningsrätt i förhållande till den egna staten och ska då, vid ett utbyte, tillhandahållas de avsnitt som avser den egna staten.

Flera genomförandestater kan ha beskattningsrätt i förhållande till samma stat. Detta kan till exempel vara fallet när både moderföretaget och en delägd moderenhet är skyldiga att tillämpa huvudregeln för tilläggsskatt

i fråga om ett tilläggsskattebelopp som beräknats för en koncernenhet som är belägen i en tredje stat. I så fall har både staten där moderföretaget är beläget och staten där den delägda moderenheten är belägen beskattningsrätt och ett system med avräkning tillämpas för att undvika dubbelbeskattning (jfr 6 kap. 8 § lagen om tilläggsskatt och artikel 2.3 i modellreglerna). På samma sätt har alla stater som tillämpar en kompletteringsregel för tilläggsskatt beskattningsrätt för de stater för vilka tilläggsskattebeloppet inte sänks till noll genom tillämpning av andra regler. Stater som tillämpar en kompletteringsregel för tilläggsskatt anses ha beskattningsrätt i fråga om dessa andra stater även om ingen skyldighet att betala tilläggsskatt faktiskt uppstår.

En genomförandestat kan också ha beskattningsrätt endast för en del av en multinationell koncerns verksamhet. Exempelvis kan en delägd moderenhet inneha en ägarandel i en enda annan koncernenhet och dess beskattningsrätt skulle begränsas till den staten där den koncernenheten är belägen. I de situationer där vissa enheter är undantagna från den multinationella koncernens effektiva skattesats (t.ex. minoritetsägda koncernenheter) ska beskattningsrätten fastställas i förhållande till varje undergrupp eller enhet för vilken en separat beräkning ska göras.

Rapporterat beskattningsår

Slutligen bör termen rapporterat beskattningsår definieras. Med rapporterat beskattningsår avses det beskattningsår som tilläggs-skatte rapporten avser. Både GIR MCAA som DAC innehåller en förlängd tidsfrist för utbyte det första året som en behörig myndighet ska överföra information, dvs. det första rapporterade beskattningsåret. Vad som avses med det första rapporterade beskattningsåret redovisas närmare i avsnitt 6.5.

Lagförslag

Förslaget innebär att 3–11 §§ lagen om automatiskt utbyte av tilläggs-skatte rapporter införs.

6.4 Utbyte av uppgifter i en tilläggsskatte rapport

Regeringens förslag

Skatteverket ska utbyta uppgifter i en tilläggsskatte rapport med behöriga myndigheter i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Uppgifter ska överföras i enlighet med följande regler och enligt den rapporterade enhetens anvisningar.

1. Det allmänna avsnittet i tilläggsskatte rapporten ska överföras till den genomförandestat där moderföretaget eller koncernenheter i koncernen hör hemma.

2. Det allmänna avsnittet i tilläggsskatte rapporten, med undantag av den övergripande sammanfattningen, ska överföras till de stater som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt och

a) där koncernenheter i koncernen hör hemma,

b) där ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag i koncernen hör hemma, om samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt, eller

c) där statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag i koncernen omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt.

3. Ett eller flera avsnitt om jurisdiktion i tilläggsskatterapporten ska överföras till stater som har beskattningsrätt med avseende på de stater som avsnitten gäller.

Med undantag för vad som anges i punkt 3 ska dock en stat som har beskattningsrätt endast genom kompletterande tilläggsskatt och som har en procentsats för kompletterande tilläggsskatt som är noll, enbart tillhandahållas den del av tilläggsskatterapporten som innehåller information om fördelning av kompletterande tilläggsskatt med avseende på den staten.

Den genomförandestat där moderföretaget hör hemma ska tillhandahållas samtliga avsnitt om jurisdiktion.

Skatteverket ska dock inte lämna upplysningar i de fall uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för. Överföring ska inte göras om Sverige saknar ett gällande avtal med den andra staten om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och inte heller om den andra staten har anmält att den inte vill ta emot sådana rapporter.

Uppgifter ska överföras inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas. Om tilläggsskatterapporten lämnas för sent, ska uppgifterna överföras senast inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten lämnades.

Vid utbyte av tilläggsskatterapporter enligt rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning ska lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter tillämpas.

Skatteverket ska i beskattningsdatabasen få behandla uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Regeringens bedömning

Det behöver inte införas någon bestämmelse i svensk lag med anledning av ändringen i DAC om att kommissionen genom genomförandeakter ska anta de nödvändiga praktiska arrangemangen för att underlätta vidarebefordran av uppgifter.

Promemorians förslag och bedömning

Förslagen och bedömningen i promemorian stämmer i sak överens med regeringens, men har delvis en annan språklig och lagteknisk utformning.

Remissinstanserna

FAR är positiv till att informationsutbytet primärt ligger hos skattemyndigheterna men framhåller att om utbytet inte fungerar på avsett sätt, t.ex. i ett inledningsskede, är det viktigt att företagen inte drabbas. Tilläggsskatterapporten måste förses med en möjlighet att lämna kompletterande information som sedan delas mellan länder. *Näringslivets skattedelegation*, till vars yttrande *Fastighetsägarna*, *Företagarna*, *Svensk försäkring*, *Svensk Sjöfart*, *Svenskt Näringsliv* och *Swedish Private Equity & Venture Capital Association* ansluter sig (nedan NSD m.fl.), tillstyrker förslagen och betonar att en generell princip måste vara att uppgifter om ett företags affärsverksamhet endast ska finnas hos de skatteförvaltningar där uppgiften är av betydelse för bedömningar och prövningar avseende de skatter som omfattas av minimibeskattningsdirektivet och modellreglerna. Även *Euroclear Sweden AB* är positiv till den administrativa lättnad som kan förväntas om skattemyndigheterna automatiskt utbyter dessa uppgifter.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Om överföring av uppgifter

Bestämmelser om utbyte av tilläggsskatterapport finns i artikel 8ae i DAC och i avsnitt 2 i GIR MCAA.

Av artikel 8ae.2 i DAC framgår att den behöriga myndigheten i en medlemsstat som har mottagit tilläggsskatterapporten i enlighet med artikel 44.3 a och b i minimibeskattningsdirektivet (nedan kallat central inlämning) genom automatiskt utbyte ska lämna de avsnitt som framgår av den s.k. spridningsmetoden. Se vidare om den s.k. spridningsmetoden under nästa underrubrik. Utbyte ska ske med andra medlemsstater enligt direktivet. Utbyte ska även ske med andra stater eller jurisdiktioner med vilka Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte om tilläggsskatterapporter. Bestämmelserna måste därför utformas på så sätt att de ska vara tillämpliga för alla rapporteringspliktiga jurisdiktioner och inte enbart medlemsstater i EU.

Tilläggsskatterapporter som lämnas in till Skatteverket genom central inlämning ska således utbytas till andra medlemsstater och tredjeland med vilka Sverige har ett gällande avtal om utbyte av tilläggsskatterapporter. Endast tilläggsskatterapport som innehåller den information som framgår av 33 d kap. 5–8 §§ SFL kan lämnas in centralt och således utbytas enligt DAC och GIR MCAA, jfr artikel 44.3 i minimibeskattningsdirektivet och 33 d kap. 4 § första stycket 1 SFL. Detta innebär att en tilläggsskatterapport med förenklat innehåll inte kan lämnas in centralt och således inte heller vara föremål för informationsutbyte. En förenklad tilläggsskatterapport lämnas av en svensk koncernenhet om moderföretaget hör hemma i en stat utanför Europeiska unionen vars nationella bestämmelser är likvärdiga med en huvudregel för tilläggsskatt. En sådan rapport ska inte innehålla uppgifter enligt 33 d kap. 5–7 §§ SFL utan i stället det som föreskrivs i 10 och 11 §§ samma kapitel, se 33 d kap. 9 § SFL.

Tilläggsskatterapporten utgörs av ett standardiserat formulär som fastställs av det inkluderande ramverket. Att formuläret är standardiserat är nödvändigt för att informationsutbytet mellan stater ska kunna fungera.

Det standardiserade formuläret framgår också av bilaga VII till DAC. Det är ett krav för medlemsstaterna att säkerställa att multinationella koncerner använder sig av det standardiserade formuläret för att fullgöra sin redovisningsskyldighet, se artikel 8ae.1 och skäl 6 i DAC. Det saknas möjlighet att, som *FAR* har önskemål om, inom ramen för detta lagstiftningsprojekt ändra utformningen av tilläggsskatterapporten för att den ska kunna förses med kompletterande information som sedan delas mellan länder.

Enligt 27 kap. 1 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, gäller sekretess bl.a. i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretessen är absolut. Uppgifter som har lämnats till Skatteverket i en tilläggsskatterapport omfattas av denna sekretess. Enligt 8 kap. 3 § OSL får dock en uppgift för vilken sekretess gäller röjas för en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation om utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning. För att behöriga myndigheter i andra stater eller jurisdiktioner ska kunna få tillgång till uppgifterna bör en bestämmelse som möjliggör ett utlämnande tas in. En bestämmelse bör införas i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter där det framgår att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra uppgifter som Skatteverket har fått i en tilläggsskatterapport enligt 33 d kap. SFL. Det skulle dock knappast innebära någon nytta för de behöriga myndigheterna i andra rapporteringspliktiga jurisdiktioner om Skatteverket lämnar upplysningar i de fall då uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för. En bestämmelse bör därför tas in om att Skatteverket inte ska lämna upplysningar i de fall uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 33 d kap. SFL lämnas för. Utbyte ska inte heller ske om den andra staten har anmält att den inte önskar ta emot uppgifter.

Utbyte ska ske i enlighet med den s.k. spridningsmetoden, se vidare nedan. Utbytet ska vidare baseras på de anvisningar som den rapporterade koncernenheten har lämnat i tilläggsskatterapporten.

Vilka uppgifter som ska överföras

Förfarandet för spridning av uppgifter, den s.k. spridningsmetoden, är centralt för det automatiska utbytet av tilläggsskatterapporter. Informationen i en tilläggsskatterapport är omfattande och bör därför inte spridas till fler stater än nödvändigt. Spridningsmetoden anger i vilken utsträckning avsnitten i tilläggsskatterapporten är relevanta för beräkning och bedömning av tilläggsskatt i respektive stat. I GIR MCAA har spridningsmetoden definierats medan motsvarande regler har fastställts i artikel 8ae i DAC. Till skillnad från promemorian anser regeringen att regler om vilka uppgifter som ska spridas inte bör föras in som en definition om vad som avses med termen spridningsmetod. Vilka avsnitt av tilläggsskatterapporten som ska överföras till vilken stat bör regleras på följande sätt i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Om moderföretaget hör hemma i en genomförandestat så ska den behöriga myndigheten i den staten tillhandahållas samtliga avsnitt i tilläggsskatterapporten. Staten där moderföretaget hör hemma ska således få tillgång till tilläggsskatterapporten i sin helhet, om staten har infört en kvalificerad huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt, eller båda.

När det gäller andra genomförandestater ska de tillhandahållas det allmänna avsnittet, om en eller flera koncernenheter hör hemma där. De ska även tillhandahållas ett eller flera avsnitt om jurisdiktion i fråga om de stater där de har beskattningsrätt enligt modellreglerna respektive minimibeskattningsdirektivet, inbegripet nationell tilläggsskatt. När det gäller vad som avses med stat som har beskattningsrätt, se avsnitt 6.3.

I de fall kompletterande tilläggsskatt ska beräknas och fördelas kan det innebära att ett stort antal stater har beskattningsrätt. I syfte att begränsa spridningen anges särskilt att i de fall stater har beskattningsrätt endast genom kompletterande tilläggsskatt och procentsatsen för kompletterande tilläggsskatt är noll, ska utbytet endast avse den del av rapporten som ger information om fördelningen av kompletterande tilläggsskatt, vilket motsvarar tabell 3.4.3 i tilläggsskatterapporten. Detta innebär att om en genomförandestat vid tillämpning av reglerna inte har någon koncernenhet som är skyldig att betala tilläggsskatt i fråga om ett tilläggsskattebelopp som räknats fram för enheter i den andra staten, ska den förstnämnda staten inte heller ta del av beräkningarna i tilläggsskatterapporten som avser den sistnämnda staten. Endast tabell 3.4.3 som anger vilka uppgifter som utgjort underlag för beräkningen av fördelning av kompletterande tilläggsskatt ska tillhandahållas. Det beror på att staten kan ha behov av att kontrollera att de uppgifter som koncernen har redovisat om t.ex. anställda och materiella tillgångar i landet är korrekta. Dessa uppgifter är relevanta för fördelningen av kompletterande tilläggsskatt mellan koncernenheter i olika stater, jfr 6 kap. 12 § lagen om tilläggsskatt.

När det gäller stater som enbart har infört en kvalificerad nationell tilläggsskatt begränsas spridningen ytterligare. Dessa stater ska tillhandahållas det allmänna avsnittet med undantag för den övergripande sammanfattningen som utgörs av avsnitt 1.4 i tilläggsskatterapporten. Detta gäller om

- en eller flera koncernenheter hör hemma i den staten,
- ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag i koncernen hör hemma i den staten och samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt, och
- statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag i koncernen omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt.

Stater som enbart har infört en kvalificerad nationell tilläggsskatt ska även tillhandahållas avsnitt om jurisdiktion i de fall staten har beskattningsrätt. Detta innebär att dessa stater kommer att tillhandahållas de avsnitt om jurisdiktion som avser den egna staten. Det kan vara aktuellt om en koncernenhet hör hemma där, om ett samriskföretag eller dotterföretag till samriskföretag hör hemma där och omfattas av den nationella tilläggsskatten, eller om statslösa koncernenheter eller statslösa samrisk-

företag och dotterföretag till samriskföretag i koncernen omfattas av statens nationella tilläggsskatt.

Praktiska arrangemang för att underlätta överföring av uppgifter

Enligt artikel 8ae.5 i DAC ska kommissionen genom genomförandeakter anta de praktiska arrangemang som är nödvändiga för att underlätta vidarebefordran av uppgifterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2 i DAC. Någon bestämmelse behöver inte införas i svensk författning med anledning av detta.

Tidsfrist för överföring

Av artikel 8ae.3 i DAC framgår att utbyte av uppgifter ska äga rum senast tre månader efter tidsfristen för inlämning för det rapporterade räkenskapsåret. Tidsfristen för att lämna in en tilläggsskatterapport för svenska koncernenheter framgår av 33 d kap. 13 § SFL och är enligt huvudregeln 15 månader efter utgången av det beskattningsår som rapporten avser. Om det är första gången lagen om tilläggsskatt ska tillämpas på koncernen, ska rapporten ha kommit in inom 18 månader efter utgången av det beskattningsår som rapporten avser. En bestämmelse om detta bör tas in i den nya lagen. Med rapporterade räkenskapsåret avses det beskattningsår som rapporten avser, se avsnitt 6.3. Det sagda innebär att tilläggsskatterapporten som huvudregel ska lämnas in inom 15 månader efter beskattningsårets utgång. Rapporten ska sedan utbytas av Skatteverket inom tre månader därefter, vilket innebär 18 månader efter beskattningsårets utgång.

Om en tilläggsskatterapport inte har lämnats in inom tidsfristen utan för sent, ska Skatteverket överföra uppgifterna senast inom tre månader från den dag då tilläggsskatterapporten lämnades in, jfr artikel 8ae.4 i DAC och artikel 3.3 i GIR MCAA. När överföring av uppgifter senast ska ske bör regleras i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Särskilda bestämmelser har dock tagits fram för det första rapporterade räkenskapsåret och när utbyte ska ske för första gången. Såväl i GIR MCAA som i DAC föreskrivs en längre tidsfrist för utbyte av uppgifter om utbytet gäller det första rapporterade räkenskapsåret. För Sveriges vidkommande, som redan har infört en huvudregel och kompletteringsregel för tilläggsskatt, utgörs det första rapporterade räkenskapsåret av det räkenskapsår som inleds från och med 31 december 2023, jfr artikel 27d.1 i DAC. För det första rapporterade räkenskapsåret ska uppgifter överföras senast sex månader efter tidsfristen för inlämning, se artikel 27d.3 i DAC och artikel 3.2 i GIR MCAA. Tidsfristen för att lämna in tilläggsskatterapporten är den 30 juni 2026, se övergångsbestämmelsen till SFS 2023:880. Detta gäller för beskattningsår som avslutats före den 31 mars 2025 och gäller oberoende av om rapporten avser det första eller andra beskattningsåret som koncernen omfattades av reglerna om tilläggsskatt. Detta innebär att Skatteverket, för det första rapporterade räkenskapsåret, ska överföra uppgifter senast den 31 december 2026. För att ta hänsyn till eventuella förseningar i det nya utbytessystemet ska det första utbytet under alla omständigheter äga rum tidigast den 1 december 2026, se skäl 7 och artikel 27d.4 i DAC. Bestämmelser om när Skatteverket senast ska

överföra uppgifter i fråga om beskattningsår som avslutats före den 31 mars 2025 kan tas in i övergångsbestämmelser, se avsnitt 13. När det gäller stater som ännu inte har infört reglerna, se vidare under avsnitt 6.5 vad som avses med första rapporterade beskattningsår.

Om behandling av uppgifter i beskattningsdatabasen

Enligt 1 kap. 4 § 1 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, förkortad SdbL, får uppgifter behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter. Av 1 kap. 4 § 4 SdbL framgår att uppgifter också får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för revision och annan analys- eller kontrollverksamhet. Av 1 kap. 4 § 7 SdbL framgår vidare att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande. Ett exempel på detta är åtagandet att överföra uppgifter genom automatiskt utbyte av uppgifter enligt DAC eller ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Det kan ifrågasättas om inte den behandling av uppgifter som den föreslagna regleringen ger upphov till hos Skatteverket i sin helhet omfattas av berörda ändamål. Av tydlighetsskäl bör det dock införas en ny ändamålsbestämmelse i 1 kap. 4 § SdbL som uttryckligen anger att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för handläggning enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Av 2 kap. 2 § SdbL framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9 och 4 a §. Av bestämmelsen framgår också att uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. I 2 kap. 3 § SdbL och i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, förkortad Sdbf, finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Av 2 § Sdbf framgår att uppgifter som behövs bl.a. för handläggning av ärenden enligt skatteförfarandelagen och lagen om administrativt samarbete får behandlas i beskattningsdatabasen.

I lagrådsremissen Framtidens dataskydd vid Skatteverket, Tullverket och Kronofogdemyndigheten, som beslutades den 6 november 2025, föreslås bl.a. att lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska upphävas och ersättas av en ny lag, beskattningsdatalagen. Enligt den nya beskattningsdatalagen får Skatteverket behandla personuppgifter om det är nödvändigt för att utföra verksamhet som ingår i beskattningsverksamheten. Ändringarna föreslås träda i kraft den 2 april 2026. Det kan dock konstateras att om förslaget till ny beskattningsdatalag skulle träda i kraft innan bestämmelserna om utbyte av uppgifter i tilläggsskatterapport träder i kraft kommer det inte behövas några ändringar i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Lagförslag

Förslaget innebär att 12–14 §§ lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter införs och att 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ändras. Förslaget innebär också ändring i 1 § lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

6.5 Samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll

Regeringens förslag

Om det finns skäl att anta att uppgifter i en tilläggsskatterapport som Skatteverket har mottagit genom automatiskt utbyte behöver ändras på grund av uppenbara fel, ska Skatteverket få anmäla detta till behörig myndighet i den stat där moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapporten hör hemma.

Om en svensk koncernenhet har underrättat Skatteverket om vilken enhet som lämnar tilläggsskatterapporten och i vilken stat den enheten hör hemma men uppgifter inte har överförts från den rapporteringspliktiga statens behöriga myndighet inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten, ska Skatteverket underrätta den behöriga myndigheten om att uppgifterna inte har mottagits. För en tilläggsskatterapport som avser det första rapporterade beskattningsåret för den rapporteringspliktiga staten gäller detta om tilläggsskatterapporten inte mottagits inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten. Med första rapporterat beskattningsår avses det första beskattningsår för vilket en huvudregel för tilläggsskatt, en kompletteringsregel för tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt enligt definitionerna i lagen om tilläggsskatt är tillämplig i en stat.

Om moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport hör hemma i Sverige och en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att det finns skäl att anta att uppgifter som har lämnats i en tilläggsskatterapport behöver kompletteras eller ändras, ska Skatteverket vid behov och utan oskäligt dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att inhämta kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatterapport från moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport. Skatteverket ska så snart som möjligt överföra den ändrade tilläggsskatterapporten.

Om en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att uppgifter i tilläggsskatterapporten inte har överförts inom tidsfristerna, ska Skatteverket utan oskäligt dröjsmål ta reda på skälet till att uppgifterna inte har överförts. Skatteverket ska inom en månad från den dag underrättelsen togs emot meddela den behöriga myndigheten skälet till att uppgifterna inte har överförts och, i de fall det är relevant, informera om när uppgifterna kan förväntas överföras. Den nya förväntade dagen för överföring ska fastställas till

en dag senast tre månader efter den dag underrättelsen om den uteblivna överföringen togs emot.

Skatteverket ska kunna förelägga den som har lämnat in en tilläggs-skatte rapport eller är ett moderföretag enligt lagen om tilläggsskatt, att lämna uppgift som verket behöver för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatte rapport.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer i sak överens med regeringens, men har delvis en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

Förvaltningsrätten i Stockholm påtalar, i fråga om förslaget att Skatteverket får anmäla till behörig myndighet i en annan stat om det finns skäl att anta att uppgifter i en tilläggsskatte rapport som Skatteverket har mottagit genom automatiskt utbyte behöver ändras på grund av uppenbara fel, att motsvarande bestämmelse är obligatorisk i artikel 9a.1 i DAC 9 medan den är fakultativ i artikel 4.1 i GIR MCAA och efterfrågar en närmare motivering till avsteget från direktivet. *Sveriges advokatsamfund* anser att det bör preciseras i författningstexten vilka åtgärder som Skatteverket kan vidta för att hämta in kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatte rapport.

Skälen för regeringens förslag

Samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll

Bestämmelser om samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll i fråga om tilläggsskatte rapporter finns i artikel 9a i DAC och i avsnitt 4 i GIR MCAA. Artikel 9a infördes genom DAC 9.

Korrigerad tilläggsskatte rapport på grund av uppenbara fel

Av artikel 9a.1 i DAC framgår att om en behörig myndighet i en medlemsstat har tagit emot uppgifter inom ramen för ett informationsutbyte och har skäl att tro att upplysningarna i tilläggsskatte rapporten behöver korrigeras med avseende på uppenbara fel, ska myndigheten utan oskäligt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om detta. Skyldigheten att underrätta om att tilläggsskatte rapporten behöver korrigeras gäller endast för uppenbara fel, se artikel 9a.1 och skäl 12 i DAC 9. I artikel 4 GIR MCAA är motsvarande bestämmelse fakultativ, dvs. att den behöriga myndigheten får underrätta en annan behörig myndighet när det finns skäl att anta att uppgifterna i en tilläggsskatte rapport behöver korrigeras. En bestämmelse bör tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatte rapporter om Skatteverkets skyldigheter att underrätta en annan behörig myndighet när det finns skäl att anta att uppgifter i en tilläggsskatte rapport behöver ändras på grund av uppenbara fel. Mottagare kan såväl vara den behöriga myndigheten i den stat där moderföretaget hör hemma som den stat där den enhet som utsetts att lämna tilläggsskatte rapport hör hemma. Den sistnämnda är den behöriga myndighet som har utbytt uppgifterna i

tilläggs-skatte-rapporten med Skatteverket. Det finns emellertid inget hinder mot att skicka underrättelsen till den stat där moderföretaget hör hemma.

Förvaltningsrätten i Stockholm efterfrågar en närmare motivering till avsteget från direktivet och att bestämmelsen är fakultativ. Reglerna i DAC syftar till att underlätta utbytet av uppgifter i tilläggs-skatte-rapporter. Bestämmelserna är avsedda att linjera med motsvarande bestämmelser som finns i GIR MCAA. Vid genomförandet av direktivet ska medlemsstaterna använda sig av GIR MCAA, modellreglerna och kommentaren från IF som källa till illustration eller tolkning i den mån de är förenliga med DAC, minimibeskattningsdirektivet och EU-rätten, se skäl 3 och 16 i DAC 9. DAC föreskriver således skyldigheter i syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning i medlemsstaterna. GIR MCAA utgör däremot ett multilateralt avtal som det är upp till respektive stat att ansluta sig till. Skyldigheten enligt DAC att underrätta en annan medlemsstat om misstänkta felaktigheter har således begränsats till att avse uppenbara fel. Den fakultativa bestämmelsen i GIR MCAA saknar dock motsvarande begränsning och gäller generellt. En skyldighet för Skatteverket att underrätta om misstänkta fel bör inte gälla generellt utan i så fall begränsas till uppenbara fel. Som framgår av skäl 12 i DAC 9 kommer en sådan underrättelse normalt att ske före en mer grundlig riskbedömning eller en skatteutredning. Samtidigt kan det finnas ett intresse av att skattemyndigheterna även senare underrättar varandra vid upptäckta fel som inte kan anses vara uppenbara. Mot denna bakgrund anser regeringen att bestämmelsen i nationell rätt bör vara fakultativ. Regeringens avsikt är således inte att göra avsteg från den skyldighet som föreskrivs i DAC utan att bestämmelsen om Skatteverkets skyldigheter också anses innefatta skyldigheten i DAC att underrätta vid uppenbara fel.

Om den behöriga myndighet som mottagit underrättelsen håller med om att upplysningarna i tilläggs-skatte-rapporten behöver korrigeras, ska den utan oskäligt dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att erhålla en korrigerad tilläggs-skatte-rapport från det berörda moderföretaget eller den enhet som utsetts att lämna tilläggs-skatte-rapporten. Den behöriga myndigheten ska sedan utan oskäligt dröjsmål utbyta uppgifterna i den korrigerade tilläggs-skatte-rapporten med alla behöriga myndigheter som sådana uppgifter ska utbytas med, se artikel 9a.1 i DAC och artikel 4 i GIR MCAA. Om moderföretaget eller den enhet som utsetts att lämna tilläggs-skatte-rapport hör hemma i Sverige, kan Skatteverket komma att ta emot underrättelser om att uppgifterna i en tilläggs-skatte-rapport behöver kompletteras eller ändras. Sådan underrättelse skulle kunna skickas till Skatteverket även om den enhet som utsetts att lämna tilläggs-skatte-rapport hör hemma i en annan stat, om moderföretaget hör hemma i Sverige. Om Skatteverket håller med om att det finns skäl att anta att uppgifterna i rapporten behöver kompletteras eller ändras, har Skatteverket en skyldighet att vidta åtgärder för att inhämta kompletteringar från moderföretaget eller den enhet som utsetts att lämna tilläggs-skatte-rapport. Om uppgifterna i en tilläggs-skatte-rapport ska ändras så måste en ny tilläggs-skatte-rapport lämnas in med de ändrade eller kompletterande uppgifterna, jfr 38 kap. 1 § SFL. När en ändrad tilläggs-skatte-rapport har lämnats in är Skatteverket skyldigt att så snart som möjligt överföra uppgifterna i enlighet med den s.k. spridningsmetoden, se avsnitt 6.4.

En bestämmelse som reglerar Skatteverkets skyldighet att vid behov inhämta kompletteringar bör regleras i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Regeringen delar inte *Sveriges advokatsamfund*s synpunkt att det i lagen bör föreskrivas vilka åtgärder som Skatteverket kan vidta för att hämta in kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatterapport. I skatteförfarandelagen finns redan bestämmelser som reglerar att Skatteverket ska kunna inhämta uppgifter som behövs vid en kontroll. Av 2 kap. 5 § SFL framgår den s.k. proportionalitetsprincipen som innebär att beslut enligt lagen får fattas bara om skälen för beslutet uppväger det intrång eller men i övrigt som beslutet innebär för den som beslutet gäller eller för något annat motstående intresse. Samtliga åtgärder för utredning och kontroll ska således vara proportionerliga för att uppväga det intrång eller men i övrigt som beslutet innebär. Det saknas därför behov av ytterligare reglering när det gäller vilka åtgärder som kan vidtas för att inhämta kompletterande upplysningar i fråga om tilläggsskatterapport.

När det gäller förutsättningar för Skatteverket att inhämta kompletterande upplysningar kan emellertid konstateras att nuvarande regler i 37 kap. SFL är otillräckliga. I 37 kap. 11 § SFL finns förutsättningar för föreläggande när det gäller utbyte av upplysningar med en annan stat eller utländsk jurisdiktion. Om Skatteverket har tagit emot en begäran om upplysningar och myndigheten behöver en uppgift för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eller ett avtal som medför skyldighet att utbyta upplysningar i skatteärenden, gäller att Skatteverket får förelägga för att få tillgång till vissa uppgifter. Skatteverket får dock bara förelägga den som de begärda upplysningarna avser om det inte är fråga om ett s.k. tredjemansföreläggande. Eftersom uppgifterna i en tilläggsskatterapport inte nödvändigtvis avser moderföretaget eller den enhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport utan i stället en annan enhet inom koncernen, behöver bestämmelsen i 37 kap. 11 § SFL kompletteras för att Skatteverket ska kunna ha möjlighet att uppfylla de krav som uppställs i artikel 9a i DAC och artikel 4 i GIR MCAA. Skatteverket bör därför kunna förelägga den som har lämnat in en tilläggsskatterapport eller är ett moderföretag enligt lagen om tilläggsskatt att lämna uppgift som myndigheten behöver för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport.

Om Skatteverket inte mottagit uppgifter från en behörig myndighet

Av artikel 9a.2 i DAC och artikel 4.2 i GIR MCAA framgår att en behörig myndighet ska underrätta en annan behörig myndighet när den mottagit underrättelser från en eller flera koncernenheter om att tilläggsskatterapporten skulle ha lämnats in av moderföretaget eller en enhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport och som hör hemma i den andra staten men uppgifterna inte har överförts.

I de fall en koncernenhet inte lämnar in en tilläggsskatterapport eftersom moderföretaget, eller en enhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport, lämnar in den för koncernens räkning och staterna har ett gällande avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, ska koncernenheten alltid underrätta sin skattemyndighet om vilken koncernenhet som lämnar

tilläggs-katterapporten och i vilket stat den enheten hör hemma, se artikel 44.3 och 4 i minimibeskattningsdirektivet samt artikel 8.1.2 och 3 i modellreglerna. Skatteverket kan således komma att ta emot underrättelser från en eller flera svenska koncernenheter om att tilläggs-katterapporten lämnas in i en annan stat med vilket Sverige har ett gällande avtal om automatiskt utbyte av tilläggs-katterapporter. I de fall uppgifterna inte överförs inom tidsfristen för överföring av uppgifter, bör Skatteverket så snart tidsfristen har löpt ut underrätta den behöriga myndigheten i den andra staten om att det förväntade utbytet inte har skett.

De tidsfrister som gäller regleras i artikel 8ae.3 eller i artikel 27d.3 och 27d.4 i DAC och artikel 3.1 och 2 i GIR MCAA. I normalfallet gäller tre månader från den dag tilläggs-katterapporten senast ska lämnas i den staten. Det kan finnas skillnader mellan olika stater i fråga om när tilläggs-katterapporten senast ska lämnas, dock inte efter den tidpunkt som anges i artikel 44.7 och 51 i minimibeskattningsdirektivet och artikel 8.1.6 och 9.4.1 i modellreglerna, 15 respektive 18 månader efter beskattningsårets utgång. Särskilda bestämmelser har dock tagits fram för det första rapporterade räkenskapsåret och när utbyte ska ske för första gången. Såväl i GIR MCAA som i DAC föreskrivs en längre tidsfrist för utbyte av uppgifter om utbytet gäller det första rapporterade räkenskapsåret. För det första rapporterade räkenskapsåret ska uppgifter överföras senast sex månader efter tidsfristen för inlämning, se artikel 27d.3 i DAC och artikel 3.2 i GIR MCAA.

För de medlemsstater som redan infört en huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggs-katt så är det första beskattningsåret det beskattningsår som påbörjas efter 31 december 2023, se artikel 27d.1 i DAC. För de stater som ännu inte infört reglerna, inbegripet de medlemsstater som har valt att inte tillämpa huvudregeln och kompletteringsregeln för tilläggs-katt enligt artikel 50.1 i minimibeskattningsdirektivet, ska det första beskattningsåret vara det första beskattningsår för vilket en huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggs-katt är tillämplig i staten. För de stater som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggs-katt är dock det första beskattningsåret det beskattningsår då den kvalificerade nationella tilläggs-katten är tillämplig, se artikel 27d.2 i DAC. För medlemsstater som i enlighet med artikel 50.1 i minimibeskattningsdirektivet har valt att inte tillämpa huvudregeln eller kompletteringsregeln för tilläggs-katt, ska det första rapporterade räkenskapsåret vara antingen det första räkenskapsåret efter det att den period som valts upphör eller, om medlemsstaten har infört en kvalificerad nationell tilläggs-katt, det året den kvalificerade nationella tilläggs-katten tillämpas, se artikel 27d.2 i DAC.

För andra stater som ännu inte implementerat en kvalificerad huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggs-katt eller inte bekräftat för koordineringsorganets sekretariat att staten har för avsikt att utbyta uppgifter i tilläggs-katterapporter, ska det första rapporterade räkenskapsåret vara det år den behöriga myndigheten aviserar detta till sekretariatet. Med koordineringsorganet åsyftas här det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, se bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Detta innebär att Skatteverket behöver hålla sig uppdaterat dels i fråga om vilka tidsfristen som gäller för inlämning av tilläggsskatterapport i andra stater, dels om den staten utbyter information för första gången. Det innebär också att Skatteverket för senare beskattningsår kan komma att ta emot uppgifter genom utbyte vid en senare tidpunkt än för när Skatteverket är skyldigt att överföra uppgifter i en tilläggsskatterapport som lämnats in i Sverige.

I den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter bör det således införas en bestämmelse om Skatteverkets skyldighet att underrätta en annan stat om utebliven överföring av uppgifter och vilken tidsfrist som gäller för utbytet (tre månader, eller sex månader om tilläggsskatterapporten avser det första rapporterade beskattningsåret för den rapporteringspliktiga jurisdiktionen).

Skatteverkets skyldigheter om uppgifter i en tilläggsskatterapport inte överförts

Enligt artikel 9a.2 i DAC och artikel 4.2 i GIR MCAA har den behöriga myndigheten som mottar en underrättelse en skyldighet att utan oskäligt dröjsmål fastställa skälet till att uppgifterna inte har lämnats och meddela detta till den behöriga myndigheten som skickade underrättelsen inom en månad från mottagandet av underrättelsen samt, i relevanta fall, information om det förväntade datumet för utbytet av tilläggsskatterapporten. Enligt artikel 9a.2 i DAC ska det förväntade datumet för utbytet fastställas till ett datum som infaller senast tre månader från datumet för mottagandet av underrättelsen om det uteblivna utbytet.

För Skatteverket innebär detta att om andra stater har tagit emot underrättelse från en eller flera koncernenheter som hör hemma i den staten om att tilläggsskatterapporten lämnas in i Sverige men den behöriga myndigheten inte har mottagit överföring av uppgifter från Skatteverket inom tidsfristen, kan andra behöriga myndigheter komma att underrätta Skatteverket om det uteblivna utbytet. Med tidsfristen menas att uppgifter ska överföras senast inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas enligt 33 d kap. 13 SFL. Skatteverket har då en skyldighet att utan oskäligt dröjsmål ta reda på varför uppgifterna inte har utbyts och meddela detta inom en månad. Om tilläggsskatterapporten har lämnats in till Skatteverket men uppgifterna av någon anledning inte har överförts, ska meddelandet även innehålla information om när det nya förväntade utbytet kan ske. Detsamma gäller om anledningen är att tilläggsskatterapporten har lämnats in för sent. Om anledningen till det uteblivna utbytet är att det inte har lämnats in någon tilläggsskatterapport i Sverige, finns inga uppgifter för Skatteverket att utbyta med andra stater och information om detta bör således lämnas i meddelandet till den behöriga myndigheten som underrättade Skatteverket om det uteblivna utbytet. Den nya förväntade dagen för överföring ska fastställas till en dag senast tre månader efter den dag underrättelsen om den uteblivna överföringen togs emot.

En bestämmelse bör därför tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter i fråga om Skatteverkets skyldigheter efter underrättelser från andra behöriga myndigheter om att ett förväntat utbyte inte har skett.

Lagförslag

Förslaget innebär att 15–18 §§ lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter införs. Förslaget innebär även att 37 kap. 11 § skatteförfarandelagen ändras.

6.6 Standardformulär och standardiserade dataformat

Regeringens bedömning

Det krävs ingen ändring i svensk lag med anledning av rådets direktiv (EU) 2025/872 (DAC 9) när det gäller formulär för tilläggsskatterapport och standardiserat datorformat.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Fastighetsägarna*, *Företagarna*, *Svensk försäkring*, *Svensk Sjöfart*, *Svenskt Näringsliv* och *Swedish Private Equity & Venture Capital Association* ansluter sig (nedan NSD m.fl.), instämmer i bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning

Av artikel 8ae.1 i DAC framgår att varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att en koncernenhet som ingår i en multinationell koncern som lämnar tilläggsskatterapport använder sig av standardmallen i avsnitt IV i bilaga VII till direktivet. Av avsnitt III i bilaga VII framgår vidare att standardmallen ska användas om ett moderföretag i en storskalig nationell koncern innehar ett direkt eller indirekt ägarintresse i ett samriskföretag eller dotterbolag till ett samriskföretag som omfattas av en kvalificerad nationell tilläggsskatt i en annan medlemsstat. Bakgrunden till detta är att spridningsmetoden i såväl GIR MCAA som DAC föreskriver att uppgifter då ska utbytas med den stat som har beskattningsrätt enligt en regel om kvalificerad nationell tilläggsskatt, jfr artikel 8ae.2.c DAC respektive artikel 1.f i GIR MCAA.

I samband med att reglerna om tilläggsskatt infördes i svensk rätt reglerades även skyldigheterna när det gäller att lämna tilläggsskatterapport. I fråga om formkrav anges i artikel 44.5 i minimibeskattningsdirektivet respektive 8.1.4 i modellreglerna att tilläggsskatterapporten ska lämnas i standardiserat formulär. Regeringen uttalade i förarbetena att eftersom tilläggsskatterapporten ska utformas på motsvarande sätt i samtliga stater som tillämpar modellreglerna och i enlighet med riktlinjerna från IF, bör det i skatteförfarandelagen regleras att fastställda formulär ska användas för att lämna tilläggsskatterapport (prop. 2023/24:32 s. 392). Bestämmelsen i 38 kap. 1 § SFL ändrades därför på så

sätt att fastställda formulär ska användas för att lämna tilläggsskatterapporter och för ändringar eller tillägg till en tilläggsskatterapport. Av 22 kap. 3 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261) framgår att Skatteverket ska fastställa formulär enligt skatteförfarandelagen. Det saknas behov av ytterligare kompletteringar i skatteförfarandelagen för att säkerställa att den rapporterende enheten använder sig av standardmallen.

Bestämmelserna i artikel 20 i DAC rör i sin helhet den praktiska hanteringen av samarbetsärendena och standardformulär och standardiserade datorformat. I artikel 20.4 ändras omfånget så att den nya artikel 8ae i DAC läggs till. Artikeln har inte införts i svensk lag eftersom avsikten är att formulären ska regleras i en förordning eller ett beslut av Europeiska kommissionen och i dessa delar finns det därför inte något behov av reglering i svensk rätt. Inte heller i övrigt behövs någon reglering i lag, utan det får anses tillräckligt att Skatteverket tar fram de arbetsbeskrivningar och liknande som kan behövas för en enhetlig och ändamålsenlig hantering (prop. 2012/13:4 s. 58). Inte heller nu behövs någon författningsändring med anledning av ändringen av artikel 20 i DAC.

6.7 Dataskydd m.m.

Regeringens förslag

Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid koordineringsorganet enligt Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Om det inträffat en uppgiftsincident i Sverige ska Skatteverket utan dröjsmål rapportera detta och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen. Kan inte uppgiftsincidenten omedelbart begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket skriftligen begära hos Europeiska kommissionen att Skatteverkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs.

Skatteverket ska tillfälligt och omedelbart kunna få avbryta utbytet av upplysningar med en stat om den staten, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

- inte längre anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar,
- tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller
- har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid koordineringsorganet om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när dessa förutsättningar inte längre är uppfyllda.

Skatteverket ska underrätta den stat som utbytet avbryts med.

I lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska det klargöras att utbytet av upplysningar enligt den lagen omedelbart får avbrytas med en stat eller jurisdiktion om den inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar av tilläggsskatterapporter.

Regeringens bedömning

Förslagen innebär inte att personuppgifter kommer att behandlas.

Promemorians förslag och bedömning

Förslagen och bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har några synpunkter på bedömningen eller förslagen. *Näringslivets skattedelegation*, till vars yttrande *Fastighetsägarna*, *Företagarna*, *Svensk försäkring*, *Svensk Sjöfart*, *Svenskt Näringsliv* och *Swedish Private Equity & Venture Capital Association* ansluter sig (nedan NSD m.fl.), för dock fram behov av att utreda en rapporteringsplikt för Skatteverket gentemot den part vars uppgifter varit föremål för sekretessöverträdelse m.m. Underrättelseskyldigheten bör lämpligen vara riktad mot den enhet som lämnat in uppgifterna även om berörda uppgifter avser en annan legal enhet.

Skälen för regeringens bedömning och förslag

I avsnitt 5.1 i GIR MCAA framgår att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av sekretessregler och andra skydd i enlighet med Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, inklusive de bestämmelser som begränsar användningen av de uppgifter som utbyts. Frågor om sekretess och användningsbegränsningar avhandlas i avsnitt 7. I avsnitt 5.2 i GIR MCAA anges bl.a. att en behörig myndighet omedelbart ska underrätta koordineringsorganets sekretariat vid överträdelser av sekretessen enligt GIR MCAA eller vid brister i skyddet för uppgifterna och eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Med koordineringsorganet åsyftas här det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, se bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. En bestämmelse bör tas in i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter om att Skatteverket ska göra sådana underrättelser till koordineringsorganets sekretariat.

För att undvika uppgiftsincidenter och begränsa potentiell skada är det av yttersta vikt att det finns en mycket god säkerhet vad gäller alla uppgifter som utbyts mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna inom ramen för DAC. Med uppgiftsincident avses en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller

obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet eller olycka och som kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet, se 7 § lagen om administrativt samarbete och avsnitt 6.3. Därför finns det bestämmelser i artikel 25.6 i DAC för det förfarande som medlemsstaterna och kommissionen ska följa i händelse av en uppgiftsincident i en medlemsstat och i händelse av en uppgiftsincident i CCN-nätet. Inom EU finns en motsvarighet till OECD:s dataöverföringssystem (CTS-systemet) som benämns CCN-nätet. De uppgifter som kommer att behandlas är inte personuppgifter enligt EU:s dataskyddsförordning men de uppgifter som skulle kunna bli föremål för en uppgiftsincident är ändå andra typer av känsliga uppgifter. I 22 b § i lagen om administrativt samarbete anges hur Skatteverket ska agera vid en uppgiftsincident i Sverige och att myndigheten utan dröjsmål ska rapportera en uppgiftsincident och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen. Om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket skriftligen begära hos Europeiska kommissionen att Skatteverkets tillträde till CCN-nätet tillfälligt upphävs. Vidare ska Skatteverket rapportera till Europeiska kommissionen när uppgiftsincidenten har åtgärdats. I 22 c § samma lag anges det på motsvarande sätt hur Skatteverket ska agera vid en uppgiftsincident i en annan medlemsstat. Skatteverket får i en sådan situation även begära att Europeiska kommissionen, tillsammans med Skatteverket eller tillsammans med Skatteverket och en eller flera behöriga myndigheter i andra medlemsstater, ska kontrollera att uppgiftsincidenten har åtgärdats. Det ska också anges att Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

Det utbyte av uppgifter som kommer att ske enligt förslagen i denna lagrådsremiss sker även med stater som inte är medlemsstater i EU. Med andra stater än medlemsstater i EU sker utbyte av upplysningar dock enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden och dess förordning i stället för enligt lagen om administrativt samarbete. Motsvarande problematik när det gäller uppgiftsincidenter och andra brister i sekretessen och informationssäkerheten finns även i fråga om utbyte av upplysningar med andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i EU. Global Forum (Global Forum on transparency and exchange of information for tax purposes) samordnar det internationella informationsutbyte som sker enligt internationella överenskommelser vid sidan av det utbyte som sker enligt EU-lagstiftningen. Global Forum har tagit fram en gemensam strategi för att hantera brister i sekretessen och informationssäkerheten. Strategin innebär att sådana brister kan medföra att Global Forum bestämmer att en stat eller jurisdiktion inte längre ska anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar, att en stat eller jurisdiktion tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt eller att en stat eller jurisdiktion skickar en underrättelse till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner. En bestämmelse bör därför tas in i lagen om automatiskt utbyte av tillägsskatterapporter.

Denna innebär att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner.

Med anledning av vad *NSD m.fl.* har fört fram kan förtydligas att vid tillämpning av regler om informationsutbyte läggs mycket fokus på att säkerställa informationssäkerheten för att motverka att uppgiftsincidenter över huvud taget uppstår. Som ovan nämnts utförs regelbundet granskningar av Global Forum för att säkerställa att samtliga stater lever upp till de högt ställda kraven. Vidare har, enligt art. 25.6 i DAC, den eller de medlemsstater där en uppgiftsincident har inträffat en skyldighet att utreda, begränsa och åtgärda uppgiftsincidenten, utöver att anmäla incidenten till kommissionen. Regeringen har förståelse för önskemålet att få information för det fall företagets uppgifter har varit föremål för en uppgiftsincident. Någon sådan underrättelseskyldighet gentemot juridiska personer finns emellertid inte reglerat i författning när det gäller andra uppgifter som utbyts automatiskt mellan behöriga myndigheter. Det saknas överväganden och tillräcklig analys för att ta ställning till frågan inom ramen för det aktuella lagstiftningsärendet.

Lagförslag

Förslaget innebär att 20 och 21 §§ lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter införs och att 17 a § lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ändras.

6.8 Skatteverkets skyldigheter

Regeringens bedömning

Det krävs ingen ändring i svensk lag med anledning av rådets direktiv (EU) 2025/872 (DAC 9), när det gäller att även utbyte av tilläggsskatterapporter ska omfattas av mekanismen för att säkerställa användning av de upplysningar som erhålls genom rapportering eller utbyte av upplysningar enligt direktivet.

Det krävs inte heller någon ändring i svensk lag med anledning av den ändring i direktivet som innebär att medlemsstaterna ska bevara registren över de upplysningar som mottagits genom det automatiska utbytet av upplysningar under en period som inte är längre än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med direktivet men under alla omständigheter inte mindre än fem år från dagen för mottagandet.

Det krävs inte heller någon ändring i svensk lag med anledning av att direktivet ändrats så att den tjänst som kommissionen ska ta fram för att bekräfta giltigheten av skatteregistreringsnummer även ska kunna användas vid automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Fastighetsägarna*, *Företagarna*, *Svensk försäkring*, *Svensk Sjöfart*, *Svenskt Näringsliv* och *Swedish Private Equity & Venture Capital Association* ansluter sig (nedan NSD m.fl.), instämmer i bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning

Skyldigheter

Artikel 18 i DAC reglerar olika skyldigheter som medlemsstaterna har under DAC. I artikeln ersätts punkt 4 med innebörden att varje medlemsstats behöriga myndighet ska inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som erhållits genom rapportering eller utbyte av upplysningar enligt artiklarna 8–8ae. Tillägget i artikel 18.4 avser artikel 8ae, som berör inlämningsformat och utbyte av upplysningar när det gäller tilläggsskatterapporter i enlighet med minimibeskattningsdirektivet (se avsnitt 6.4). Det är mycket viktigt att de upplysningar som lämnas enligt DAC används av den behöriga myndighet i varje medlemsstat som tar emot upplysningarna. Det har därför bedömts som lämpligt att kräva att den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som förvärvats genom rapporteringen eller utbytet av upplysningar enligt DAC. Sådan användning av upplysningar kan exempelvis omfatta frivilliga efterlevnadsprogram, meddelanden med uppmaning om rapportering av uppgifter, kampanjer för ökad medvetenhet, förhandsifyllning av skattedeklarationer, riskbedömningar, begränsade revisioner, allmänna revisioner, skattekodning, skatteberäkning, införlivande i nationella system och andra skatterelaterade åtgärder. Regeringen bedömer att det inte behövs någon författningsändring med anledning av tillägget i artikel 18.4 i DAC som skett genom DAC 9.

Särskilda skyldigheter

Artikel 22 i DAC innehåller ett antal allmänt utformade bestämmelser som riktar sig till medlemsstaterna och avser vidtagande av nödvändiga åtgärder för ändamålsenligt och internt samordnat samarbete enligt direktivet.

Enligt artikel 22.3 ska medlemsstaterna bevara registren över de upplysningar som mottagits genom det automatiska utbytet av upplysningar enligt artikel 8–8ad under en period som inte är längre än vad som är nödvändigt, men under alla omständigheter inte mindre än fem

år från dagen för mottagandet, i syfte att uppnå syftet med DAC. I artikeln görs ett tillägg i fråga om artikel 8ae, som berör inlämningsformat och utbyte av upplysningar när det gäller tilläggsskattedeklarationer i enlighet med minimibeskattningsdirektivet (se avsnitt 6.4).

Enligt 1 kap. 8 § SdbL ska uppgifter som behandlas automatiserat i ett ärende gallras senast ett år efter det att ärendet har avslutats om inte regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer har meddelat föreskrifter om att uppgifter ska gallras vid en annan tidpunkt eller att uppgifter ska bevaras. För uppgifter som behandlas med stöd av 2 kap. gäller särskilda bestämmelser. Enligt 2 kap. 11 § SdbL, ska uppgifter och handlingar i databasen, om inget annat anges i 11 a, 12 eller 12 a §, gallras senast sju år efter utgången av det kalenderår då den beskattningsperiod som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till gick ut. De undantag som anges i 11 a och 12 a §§ är inte tillämpliga för nu aktuell lagstiftning. Det behöver därför inte göras någon ändring. Se vidare avsnitt 6.4 i fråga om ändring i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innebär att uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket enligt den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Enligt artikel 22.4 i DAC ska medlemsstaterna sträva efter att säkerställa att en rapporteringsskyldig enhet har möjlighet att på elektronisk väg få bekräftelse som gäller giltigheten av skatteregistreringsnummer för varje skattebetalare som är föremål för utbyte av upplysningar enligt artiklarna 8–8ad. Det är kommissionen som ska ta fram detta verktyg enligt artikel 21.8. Skatteverket eller andra behöriga myndigheter ansvarar därför inte för att säkerställa att en uppgiftslämnare kan få bekräftelse om giltigheten av ett utländskt skatteregistreringsnummer eller direkt bidra till att en rapporterande person kan få giltigheten av ett utländskt skatteregistreringsnummer bekräftat. I stället ska Europeiska kommissionen ta fram ett verktyg, och de olika behöriga myndigheterna har i uppdrag att medverka till att detta kan användas i medlemsstaterna. Bekräftelse av upplysningar om skatteregistreringsnummer kan begäras endast för validering av riktigheten i de uppgifter som avses i artiklarna 8.1, 8.3a, 8a.6, 8aa.3, 8ab.14, 8ac.2 och 8ad.3. I artikeln görs ett tillägg i fråga om artikel 8ae i första meningen och 8ae.2 i andra meningen, som berör inlämningsformat och utbyte av upplysningar när det gäller tilläggsskatterapporter i enlighet med minimibeskattningsdirektivet (se avsnitt 6.4).

Regeringen bedömer att det inte behövs någon författningsändring med anledning av tillägget i artikel 22.4 i DAC som skett genom DAC 9.

6.9 Sanktioner

Regeringens bedömning

Det krävs ingen ändring i svensk lag med anledning av den ändring i rådets direktiv (EU) 2025/872 (DAC 9) som innebär att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Fastighetsägarna*, *Företagarna*, *Svensk försäkring*, *Svensk Sjöfart*, *Svenskt Näringsliv* och *Swedish Private Equity & Venture Capital Association* ansluter sig (nedan NSD m.fl.), instämmer i bedömningen och för fram att det med hänsyn till regelverkets komplexitet är viktigt att sanktionssystem är utformat så att det tillgodoser krav på rättssäkerhet och proportionalitet samt tillämpas med stor försiktighet.

Skälen för regeringens bedömning

Av artikel 25a i DAC framgår att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt direktivet vad avser artiklarna 8aa–8ae och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 8ae i DAC berör inlämningsformat och utbyte av upplysningar när det gäller tilläggsskatterapporter i enlighet med artikel 44 i minimibeskattningsdirektivet. Utifrån de uppställda kraven i minimibeskattningsdirektivet och modellreglerna gjorde regeringen bedömningen att Sverige har en skyldighet att införa sanktioner som gäller skyldigheten att lämna tilläggsskatterapport och tilläggsskattedeklaration (se avsnitt 15.8 i prop. 2023/24:32). I samband med att reglerna om tilläggsskatt infördes i svensk rätt infördes därför bl.a. en ny särskild avgift i form av rapportavgift, se 49 e kap. SFL. När det gäller utformning av sanktionerna och krav på rättssäkerhet och proportionalitet, bedömdes frågorna inom ramen för det lagstiftningsprojektet och bör därför inte, som *NSD m.fl.* efterfrågat, utvecklas närmare här.

Sanktionerna som införts är effektiva, proportionerliga och avskräckande. Ändringen i DAC som innebär att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas, medför därför inte någon ändring i svensk lag.

7 Sekretess och användningsbegränsningar

7.1 Skattesekretess

Regeringens förslag

Den sekretess som gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt för uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden ska även gälla i ärenden om rapportavgift. Sekretess ska vidare gälla i

ärenden om automatiskt utbyte av uppgifter i en tilläggsskatterapport. Sekretess ska dock inte gälla för beslut i sådana ärenden.

Från beskattningsdatabasen får uppgifter som lämnats i en tilläggsskatterapport lämnas till enskild som tillhör samma koncern som den som uppgifterna avser, om uppgifterna behövs för bedömning och beräkning av den enskildes skattskyldighet för tilläggsskatt.

Regeringens bedömning

Skattesekretessen omfattar de uppgifter om enskilda ekonomiska förhållanden som lämnas i en tilläggsskatterapport. Detta gäller även uppgifter som tas emot av Skatteverket från andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar.

Promemorians förslag och bedömning

Bedömningen och förslagen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Fastighetsägarna*, *Företagarna*, *Svensk försäkring*, *Svensk Sjöfart*, *Svenskt Näringsliv* och *Swedish Private Equity & Venture Capital Association* ansluter sig (nedan NSD m.fl.), tillstyrker att skattesekretess ska omfatta uppgifter i en tilläggsskatterapport men för fram att det är svårt att överblicka konsekvenserna av förslaget om sekretessgenombrott. Det finns risker, t.ex. när ett bolag efter beskattningsårets utgång har lämnat koncernen. Om bolaget köpts upp av en annan koncern som driver konkurrerande verksamhet kan utlämnande av sådan information vara affärsmässigt mycket känslig. Det finns således behov av analys för att skapa en god balans av informationsbehovet och skyddet för känslig information. En naturlig del i detta är att ålägga Skatteverket en underrättelseskyldighet riktad mot den enhet som lämnat in uppgifterna.

Journalistförbundet och *Tidningsutgivarna* avstyrker bedömningen och förslagen och anser att innehållet i tilläggsskatterapporter inte ska omfattas av absolut sekretess eftersom det finns ett stort insynsintresse när det gäller internationellt arbete för att säkerställa att vinster beskattas där de uppkommer och där värde skapas. Av samma anledning bör inte heller ärenden om rapportavgift och ärenden om automatiskt utbyte av uppgifter i en tilläggsskatterapport omfattas av absolut sekretess. Journalistförbundet och Tidningsutgivarna tillstyrker dock förslaget om att beslut i ärenden om automatiskt utbyte av uppgifter i en tilläggsskatterapport inte ska omfattas av sekretess.

Sveriges advokatsamfund anser att bestämmelsen om att uppgifter får lämnas till enskild i samma koncern om uppgifterna har betydelse för bedömning och beräkning av skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt även bör gälla om uppgifterna har betydelse för uttag av mervärdesskatt och andra indirekta skatter, på motsvarande sätt som gäller för Skatteverket när myndigheten tar emot uppgifterna.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Gällande rätt

Offentlighetsprincipen är central i den svenska rättsordningen. Den innebär att allmänheten har rätt till insyn i och tillgång till information om statens och kommunernas verksamhet.

Offentlighetsprincipen kommer till uttryck på olika sätt i Sveriges grundlag, exempelvis genom yttrandefriheten, meddelarfriheten för tjänstemän och genom rätten att ta del av allmänna handlingar. Bestämmelser om rätten att få ta del av allmänna handlingar finns i tryckfrihetsförordningen, förkortad TF.

Huvudregeln är att allmänna handlingar är offentliga. Rätten att ta del av allmänna handlingar kan dock begränsas genom sekretess. Sekretess innebär en begränsning i allmänhetens rätt att ta del av handlingen, men också en tystnadsplikt för offentliga funktionärer.

Varje begränsning av rätten att ta del av allmänna handlingar ska framgå av en särskild lag, offentlighets- och sekretesslagen, eller lag som den hänvisar till. Rätten att ta del av allmänna handlingar får begränsas, bl.a. om det krävs med hänsyn till skyddet för enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden (se 2 kap. 2 § första stycket 6 TF). Med enskild avses både enskilda fysiska personer och enskilda juridiska personer. Alltså omfattas juridiska och fysiska personers ekonomiska förhållanden och fysiska personers personliga förhållanden.

I 27 kap. OSL finns bestämmelser om sekretess till skydd för enskild inom verksamhet som rör skatt, tull, m.m. Enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL gäller sekretess i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Föremålet för sekretessen är således uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretessen är absolut, dvs. någon prövning av om skada kan uppstå om uppgifterna lämnas ut görs inte. Sekretessen omfattar inte bara uppgifter om den som är föremål för bestämmande av skatt m.m. utan även uppgifter om tredje man vars förhållanden berörs (prop. 1979/80:2 del A s. 258).

Utöver vad som följer av 27 kap. 1 § första stycket OSL, framgår det av andra stycket samma paragraf att sekretess även gäller i bl.a. verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen.

Vad som avses med skatt i det aktuella kapitlet framgår av 27 kap. 1 § tredje stycket OSL. Där framgår också att med skatt jämföras vissa avgifter, bl.a. skattetillägg och vissa andra s.k. särskilda avgifter som kan tas ut enligt skatteförfarandelagen.

I 27 kap. 2 § OSL finns en bestämmelse om sekretess i vissa ärendetyper som har anknytning till men ändå ligger något vid sidan om den verksamhet som regleras i 1 §. Sekretess gäller för bl.a. uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt (27 kap. 2 § första stycket 1). Med särskilt ärende avses skattekontroll m.m. som inte ingår som ett led i

ett ärende om bestämmande av skatt eller liknande utan är ett fristående förfarande (prop. 1979/80:2 del A s. 261).

Sekretessen enligt 27 kap. 1–4 §§ OSL gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, i ärende om handräckning eller bistånd som en svensk myndighet lämnar åt en myndighet eller något annat organ i den staten eller inom den mellanfolkliga organisationen i verksamhet som motsvarar den som avses i nämnda paragrafer (27 kap. 5 § första stycket OSL). Ett exempel på ett sådant avtal är DAC. Av andra stycket i samma paragraf framgår att sekretess gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, hos en myndighet i verksamhet som avses i 27 kap. 1–4 §§ OSL för sådan uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som myndigheten förfogar över på grund av avtalet.

Uppgifter som lämnas i en tilläggs-katterapport omfattas av skattese-kretess

De uppgifter som ska lämnas i en tilläggs-katterapport är omfattande och avser såväl den rapporterade enheten som andra koncernenheter i samma koncern. Uppgifter som lämnas i en tilläggs-katterapport till Skatteverket kommer att kunna behandlas i Skatteverkets beskattningsdatabas. Uppgifterna om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden (bl.a. avseende koncernstrukturen och val som påverkar beräkningen av det justerade resultatet och den justerade skattekostnaden) som har tillförts databasen omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL (databassekretess). Det gäller även i fråga om uppgifter som Skatteverket mottar inom ramen för det automatiska utbytet av tilläggs-katterapporter. Det finns därför inte behov av någon ny sekretessbestämmelse till skydd för uppgifter om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som lämnats i en tilläggs-katterapport till Skatteverket av en koncernenhet eller som mottas inom ramen för det automatiska utbytet av tilläggs-katterapporter. Det bör i denna del även hållas i åtanke att de underliggande internationella regelverken förutsätter att uppgifter som Skatteverket tar emot från behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner behandlas med sekretess i Sverige, bl.a. avseende innehåll i tilläggs-katterapporter. Uppgifter som lämnas i en tilläggs-katterapport behöver därför, tvärt emot vad *Journalistförbundet* och *Tidningsutgivarna* fört fram, omfattas av skattese-kretess.

Sekretess bör gälla för uppgifter i ärende enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggs-katterapporter

Det automatiska informationsutbytet ger möjlighet till ett effektivare förfarande och lägre administrativ börda för företagen i en multinationell koncern. Det beror på att koncernen kan samordna och effektivisera uppgiftslämningen på central nivå i stället för genom varje koncernenhet. I många fall torde moderföretaget vara den som tar ansvaret att lämna föreskrivna uppgifter i tilläggs-katterapporten. Det kan emellertid finnas skäl till att en annan enhet i koncernen är bättre lämpad att uppfylla skyldigheten och det finns därför möjlighet att utse en annan koncernenhet att fullgöra denna skyldighet. Den utsedda enheten kan t.ex. höra hemma

i en stat där det finns ett bredare nätverk av internationella avtal om automatiskt utbyte av tillägsskatterapporter som innebär större möjligheter att minska den administrativa bördan för koncernen som helhet.

I den stat som tar emot uppgifterna får de användas för administration och verkställighet av den statens lagstiftning i fråga om de skatter som omfattas av minimibeskattningsdirektivet och modellreglerna. Det förutsätts därför att uppgifterna används i den mottagande staten i verksamheter och ärenden som motsvarar de där sekretess gäller i Sverige enligt 27 kap. 1, 2 och 4 §§ OSL. Regeringen gör bedömningen att sekretess för uppgifterna därför gäller enligt 27 kap. 5 § första stycket OSL i ärende om överföring av uppgifterna genom automatiskt utbyte av upplysningar. Det beror på att det är fråga om ett ärende om handräckning eller bistånd som en svensk myndighet lämnar åt en myndighet eller något annat organ i den staten eller inom den mellanfolkliga organisationen i verksamhet som motsvarar den som avses i nämnda paragrafer.

I avsnitt 5.1 i GIR MCAA anges att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av den sekretess och annat skydd som föreskrivs i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. I artikel 22 i den konventionen föreskrivs bl.a. att upplysningar som en part mottar ska behandlas som hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som har erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna part och, i den mån det behövs för att säkerställa det skydd som krävs för personuppgifter, i enlighet med de skyddsregler som anges av den part som lämnar upplysningarna på det sätt som föreskrivs i dess interna lagstiftning. Sådana upplysningar får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn) som fastställer, uppbär eller driver in denna parts skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den part som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna part samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker till det.

Vad gäller DAC 9 regleras utlämnande av upplysningar och dokument av artikel 16 i DAC. Av artikeln framgår bl.a. att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av DAC ska omfattas av samma sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar i nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten. Sådana upplysningar får användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som regleras i DAC samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter, tullar och bekämpning av penningtvätt och motverkan av finansiering av terrorism. Upplysningarna får också användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar

allmänna regler och bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden. Vidare får upplysningar och dokument som tagits emot i enlighet med DAC, med tillstånd av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnade upplysningar, användas för andra ändamål än de som regleras i DAC i den utsträckning som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om informationen kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat som lämnade upplysningarna.

De uppgifter som lämnas i ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter har i många fall inte någon direkt koppling till sådan verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt i vilken sekretess, enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL, råder för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Uppgifter som lämnas i en tilläggsskatterapport omfattas dock, enligt bedömningen ovan, av skatteseekretess. I 27 kap. 5 § OSL finns bestämmelser om sekretess med anledning av internationella avtal (däri inbegripet EU-lagstiftning). De krav på sekretess som ställs i DAC och GIR MCAA gäller dock, vilket framgår ovan, endast i fråga om uppgifter som utbyts mellan behöriga myndigheter i olika stater och jurisdiktioner och inte i fråga om uppgifter som lämnas av enskilda koncernenheter till Skatteverket t.ex. om vilka koncernenheter som kan vara berörda av ett ärende enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Sekretessen enligt 27 kap. 5 § gäller endast i den mån uppgifterna inhämtas för att utbytas med andra stater och jurisdiktioner enligt ett internationellt avtal eller EU-lagstiftning. I den mån uppgifterna direkt tillförs Skatteverkets beskattningsdatabas gäller sekretess dock enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL. För att uppgifterna direkt ska kunna tillföras beskattningsdatabasen måste de lämnas elektroniskt. Det är Skatteverket som avgör i vilken form uppgifterna ska lämnas. Även om Skatteverket skulle bestämma att alla uppgifter ska lämnas elektroniskt är det ingen garanti för att uppgifter inte i något enstaka fall ändå kommer in i fysiskt format, dvs. på papper. En sådan handling som kommer in till Skatteverket är en allmän handling och ska lämnas ut i den utsträckning det inte råder sekretess för uppgifterna i handlingen. Även om uppgifterna sedan förs in i beskattningsdatabasen finns de kvar på det papper som skickats in och som är en allmän handling. Uppgifter enligt dessa ärenden omfattas därför inte av befintliga sekretessbestämmelser. För att tillförsäkra att sekretess råder för samtliga uppgifter som lämnas i ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter behöver det därför tas in en ny sekretessbestämmelse.

Rätten att ta del av allmänna handlingar får begränsas enligt 2 kap. 2 § TF endast om det krävs med hänsyn till vissa uppräknade skyddsintressen. Frågan är då om de uppgifterna har sådan karaktär att det finns skäl att införa en ny sekretessbestämmelse om vilka uppgifter som behöver skyddas och det blir en intresseavvägning mellan behovet av sekretess och rätten till insyn. Det kan, vilket anförts ovan, t.ex. förekomma situationer där uppgifter lämnas av koncernenheter i pappersform och som ännu inte tillförts beskattningsdatabasen. Sekretess gäller, enligt 27 kap. 2 § OSL, för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i

vissa ärendetyper som har anknytning till men ändå ligger något vid sidan om den verksamhet som regleras i 27 kap. 1 § OSL. För att tillförsäkra att sekretess råder för samtliga uppgifter om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som lämnas i ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter bör bestämmelser därför tas in i 27 kap. 2 § OSL om att sekretess ska gälla i sådana ärenden. För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen, enligt 27 kap. 2 § femte stycket OSL, i högst tjugo år. I sammanhanget ska det beaktas att det avseende en liknande situation införts en bestämmelse om att sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden avseende ärende enligt lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar (prop. 2022/23:6 s. 157). Det bör råda sekretess dels eftersom det är fråga om en ärendetyp som har anknytning till den verksamhet som regleras i 27 kap. 1 § OSL, dels eftersom det är ett krav enligt artikel 16 i DAC och i de internationella avtalen att hålla uppgifter konfidentiella. Vid en intresseavvägning görs bedömningen att motsvarande sekretess som i vissa typer av skatteärenden ska gälla för uppgifter om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Sekretessen bör inte gälla beslut i ett sådant ärende så länge uppgifterna inte ingår och behandlas i beskattningsdatabasen. Databassekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL gäller alltså även i fråga om beslut i dessa ärenden. Vad som utgör beskattningsdatabasen regleras i 2 kap. lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Tystnadsplikten avseende uppgifterna inskränker därmed rätten enligt 1 kap. 1 och 7 §§ TF och 1 kap. 1 och 10 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter (27 kap. 10 § OSL). Regeringen bedömer att den inskränkning av rätten att meddela och offentliggöra uppgifter är motiverad också avseende uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärende enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter eftersom det är fråga om en bestämmelse om absolut sekretess. Dock föreslår regeringen att 27 kap. 2 § OSL ändras på så sätt att sekretessen inte gäller beslut i dessa ärenden. Det innebär att sekretessen alltså inte kommer att gälla uppgifter som framgår av ett beslut.

Journalistförbundet och Tidningsutgivarna anser att det finns skäl att möjliggöra viss insyn i ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter eftersom det finns ett stort insynsintresse i sådana ärenden. Regeringen anser att samma skäl som motiverade den sekretess som gäller enligt 27 kap. 2 § första stycket 6 OSL, respektive föreslås gälla enligt 27 kap. 2 § första stycket 7 OSL, för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i bl.a. ärenden om utbyte av upplysningar om inkomster via digitala plattformar och utbyte av upplysningar om kryptotillgångar gör sig gällande i ärenden om automatiskt utbyte av uppgifter i en tilläggsskatterapport (se prop. 2022/23:6 s. 160 och prop. 2025/26:5 s. 214). Det bör även hållas i åtanke att de underliggande internationella regelverken förutsätter att uppgifter som Skatteverket tar emot från behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner behandlas med sekretess i Sverige. Det är ofrånkomligt att

sådana uppgifter som omfattas av sekretess också kommer att ingå i ett ärende om automatiskt utbyte av uppgifter i en tilläggsskatterapport. Uppgifterna bör inte få ett lägre sekretesskydd enbart på grund av att de ingår i ett sådant ärende. Sekretessen bör därför motsvara den sekretess som gäller för samma uppgifter i ett ärende om beskattning.

Secretess bör gälla för bestämmande av rapportavgift och fastställande av underlag för bestämmande av rapportavgift

I samband med genomförandet av reglerna i minimibeskattningsdirektivet och införandet av lagen om tilläggsskatt, infördes även en ny särskild avgift som kallas rapportavgift, se 49 e kap. SFL. Enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL gäller sekretess bl.a. i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Enligt 27 kap. 1 § tredje stycket OSL jämföras med skatt bl.a. vissa särskilda avgifter som tas ut enligt SFL. Det gäller t.ex. skattetillägg och dokumentationsavgift. Bestämmelsen har inte något skaderekvisit. Sekretessen är alltså absolut. För uppgift i allmän handling gäller sekretessen, enligt 27 kap. 1 § femte stycket OSL, i högst tjugo år. Av 27 kap. 6 § OSL framgår att sekretessen inte gäller beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs. Det innebär att sekretess alltså inte kommer att gälla vid bestämmande av rapportavgift och fastställande av rapportavgift, om detta inte anges i offentlighets- och sekretesslagen.

Rapportavgift som, i enlighet med vad som sagts ovan, också är en särskild avgift, bör i sekretesshänseende behandlas på samma sätt som övriga särskilda avgifter som tas ut enligt skatteförfarandelagen. Vid en intresseavvägning görs bedömningen att motsvarande sekretess som gäller i fråga om de andra särskilda avgifterna som kan tas ut enligt skatteförfarandelagen bör gälla för uppgifter om enskilds ekonomiska eller ekonomiska förhållanden för bestämmande av rapportavgift och fastställande av underlag för bestämmande av rapportavgift. På samma sätt som vid bestämmande och fastställande av underlag för andra särskilda avgifter bör även sekretessen för bestämmande av rapportavgift och fastställande av underlag för bestämmande av rapportavgift gälla i högst 20 år. Regeringen föreslår därför att 27 kap. 1 § tredje stycket OSL kompletteras så att skattesekretessen även omfattar rapportavgift.

Journalistförbundet och *Tidningsutgivarna* anser att det finns skäl att möjliggöra viss insyn i ärenden om rapportavgift eftersom det finns ett stort insynsintresse i sådana ärenden. Regeringen anser att samma skäl som motiverade den sekretess som gäller enligt 27 kap. 1 § tredje stycket OSL för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i bl.a. ärenden om plattformavgift och som föreslås gälla för kryptoavgift gör sig gällande i ärenden om rapportavgift (se prop. 2022/23:6 s. 161 och prop. 2025/26:5 s. 214). Det bör även hållas i åtanke att de underliggande internationella regelverken förutsätter att uppgifter som Skatteverket tar emot från behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner behandlas med sekretess i Sverige. Det är ofrånkomligt att sådana uppgifter som omfattas av sekretess också kommer att ingå i ett ärende om rapportavgift. Uppgifterna bör inte få ett lägre sekretesskydd enbart på grund av att de

ingår i ett sådant ärende. Rapportavgift, som i enlighet med vad som sagts ovan också är en särskild avgift, bör i sekretesshänseende behandlas på samma sätt. Tystnadsplikten avseende bestämmande av rapportavgift och fastställande av underlag för bestämmande av rapportavgift inskränker därmed rätten enligt 1 kap. 1 och 7 §§ TF och 1 kap. 1 och 10 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter (27 kap. 10 § OSL). Regeringen bedömer att den inskränkning av rätten att meddela och offentliggöra uppgifter är motiverad också avseende rapportavgiften, bl.a. då den bör behandlas på samma sätt som andra särskilda avgifter. Av 27 kap. 6 § OSL följer som sagts ovan emellertid bl.a. att sekretessen enligt 1 § inte gäller beslut varigenom skatt bestäms. Det innebär att skattesekretessen alltså inte kommer att gälla beslut om rapportavgift.

Sekretessbrytande bestämmelse

Uppgifterna i tilläggsskatterapporten behövs för bedömningen av om koncernen når upp till minimiskattenivån i varje stat där koncernen bedriver verksamhet och, i förekommande fall, beräkna tilläggsskattebelopp och fördelningen av densamma. Uppgifterna i tilläggsskatterapporten utgör således nödvändiga uppgifter för att kontrollera efterlevnad av reglerna och underlag för att bestämma tilläggsskatt i Sverige. Med hänsyn till att uppgifterna kan lämnas av annan koncernenhet än den som är skattskyldig för tilläggsskatt i Sverige kan Skatteverket, efter utbytet, komma att behöva dela uppgifterna med annan än den uppgifterna avser. Det krävs således en sekretessbrytande bestämmelse som möjliggör att uppgifterna kan spridas i ett ärende om tilläggsskatt.

Enligt 2 kap. 5 § SdbL får ett antal angivna uppgifter lämnas ut från beskattningsdatabasen till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs. Bestämmelsen i 2 kap. 5 § utgör ett undantag från det absoluta sekretesskydd som gäller för uppgifter om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts beskattningsdatabasen, se 27 kap. 7 § 2 OSL. Bestämmelsen bör kompletteras för att möjliggöra utlämnande av uppgift till en annan koncernenhet som tillhör samma koncern som den som uppgifterna avser. Undantaget bör begränsas till de uppgifter som lämnats i en tilläggsskatterapport och som har betydelse för bedömning och beräkning av skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

NSD m.fl. anser att det finns ett behov av att ålägga Skatteverket en underrättelseskyldighet riktad mot den enhet som lämnat in uppgifterna. Regeringen konstaterar att någon sådan underrättelseskyldighet inte är föremål för detta lagstiftningsprojekt. Skatteverket får dock inte, vilket konstaterats ovan, lämna ut uppgifter om en enskild från databasen, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Enligt 2 kap. 6 § SdbL får uppgifter i databasen lämnas ut till en enskild på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det. Det bör övervägas om detta behöver regleras i förordning.

Som redogjorts för ovan (se avsnitt 6.4) beslutade regeringen den 6 november 2025 lagrådsremissen Framtidens dataskydd vid Skatteverket, Tullverket och Kronofogdemyndigheten i vilken bl.a. föreslås att lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska upphöra att gälla och ersättas av en ny lag, beskattningsdatalagen. Vilka uppgifter som enskilda kan ta del av föreslås dock regleras på förordningsnivå. Ändringarna föreslås träda i kraft den 2 april 2026. Det kan således konstateras att om förslaget till ny beskattningsdatalag skulle träda i kraft innan bestämmelserna om utbyte av uppgifter i tilläggs-skatterapport träder i kraft kommer det inte behövas några ändringar i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Vidare föreslås vissa ändringar av 27 kap. 7 § OSL. De föreslagna ändringarna innebär en annan författningsteknisk reglering men inte någon ändring i sak i fråga om sekretessbrytande bestämmelser vid utlämnande till enskilda.

Sveriges advokatsamfund anser att bestämmelsen även bör gälla där uppgifterna har betydelse för uttag av bl.a. mervärdesskatt och andra indirekta skatter. Regeringen kan inte se att uppgifter i en tilläggs-skatterapport skulle kunna få betydelse för en annan skattskyldig persons skyldighet att redovisa mervärdesskatt eller andra indirekta skatter. Motsvarande behov kan därför inte anses finnas för dessa skatter.

Lagförslag

Förslaget medför ändring av 27 kap. 1 och 2 §§ offentlighets- och sekretesslagen och 2 kap. 5 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

7.2 Användningsbegränsningar

Regeringens förslag

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat ska endast få användas för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Det gäller om inte tillåtelse till annan användning har getts. För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från andra medlemsstater i EU gäller bestämmelserna i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Det ska göras en hänvisning i offentlighets- och sekretesslagen till regeln om användningsbegränsning i lagen om automatiskt utbyte av tilläggs-skatterapporter.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har lämnat några synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Som nämnts i avsnitt 7.1 får endast vissa personer eller myndigheter ta del av uppgifterna som lämnas i en tilläggs-skatterapport. Sådana upplysningar får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn) som fastställer, uppbär eller driver in denna parts skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den stat eller jurisdiktion som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna stat eller jurisdiktion samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker till det. I den nya lagen bör det tas in bestämmelser om dessa användningsbegränsningar.

I DAC finns även, som nämnts i avsnitt 7.1, bestämmelser om användning av upplysningar som tas emot från en annan medlemsstat i artikel 16. Sådana upplysningar får bl.a. användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som regleras i DAC. Upplysningarna får även användas för mervärdesskatt och andra indirekta skatter, tullar och bekämpning av penningtvätt och motverkan av finansiering av terrorism. Vidare får upplysningarna också användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden. Vidare får upplysningar och dokument som tagits emot i enlighet med DAC, med tillstånd av den behöriga myndighet i den medlemsstat som lämnade upplysningarna användas för andra ändamål än de som regleras i DAC i den utsträckning som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om informationen kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat vars behöriga myndighet lämnade dem. Användningsbegränsningarna i DAC bör tas in genom en hänvisning till bestämmelserna om detta i lagen om administrativt samarbete.

Uppgifterna som Skatteverket tar emot från andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i Europeiska unionen får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Bestämmelsen tar inte bara sikte på hur Skatteverket får använda upplysningarna, utan också på hur andra personer och myndigheter (däri inbegripet domstolar) som fastställer, uppbär, administrerar eller driver in skatterna eller handlägger åtal eller

överklaganden i fråga om skatterna och som får del av uppgifterna, får använda dem. Uppgifterna får användas vid offentliga rättegångar och i domstolsavgöranden (jfr vad som gäller för användningsbegränsningarna för lagen om automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om finansiella konton enligt prop. 2015/16:29 s. 207).

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Bestämmelsen i 9 kap. 2 § OSL innehåller en upplysning om lagar i vilka det finns bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat. Den begränsning i möjligheten att utnyttja upplysningarna som föreslås i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapport tar sikte på uppgifter som Skatteverket fått från en myndighet i en annan stat. En hänvisning till den lagen bör därför tas in i 9 kap. 2 § OSL.

Lagförslag

Förslaget innebär att 19 § lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter införs. Förslaget medför även ändringar i 9 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen.

8 En enhetlig tilläggsskatterapport

8.1 Tilläggsskatterapporten ska utgå från modellreglerna

Regeringens förslag

Uppgifter som lämnas i en tilläggsskatterapport ska som huvudregel baseras på modellreglerna med tillhörande kommentar. Om en sådan tillämpning skiljer sig från vad som föreskrivs enligt nationell rätt i en genomförandestat, ska tilläggsskatterapporten även innehålla uppgift om effekten av skillnaden. Undantag från huvudregeln gäller om koncernenheten väljer en förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat eller endast en stat har beskattningsrätt över tilläggsskattebeloppet som beräknats i en stat. Då ska uppgifterna i tilläggsskatterapporten baseras på den nationella rätten i den stat för vilken förenklingsregeln har valts eller i den stat som har beskattningsrätt.

Med stat som har beskattningsrätt och genomförandestat avses detsamma som i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Med modellreglerna avses detsamma som i lagen om tilläggsskatt.

Tilläggsskatterapporten ska innehålla en förteckning över de val som har gjorts. Uppgift om när koncernens inledande fas av internationell

verksamhet har börjat ska lämnas i tilläggsskatterapporten om det för en koncern tillämpas ett sådant undantag från reglerna under fem år som avses i 6 kap. 16 a eller 16 b § lagen om tilläggsskatt eller motsvarande regler i en annan stat.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer i sak överens med regeringens, men har delvis en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

FAR framför att förslaget är delvis ofrånkomligt för att få ett enhetligt rapporteringsformat även om man allmänt sett är skeptisk till att icke-bindande dokument görs om till svensk lag. I rapporten bör det vara möjligt att lämna kompletterande information och underlag. Olika länder kan ha olika uppfattning om vilka skatteanspråk som finns vilket innebär svårigheter för de skattskyldiga att veta mot bakgrund av vilka regler som rapporten ska fyllas i och som i förlängningen kan innebära risk för straffavgifter på grund av felaktig rapportering. Det är mycket viktigt att eventuella brister inte går ut över företagen.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Fastighetsägarna*, *Företagarna*, *Svensk försäkring*, *Svensk Sjöfart*, *Svenskt Näringsliv* och *Swedish Private Equity & Venture Capital Association* ansluter sig (nedan *NSD m.fl.*), tillstyrker förslagen samt instämmer i bedömningen att hänvisningarna i skatteförfarandelagen ska vara dynamiska och för fram att eventuell normgivningskompetens som då ges till OECD kan hanteras genom restriktivitet att påföra skattetillägg, vilket bör komma till uttryck gällande sanktioner. Även *Sveriges advokatsamfund* instämmer i att det är ändamålsenligt med dynamiska regler i aktuellt fall och poängterar vikten av att Skatteverket kontinuerligt kommunicerar uppdaterade riktlinjer för tillämpning av reglerna.

Förvaltningsrätten i Stockholm ifrågasätter vilken version som ska tillämpas för det fall modellreglerna ändrar lydelse under ett pågående beskattningsår. Av förutsebarhetsskäl bör det tydliggöras om två olika versioner av modellreglerna behöver tillämpas under samma beskattningsår, inte minst mot bakgrund av att felaktiga uppgifter kan leda till att rapportavgift tas ut, eller klargöras vilken version som ska tillämpas. *Kammarrätten i Göteborg* anför att hänvisningen till modellreglerna i den föreslagna bestämmelsen i 33 d kap. 8 a § avser den för respektive beskattningsår gällande lydelsen, vilket framgår av författningskommentaren till nämnda bestämmelse. Kammarrätten förordar att detta anges i lagtexten och preciseras till att avse den lydelse som gällde vid ingången av beskattningsåret.

Skatteverket lämnar synpunkter på lagtextens utformning.

Skälen för regeringens förslag

I artikel 44 i minimibeskattningsdirektivet regleras skyldigheten att lämna deklaration med information om tilläggsskatt. I svensk rätt benämns den aktuella redovisningen för tilläggsskatterapport. Av artikel 8.1.4 i

modellreglerna framgår att tilläggsskatterapporten ska lämnas i ett standardiserat formulär som tas fram inom IF. I artikel 8.1.5 anges att definitionerna och instruktionerna i det standardiserade formuläret som utvecklats av IF ska gälla för tilläggsskatterapporten.

Tilläggsskatterapporten är utformad för att förenkla samordningen mellan genomförandestater och underlätta koncernernas administrativa börda. Vad som avses med genomförandestat redogörs för närmare i avsnitt 6.3. Innehållet i tilläggsskatterapporten är omfattande och kommer att ligga till grund för bedömning av om koncernen uppfyller kraven om minimibeskattnings. Användandet av ett standardiserat formulär förenklar redovisningen eftersom det undanröjer behovet av flera parallella redovisnings- eller deklarationsförfaranden. Med hänsyn till omfattningen av de uppgifter som ska redovisas i tilläggsskatterapporten och den administrativa börda det innebär för företagen, är varje förenkling av förfarandet av central betydelse.

Generellt kan sägas att de nationella lagstiftningarna om tilläggsskatt hos respektive genomförandestat får förväntas vara i huvudsak likartade. Detta gäller mot bakgrund av att reglerna ska genomföras i form av ett gemensamt tillvägagångssätt (en s.k. ”common approach”). Det innebär att de stater som enats om modellreglerna inte är förbundna att införa dem i nationell rätt, men om de gör det ska reglerna införas och administreras i enlighet med modellreglerna och tillhörande kommentar. I minimibeskattningsdirektivet anges att genomförandet av modellreglerna inom unionen bör ligga så nära den globala överenskommelsen som möjligt (skäl 4 och 6 i minimibeskattningsdirektivet). Detta ska säkerställa att de regler som medlemsstaterna genomför i enlighet med minimibeskattningsdirektivet är kvalificerade i den mening som avses i modellreglerna och att det blir en konsekvent tillämpning av reglerna i medlemsstaterna. Inom IF görs en fullständig granskning (peer review) av den lagstiftning som införts i staterna i syfte att konstatera att staternas nationella lagstiftning är i enlighet med modellreglerna och tillhörande kommentar, och således kvalificerade. Trots detta kan det ändå uppstå situationer där skillnader i nationell lagstiftning innebär olika beräkningar för samma uppgift i tilläggsskatterapporten (i GloBE Information Return och bilagan VII till DAC används engelska ”data point”). Det kan t.ex. inträffa när stater hunnit olika långt i implementeringen av nya tolkningar av reglerna.

Syftet med den centrala inlämningen är att koncernen ska kunna lämna in en tilläggsskatterapport i en stat som sedan delas med relevanta skattemyndigheter i andra stater där koncernenheter hör hemma. Vid eventuella skillnader i beräkningarna till följd av att en eller flera staters nationella lagstiftning inte är i linje med övrigas, uppstår frågan hur koncernen ska redovisa sina beräkningar i tilläggsskatterapporten. Om beräkningarna i tilläggsskatterapporten ska redovisas i enlighet med nationell rätt i respektive stat, skulle koncernen kunna vara tvungen att lämna in flera tilläggsskatterapporter med olika innehåll i olika stater. Det i sin tur försvårar det automatiska informationsutbytet som är en förutsättning för att koncernen ska kunna lämna in sin tilläggsskatterapport centralt med efterföljande utbyte mellan relevanta skattemyndigheter.

Ett annat alternativ är att säkerställa att endast en enhetlig tilläggsskatterapport lämnas in där redovisningen avser beräkningar mot bakgrund av

gemensamma regler. En enhetlig tilläggsskatterapport medför ett förbättrat informationsutbyte mellan stater och således ett förbättrat system för central inlämning av tilläggsskatterapport i en stat som sedan delas med relevanta skattemyndigheter.

Mot denna bakgrund har IF kommit överens om administrativa riktlinjer för hur tilläggsskatterapporten ska fyllas i. Syftet med riktlinjerna är att uppnå en balans mellan de samordningsfördelar som det standardiserade formuläret medför och att säkerställa att uppgifterna i tilläggsskatterapporten är relevanta för skattemyndigheterna vid bedömningen av skattskyldighet enligt nationell rätt. De administrativa riktlinjerna innebär att multinationella koncerner generellt ska använda sig av modellreglerna och tillhörande kommentar i de fall flera stater har beskattningsrätt enligt modellreglerna. Vad som avses med beskattningsrätt, modellregler och genomförandestat redogörs för närmare i avsnitt 6.3. I de fall endast en stat har beskattningsrätt, ska beräkningarna baseras på den nationella rätten.

Som ovan nämnts kan skillnader uppstå mellan de beräkningar som redovisas i tilläggsskatterapporten och nationell rätt i en eller flera stater. Som *FAR* framför är det av intresse att detta inte medför utökad administrativ börda för koncernerna. Eftersom tilläggsskatterapporten utgörs av ett standardiserat formulär är det inte möjligt att, inom ramen för detta lagstiftningsprojekt, ändra utformningen av tilläggsskatterapporten för att det ska vara möjligt att lämna kompletterande information. Uppgift om vilken koncernenhet som är skattskyldig för ett tilläggsskattebelopp ska redovisas i tilläggsskatterapporten. Det ska således vara känt för koncernenheterna vilken stat som har beskattningsrätt för ett tilläggsskattebelopp beräknat i denna eller annan stat. Samtidigt har skattemyndigheterna behov av att få information i de fall den redovisade beräkningen baserat på modellreglerna och kommentaren avviker från nationell rätt i syfte att korrekt kunna bedöma skattskyldigheten i den egna staten. En koncernenhet som hör hemma i en viss stat har kunskap om den nationella lagstiftningen i den staten och således kunskap om nationell rätt avviker från modellreglerna i ett visst fall. Tilläggsskatterapporten ska därför i dessa fall även innehålla uppgift om effekten av skillnaderna. Genomförandestater har också möjlighet att lokalt begära kompletterande uppgifter i fråga om dessa skillnader, vilket är nödvändigt för att bedriva en effektiv skattekontroll.

I syfte att säkerställa ett effektivt informationsutbyte som i sin tur underlättar systemet med central inlämning av tilläggsskatterapport, bör därför klargöras i skatteförfarandelagen att beräkningarna som redovisas i tilläggsskatterapporten som huvudregel ska utgå från tillämpning av modellreglerna med tillhörande kommentar. Modellreglerna definieras i lagen om tilläggsskatt och i skatteförfarandelagen bör en hänvisning till definitionen tas in. Antagna administrativa riktlinjer innebär uppdatering av kommentaren till modellreglerna, varför det inte är nödvändigt att särskilt omnämna de administrativa riktlinjerna. *Förvaltningsrätten i Stockholm* och *Kammarrätten i Göteborg* efterfrågar förtydligande av vad som gäller om modellreglerna eller kommentaren ändras under pågående beskattningsår. Syftet med att beräkningarna i tilläggsskatterapporten ska göras mot bakgrund av modellreglerna och kommentaren är att koncernen ska kunna lämna in en och samma tilläggsskatterapport i samtliga stater där den är uppgiftsskyldig, även om vissa staters nationella rätt avviker

från modellreglerna. Det är därför inte lämpligt att i svensk rätt föreskriva att det bör vara lydelsen vid ett visst datum som ska gälla. Ändringar av kommentaren till modellreglerna kan komma att ske genom de s.k. administrativa riktlinjerna. Syftet med kommentaren är att förtydliga modellreglerna. I de administrativa riktlinjerna kan också förenklingsregler antas utvecklas och klargöras. I de fallen är det i de administrativa riktlinjerna som det bör klargöras från vilket beskattningsår som regeln kan användas. Det finns därför inte heller något skäl att ytterligare förtydliga detta i lagtext, vilket *Kammarrätten i Göteborg* uttryckt önskemål om.

De hänvisningar som görs i skatteförfarandelagen till modellreglerna med tillhörande kommentar kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser rättsakten i en viss angiven lydelse. En följd av denna hänvisningsteknik är därmed att den nationella författningen normalt behöver ändras varje gång bestämmelsen ändras. Den hänvisningstekniken bör användas när exempelvis ett EU-direktiv ger den svenska författningstexten ett materiellt innehåll. En dynamisk hänvisning innebär i stället att hänvisningen avser rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Sådana hänvisningar används i större utsträckning vid EU-förordningar.

Hänvisningarna till modellreglerna med tillhörande kommentar avser beräkningarna som redovisas i tilläggsskatterapporten. Hänvisningarna i skatteförfarandelagen bör vara dynamiska för att uppdateringar av kommentaren ska kunna få omedelbart genomslag. En följd av att ha dynamiska hänvisningar blir att om kommentaren till modellreglerna uppdateras behöver lagstiftaren inte överväga om någon ändring behöver göras i den nationella lagstiftningen. Med anledning av vad *NSD m.fl.* lyft fram kan tydliggöras att hänvisningen till modellreglerna med tillhörande kommentar avser mot vilka regler som beräkningarna i tilläggsskatterapporten ska göras. Däremot påverkas inte bestämmelserna om tilläggsskatt i den svenska materiella skattelagstiftningen. Hänvisningen har således ingen betydelse för vilken tilläggsskatt som ska tas ut i Sverige. Bestämmelserna om tilläggsskatt för svenskt vidkommande regleras i lagen om tilläggsskatt och gäller oberoende av mot bakgrund av vilka regler som styr redovisningen i tilläggsskatterapporten. Uttag av skattetillägg är en sanktion som tillämpas för det fall en skattskyldig har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning och skattetillägg på tilläggsskatt är 40 procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för den som har lämnat uppgiften (49 kap. 4 och 11 §§ SFL). Även om beräkningarna i tilläggsskatterapporten baseras på modellreglerna med tillhörande kommentar ska svenska bestämmelser om tilläggsskatt tillämpas för skattskyldiga i Sverige. För det fall att en svensk koncernenhet är skattskyldig för ett tilläggsskattebelopp eller kompletterande tilläggsskatt så ska en tilläggsskattedeklaration lämnas in (32 a kap. 2 § SFL). Uppgifter i en tilläggsskattedeklaration ska alltid utgå från nationell rätt och bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt. Enligt 32 a kap. 1 § SFL ska tilläggsskattedeklaration lämnas till ledning för bestämmande av underlag för att ta ut skatt enligt lagen om tilläggsskatt. Införandet av vilka regler som ska tillämpas vid redovisning i tilläggsskatterapporten i de fall flera

länder har beskattningsrätt gäller således endast för tilläggsskatterapporten och inte redovisningen i en tilläggsskattedeclaration.

I de fall en tillämpning av modellreglerna innebär skillnader i beräkningarna i förhållande till nationell rätt i en genomförandestat, ska tilläggsskatterapporten även innehålla uppgift om effekten av dessa skillnader. I förhållande till svensk rätt får Skatteverket på så sätt information om att beräkningarna i rapporten avviker från tillämpning av lagen om tilläggsskatt. I syfte att säkerställa nödvändiga uppgifter för bedömningen av de beräkningar som ska göras enligt lagen om tilläggsskatt, föreslår regeringen att Skatteverket ska ha möjlighet att förelägga koncernenheten som lämnat in rapporten att lämna kompletterande uppgifter för denna bedömning, se avsnitt 8.2.

Undantag från huvudregeln ska tillämpas i två fall, dels när endast ett land har beskattningsrätt, dels när koncernen tillämpar en förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat. Undantaget innebär att beräkningarna för den staten, eller undergrupp i den staten, ska baseras på den nationella rätten i den aktuella staten, dvs. i den stat som förenklingsregeln för nationell tilläggsskatt tillämpas eller den stat som har beskattningsrätt. Undantaget gäller således endast för den del av tilläggsskatterapporten som avser redovisningen för den aktuella staten.

Syftet med undantagen är att förenkla för koncernen. I de fall en förenklingsregel för nationell tilläggsskatt tillämpas eller endast en stat har beskattningsrätt, behöver koncernen endast göra beräkningar baserat på den statens nationella rätt. Att även kräva redovisning baserat på modellreglerna skulle i dessa fall eventuellt innebära dubbla beräkningar och således en omotiverad ökning av den administrativa bördan för företagen. Som *Sveriges advokatsamfund* för fram, och regeringen tidigare redogjort för vid införandet av tilläggsskatten, är det viktigt med dialog mellan berörda företag och Skatteverket om bl.a. frågeställningar som är specifikt svenska samt löpande information kring Skatteverkets arbete med tolkning av reglerna om tilläggsskatt (jfr prop. 2023/24:32 s. 506).

För stora nationella koncerner som omfattas av lagen om tilläggsskatt, innebär undantaget att dessa koncernenheter alltid ska redovisa beräkningarna baserat på svensk rätt. Detta beror på att det inte finns någon annan stat som har beskattningsrätt i fråga om dessa koncernenheter. Redovisningen i tilläggsskatterapporten för koncernenheter i en nationell koncern ska således utgå från lagen om tilläggsskatt.

Att uppgifterna i en tilläggsskatterapport ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentar innebär att befintliga bestämmelser i 33 d kap. 7 och 8 §§ SFL bör justeras. Hänvisningen till lagen om tilläggsskatt i 7 § bör strykas. I 8 § regleras att uppgift om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet har börjat ska lämnas vid tillämpning av undantag från reglerna under fem år. Hänvisningen bör kompletteras så att det, förutom relevanta bestämmelser i lagen om tilläggsskatt, även hänvisas till motsvarande regler i en annan stat. Bestämmelserna om undantag från reglerna under fem år som regleras i 6 kap. 16–18 §§ lagen om tilläggsskatt ändrades efter den 31 december 2023, se SFS 2024:1248 och prop. 2024/25:7. 16 § tredje stycket flyttades till en ny paragraf, 16 b §, och fjärde stycket till den nya paragrafen 16 c §. Till följd av uppdelningen finns även behov av att uppdatera hänvisningen i 33 d kap. 8 § SFL.

Lagförslag

Förslaget medför att 33 d kap. 2, 7 och 8 §§ skatteförfarandelagen ändras och att 33 d kap. 8 a och 8 b §§ samma lag införs.

8.2 Kompletterande bestämmelse om föreläggande

Regeringens förslag

Skatteverket ska ha möjlighet att förelägga en svensk koncernenhet att inkomma med uppgifter som behövs för att kontrollera en lämnad uppgift i en tilläggsskatterapport om det kan antas att uppgiften inte stämmer överens med lagen om tilläggsskatt. Detta ska endast gälla om uppgiften som har lämnats i en tilläggsskatterapport kan antas ha betydelse för bedömningen av skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer i sak överens med regeringens, men har delvis en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

FAR tillstyrker förslaget och anser att svar på föreläggandet bör anses vara en integrerad del av tilläggsskatterapporteringen och således vara en sådan deklaraionsupplysning som utesluter skattetillägg. *Förvaltningsrätten i Stockholm* ifrågasätter om begränsningen i den föreslagna bestämmelsens andra stycke är nödvändig samt noterar att snarlika bestämmelser i 37 kap. 9 och 9 a §§ SFL har en annorlunda utformning.

Skälen för regeringens förslag

I avsnitt 8.1 föreslår regeringen att beräkningarna i tilläggsskatterapporten som huvudregel ska utgå från modellreglerna med tillhörande kommentar. Utgångspunkten är att svensk rätt ska överensstämja med modellreglerna och uppnå samma resultat. Det kan därför antas att beräkningarna i tilläggsskatterapporten överensstämmer med svensk rätt, även om modellreglerna har varit utgångspunkten för koncernens framtagande av uppgifter. Det kan emellertid uppstå situationer där beräkningar enligt modellreglerna leder till ett annat resultat än om beräkningarna hade utgått från bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt. Ett exempel är när nya administrativa riktlinjer antas som innebär en annan tolkning av modellreglerna än vad som är föreskrivet i svensk rätt och nya regler i svensk rätt ännu inte har antagits för att nå motsvarande resultat.

Att koncernenheterna ska utgå från modellreglerna innebär även en skyldighet att i tilläggsskatterapporten lämna uppgift om effekten av skillnaderna i förhållande till den nationella rätten. En sådan uppgift innebär att skattemyndigheten i respektive stat upplyses om att den redovisade beräkningen hade varit annorlunda om beräkningarna skett enligt den nationella lagstiftningen, se avsnitt 8.1.

Det är inte nödvändigtvis så att beräkningen som har gjorts enligt modellreglerna och som avviker från svenskt rätt innebär att skattskyldighet uppkommer för koncernenheten enligt lagen om tilläggsskatt. Skattskyldighet enligt modellreglerna och svensk rätt för ett beräknat tilläggsskattebelopp baseras på vilken regel för tilläggsskatt som ska tillämpas (s.k. rule order) och som genomförts i 6 kap. lagen om tilläggsskatt. Avvikelserna kan således behöva kontrolleras närmare av Skatteverket. En närmare kontroll bör i de flesta fall innebära att kompletterande uppgifter behövs från företaget om uppkomna skillnader.

Det finns flera olika alternativ kring hur kompletterande uppgifter om skillnaderna ska lämnas till Skatteverket. Utgångspunkten är att en skyldighet att lämna kompletterande uppgifter ska vara nödvändig och proportionerlig och ska inte innebära en större börda för företagen utöver vad som är strikt nödvändigt.

Ett alternativ är att ändra förutsättningarna för när tilläggsskatte-deklaration ska lämnas och således ålägga koncernenheten en skyldighet att lämna tilläggsskattedeclaration i de fall avvikelser från svensk rätt har redovisats i tilläggsskatterapporten. Ett annat alternativ är att utöka möjligheterna för Skatteverket att förelägga svenska koncernenheter om kompletterande uppgifter i de fall avvikelser har rapporterats.

I propositionen Tilläggsskatt för företag i stora koncerner uttalade regeringen att det inte bör införas en skyldighet för samtliga svenska koncernenheter att lämna tilläggsskattedeclaration för varje beskattningsår. Uppgiftsskyldigheten i fråga om att koncernen har en effektiv skattesats som minst uppgår till minimiskattesatsen fullgörs genom tilläggsskatterapporten. Tilläggsskatterapporten utgör också ett tillräckligt underlag i de fall koncernen visserligen har tilläggsskattebelopp att betala men skattskyldigheten ankommer på en koncernenhet som hör hemma i en annan stat eller jurisdiktion än Sverige. Att därutöver lämna tilläggsskatte-deklaration där det anges att det inte finns skatt att betala i Sverige bidrar inte till en effektivare kontroll och medför således en onödig administrativ börda för företagen (prop. 2023/24:32 s. 395). Det saknas vägande skäl för att frångå bedömningen att tilläggsskatterapporten är tillräcklig för att göra riskbedömningar och kontrollera att koncernen har en effektiv skattesats som uppgår till minimiskattesatsen. Det är centralt att inte utöka den administrativa bördan i andra fall än vad som är nödvändigt. Mot denna bakgrund bör förutsättningarna för när tilläggsskattedeclaration ska lämnas inte ändras. I stället kan en uppgift i tilläggsskatterapporten om att beräkningen medför en skillnad i förhållande till svensk rätt följas upp genom att svenska koncernenheter föreläggs av Skatteverket att inkomma med kompletterande uppgifter som avser dessa skillnader.

Befintliga bestämmelser om föreläggande i 37 kap. SFL är inte tillräckliga för att Skatteverket ska ha de verktyg för kontroll som behövs i en situation där redovisade uppgifter inte utgår från svensk rätt och därför avviker från vad resultatet hade blivit enligt svensk rätt. Det bör därför införas en ny bestämmelse om föreläggande som avser denna situation. Syftet med föreläggandet ska vara att kontrollera skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt. Begränsningen är således, tvärt emot vad *Förvaltningsrätten i Stockholm* anför, nödvändig. Bestämmelsen bör placeras i 37 kap. SFL under rubriken Kontroll av egen uppgifts- eller

dokumentationsskyldighet. Det finns därför skäl att utforma bestämmelsen på ett något annat sätt än bestämmelserna i 37 kap. 9 och 9 a §§ SFL, vilket Förvaltningsrätten i Stockholm noterat. Dessa bestämmelser avser kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet eller av uppgifter vid återbetalning av eller kompensation för punktskatt.

FAR anser att svar på föreläggandet bör anses vara en integrerad del av tilläggsskatterapporteringen och således vara en sådan deklarationsupplysning som utesluter skattetillägg. Den föreslagna föreläggandemöjligheten är till för att kontrollera en lämnad uppgift i en tilläggsskatterapport om det kan antas att uppgiften inte stämmer överens med bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt och om det kan antas att uppgiften har betydelse för bedömningen av koncernenhetens skattskyldighet enligt den lagen. Ett svar på ett föreläggande kan således inte direkt ses som en sådan deklarationsupplysning som kan utesluta skattetillägg, då skattetillägg kan påföras vid oriktig uppgift i en tilläggsskattedeklaration. Det finns dock här skäl att framhålla de befrielsegrunder som finns. Såvitt avser befrielse från skattetillägg anges i 51 kap. 4 § SFL att Skatteverket, vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut skattetillägg på tilläggsskatt med fullt belopp, även ska beakta bl.a. att bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt kan vara särskilt komplicerade och att uppgiftsskyldigheten är mycket omfattande. I avsnitt 10 i denna lagrådsremiss föreslår regeringen även en tillfällig sanktionslättnad, som avser både rapportavgift och skattetillägg.

Föreläggandet kan, i enlighet med 44 kap. 2 § SFL, förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

Lagförslag

Förslaget medför att 37 kap. 7 b § skatteförfarandelagen införs.

9 Automatiserat beslutsfattande

9.1 Behov av ändringar för att möjliggöra automatiserade beslut i ärende om tilläggsskatt

Regeringens bedömning

Ändringar bör ske för att möjliggöra ett effektivare beslutsfattande när det gäller beslut om tilläggsskatt. Ändringarna bör avse tidsfristen för omprövning, valutaomräkning och innehållet i en tilläggsskattedeklaration.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har några synpunkter på bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning

Inom skatteförfarandet fattas i dag ett stort antal automatiserade beslut. Beslutet kan göras i form av ett elektroniskt dokument genom automatiserad databehandling och finns bara i skattedatabasen och inte i pappersform (prop. 2010/11:165 s. 494 och 495). Det gäller bl.a. i de fall beslut om slutlig skatt fattas i enlighet med uppgifterna i inkomstdeklarationen. Därefter kan Skatteverket göra ett urval av ärenden som behöver utredas ytterligare och, inom den tidsfrist som gäller för omprövning, ompröva beslut som har blivit felaktiga. Ett sådant omprövningsbeslut till den skattskyldiges nackdel kan fattas utan att några nya omständigheter har tillkommit (Högsta förvaltningsdomstolens avgörande RÅ 1996 ref. 102).

Förfarandet innebär att Skatteverket kan fatta snabba beslut och därefter rikta utredningsresurser mot de ärenden som av någon anledning behöver utredas närmare. Det medför således ett effektivare förfarande där den skattskyldige får ett snabbt beslut samtidigt som Skatteverket har möjlighet att utreda och säkerställa en materiellt riktig beskattning.

I propositionen Tilläggsskatt för företag i stora koncerner uttalade regeringen att beslutsförfarandet bör inordnas i den systematik som gäller i övrigt enligt skatteförfarandelagen och motsvara vad som gäller för slutlig skatt med möjlighet till automatiserade beslut och omprövning till nackdel på initiativ av Skatteverket även utan att nya omständigheter tillkommit (prop. 2023/24:32 s. 444).

Automatiserat beslutsfattande med möjlighet till omprövning är väl beprövat och den ordning som gäller för beslut om slutlig skatt. Det möjliggör ett effektivare beslutsfattande. Mot denna bakgrund bör övervägas ändringar av de delar av förfarandet av ärenden om tilläggsskatt som utgör hinder för att möjliggöra ett effektivare beslutsfattande.

9.2 Förlängd tidsfrist för omprövning till nackdel på Skatteverkets initiativ

Regeringens förslag

Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller och som avser ett beslut om tilläggsskatt ska meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (fyraårsfristen).

Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller ska få meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket, om den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration lämnar deklarationen efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg ska få meddelas inom ett år från den dag då tilläggsskattedeklaration kom in till Skatteverket, om den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration lämnar deklARATIONEN efter utgången av tredje året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

FAR tillstyrker förslaget. Ingen annan remissinstans har några synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Nuvarande regler

Skatteverket är skyldig att ompröva sitt beslut i en fråga som har betydelse för beskattningen eller något annat förhållande mellan en enskild och det allmänna om den som beslutet gäller begär omprövning, den som beslutet gäller eller företrädaren enligt 67 kap. 4 § SFL överklagar eller det finns andra skäl (66 kap. 2 § SFL). Skatteverket får dock inte ompröva beslut i frågor som har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol om inte särskilt angivna förutsättningar är för handen (66 kap. 3 § SFL).

Omprövning kan begäras av den som beslutet gäller eller ske på initiativ av Skatteverket, både till fördel och nackdel för den enskilde. När det gäller omprövning till nackdel på initiativ av Skatteverket finns en begränsning i form av att vissa beslut inte får omprövas till nackdel för den som beslutet gäller (66 kap. 20 § SFL). Det gäller beslut om ansvar för skatt eller avgift enligt 59 kap. SFL, beslut om skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts och i fråga om beslut som är möjliga att återkalla. Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (66 kap. 21 § SFL).

Om den som är deklarationsskyldig lämnar inkomstdeklaration eller skattedeklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller meddelas inom ett år från den dag då deklARATIONEN kom in till Skatteverket. Ett sådant beslut får dock bara meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller detta om deklARATIONEN lämnas efter utgången av andra året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklARATION, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (66 kap. 22 § SFL).

En tilläggsskatterapport ska som utgångspunkt lämnas in 15 månader efter beskattningsårets utgång och en tilläggsskattedeklaration en månad

därefter (33 d kap. 13 § och 32 a kap. 5 § SFL). Ett besked om beslut om tilläggsskatt ska skickas inom tre år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (56 a kap. 7 § SFL). Om tilläggsskatterapporten har lämnats in i en annan stat med vilken Sverige har ett gällande avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, kommer Skatteverket som huvudregel att ta del av tilläggsskatterapporten genom utbyte inom tre månader efter den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas (jfr förslaget till 14 § lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter). Detta innebär i praktiken att tilläggsskatterapporten som innehåller redovisning av koncernens beräkningar av tilläggsskattebelopp i respektive stat där Sverige kan ha beskattningsrätt, kommer till Skatteverkets kännedom som tidigast 18 månader efter beskattningsårets utgång. Först i samband med mottagandet av tilläggsskatterapporten kan Skatteverket göra en bedömning av skattskyldigheten och urval av ärenden som behöver utredas ytterligare.

Den nu gällande tvåårsfristen för omprövning enligt huvudregeln innebär att Skatteverket i praktiken saknar möjlighet till omprövning till nackdel för den som beslutet gäller utan att grunderna för efterbeskattning i 66 kap. 27 § SFL är uppfyllda. Tvåårsfristen är därmed alltför kort för att möjliggöra för Skatteverket att fatta automatiserade beslut med efterföljande omprövning enligt huvudregeln. Tidsfristen som regleras i 66 kap. 21 § SFL bör därför förlängas.

Tidsfristen för omprövning bör vara fyra år

Ett besked om beslut om tilläggsskatt ska skickas inom tre år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (56 a kap. 7 § SFL). I syfte att skapa förutsättningar för ett snabbt beslutsfattande i första led och vid behov utreda och ompröva de ärenden som kräver extra resurser, bör fristen för omprövning enligt huvudregeln när det gäller beslut om tilläggsskatt vara fyra år efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Med anledning av detta bör den förlängda omprövningstiden på grund av för sen eller utebliven deklaration kunna aktualiseras om tilläggsskattedeklarationen lämnas efter utgången av tredje året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Tidsfrist för beslut om skattetillägg

När Skatteverket meddelar beslut om skattetillägg finns det särskilda bestämmelser för inom vilka tidsfrister ett sådant beslut ska meddelas (52 kap. SFL). Ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom tre år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (52 kap. 3 § SFL). För den som lämnar en tilläggsskattedeklaration efter utgången av andra året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket (52 kap. 4 § SFL). Eftersom tidsfristen för ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller och som avser ett beslut om tilläggsskatt föreslås förlängas behöver 52 kap. 3 och 4 §§ SFL ändras. Tidsfristen för beslut om skattetillägg i 52 kap. 3 § SFL bör därför förlängas till fyra år och tidsfristen i 52 kap. 4 § SFL bör förlängas till

utgången av det tredje året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, för att korrespondera med den föreslagna fyraårsfristen.

Lagförslag

Förslaget medför att 52 kap. 3 och 4 §§ och 66 kap. 21 och 22 §§ skatteförfarandelagen ändras.

9.3 Valuta och omräkning

Regeringens förslag

Uppgifter om tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt som ska lämnas i en tilläggsskattedeklaration ska anges i svenska kronor. Om beräkningarna som ligger till grund för beloppet har gjorts i annan valuta än svenska kronor ska omräkning ske. Tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt ska räknas om enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänförs till. De kurser som fastställs av Sveriges riksbank ska användas.

Om Sveriges riksbank inte har fastställt någon valutakurs ska motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta användas vid omräkning. Om det inte har fastställts någon valutakurs för svenska kronor, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

I ett beslut om tilläggsskatt ska belopp anges i svenska kronor. Om beloppet som ligger till grund för beslutet anges i annan valuta, ska beloppet omräknas till svenska kronor enligt vad som gäller för omräkning av uppgifter om belopp som ska lämnas i en tilläggsskattedeklaration.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer i sak överens med regeringens, men har delvis en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

Sveriges riksbank har inga synpunkter på förslagen. *Skatteverket* framför att uppgift om belopp kan avse andra belopp än skattebelopp, t.ex. bokfört nettovärde på materiella anläggningstillgångar, och den deklarationskyldige kommer därför i vissa fall behöva omräkna dessa belopp till svenska kronor. Vidare kan det bli fråga om att lämna uppgifter om mer än en koncern i de fall en koncernenhet under beskattningsåret byter koncerntillhörighet och den deklarationsskyldige kan då behöva omräkna belopp som avser respektive koncern i deklARATIONEN. I förslaget till 32 a kap. 6 § SFL bör därför uttrycket ”tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt” ersättas med ”belopp”.

Skälen för promemorians förslag

Nuvarande regler

Varje svensk koncernenhet som ingår i en koncern som omfattas av reglerna i lagen om tilläggsskatt, förutom undantagna enheter, är skyldig att lämna tilläggsskatterapport till Skatteverket, se 33 d kap. 3 § SFL. Om moderföretaget, eller en annan koncernenhet som moderföretaget har utsett, lämnar rapporten för hela koncernens räkning till skattemyndigheten i ett land med vilket Sverige har ett avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, behöver dock de svenska koncernenheterna inte lämna rapporten utan i stället underrätta Skatteverket vilken koncernenhet som lämnar densamma och i vilket land den enheten hör hemma, se 33 d kap. 4 § SFL.

Tilläggsskatterapporten innehåller de uppgifter som behövs för att bedöma om koncernenheternas effektiva skattesats uppnår miniminivån om minst 15 procent i respektive stat samt, i förekommande fall, beräkning av tilläggsskattebelopp om miniminivån inte uppnås. Tilläggsskatterapporten innehåller också uppgift om vilken eller vilka koncernenheter som är skattskyldiga för tilläggsskattebeloppet enligt huvudregeln för tilläggsskatt och med vilket belopp. Vidare innehåller rapporten uppgifter som behövs för beräkning av kompletterande tilläggsskatt samt uppgift om vilken eller vilka stater den kompletterande tilläggsskatten fördelas till. Rapporten innehåller också uppgift om nationell tilläggsskatt som ska betalas i en stat.

Uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska avse hela koncernen, oavsett vilken koncernenhet som lämnar den. Uppgifter om belopp som lämnas i en tilläggsskatterapport ska därför anges i den valuta som beräkningarna enligt lagen om tilläggsskatt ska göras, se 22 kap. 2 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261). När det gäller beräkningar enligt lagen om tilläggsskatt infördes den 1 januari 2025 en ny bestämmelse i form av 1 kap. 17 a § lagen om tilläggsskatt (se SFS 2024:1248 och prop. 2024/25:7) som innebär att de beräkningar som ska göras för att bestämma ett tilläggsskattebelopp ska göras i den valuta som används vid upprättandet av moderföretagets koncernredovisning (presentationsvalutan). Vad som avses med koncernredovisning definieras i 2 kap. 19 § lagen om tilläggsskatt.

Uppgifter om belopp som lämnas i tilläggsskatterapporten kommer därför att anges i den valuta som används vid upprättandet av moderföretagets koncernredovisning. Samma valuta används för uppgifter om belopp som lämnas i en tilläggsskattedeklaration, se 22 kap. 2 § skatteförfarandeförordningen.

När Skatteverket i ett beslut om tilläggsskatt bestämmer storleken på tilläggsskatt enligt huvudregeln eller kompletteringsregeln för tilläggsskatt eller nationell tilläggsskatt ska beloppet anges i svenska kronor. I 56 a kap. 4 § SFL finns därför en omräkningsbestämmelse som anger hur beloppet ska omräknas till svenska kronor om beräkningen har gjorts i en annan valuta.

Bör ordningen för omräkning till svenska kronor förändras?

För att möjliggöra automatiserat beslutsfattande är det nödvändigt att uppgifter om belopp om tilläggsskattebelopp eller kompletterande

tilläggsskatt som lämnas i en tilläggsskattedeklaration anges i svenska kronor. I stället för att Skatteverket i samband med beslut om tilläggsskatt omräknar ett belopp i annan valuta till svenska kronor bör den deklarationsskyldige omräkna beloppet inför att tilläggsskattedeklarationen lämnas. En sådan omräkning är endast nödvändig i de fall det finns tilläggsskatt att betala i Sverige som ska redovisas i en tilläggsskattedeklaration. Vidare är det endast summan av tilläggsskatt att betala enligt huvudregeln för tilläggsskatt, kompletterande tilläggsskatt respektive nationell tilläggsskatt som den deklarationsskyldige är skattskyldig för som behöver omräknas till svenska kronor. Andra belopp än skattebelopp, t.ex. bokfört nettovärde på materiella anläggningstillgångar, som den deklarationsskyldige kan vara skyldig att lämna i en tilläggsskattedeklaration behöver inte omräknas för att möjliggöra automatiskt beslutsfattande. Till skillnad från *Skatteverket* anser således regeringen att det i bestämmelsen bör tydliggöras att endast belopp som avser summan av tilläggsskattebelopp (såväl enligt huvudregeln som nationell tilläggsskatt) och kompletterande tilläggsskatt behöver omräknas till svenska kronor.

Det behöver därför införas bestämmelser om hur omräkning bör ske från den valuta som används för beräkning av tilläggsskattebelopp enligt lagen om tilläggsskatt och som redovisas i tilläggsskatterapporten till svenska kronor.

Hur bör omräkning ske?

Eftersom reglerna om tilläggsskatt ska tillämpas på samma sätt i ett stort antal stater är det viktigt att det finns regler om hur olika valutor ska hanteras. I avsnitt 1 i de administrativa riktlinjerna från juli 2023 (punkt 6) tas fyra olika frågor upp som rör omräkning från utländsk valuta. När det gäller vilken valuta som ska användas vid beräkningarna för tilläggsskatt och när tilläggsskatterapporten upprättas samt hur omräkning ska ske om beloppen i enheternas redovisning inte är i denna valuta har kompletterande regler införts i lagen om tilläggsskatt den 1 januari 2025 (se SFS 2024:1248 och prop. 2024/25:7). I fråga om vilka omräkningsregler som ska tillämpas för att räkna om tilläggsskatt som har beräknats i en annan valuta till den lokala valutan i den jurisdiktion där skatten ska betalas är det inte nödvändigt med enhetliga regler i samtliga genomförandestater. Detta eftersom den underliggande beräkningen av tilläggsskattebelopp redan har gjorts i presentationsvalutan. Det är därför upp till respektive genomförandestat att bestämma på vilket sätt presentationsvalutan, om annan än den lokala valutan, bör omräknas i det fall det finns tilläggsskatt att betala, se avsnitt 1 i de administrativa riktlinjerna från juli 2023 (punkt 23 och 24).

Det finns flera alternativa metoder för hur omräkning kan ske. Ett alternativ är att använda sig av den genomsnittliga kursen för beskattningsåret och ett annat är kursen vid beskattningsårets utgång. Ett tredje är att använda sig av kursen vid tidpunkten för när tilläggsskatterapporten eller tilläggsskattedeklarationen lämnas in. Med hänsyn till att tidpunkterna för när tilläggsskatterapporten respektive tilläggsskattedeklarationen ska lämnas in infaller mer än ett år efter beskattningsårets utgång skulle en sådan lösning brista i förutsägbarhet och förefaller därför inte vara det främsta alternativet.

I lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattning för företag som har sin redovisning i euro m.m., förkortad omräkningslagen, finns bl.a. bestämmelser om omräkning till svenska kronor för beskattningsändamål för inkomstskatt och mervärdesskatt i de fall företag har sin redovisning i euro eller när företag byter redovisningsvaluta. Lagen bygger på ett schabloniserat omräkningsförfarande från euro till kronor som översiktligt innebär att resultatposter räknas om enligt beskattningsårets genomsnittskurs (5 §) och balansräkningsposter enligt kursen vid beskattningsårets utgång (6 §). När det gäller kurser för omräkning anges i 17 § att de kurser som fastställs av Europeiska centralbanken för respektive svenska bankdag ska användas.

När det gäller den befintliga omräkningsbestämmelsen för tilläggsskatt som regleras i 56 a kap. 4 § första stycket SFL anges att belopp i annan valuta ska omräknas till svenska kronor utifrån balansdagens kurs för den koncernenhets balansdag som beloppet är hänförligt till och om beloppet inte kan hänföras till en enskild koncernenhet ska kursen på moderföretagets balansdag användas. Beloppet som ska deklarerat kan emellertid hänföras till flera koncernenheter. Om omräkning ska baseras på balansdagens kurs för den koncernenhet som beloppet är hänförligt till skulle det kunna uppkomma situationer där olika kurser används för att omräkna tilläggsskattebeloppet, trots att dessa belopp ska summeras i deklarationen. Det kan också finnas svårigheter när beloppet inte ska hänföras till en enskild koncernenhet, t.ex. när ett moderbolag tillämpar huvudregeln för tilläggsskatt och moderbolagets andel är 100 procent av de lågbeskattade koncernenheterna och det därmed saknas behov av att fördela tilläggsskattebeloppet per koncernenhet utan kan summeras för hela jurisdiktionen. Detsamma gäller om alla moderbolag som tillämpar huvudregeln är skattskyldig för samma andel av tilläggsskattebeloppet för varje lågbeskattad koncernenhet i en stat. Mot denna bakgrund är den valda metoden inte den enklaste och mest ändamålsenliga lösningen. Eftersom tilläggsskattebeloppet redan har räknats fram på koncernnivå och sedan tillfallit en skattskyldig koncernenhet, saknas behov att vid omräkningen av annan valuta till svenska kronor använda den kurs som gäller på balansdagen för den koncernenhet som tilläggsskattebeloppet hänförs till.

En schabloniserad metod torde vara den enklaste metoden att använda. Principerna för omräkning som kommer till uttryck i omräkningslagen bör därför användas även här. Därför föreslår regeringen att vid omräkning av tilläggsskattebelopp som beräknats i annan valuta bör det summerade beloppet omräknas som helhet enligt samma principer som gäller enligt omräkningslagen. Detsamma gäller för kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter. De summerade tilläggsskattebeloppen respektive kompletterande tilläggsskatt bör därför omräknas enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänför sig till. Det är den deklarationsskyldiga koncernenhetens beskattningsår som är relevant. Genomsnittskursen för beskattningsåret är vid tidpunkten för när tilläggsskattedeklarationen lämnas in väl känd av den deklarationsskyldiga koncernenheten. Förslaget bedöms därmed vara enkelt att tillämpa och medför ett materiellt riktigt beslut.

När det gäller vilken valutakurs som bör användas för att beräkna genomsnittskursen saknas skäl att frånga den valda regleringen i 56 a kap.

4 § andra stycket SFL, dvs. den kurs som fastställs av Sveriges riksbank. Som anges i förarbetena till den bestämmelsen kan det förutsättas att beloppet som anges i tilläggsskatterapporten i de allra flesta fall är någon av de valutor vars kurs fastställs av Sveriges riksbank. Det kan emellertid inte uteslutas att belopp i en annan valuta kan komma att anges i tilläggsskatterapporten (prop. 2023/24:32 s. 442). Om den aktuella valutakursen inte finns noterad hos Sveriges riksbank bör därför motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta användas vid omräkning. Om någon valutakurs inte finns för svenska kronor, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

De nya bestämmelserna om omräkning bör placeras i 32 a kap. SFL. I 56 a kap. bör alltså finnas en bestämmelse om att Skatteverket ska omräkna tilläggsskatt till svenska kronor för det fall Skatteverkets beslut inte överensstämmer med inlämnad tilläggsskattedeklaration. Beräkningen bör ske på samma sätt och en hänvisning bör därför införas till den nya bestämmelsen i 32 a kap. 6 §.

Lagförslag

Förslaget innebär att nuvarande 32 a kap. 5 § skatteförfarandelagen ska betecknas 32 a kap. 7 §. Förslaget medför även att 56 a kap. 4 § skatteförfarandelagen ändras och att två nya paragrafer, 32 a kap. 5 och 6 §§, införs.

9.4 Vad en tilläggsskattedeklaration ska innehålla

Regeringens förslag

För att underlätta det automatiserade beslutsfattandet och fördelningen av nationell tilläggsskatt som beräknats på samriskföretag ska en tilläggsskattedeklaration även innehålla uppgift om summan av tilläggsskattebelopp som den deklarationskyldige är skattskyldig för enligt huvudregeln för tilläggsskatt, summan av kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter samt uppgifter som behövs för fördelning av nationell tilläggsskatt.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Skatteverket framför att det uttryckligen bör anges att summan av nationell tilläggsskatt ska anges i deklarationen. Det saknas behov av att i deklarationen ta in uppgifter om beräkningen, eftersom tilläggsskatterapporten kommer att innehålla sådana uppgifter.

Skälen för regeringens förslag

Nuvarande reglering

En tilläggsskatterapport innehåller de uppgifter som behövs för att bedöma om det uppkommer ett tilläggsskattebelopp för koncernen samt beräkna och fördela detsamma. Rapporten innehåller dock inte samtliga uppgifter som krävs för att skatten ska kunna tas ut i Sverige. Mot denna bakgrund kompletteras rapporten av ett nationellt deklarationsförfarande i form av en tilläggsskattedeklaration. Syftet med deklARATIONEN är att vara till ledning för bestämmande av underlag för att ta ut skatt enligt lagen om tilläggsskatt (32 a kap. 1 § SFL). En tilläggsskattedeklaration ska lämnas om koncernenheten är skattskyldig för ett tilläggsskattebelopp enligt lagen om tilläggsskatt eller kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter (32 a kap. 2 § SFL).

Närmare reglering av vad en tilläggsskattedeklaration ska innehålla finns i 32 a kap. 3 och 4 §§ SFL. Vid införandet av bestämmelserna uttalade regeringen att tilläggsskattedeklarationerna ska utgöra ett komplement till tilläggsskatterapporten och inte innehålla motsvarande uppgifter som ska anges i rapporten. Av introduktionen till den av IF fastställda tilläggsskatterapporten klargörs att stater är fria att begära kompletterande uppgifter utöver de som ska anges i rapporten och att sådana uppgifter kan behövas för att t.ex. fastställa skattskyldighet. Staterna uppmanas dock att avhålla sig från att rutinmässigt begära uppgifter utöver tilläggsskatterapporten för beräkning av en koncernenhets skyldighet att betala tilläggsskatt (prop. 2023/24:32 s. 400). Mot denna bakgrund bedömde regeringen att det inte fanns behov av att uppgift om belopp som avser bl.a. tilläggsskatt enligt huvudregeln skulle lämnas i deklARATIONEN.

Behov av kompletterande uppgifter om belopp

Uppgifterna i tilläggsskatterapporten identifierar vilken koncernenhet som är skattskyldig för tilläggsskattebeloppet och dess storlek. En och samma koncernenhet kan vara skattskyldig för tilläggsskattebelopp som hänför sig till flera olika lågbeskattade koncernenheter, samriskföretag eller dotterbolag till samriskföretag. Dessa belopp redovisas separat i tilläggsskatterapporten. I syfte att underlätta det nationella beslutsfattandet och möjliggöra automatiserade beslut bör det i deklARATIONEN anges den totala summan av tilläggsskatt enligt huvudregeln som den skattskyldige är skattskyldig för. För att möjliggöra automatiserade beslut behöver beloppet vidare anges i svenska kronor, vilket regeringen föreslår i avsnitt 9.3.

Den skattskyldige kan även vara skyldig att betala kompletterande tilläggsskatt som har fördelats till svenska koncernenheter. Beloppet kompletterande tilläggsskatt som har fördelats till svenska koncernenheter framgår av tilläggsskatterapporten. När det gäller fördelningen av den kompletterande tilläggsskatten mellan flera skattskyldiga svenska koncernenheter innehåller varken modellreglerna eller minimibeskattningsdirektivet anvisning om vilken eller vilka koncernenheter i staten som ska betala skatten. Det är därför upp till respektive stat att bedöma hur skatten ska fördelas. Bestämmelser om fördelning av kompletterande tilläggsskatt finns i 6 kap. 14 § lagen om tilläggsskatt och uppgifter som

krävs för denna fördelning ska lämnas i en tilläggsskattedeclaration. Det finns även möjlighet att, enligt 6 kap. 15 § samma lag, ansöka om att en koncernenhet är skattskyldig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter. I sådana fall saknas behov av uppgifter om fördelning mellan flera svenska koncernenheter (jfr prop. 2023/24:32 s. 653). I syfte att möjliggöra automatiserade beslut bör deklARATIONEN även innehålla uppgift om belopp som avser kompletterande tilläggsskatt som den deklARATIONSSKYLDIGE är skattskyldig för.

Behov av kompletterande uppgifter om fördelning av nationell tilläggsskatt

Enligt 6 kap. 2 a § lagen om tilläggsskatt är en svensk koncernenhet skattskyldig för hela det tilläggsskattebelopp som beräknats och fördelats på ett samriskföretag och dotterföretag till ett samriskföretag om företaget hör hemma i Sverige och tillhör den koncern som den svenska koncernenheten ingår i. Om en koncern har flera svenska koncernenheter ska skattskyldigheten för tilläggsskattebeloppet fördelas mellan dessa i proportion till varje enhets andel av anställda och materiella tillgångar i Sverige under det beskattningsår som tilläggsskatten avser. Bestämmelsen infördes den 1 januari 2025.

Syftet med ändringen är att säkerställa att den svenska nationella tilläggsskatten ska vara kvalificerad och omfattas av andra staters förenklingsregel för nationell tilläggsskatt. När det gäller samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag som hör hemma i Sverige är det nödvändigt att tilläggsskattebelopp som beräknats för företaget och fördelats på företaget omfattas av bestämmelserna om nationell tilläggsskatt i 6 kap. lagen om tilläggsskatt. Skattskyldighet för nationell tilläggsskatt behöver inte placeras på samriskföretaget utan kan placeras på en eller flera andra koncernenheter som är skattskyldiga. Om det finns flera svenska koncernenheter ska skattskyldigheten för tilläggsskattebeloppet fördelas mellan dessa på motsvarande sätt som gäller för kompletterande tilläggsskatt som allokeras till Sverige, dvs. i proportion till varje enhets andel av koncernens anställda och materiella tillgångar i Sverige under det beskattningsår som tilläggsskatten avser (se 6 kap. 2 a § lagen om tilläggsskatt och prop. 2024/25:7 s. 192 och 196–198). Vidare föreslås i propositionen Ytterligare kompletteringar till bestämmelserna om tilläggsskatt för företag i stora koncerner att bestämmelsen i 6 kap. 2 a § lagen om tilläggsskatt ska ändras på så sätt att tilläggsskattebeloppet ska halveras om svenska koncernenheter i två olika koncerner är skattskyldiga för tilläggsskattebelopp som beräknats och fördelats på ett och samma samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag (se prop. 2025/26:22 s. 22 och 75).

Att en koncernenhet i Sverige kan bli skattskyldig för nationell tilläggsskatt i fråga om ett tilläggsskattebelopp som beräknats på ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag medför att tilläggsskattedeclarationen behöver kompletteras med ytterligare uppgifter. Om en eller flera koncernenheter är skattskyldig för nationell tilläggsskatt i fråga om ett tilläggsskattebelopp som beräknats för ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag så behöver deklARATIONEN – utöver uppgifter som är nödvändiga för beräkning av

nationell tilläggsskatt – även innehålla uppgifter som är nödvändiga för fördelning av nationell tilläggsskatt. Uppgifter som behövs för fördelning av nationell tilläggsskatt kan t.ex. utgöras av uppgifter om anställda och materiella tillgångar för att korrekt kunna beräkna vilken andel av tilläggsskattebeloppet som koncernenheten är skattskyldig för. Därutöver krävs uppgifter om samriskföretaget eller dotterföretaget till samriskföretaget.

Skatteverket ifrågasätter behovet av att deklarationen ska innehålla uppgifter om beräkning av nationell tilläggsskatt eftersom tilläggsskatterapporten kommer att innehålla sådana uppgifter, samt att det i stället bör anges att summan av nationell tilläggsskatt ska anges i deklarationen. I de fall koncernen använder sig av en förenklingsregel för nationell tilläggsskatt avseende Sverige kommer tilläggsskatterapporten att innehålla de uppgifter som krävs för beräkning av nationell tilläggsskatt enligt svensk rätt. Avsnittet om jurisdiktion avseende Sverige kommer då att beräknas i enlighet med svenska regler för nationell tilläggsskatt, se avsnitt 8.1. Även om Sverige har kvalificerade regler i fråga om nationell tilläggsskatt kan det emellertid förekomma situationer där koncernen är förhindrad att använda sig av förenklingsregeln, den s.k. switch-off regeln (*switch-off rule*). Switch-off regeln anger undantag och reglerar i vilka fall koncernen inte kan använda sig av en förenklingsregel för nationell tilläggsskatt. Det gäller vissa avvikelser i den nationella tilläggsskatten, särskilt avseende delägarbeskattade enheter, samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag, investeringsenheter samt undantag från kompletterande tilläggsskatt i en inledande fas av internationell verksamhet, se vidare annex A i kommentaren till modellreglerna om s.k. QDMTT safe harbour. Exempelvis ska switch-off regeln tillämpas när skattskyldigheten för nationell tilläggsskatt påförs en koncernenhet som inte ingår i samriskföretagskoncernen i stället för samriskföretaget. Vidare gäller också att en koncern endast kan använda sig av en förenklingsregel om nationell tilläggsskatt om den nationella tilläggsskatt är en s.k. ”kvalificerad nationell tilläggsskatt som ska betalas” (“the amount payable under a Qualified Domestic Minimum Top-Up Tax”). Koncernen kan inte använda sig av förenklingsregeln om det förekommer oenighet kring skattskyldigheten eller beloppet och koncernenheten har för avsikt att föra en process, eller om skatten inte går att bestämma eller driva in, se annex A i kommentaren till modellreglerna om s.k. QDMTT safe harbour, avsnitt 3, p.11.

Även om de svenska reglerna om nationell tilläggsskatt är kvalificerade i mening att koncerner generellt kan använda sig av förenklingsregeln om nationell tilläggsskatt så kan det inte uteslutas att det för en enskild koncern förekommer sådana avvikelser som innebär att den inte kan använda sig av förenklingsregeln. I dessa fall kommer avsnittet om Sverige i tilläggsskatterapporten inte baseras på svensk rätt om nationell tilläggsskatt. För att kunna redovisa nödvändiga uppgifter för beräkning av nationell tilläggsskatt i Sverige kan således kompletterande uppgifter behöva lämnas i tilläggsskattedeklarationen. Regeringen bedömer att det endast i undantagsfall kommer vara aktuellt med dessa uppgifter i deklarationen eftersom de flesta koncerner kan använda sig av förenklingsregeln. Inte desto mindre bör kravet på kompletterande

uppgifter i fråga om beräkning av nationell tilläggsskatt finnas kvar i de enstaka fall där switch-off regeln ska tillämpas.

Lagförslag

Förslaget innebär att 32 a kap. 3 § skatteförfarandelagen ändras.

10 Tillfällig sanktionslättnad

Regeringens förslag

Skattetillägg eller rapportavgift ska inte tas ut om en koncernenhet har vidtagit skäligen åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tilläggsskatt. Bestämmelsen ska tillämpas för räkenskapsår som börjar före den 1 januari 2027 och avslutas senast den 30 juni 2028.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer i sak överens med regeringens, men har delvis en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet är positiv till förslaget och framför att begreppet skäligen åtgärder inte definieras i dokumentet, vilket är i linje med vad som föreslagits av OECD, och poängterar vikten av en pragmatisk tillämpning. *Skatteverket* lämnar synpunkter på lagtextens utformning, för att lagtexten tydligare ska överensstämma med innehållet i dokumentet om Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two). *FAR* anser att det är viktigt att sanktionssystemet anpassas till de särskilda förutsättningar som gäller för tilläggsskatten, och att den tillfälliga sanktionslättningen ska tillämpas tillsammans med övriga delar av det svenska sanktionssystemet. *FAR* menar vidare att tilläggsskatterapporten och tilläggsskattedeklarationen, i förhållande till varandra, ska anses utgöra sådana avstämningsuppgifter som utesluter skattetillägg enligt de allmänna reglerna i 49 kap. 10 § SFL. Sanktioner bör i normalfallet inte heller påföras om det finns en oriktig uppgift i tilläggsskatterapporten medan tilläggsskattedeklarationen är korrekt. *Finansbolagens förening* och *Näringslivets skattedelegation*, till vars yttrande *Fastighetsägarna*, *Företagarna*, *Svensk försäkring*, *Svensk Sjöfart*, *Svenskt Näringsliv* och *Swedish Private Equity & Venture Capital Association* ansluter sig (nedan NSD m.fl.), välkomnar förslaget men för fram att de erfarit att Skatteverket har haft synpunkter på lagtextens utformning. Det vore olyckligt om den svenska lagtexten är begränsande i förhållande till de internationella rekommendationerna och att det behöver justeras i den fortsatta beredningen. Med hänsyn till regelverkets komplexitet behöver reglerna om sanktioner, även efter tiden för den tillfälliga sanktionslättningen,

tillämpas nyanserat och endast aktualiseras i mer graverande fall. *Förvaltningsrätten i Stockholm* anser att ändamålsenligheten med två olika beloppsberäkningar för sanktionerna skattetillägg respektive rapportavgift kan ifrågasättas eftersom storleken på rapportavgiften ska beräknas med ett ”fiktivt skattetillägg” som utgångspunkt och efterfrågar förtydliganden om hur överlappande situationer bör lösas. *Sveriges advokatsamfund* är positiv till förslaget och anser att det bör övervägas om lättnadsregeln inte bör gälla tills vidare, eller i vart fall för en längre period, samt för fram att det är olyckligt att överlappande situationer inte regleras i lag. *Kammarrätten i Göteborg* anser att den övergångstid som begränsar tillämpningen av sanktionslättnaden i stället bör anges i form av en övergångsbestämmelse.

Skälen för regeringens förslag

Det finns krav på sanktioner i minimibeskattningsdirektivet och modellreglerna

I inledningen till minimibeskattningsdirektivet framhålls att effektiviteten och rättvisan i den globala minimiskattereformen i hög grad är beroende av att den genomförs i hela världen. För att säkerställa att bestämmelserna efterlevs bör medlemsstaterna därför införa lämpliga sanktioner (skäl 25).

Minimibeskattningsdirektivet innebär därmed en skyldighet att införa sanktioner för överträdelse av de nationella bestämmelser som antagits utifrån direktivet. I direktivet och modellreglerna finns vissa generella bestämmelser om sanktioner. Hur sanktionerna närmare ska se ut är dock upp till respektive medlemsstat att bestämma.

Skyldigheten att införa sanktioner finns i artikel 46 minimibeskattningsdirektivet. Sanktionerna ska gälla för nationella bestämmelser som rör koncernenheters skyldighet att deklarerat och betala sin andel av tilläggsskatten och medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de nationella bestämmelserna tillämpas på ett effektivt sätt. Sanktionerna ska vidare vara proportionella och avskräckande.

Av de inledande skälen till minimibeskattningsdirektivet framgår att medlemsstaterna vid fastställandet av sanktioner bör ta särskild hänsyn till risken för att en koncern inte rapporterar den information som krävs för tillämpning av kompletteringsregeln. För att åtgärda denna risk bör medlemsstaterna införa ”avskräckande sanktioner” (skäl 25).

I modellreglerna finns bestämmelser om sanktioner i artikel 8.1.8. Det framgår att ett lands regler om påföljder och sanktioner ska vara tillämpliga gällande tilläggsskatterapporten (”GloBE Information Return”). Av kommentaren till modellreglerna framgår att detta innebär att nationella påföljds- eller sanktionsbestämmelser ska aktualiseras om rapporten inte lämnas in i tid eller om den innehåller oriktig eller bristfällig information. Det är upp till respektive land att välja att antingen utvidga befintliga påföljds- eller sanktionsregler, eller att införa nya regler. Införs nya påföljder eller sanktioner bör dessa stå i proportion till påföljder eller sanktioner som gäller för andra skyldigheter som liknar skyldigheten att lämna tilläggsskatterapport (kommentar till artikel 8.1.8 i modellreglerna).

Sanktioner och sanktionslättnader kopplade till tilläggsskatt och nationell tilläggsskatt

Utifrån de uppställda kraven i minimibeskattningsdirektivet och modellreglerna gjorde regeringen bedömningen att Sverige har en skyldighet att införa sanktioner som gäller skyldigheten att lämna tilläggsskatterapport respektive skyldigheten att lämna tilläggsskattedeklaration (se avsnitt 15.8.3 i prop. 2023/24:32). Det infördes därför en förseningsavgift för det fall tilläggsskatterapporten eller tilläggsskattedeklarationen inte lämnas in i tid (48 kap. 1 § SFL). Vidare infördes en ny sanktion, rapportavgift, för det fall rapporten innehåller fel eller brister (49 e kap. SFL). Rapportavgift ska tas ut av den som lämnar en tilläggsskatterapport om det klart framgår att felaktiga uppgifter har lämnats i rapporten eller att uppgifter som skulle ha lämnats har utelämnats. En avgift får dock tas ut endast om bristerna är allvarliga. Vid bedömningen av om brister är allvarliga ska det särskilt beaktas om de har orsakat att skatt inte påförts trots att det fanns grund för det, påtagligt ökat risken för att skatt skulle undandras, eller förhindrat eller allvarligt försvårat skattekontrollen. När avgiftens storlek beslutas ska särskild hänsyn tas till arten och omfattningen av bristerna, risken för skatteundandragande, och om den som lämnat rapporten eller annan koncernenhet som bidragit med uppgifter uppsåtligen lämnat felaktiga uppgifter eller låtit bli att lämna uppgifter som skulle ha lämnats, eller varit grovt vårdslös vid uppgiftslämnandet. Detta framgår av 49 e kap. 1 och 4 §§ SFL.

Regeringen gjorde även bedömningen att reglerna om skattetillägg i skatteförfarandelagen ska tillämpas. Skattetillägg på tilläggsskatt får inte tas ut till den del det grundas på en felaktighet eller passivitet som leder till att rapportavgift enligt 49 e kap. tas ut (49 kap. 10 d § SFL).

Skatteverket kan i enlighet med befintliga bestämmelser i 51 kap. SFL besluta om hel eller delvis befrielse från de särskilda avgifterna om det är oskäligt att avgiften tas ut med fullt belopp (se avsnitt 15.8.7 i prop. 2023/24:32). Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om den felaktighet eller passivitet som har lett till avgiften kan antas ha berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande, berott på en felbedömning av en regel eller betydelsen av de faktiska förhållandena, eller föranletts av vilseledande eller missvisande kontrolluppgifter eller uppgifter om betalningsmottagare i arbetsgivardeklarationer, avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten, eller en oskäligt lång tid har gått efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet. Detta framgår av 51 kap. 1 § SFL.

Det infördes även särskilda grunder för befrielse från förseningsavgift och skattetillägg på tilläggsskatt i 51 kap. 3 och 4 §§ SFL. Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut förseningsavgift med fullt belopp när tilläggsskatterapport inte har lämnats i rätt tid ska Skatteverket även beakta om förseningsavgiften har samband med att en anmälan om att annan koncernenhet lämnar tilläggsskatterapporten inte har gjorts eller inte har gjorts i rätt tid. Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut skattetillägg på tilläggsskatt med fullt belopp ska Skatteverket även beakta om den felaktighet eller passivitet som skattetillägget grundas på även har lett till en sanktion för den rapporterade enheten i en annan stat, och att

bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt kan vara särskilt komplicerade och att uppgiftsskyldigheten är mycket omfattande.

FAR har bl.a. anfört att det är synnerligen viktigt att sanktionssystemet anpassas till de särskilda förutsättningar som gäller för tilläggsskatten, och att vissa delar i systematiken är oklara och inte bör hanteras inom ramen för rättstillämpningen. *FAR* menar vidare att tilläggsskatterapporten och tilläggsskattedeklarationen, i förhållande till varandra, ska anses utgöra sådana avstämningsuppgifter som utesluter skattetillägg enligt de allmänna reglerna i 49 kap. 10 § SFL. *Förvaltningsrätten i Stockholm* och *Sveriges advokatsamfund* önskar förtydliganden om hur överlappande situationer avseende rapportavgift och skattetillägg bör lösas. Regeringen konstaterar i denna del att det vid införandet av tilläggsskatten för företag i stora koncerner analyserades vilka sanktioner och befrielsegrunder som skulle kunna aktualiseras och i vilka sammanhang (se avsnitt 15.8 i prop. 2023/24:32). Med avstämningsuppgifter avses bl.a. uppgifter som har lämnats i tilläggsskattedeklaration för det föregående beskattningsåret och som har en direkt koppling till uppgifter som ska lämnas i tilläggsskattedeklaration för beskattningsåret, och uppgifter som finns i register som har upprättats av Skatteverket för kontroll bl.a. av framtida tilläggsskattedekclarationer (se 49 kap. 10 e § SFL). Det är inte möjligt att, inom ramen för detta lagstiftningsprojekt, lämna ytterligare vägledning i denna del.

IF anser att en tillfällig sanktionslättnad bör införas

I dokumentet om Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two), som i januari 2025 inarbetats som bilaga C i IF:s dokument GloBE Information Return, beskrivs en tillfällig sanktionslättnad (transitional penalty relief) med anledning av modellreglernas införande. Sanktionslättnaden innebär att uppgiftsskyldiga under en tidsangiven inledande fas ska undgå sanktioner om de vidtagit skäligen åtgärder (reasonable measures) för att säkerställa att de tillämpat modellreglerna på ett korrekt sätt. Uttrycket skäligen åtgärder definieras inte i dokumentet, utan ska ses mot bakgrund av varje jurisdiktions befintliga regler och praxis. Den gemensamma överenskommelsen om sanktionslättnader är avsedd att ge multinationella företag och de som ansvarar för att fullgöra sina skyldigheter i fråga om skatter en ”mjuklandning” under de första åren då bestämmelser om tilläggsskatt och nationell tilläggsskatt införs. Denna ”mjuklandning” kommer att göra det möjligt för multinationella företag och skatteförvaltningar att bekanta sig med bestämmelserna och utveckla datainsamlingen och rapporterings- och efterlevnadssystemen för att följa de nya reglerna utan att riskera att bestraffas för att ha gjort skäligen misstag. Bl.a. Finland har infört en tillfällig sanktionslättnad. Andra länder, däribland Danmark, Norge och Tyskland har gjort bedömningen att ordinarie skatteförfaranderegler även innefattar den tillfälliga sanktionslättnaden som IF anser bör införas. Detta har då t.ex. utvecklats i förarbetena då modellreglerna infördes i respektive stat.

En tillfällig sanktionslättnad kopplad till skattetillägg och rapportavgift bör införas

Regeringen gjorde i prop. 2023/24:32 bedömningen att det bl.a. av rättssäkerhetsskäl och den möjlighet till befrielse som finns gällande särskilda avgifter enligt befintlig reglering i skatteförfarandelagen bör finnas en möjlighet att fatta beslut om hel eller delvis befrielse från de särskilda avgifterna i de fall det är oskäligt att ta ut dem med fullt belopp. Någon ändring av 51 kap. 1 § SFL behövde enligt regeringen inte göras, då skatteförfarandelagens regler gäller i fråga om de särskilda avgifterna rapportavgift, förseningsavgift och skattetillägg (se avsnitt 15.8.7 i prop. 2023/24:32). I t.ex. 51 kap. 4 § SFL anges att Skatteverket även vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut skattetillägg på tilläggsskatt med fullt belopp ska beakta att bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt kan vara särskilt komplicerade och att uppgiftsskyldigheten är mycket omfattande. Det finns därför enligt befintliga sanktions- och befrielsebestämmelser en möjlighet att, även efter att de tillfälliga sanktionslättnaderna löpt ut, tillämpa dessa nyanserat och endast i graverande fall vilket *Finansbolagens förening* och *NSD m.fl.* fört fram önskemål om (se även prop. 2023/24:32 s. 418 och 426).

Regeringen gjorde vidare bedömningen i prop. 2023/24:32 att varken de befintliga reglerna i skatteförfarandelagen eller de föreslagna befrielse-reglerna i 51 kap. 3 och 4 §§ SFL innehåller någon direkt motsvarighet till en sådan tidsbegränsad sanktionslättnad som fastställts av IF i dokumentet om Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two). Regeringen ansåg därför att frågan krävde ytterligare analyser och bedömningar och att den därför behövde övervägas närmare, varför det fanns anledning att återkomma i frågan (se prop. 2023/24:32 s. 435).

I samband med IF:s arbete om införandet av modellreglerna har det väckts farhågor om att de administrativa påföljderna kan bli orimliga i början av tillämpningsperioden. Detta beror på att det är fråga om en ny och komplicerad reglering, beträffande vilken det inte finns någon etablerad tolknings- och beskattningspraxis i den inledande fasen. För att underlätta för de företag som omfattas av bestämmelserna om skatt enligt lagen om tilläggsskatt bör därför en tillfällig sanktionslättnad, baserad på den av IF föreslagna tillfälliga sanktionslättnaden, införas. Då det rör sig om en tillfällig sanktionslättnad ligger det inte inom ramen för detta lagstiftningsprojekt att överväga om lättnaden bör gälla tills vidare eller för en längre period, vilket *Sveriges advokatsamfund* framfört önskemål om.

Det är rimligt att inledningsvis ha en generös tillämpning av befrielse när det är fråga om nya komplicerade regler. En tillfällig bestämmelse om sanktionslättnad under en viss inledande fas med utgångspunkt i IF:s överenskommelse om sanktionslättnad framstår som ändamålsenlig i sammanhanget. Om en uppgiftsskyldig har vidtagit skäliga åtgärder (reasonable measures) för att tillse en korrekt tillämpning av reglerna i tilläggsskattelagen så bör det finnas förutsättningar för att underlåta att ta ut sanktionsavgifter under en tidsangiven övergångstid. Detta gäller om en koncernenhet i god tro har infört lämpliga system och försökt utreda korrekt tolkning av regelverket om tilläggsskatt och följt denna tolkning.

I IF:s överenskommelse om sanktionslättnader anges några exempel på när det kan bli aktuellt att avstå från sanktioner under en övergångsperiod. Det skulle till exempel vara möjligt att avstå från att påföra moderföretaget eller den koncernenhet som lämnar in tilläggsskattedeklarationen eller tilläggsskatterapporten en sanktionsavgift om koncernenheten till fullo redovisar den omtvistade beräkningen av tilläggsskatt och grunderna för denna till Skatteverket. Andra exempel som tas upp i överenskommelsen är att det föreligger ett sakfel som är rimligt med hänsyn till omständigheterna, ett fel kan tillskrivas bristande kännedom om regelverket (t.ex. enstaka uträkningsfel), om modellreglerna på något sätt är otydliga och koncernenhetens åtgärder bygger på en rimlig tolkning av dessa eller om koncernenhetens åtgärder inte leder till en minskning av skyldigheten att betala tilläggsskatt under innevarande eller kommande år.

Undantaget ska således inte gälla en koncernenhets avsiktliga eller vårdslösa agerande. Den tillfälliga sanktionslättningen ska inte heller påverka kravet att korrigera eventuella fel och betala eventuell obetald tilläggsskatt för tidigare räkenskapsår i enlighet med kraven i nationell lagstiftning. Som övergångstid som begränsar tillämpningen av sanktionslättningen bör, vilket anges i dokumentet om Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two), gälla för räkenskapsår som börjar före den 1 januari 2027 men inte för räkenskapsår som avslutas efter den 30 juni 2028. *Kammarrätten i Göteborg* anser att övergångstiden bör anges i form av en övergångsbestämmelse. Enligt regeringen skulle det då inte framgå av någon bestämmelse att den tillfälliga sanktionslättningen är avsedd att tillämpas under en begränsad period, utan det skulle då enbart framgå av en övergångsbestämmelse. Det ligger dock, enligt regeringens mening, närmare till hands att se begränsningen som en del av de materiella reglerna. Begränsningen bör därför anges i den föreslagna bestämmelsen (jfr prop. 2023/24:32 s. 349).

En tillfällig sanktionslättning bör kunna omfatta såväl rapportavgift som skattetillägg kopplade till tillämpningen av reglerna i lagen om tilläggsskatt. Det finns emellertid inte skäl för att låta en sådan sanktionslättning omfatta förseningsavgifter då dessa regler inte kan betraktas som särskilt komplicerade. Skattetillägg eller rapportavgift bör således inte tas ut för det fall en koncernenhet vidtagit skäliga åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar i enlighet med 33 d kap. SFL (som avser tilläggsskatterapport) och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tilläggsskatt.

För att bättre överensstämja med IF:s överenskommelse om sanktionslättnader anser *Skatteverket* att det i bestämmelsen bör anges att skattetillägg eller rapportavgift inte ska tas ut för det fall en koncernenhet vidtagit skäliga åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av bestämmelserna om tilläggsskatt. *Finansbolagens förening* och *NSD m.fl.* anser att det är olyckligt om bestämmelsens utformning är mer begränsande än IF:s överenskommelse om sanktionslättnader. Då den föreslagna befrielsegrunden tar sikte på de åtgärder en koncernenhet vidtagit, är den föreslagna lydelsen enligt regeringens mening bättre i överensstämmelse med befrielsegrundens syfte. Någon ändring i enlighet med Skatteverkets förslag är därför inte nödvändig. Den föreslagna bestämmelsen är inte heller mer begränsande än IF:s överenskommelse om sanktionslättnader.

Det kan förekomma situationer då reglerna om uttag av sanktioner i form av rapportavgift och skattetillägg, liksom befintliga befrielsegrunder i 51 kap. SFL, till viss del överlappar varandra. Detta har *FAR*, *Förvaltningsrätten i Stockholm* och *Sveriges advokatsamfund* fört fram i sina remissvar. Det får ankomma på rättstillämpningen att tillämpa sådana överlappande regler på ett enhetligt sätt. Det är inte möjligt att, vilket angetts ovan, inom ramen för detta lagstiftningsprojekt lämna ytterligare vägledning i denna del.

Lagförslag

Förslaget medför att 51 kap. 5 § skatteförfarandelagen införs.

11 Kompletterande bestämmelser när det gäller ansökan om ansvarig koncernenhet för kompletterande tilläggsskatt

11.1 Formkrav

Regeringens förslag

En ansökan om ansvar för kompletterande tilläggsskatt ska lämnas på ett formulär som fastställts av Skatteverket.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt över förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Om tillämpningen av bestämmelsen om nationell tilläggsskatt och en huvudregel för tilläggsskatt i en stat inte leder till att tilläggsskattebelopp för koncernens samtliga lågbeskattade koncernenheter tas ut i sin helhet, är svenska koncernenheter, förutom investeringsenheter, i vissa fall skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt. Detta framgår av 6 kap. 9 § lagen om tilläggsskatt. Svenska koncernenheter är skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt om moderföretaget inte omfattas av en huvudregel eller endast omfattas av en huvudregel i förhållande till lågbeskattade koncernenheter i andra stater än den där moderföretaget hör hemma och kompletterande tilläggsskatt ska fördelas till svenska koncernenheter. Fördelningen av kompletterande tilläggsskatt baseras på de svenska koncernenheternas andel av anställda och materiella tillgångar, se 6 kap. 10 och 12 §§ lagen om tilläggsskatt. Hur underlaget för

kompletterande tilläggsskatt beräknas framgår av 6 kap. 11 § lagen om tilläggsskatt.

Av 6 kap. 15 § första stycket lagen om tilläggsskatt framgår att om samtliga svenska koncernenheter ansöker om det ska Skatteverket besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter. Syftet med bestämmelsen är att förenkla förfarandet vid uttag av kompletterande tilläggsskatt. I stället för fördelning av kompletterande tilläggsskatt mellan flera svenska koncernenheter kan koncernenheterna ansöka om att endast en av dem ska vara ansvarig för att redovisa och betala hela den kompletterande tilläggsskatten som fördelas till svenska koncernenheter (se prop. 2023/24:32 s. 306). En ansökan ska lämnas in senast 14 månader efter utgången av det beskattningsår som den avser (6 kap. 15 § andra stycket lagen om tilläggsskatt).

Av praktiska skäl bör en ansökan om ansvar för kompletterande tilläggsskatt, på motsvarande sätt som deklARATIONER, kontrolluppgifter, tilläggsskatterapporter m.m., lämnas på ett strukturerat sätt. Att ansökan ges in genom ett fastställt formulär ger Skatteverket möjlighet att tydliggöra vilken information som ska lämnas i samband med ansökan, vilket i sin tur minskar behovet av utredningsåtgärder för det fall informationen är bristfällig. Genom att ansökan ska ske genom ett fastställt formulär underlättas därmed den administrativa bördan för företagen och minskar behovet av utredningsåtgärder för Skatteverket.

Mot denna bakgrund föreslår regeringen att fastställda formulär ska användas för ansökan om ansvar för kompletterande tilläggsskatt. Fastställda formulär ska även användas för den kompletterande ansökan för tillkommande koncernenheter som regeringen föreslår i avsnitt 11.3.

Formuläret ska fastställas av Skatteverket. I likhet med vad som gäller för fastställda formulär enligt skatteförfarandelagen får Skatteverket bedöma och bestämma i vilken form ansökan ska göras, exempelvis om uppgifterna ska lämnas elektroniskt eller på papper (jfr prop. 2022/23:6 s. 136 f.).

Lagförslag

Förslaget medför att 6 kap. 15 a § lagen om tilläggsskatt införs.

11.2 Beslut om att ansvaret ska upphöra

Regeringens förslag

En ansökan om att en koncernenhet ska vara ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter ska inte beviljas om särskilda skäl talar mot det. Om det finns särskilda skäl får Skatteverket besluta att ansvaret för kompletterande tilläggsskatt ska upphöra att gälla. Ett beslut om att ansvaret ska upphöra att gälla gäller från och med dagen för beslutet eller den senare dag som Skatteverket bestämmer. En begäran om omprövning av den som beslutet gäller och överklagande i fråga om beslut om ansvar för

kompletterande tilläggsskatt ska ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer i sak överens med regeringens, men har delvis en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

Skatteverket framför att det, i syfte att förenkla administrationen för företagen, även bör införas en möjlighet för den ansvariga koncernenheten att lämna in en ändringsansökan för att omfatta koncernenheter som inträtt i koncernen efter beslutet om ansvar för kompletterande tilläggsskatt. *Näringslivets skattedelegation*, till vars yttrande *Fastighetsägarna*, *Företagarna*, *Svensk försäkring*, *Svensk Sjöfart*, *Svenskt Näringsliv* och *Swedish Private Equity & Venture Capital Association* ansluter sig (nedan NSD m.fl.), delar bedömningen att det behövs en bestämmelse om att Skatteverket ska kunna besluta att ansvaret för kompletterande tilläggsskatt ska upphöra att gälla och för fram att det dock bör tydliggöras att skilda uppfattningar om innebörden av gällande rätt inte utgör ett skäl till sådant beslut.

Skälen för regeringens förslag

Om samtliga svenska koncernenheter i en koncern ansöker om det ska Skatteverket besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter enligt 6 kap. 12 § lagen om tilläggsskatt. Beslutet gäller så länge den ansvariga koncernenheten ingår i koncernen eller till dess att de svenska koncernenheterna gemensamt anmäler att ansvaret ska upphöra (6 kap. 15 § lagen om tilläggsskatt).

I förarbetena till bestämmelsen framfördes att om det sker förändringar som innebär att det tillkommer koncernenheter som är skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt i Sverige, måste en ny gemensam ansökan lämnas in för att omfatta tillkomna koncernenheter (prop. 2023/24:32 s. 307). *Skatteverket* föreslår att det, i syfte att förenkla administrationen för företagen, bör införas en möjlighet att lämna in en ändringsansökan i de fall nya koncernenheter tillkommer. Regeringen instämmer i förslaget, se vidare i avsnitt 11.3.

Skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt är enligt 6 kap. 12 § lagen om tilläggsskatt de svenska koncernenheter som ingår i koncernen vid utgången av det beskattningsår som tilläggsskatten avser. Ansökan kan avse vilken svensk koncernenhet som helst. Om Skatteverket har beslutat att en koncernenhet i en koncern ska vara ansvarig för kompletterande tilläggsskatt ska den ansvariga koncernenheten redovisa och betala den kompletterande tilläggsskatten för koncernenheterna och i övrigt företräda koncernenheterna i frågor som rör sådan skatt. Underlag för kontroll av redovisningen ska finnas tillgängligt hos den ansvariga koncernenheten (5 kap. 6 § SFL).

Den ansvariga koncernenheten som Skatteverket har utsett blir således uppgiftsskyldig även för övriga koncernenheters räkning i frågor som rör kompletterande tilläggsskatt. Uppgiftsskyldigheten innebär bl.a. att det är den utsedda enheten som fullgör skyldighet att lämna tilläggsskatte-deklaration som gäller kompletterande tilläggsskatt. Det innebär även att det är den utsedda koncernenheten som ska fullgöra den generella dokumentationsskyldigheten som regleras i 39 kap. 3 § SFL. Om den ansvariga koncernenheten inte har fullgjort sin skyldighet att betala den kompletterande tilläggsskatten får Skatteverket besluta att en eller flera av de andra svenska koncernenheterna tillsammans med den ansvariga koncernenheten är skyldiga att betala skatten, s.k. solidariskt betalningsansvar. Bestämmelser om solidariskt betalningsansvar finns i 59 kap. 23 a § SFL. Om den ansvariga koncernenheten utträder ur koncernen ska ansvaret upphöra.

Det finns emellertid inte någon möjlighet för Skatteverket att upphäva ett beslut att en koncernenhet i en koncern ska vara ansvarig för kompletterande tilläggsskatt enligt 6 kap. 15 § lagen om tilläggsskatt, t.ex. om den ansvariga koncernenheten inte fullgör sin uppgiftsskyldighet eller sina skyldigheter att betala den kompletterande tilläggsskatten. Även om Skatteverket får besluta att en eller flera av de andra svenska koncernenheterna tillsammans med den ansvariga koncernenheten är skyldiga att betala den kompletterande tilläggsskatten, bör Skatteverket ha möjlighet att upphäva ett sådant beslut. En koncernenhet som på ett väsentligt sätt brister i sina skyldigheter genom att t.ex. inte lämna korrekta uppgifter i en deklaration, inte betala in skatt eller inte fullgör sin dokumentations-skyldighet bör inte fortsatt vara ansvarig koncernenhet inför kommande beskattningsår. En möjlighet att besluta om att ansvaret ska upphöra att gälla bör därför införas i lagen om tilläggsskatt. På motsvarande sätt finns heller ingen möjlighet för Skatteverket att avslå en ansökan även om den koncernenhet som pekas ut som ansvarig tidigare har misskött sina skyldigheter. Skatteverket bör även i en sådan situation ha möjlighet att inte besluta att en koncernenhet ska vara ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatten som fördelas till svenska koncernenheter, om särskilda skäl talar emot det.

Genom kravet på särskilda skäl säkerställs att överträdelser av mindre allvarlig karaktär, t.ex. att deklaration och betalning av skatt har skett för sent och förseningen är av mindre betydelse, inte medför att ansvaret bör upphöra. Som *NSD m.fl.* för fram, är inte heller det faktum att parterna är oense om gällande rätt och driver viss fråga i en process att det föreligger särskilda skäl till varför ansvaret bör upphävas.

De svenska koncernenheterna har möjlighet att senast 14 månader efter beskattningsårets utgång anmäla att en koncernenhet ska vara ansvarig för den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter för det aktuella beskattningsåret. En koncernenhet behöver således inte ha utsetts på förhand eller under det aktuella beskattningsåret. Eftersom den ansvariga koncernenheten är uppgiftsskyldig för kompletterande tilläggs-skatt bör beslut om ansvarig koncernenhet meddelas för tidpunkten för när tilläggsskattedeklaration senast ska lämnas. På motsvarande sätt får Skatteverkets beslut effekt omedelbart om det meddelas före tidpunkten för när tilläggsskattedeklarationen senast ska lämnas in. Om beslutet

meddelas senare är det lämpligt att föreskriva att beslutet gäller för kommande beskattningsår som ska rapporteras.

Ett beslut att inte bevilja en ansökan om att en koncernenhet ska vara ansvarig för den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter och Skatteverkets beslut att ansvaret ska upphöra, ska kunna omprövas och överklagas på motsvarande sätt som andra beslut enligt skatteförfarandelagen. När det gäller tidsfrist för begäran om omprövning av den som beslutet gäller respektive överklagande regleras huvudregeln i 66 kap. 7 § respektive 67 kap. 12 § SFL. Tidsfristen bör motsvara vad som gäller för t.ex. registrering, föreläggande eller tvångsåtgärder vilket innebär två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. 66 kap. 7 § och 67 kap. 12 § SFL bör därför ändras.

Lagförslag

Förslaget medför att 6 kap. 1 § och 15 § första stycket lagen om tilläggs-skatt samt 66 kap. 7 § och 67 kap. 12 § skatteförfarandelagen ändras och att 6 kap. 15 b § lagen om tilläggsskatt införs.

11.3 Ansökan om att en tillkommande koncernenhet ska omfattas av ansvaret

Regeringens förslag

Om en koncernenhet har tillkommit i till koncernen efter Skatteverkets beslut om ansvar för kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter, ska Skatteverket få besluta att ansvaret även ska gälla den koncernenhet som tillkommit. Beslut ska meddelas efter gemensam ansökan av den ansvariga koncernenheten och den tillkommande koncernenheten.

Regeringens bedömning

Befintliga bestämmelser om att ansökan ska lämnas senast 14 månader efter utgången av det beskattningsår som den avser och att beslutet gäller så länge den ansvariga koncernenheten ingår i koncernen eller till dess att de svenska koncernenheterna gemensamt anmäler att ansvaret ska upphöra, gäller även för ansökan om tillkommande koncernenhet.

Promemorians förslag

Promemorian tar inte upp frågan om koncernenheter som tillkommer i koncerner.

Remissinstanserna

Skatteverket framför att det, i syfte att förenkla administrationen för företagen, även bör införas en möjlighet för den ansvariga koncernenheten

att lämna in en ändringsansökan för att omfatta koncernenheter som inträtt i koncernen efter beslutet om ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Ett ansvar för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter får beslutas om samtliga koncernenheter i Sverige gemensamt ansöker om detta, se 6 kap. 15 § lagen om tilläggsskatt. Kravet på gemensam ansökan innebär att koncernenheter som ansluter sig till koncernen efter denna tidpunkt inte omfattas av ansvaret. I förarbetena till bestämmelsen framfördes att om det sker förändringar som innebär att det tillkommer koncernenheter som är skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt i Sverige, måste en ny gemensam ansökan lämnas in för att omfatta tillkomna koncernenheter (prop. 2023/24:32 s. 307). Skatteverket har framfört att det, i syfte att förenkla administrationen för företagen, bör införas en möjlighet att lämna in en ändringsansökan i de fall nya koncernenheter tillkommer.

Syftet med bestämmelsen i 6 kap. 15 § lagen om tilläggsskatt och ansökan om ansvar för kompletterande tilläggsskatt är att förenkla förfarandet vid uttag av kompletterande tilläggsskatt (prop. 2023/24:32 s. 306). Regelverket kring tilläggsskatten är komplext och den administrativa bördan för företagen är omfattande. Varje åtgärd som bidrar till att underlätta för företagen och Skatteverket är värdefull. Regeringen instämmer i Skatteverkets bedömning att förfarandet om ansvar för kompletterande tilläggsskatt kan förenklas genom att möjliggöra ändringsansökan och beslut för nytillkomna koncernenheter. Om den ansvariga koncernenheten kan lämna in en ändringsansökan för att ansvaret även ska gälla koncernenheter som har anslutits till koncernen efter beslutet om ansvar för kompletterande tilläggsskatt så underlättar det på så sätt att övriga svenska koncernenheter inte behöver delta i förfarandet med en förnyad ansökan.

Regeringen föreslår därför att det bör införas en möjlighet för Skatteverket att besluta om att ansvaret för kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter även ska omfatta en koncernenhet som har tillkommit i koncernen efter det första beslutet om ansvar. Förslaget är avsett att underlätta för företagen och minska deras administrativa börda. Regeringen bedömer att sådan ansökan kan lämnas in av den ansvariga koncernenheten och det saknas behov av att samtliga koncernenheter i Sverige deltar i ansökningsprocessen. I syfte att säkerställa för varje koncernenhet vilka skyldigheter som tillkommer enheten, bedömer dock regeringen att även den tillkommande koncernenheten bör ge sitt medgivande. Ansökan bör därför göras gemensamt av den ansvariga koncernenheten tillsammans med den tillkommande koncernenheten. Om det för ett beskattningsår har tillkommit mer än en koncernenhet, kan ansökan lämnas in gemensamt av den ansvariga koncernenheten tillsammans med samtliga tillkommande koncernenheter.

Ansökan bör, liksom den ursprungliga gemensamma ansökan om ansvar, lämnas in senast 14 månader efter beskattningsårets utgång. Beslutet gäller så länge den ansvariga koncernenheten ingår i koncernen

eller till dess att de svenska koncernheterna gemensamt anmäler att ansvaret ska upphöra.

Den nya bestämmelsen bör införas som ett nytt andra stycke i 6 kap. 15 § lagen om tilläggsskatt.

Lagförslag

Förslaget medför att 6 kap. 15 § andra stycket lagen om tilläggsskatt införs.

12 Skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut

Regeringens förslag

Skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut ska tas ut av den som har skönsbeskattats på grund av att det inte har lämnats någon tilläggsskattedeklaration. Ett beslut om skattetillägg ska inte undanröjas om en tilläggsskattedeklaration lämnas senare.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Fastighetsägarna*, *Företagarna*, *Svensk försäkring*, *Svensk Sjöfart*, *Svenskt Näringsliv* och *Swedish Private Equity & Venture Capital Association* ansluter sig (nedan NSD m.fl.), invänder inte mot förslaget men för fram att det med hänsyn till att det kan vara svårt att uppfylla sin rapporteringsskyldighet i tid bör det säkerställas att eftergiftsgrunderna tillämpas generöst.

Skälen för regeringens förslag

I 57 kap. SFL finns regler om skönsmässiga beslut om skatter och avgifter. I 57 kap. 1 § SFL anges att om den som är skyldig att lämna deklaration inte har gjort det, ska skatten eller underlaget för skatten bestämmas till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet (skönsbeskattning). Bestämmelsen är tillämplig för alla deklarationer som regleras i skatteförfarandelagen. Eftersom skyldighet att lämna tilläggsskattedeklaration regleras i skatteförfarandelagen ska bestämmelsen tillämpas även i förhållande till skatt enligt lagen om tilläggsskatt (prop. 2023/24:32 s. 449). Skönsbeskattning får dock beslutas bara om ett föreläggande att lämna deklaration har sänts ut till den deklaras skyldige och föreläggandet inte har följts (57 kap. 2 § SFL).

Skattetillägg ska tas ut vid skönsbeskattning (49 kap. 6 § SFL). Vid skönsbeskattning är skattetillägget på tilläggsskatt 40 procent av den skattehöjning som skönsbeskattningen leder till (49 kap. 15 § SFL). Även

om huvudregeln säger att skattetillägg ska tas ut vid skönsbeskattning så finns det undantag. Ett av dessa undantag är att skattetillägg inte ska beräknas på skatt som bestäms enligt avstämningsuppgifter som varit tillgängliga för Skatteverket inom ett år från utgången av beskattningsåret (49 kap. 15 § SFL). Ett beslut om skattetillägg vid skönsbeskattning på grund av att den deklarationsskyldige inte har lämnat någon tilläggsskattedeclaration ska dock undanröjas om en tilläggsskattedeclaration lämnas till Skatteverket eller en allmän förvaltningsdomstol inom vissa tidsfrister (49 kap. 7 § SFL).

I skatteförfarandelagen finns en särskild bestämmelse om skattetillägg som ska användas när Skatteverket först har beslutat att skönsbeskatta en person på grund av att någon inkomstdeklaration inte har lämnats och därefter, på eget initiativ, omprövar detta beslut och påför ytterligare skatt. Bestämmelsen innebär att skattetillägg som tas ut i samband med omprövning av ett tidigare skönsbeskattningsbeslut inte ska undanröjas av den anledningen att en deklaration senare lämnas in till Skatteverket (49 kap. 8 § SFL).

I förarbetena motiveras bestämmelsen med att det inte är rimligt att deklarationsskyldigheten kan ignoreras och inkomster undanhållas utan att det leder till en bestående sanktion. Det bör beaktas att de personer som avses inte har lämnat någon deklaration trots att de är skyldiga att göra det enligt lagen, de har påförts förseningsavgifter, de har förelagts att lämna deklaration och de har blivit skönsbeskattade. Det handlar alltså om personer som upprepade gånger har nonchalerat sina skyldigheter trots att de på olika sätt har uppmärksamats på detta. I jämförelse med många andra situationer då skattetillägg ska tas ut framstår ett sådant agerande typiskt sett som mer klandervärt (prop. 2010/11:165 s. 488 f.).

Bestämmelsen innebär att samtliga förutsättningar enligt 49 kap. 8 § SFL måste vara uppfyllda vid tidpunkten för Skatteverkets beslut att ta ut skattetillägg. För det första måste beslut om skönsbeskattning ha fattats på grund av att någon inkomstdeklaration inte har lämnats. För det andra ska ingen inkomstdeklaration ha lämnats inom föreskriven tidsfrist i 49 kap. 7 § SFL. Slutligen ska skönsbeskattningsbeslutet ha omprövats på initiativ av Skatteverket och ytterligare skatt ha påförts.

Det kan uppkomma sådana situationer i förhållande till uttag av tilläggs-skatten som bestämmelsen i 49 kap. 8 § SFL tar sikte på. Bestämmelsen behöver därför kompletteras, för att även situationer där någon tilläggs-skattedeclaration inte har lämnats ska kunna omfattas.

Det skattetillägg som tas ut vid omprövning av ett skönsbeskattningsbeslut ska beräknas till 40 procent av den ytterligare skatt som tagits ut genom omprövningsbeslutet (49 kap. 17 § SFL). Skulle det framstå som oskäligt att ta ut ett skattetillägg med fullt belopp kan Skatteverket besluta om hel eller delvis befrielse (51 kap. SFL).

Med hänsyn till att det kan vara svårt att uppfylla sin rapporterings-skyldighet i tid bör det, enligt *NSD m.fl.*, säkerställas att eftergifts-grunderna tillämpas generöst. Det är, enligt regeringens mening, rimligt att inledningsvis ha en generös tillämpning av befrielse när det är fråga om nya komplicerade regler (se avsnitt 10 om den tillfälliga sanktions-lättanden). Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut skattetillägg på tilläggsskatt med fullt belopp ska Skatteverket även, enligt 51 kap. 4 §

SFL, beakta att bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt kan vara särskilt komplicerade och att uppgiftsskyldigheten är mycket omfattande.

Lagförslag

Förslaget medför att 49 kap. 8 § skatteförfarandelagen ändras.

13 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag

Ändring i lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska träda i kraft den dag som regeringen bestämmer. Den nya lagen och övriga lagändringar ska träda i kraft den 1 april 2026. För beskattningsår som avslutas före den 31 mars 2025, ska överföring av uppgifter ske inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas. Överföring av uppgifter ska dock inte ske före den 1 december 2026.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har några synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag

I artikel 2.1 i DAC 9 föreskrivs att medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som antas i enlighet med direktivet från och med den 1 januari 2026. För beskattningsår som avslutas före den 31 mars 2025, ska överföring av uppgifter ske inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas. Det första utbytet av tilläggsskatterapporter kommer att äga rum tidigast den 1 december 2026 (se skäl 7 i DAC 9). Den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och lagändringarna hänförligt till utbytet bör därför träda i kraft så snart som möjligt.

Även övriga lagändringar som gäller bl.a. valuta och omräkning, vad en tilläggsskattedeklaration ska innehålla och tillfällig sanktionslättning bör träda i kraft så snart som möjligt. Det är därför lämpligt att dessa träder i kraft samtidigt som den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och lagändringarna hänförliga till utbytet.

Enligt artikel 2.3 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska konventionens parter underrätta generalsekreteraren i Europarådet eller OECD om de ändringar i förteckningen över skatter och avgifter som konventionen ska tillämpas på. En sådan ändring träder i kraft den första dagen i den månad som följer

på utgången av en tidrymd om tre månader efter den dag underrättelsen mottagits. Mot denna bakgrund är det inte möjligt att nu avgöra vid vilken tidpunkt ändringen i lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska träda i kraft. I lagförslaget anges därför att lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

14 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms stå i proportion till det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i tillämpliga delar av 7 § förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar. *Regelrådet* bedömer att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i förordningen om konsekvensutredningar.

Lagen (2023:875) om tilläggsskatt trädde i kraft den 1 januari 2024. Lagen genomför minimibeskattningsdirektivet och därmed även modellreglerna i svensk lagstiftning. Modellreglerna är ett omfattande och komplext regelverk och resultatet av ett mångårigt internationellt samarbete. I propositionen Tilläggsskatt för företag i stora koncerner (prop. 2023/24:32) finns en analys av konsekvenserna av förslaget om införande av lagen om tilläggsskatt. Det finns i nuläget ingen ny information om svenska multinationella koncerner som kan användas för att fördjupa konsekvensanalysen och eventuellt ompröva de bedömningar som gjordes i nämnda proposition. Bedömningen är att konsekvenserna av de enskilda förslagen i denna lagrådsremiss endast är begränsade. Ur ett konsekvensanalysperspektiv bör förslagen i stället tolkas och utvärderas tillsammans med de befintliga bestämmelserna om tilläggsskatt. Förslagen i denna lagrådsremiss ändrar inte i sak de bedömningar och slutsatser som gjordes vid införandet av dessa regler.

Kommerskollegium ser positivt på att de EU-rättsliga aspekterna av förslaget har analyserats och har inte några invändningar mot den analysen eller förslagen i övrigt. *Skatteverket* anför att förslagen inte innebär några ytterligare konsekvenser för Skatteverkets del. *Förvaltningsrätten i Malmö* och *Förvaltningsrätten i Stockholm* anser att det, mot bakgrund av att regelverket är komplext och det redan nu går att förutse kommande tillämpningssvårigheter som överlämnas till rättstillämpningen, bör det mer noggrant övervägas vilka konsekvenser förslagen kommer att få för förvaltningsdomstolarna

Offentligfinansiella effekter

I lagrådsremissen finns förslag som berör hur tilläggsskatterapporter ska utbytas mellan berörda staters skattemyndigheter. De har därför inte någon direkt påverkan på skatteintäkterna. Emellertid är det bakomliggande syftet med informationsutbytet att uppgifterna ska vara hjälpmedel för de olika staternas skattemyndigheter för att se till att de koncerner som omfattas betalar rätt skatt i rätt land. Skatteverket i Sverige kommer både

att lämna uppgifter till och ta emot uppgifter från skattemyndigheter i andra stater. Det är därför möjligt att förslagen kommer att leda till förändringar i vilka skattepliktiga inkomster som hänförs till Sverige. Det går i dag inte att uppskatta hur stora sådana förändringar skulle kunna bli.

I lagrådsremissen finns även förslag och bedömningar om en rad nya och ändrade bestämmelser bl.a. i skatteförfarandelagen. Det rör till exempel förslagen att möjliggöra automatiserat beslutsfattande hos Skatteverket och tydliggöra ramverket när det gäller anmälan om ansvar för kompletterande tilläggsskatt. Förslagen syftar även till att omhänderta vissa av de administrativa riktlinjer som antagits hos IF i fråga om en enhetlig tilläggsskatterapport och tillfällig sanktionslättning för företag. Inget av dessa förslag bedöms ge upphov till någon offentligfinansiell effekt enligt Finansdepartementets beräkningskonventioner vid ändrade skatte- och avgiftsregler.

Effekter för företag

Förslagen i denna lagrådsremiss påverkar de företag som omfattas av lagen om tilläggsskatt. Vilka koncerner och företag som omfattas av reglerna om tilläggsskatt har redogjorts för i regeringens proposition Tilläggsskatt för företag i stora koncerner, prop. 2023/24:32. Bedömningen var då att mellan 120 och 130 koncerner med ett svenskt moderföretag skulle omfattas av lagen. Dessa koncerner bedömdes bestå av ca 13 000 koncernenheter (företag) varav 4 000 i Sverige och 9 000 i utlandet. Lagen bedömdes också omfatta 8 000 koncernenheter i Sverige i koncerner med ett utländskt moderföretag (prop. 2023/24:32 s. 491 och 492). Det finns i dag ingen ny information som ändrar denna bedömning.

Vid införandet av reglerna om tilläggsskatt utgick beräkningarna i fråga om företagens administrativa kostnader från att det ska finnas överenskommelser om informationsutbyte och att koncernerna kan tillämpa central inlämning (prop. 2023/24:32 s. 498). Effekter när det gäller förslagen i denna lagrådsremiss om informationsutbyte har således redan beaktats.

Som tidigare nämnts finns det i nuläget ingen ny information om svenska multinationella koncerner som kan användas för att fördjupa konsekvensanalysen i prop. 2023/24:32. Det är därför inte möjligt att komplettera de delar av konsekvensanalysen som Regelrådet finner bristfällig. Generellt kommer de förslag som finns i lagrådsremissen att underlätta företagens arbete och minska deras administrativa kostnader.

Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslagen om informationsutbyte medför konsekvenser för Skatteverket bl.a. i fråga om anpassning och utveckling av IT-system m.m. Konsekvenserna har beaktats vid införandet av reglerna om tilläggsskatt där det konstaterades att kostnaderna för att anpassa och utveckla IT-system uppskattades till 60 miljoner kronor. Ungefär hälften av dessa

initiala kostnader kan lånefinansieras. Kostnaderna för avskrivningar och ränta uppskattades till 7 miljoner kronor årligen. De årliga kostnaderna för att förvalta IT-systemen beräknades till 10 miljoner kronor (prop. 2023/24:32 s. 506). Förslagen i denna lagrådsremiss bedöms inte innebära några effekter utöver de som redan behandlats inom ramen för propositionen Tilläggsskatt för företag i stora koncerner.

Förvaltningsrätten i Malmö och Förvaltningsrätten i Stockholm anser att det mer noggrant bör övervägas vilka konsekvenser förslagen kommer att få för förvaltningsdomstolarna. Konsekvenserna för de allmänna förvaltningsdomstolarna har beaktats vid införandet av reglerna om tilläggsskatt bl.a. i fråga om hur många tillkommande mål som allmänna förvaltningsdomstolar kommer att behöva hantera och när processer kan förväntas uppstå. Kostnaderna för de allmänna förvaltningsdomstolarna beräknades uppgå till 7 miljoner kronor fördelat över flera år. Dessa kostnader bedömdes huvudsakligen uppstå från och med 2027 (prop. 2023/24:32 s. 506 och 507).

Förslagen när det gäller förfarandet av tilläggsskatt bedöms således endast medföra marginella förändringar för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna då det endast är fråga om ett begränsat antal nya bestämmelser som kompletterar de befintliga bestämmelserna i skatteförfarandelagen.

Eventuella tillkommande kostnader för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagets förenlighet med EU-rätten

Enligt DAC 9 i fråga om beskattning ska det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om utbyte av GloBE-information (GIR MCAA) och kommentaren till detta, OECD:s modellregler och förklaringar och exemplen i kommentaren till modellreglerna och eventuella uppdateringar till av dessa beaktas vid tillämpning av direktivet (skäl 16 i DAC 9). Den föreslagna utformningen av bestämmelserna i denna lagrådsremiss bedöms vara förenlig med DAC, minimibeskattningsdirektivet och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Se även avsnitt 5.

Övrigt

I avsnitt 13 redogörs för de överväganden som gjorts vad gäller ikraftträdandet för förslagen. Några andra överväganden utöver detta har inte gjorts. Information om de nya reglerna bör tillhandahållas till berörda parter i anslutning till annan information som avser lagen om tilläggsskatt och minimibeskattningsreglerna.

Förslagets konsekvenser bedöms inte vara av sådan omfattning att en utvärdering av de enskilda förslagen i denna lagrådsremiss är nödvändig.

Förslagen bedöms inte få några effekter för enskilda den ekonomiska jämställdheten, den ekonomiska fördelningen eller sysselsättningen.

15 Författningskommentar

15.1 Förslaget till lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter

Lagens tillämpningsområde och innehåll

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter som avses i

1. rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och
2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Paragrafen anger lagens tillämpningsområde och innehåll.

Av *punkt 1* framgår att lagen gäller för sådant automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter som avses i rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 9) vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning. Enligt *punkt 2* gäller lagen också automatiskt utbyte av information enligt gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Inom OECD har det tagits fram ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av GloBE-information, GIR MCAA. Lagen innebär att DAC 9 och GIR MCAA genomförs i svensk rätt.

Bestämmelser om koncernenheters skyldighet att lämna tilläggsskatterapport samt vilka uppgifter tilläggsskatterapporten ska innehålla finns i 33 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Att det finns ett gällande avtal om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapport har betydelse för koncernens möjlighet att lämna in sin tilläggsskatterapport centralt, vilket innebär ett undantag från skyldigheten för varje koncernenhet att lämna rapporten till skattemyndigheten i den stat den hör hemma, jfr 33 d kap. 4 § skatteförfarandelagen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (3–11 §§),
- bestämmelser om överföring av uppgifter (12–14 §§),
- bestämmelser om samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas (15–18 §§),
- bestämmelser om användning av upplysningar som Skatteverket tar emot (19 §),
- bestämmelser om underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter (20 och 21 §§).

Paragrafen anger lagens innehåll och bestämmelsernas ordning.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

Definitioner och förklaringar

3 § Med *OECD:s dataöverföringssystem* avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

Termen *uppgiftsincident* har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Paragrafen anger vad som avses med OECD:s dataöverföringssystem och uppgiftsincident i lagen.

I *första stycket* anges att med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning. Med detta avses t.ex. dataöverföringssystemet CTS-systemet. Det finns en motsvarighet till OECD:s dataöverföringssystem inom EU som benämns CCN-nätet, se 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

I *andra stycket* anges att termen uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

4 § Med *rapporteringspliktig jurisdiktion* avses i denna lag

1. en medlemsstat i Europeiska unionen, eller

2. en annan stat med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och vilken har identifierats som en sådan i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Paragrafen anger vad som avses med rapporteringspliktig jurisdiktion i lagen.

I *punkt 1* anges att med en rapporteringspliktig jurisdiktion avses en medlemsstat i EU. I *punkt 2* anges att med en rapporteringspliktig jurisdiktion avses också en annan stat eller jurisdiktion än en medlemsstat i EU, med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och staten eller jurisdiktionen har identifierats som en rapporteringspliktig jurisdiktion i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Termen har endast betydelse för med vilka stater och jurisdiktioner uppgifter ska utbytas med.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

5 § Med *det allmänna avsnittet* avses det avsnitt i en tilläggsskatterapport som innehåller allmänna upplysningar om den multinationella koncernen som helhet, inklusive dess bolagsstruktur och en övergripande sammanfattning av tillämpningen av reglerna.

Paragrafen anger vad som avses med det allmänna avsnittet i lagen. Paragrafen genomför avsnitt 1.d i GIR MCAA och avsnitt 1.4 i bilaga VII till DAC.

Med det allmänna avsnittet avses det avsnitt i tilläggsskatterapporten som innehåller allmänna upplysningar om koncernen som helhet. Det inkluderar koncernens bolagsstruktur och en övergripande sammanfattning av tillämpning av reglerna om tilläggsskatt. Tilläggsskatterapporten utgörs av en standardmall, se bilaga VII till direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Ett allmänt avsnitt motsvarar avsnitt 1 i tilläggsskatterapporten. Med övergripande sammanfattning avses tabellen 1.4 i rapporten. I 33 d kap. 8 a och 8 b §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) anges att uppgifterna i en tilläggsskatterapport som utgångspunkt ska baseras på OECD:s modellregler om inte koncernen har valt en förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat eller endast en stat har beskattningsrätt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

6 § Med *avsnitt om jurisdiktion* avses de avsnitt i en tilläggsskatterapport som innehåller information om den närmare tillämpningen av reglerna om tilläggsskatt eller kvalificerad nationell tilläggsskatt för varje stat där den multinationella koncernen bedriver verksamhet.

Paragrafen anger vad som avses med avsnitt om jurisdiktion i lagen. Paragrafen genomför avsnitt 1.e i GIR MCAA och avsnitt 1.5 i bilaga VII till DAC.

Med avsnitt om jurisdiktion avses de avsnitt i tilläggsskatterapporten som innehåller information den närmare tillämpningen av en huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt. Informationen ska lämnas för varje stat där den multinationella koncernen bedriver verksamhet. Tilläggsskatterapporten utgörs av en standardmall, se bilaga VII till direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Avsnitt om jurisdiktion motsvarar avsnitt 2 och 3 i tilläggsskatterapporten. Avsnitt 2 avser redovisning av förenklingsregler och undantag och avsnitt 3 avser beräkningar för varje stat där den multinationella koncernen bedriver verksamhet. Minst ett avsnitt 2 och 3 ska således lämnas för varje stat där koncernen bedriver verksamhet. Flera avsnitt 2 och 3 kan emellertid lämnas för en specifik stat. Det kan vara fallet när ett tilläggsskattebelopp ska beräknas separat för en viss undergrupp i koncernen, t.ex. samriskföretag.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

7 § Med *stat som har beskattningsrätt* avses den stat i vilken ett moderföretag, en koncernenhet, ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag som är eller kan vara skattskyldig för ett tilläggsskattebelopp som beräknats i den egna staten eller en annan stat hör hemma. Detta gäller även om tilläggsskattebeloppet är noll.

I paragrafen definieras vad som avses med stat som har beskattningsrätt.

Ett tilläggsskattebelopp beräknas för lågbeskattade koncernenheter eller samriskföretag och dotterföretag till ett samriskföretag i en stat. Enligt reglerna om skattskyldighet, som i den svenska nationella lagstiftningen återfinns i 6 kap. lagen (2023:875) om tilläggsskatt, finns tre reglerna för vilka skattskyldighet kan fastställas; nationell tilläggsskatt, huvudregel för

tilläggsskatt och kompletteringsregel för tilläggsskatt. Vad som avses med stat definieras i 2 kap. 46 § lagen om tilläggsskatt.

Skattskyldigheten kan ankomma på de lågbeskattade enheterna eller andra koncernenheter i samma stat vid en tillämpning av en kvalificerad regel om nationell tilläggsskatt eller huvudregel för tilläggsskatt. Den kan också ankomma på ett moderbolag eller moderföretag i en eller flera andra stater enligt en huvudregel för tilläggsskatt. Slutligen kan skattskyldigheten ankomma på en eller flera andra koncernenheter i en eller flera andra stater enligt kompletteringsregeln för tilläggsskatt. Stat med beskattningsrätt är den stat där det tilläggsskattebelopp som beräknats i denna eller annan stat resulterar i skattskyldighet för moderföretaget eller en annan enhet inom koncernen enligt någon av de tre reglerna för tilläggsskatt. Bedömningen av om en stat har beskattningsrätt i fråga om en annan stat kommer därför att bero på de regler som är tillämpliga inte bara i den egna staten utan även i andra genomförandestater (och stater som enbart genomfört en regel om nationell tilläggsskatt) där den multinationella koncernen har koncernenheter och om sådana regler erkänns som kvalificerade. Även om tilläggsskattebeloppet är noll och någon skyldighet att betala tilläggsskatt faktiskt inte uppstår, t.ex. på grund av att den effektiva skattesatsen i den senare staten är över minimiskattesatsen, anses beskattningsrätt föreligga.

En stat som tillämpar en kvalificerad nationell tilläggsskatt anses ha beskattningsrätt i förhållande till den egna staten när regeln om nationell tilläggsskatt tillämpas på koncernenheter eller samriskföretag eller dotterföretag till samriskföretag som hör hemma i den staten. Detsamma gäller i fråga om statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag om de omfattas av statens nationella tilläggsskatt.

Definitionen av stat som har beskattningsrätt har betydelse vid bedömning av vilka stater uppgifter i en tilläggsskatterapport ska överföras till enligt den s.k. spridningsmetoden, se 13 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

8 § Med *genomförandestat* avses en stat som, för ett givet rapporterat beskattningsår, har genomfört

1. en huvudregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 4 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt,
2. en kompletteringsregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 5 § lagen om tilläggsskatt, eller
3. både en huvudregel för tilläggsskatt och en kompletteringsregel för tilläggsskatt.

I paragrafen anges vad som avses med genomförandestat. Paragrafen genomförs avsnitt 1.g i GIR MCAA och avsnitt 1.1 i bilaga VII till DAC.

Med genomförandestat avses en stat eller jurisdiktion som har implementerat antingen en kvalificerad huvudregel för tilläggsskatt (IIR-regel) eller kvalificerad kompletteringsregel för tilläggsskatt (UTPR-regel) eller båda. Definitionerna av huvudregel respektive kompletteringsregel för tilläggsskatt finns i 2 kap. 4 och 5 §§ lagen (2023:875) om tilläggsskatt. Rapporterat beskattningsår definieras i 10 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

9 § Med *stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt* avses en stat som enbart har genomfört en regel om nationell tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 3 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt för ett givet rapporterat beskattningsår.

I paragrafen anges vad som avses med *stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt*. Paragrafen genomför avsnitt 1.1 i GIR MCAA och avsnitt 1.2 i bilaga VII till DAC.

Med *stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt* avses en stat som inte tillämpar en kvalificerad huvudregel för tilläggsskatt eller kompletteringsregel för tilläggsskatt och således inte anses vara en genomförandestat men tillämpar en kvalificerad regel om nationell tilläggsskatt. Definitionen av regel om nationell tilläggsskatt finns i 2 kap. 3 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

10 § Med *rapporterat beskattningsår* avses det beskattningsår som tilläggsskatterapporten avser.

I paragrafen anges vad som avses med *rapporterat beskattningsår*. Paragrafen genomför avsnitt 1.6 i bilaga VII till DAC.

Med *rapporterat beskattningsår* avses det beskattningsår som tilläggs-skatterapporten avser.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

11 § Termer och uttryck som används i denna lag har, om inte något annat anges, samma betydelse som i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Paragrafen anger att andra termer och uttryck som används i lagen har, om inte något annat anges, samma betydelse som i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

I fråga om lagen om tilläggsskatt definieras tilläggs-skatterapport i 2 kap. 42 §, modellreglerna i 2 kap. 47 §, tilläggsskatt i 2 kap. 2 §, koncernenhet i 2 kap. 8 §, moderföretag i 2 kap. 11 §, rapporterade enhet i 2 kap. 43 §, samriskföretag i 7 kap. 43 §, dotterföretag till ett samriskföretag i 7 kap. 44 §, samriskföretagskoncern i 7 kap. 45 §, statslös koncernenhet 2 kap. 48 §, stat i 2 kap. 46 § och hör hemma i 1 kap. 11–16 §§.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Överföring av uppgifter

12 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra uppgifter som Skatteverket har fått i en tilläggs-skatterapport enligt 33 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) från moderföretaget eller den koncernenhet som har utsetts att lämna tilläggs-skatterapport och som hör hemma i Sverige. Uppgifter ska överföras i enlighet med 13 § och den rapporterade enhetens anvisningar.

Skatteverket ska inte lämna de uppgifter som avses i första stycket, om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 33 d kap. skatteförfarandelagen lämnas för.

I paragrafen anges att Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra uppgifter som mottagits i en tilläggsskatterapport till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner. Paragrafen genomför avsnitt 2 i GIR MCAA och artikel 8ae i DAC.

I *första stycket* regleras att Skatteverkets skyldighet att överföra uppgifter gäller i de fall Skatteverket har tagit emot en tilläggsskatterapport som är avsedd att delas med andra stater, s.k. central inlämning. Tilläggsskatterapporten har då lämnats av moderföretaget eller den koncernenhet som har utsetts att lämna tilläggsskatterapporten på koncernens vägnar, jfr 33 d kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Vilka uppgifter som ska överföras till respektive stat framgår av den s.k. spridningsmetoden som regleras i 13 §. Bedömningen av vilka uppgifter som ska spridas i enlighet med spridningsmetoden ska baseras på den rapporterade enhetens anvisningar. Sådana anvisningar ska lämnas i tilläggsskatterapporten och utrymme för detta finns i det fastställda formuläret, se t.ex. avsnitt 3.1.4 i bilaga VII till DAC.

I *andra stycket* anges att Skatteverket inte ska lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för.

Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

13 § Uppgifter ska överföras enligt följande:

1. Det allmänna avsnittet i tilläggsskatterapporten ska överföras till den genomförandestat där moderföretaget eller koncernenheter i koncernen hör hemma.

2. Det allmänna avsnittet i tilläggsskatterapporten, med undantag av den övergripande sammanfattningen, ska överföras till de stater som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt och

a) där koncernenheter i koncernen hör hemma,

b) där ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag i koncernen hör hemma, om samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt, eller

c) där statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag i koncernen omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt.

3. Ett eller flera avsnitt om jurisdiktion i tilläggsskatterapporten ska överföras till stater som har beskattningsrätt med avseende på de stater som avsnitten gäller.

Med undantag för vad som anges i första stycket 3 ska dock en stat som har beskattningsrätt endast genom kompletterande tilläggsskatt och som har en procentsats för kompletterande tilläggsskatt som är noll, enbart tillhandahållas den del av tilläggsskatterapporten som innehåller information om fördelning av kompletterande tilläggsskatt med avseende på den staten.

Den genomförandestat där moderföretaget hör hemma ska tillhandahållas samtliga avsnitt om jurisdiktion.

I paragrafen anges i vilken utsträckning uppgifter i en tilläggsskatterapport ska överföras till andra genomförandestater eller stater som enbart har genomfört en kvalificerad regel om nationell tilläggsskatt, den s.k. spridningsmetoden. Paragrafen genomför avsnitt 1.f i GIR MCAA och artikel 8ae i DAC.

Enligt *första stycket punkt 1* ska det allmänna avsnittet överföras till den genomförandestat där moderföretaget eller koncernenheter i koncernen hör hemma. Genomförandestat definieras i 8 §. Detta innebär att det

allmänna avsnittet, som motsvarar avsnitt 1 i tilläggsskatterapporten, ska överföras till alla stater som har genomfört en huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt om minst en koncernenhet hör hemma i den staten.

Enligt *första stycket punkt 2* ska det allmänna avsnittet med undantag av den övergripande sammanfattningen som motsvarar avsnitt 1.4 i tilläggsskatterapporten, överföras till de stater som enbart tillämpar en kvalificerad nationell tilläggsskatt. Vad som avses med stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt definieras i 9 §. Detta gäller om en koncernenhet hör hemma i den staten eller ett samriskföretag, dotterföretag till ett samriskföretag, statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt.

När det gäller avsnitt om jurisdiktion ska, enligt *första stycket punkt 3*, ett eller flera avsnitt om jurisdiktion överföras till stater som har beskattningsrätt med avseende på den eller de stater som dessa avsnitt gäller. Stater som har beskattningsrätt definieras i 7 §. Avsnitt om jurisdiktion motsvarar avsnitt 2 och 3 i tilläggsskatterapporten och kan utgöras av flera avsnitt för en och samma stat.

I *andra stycket* regleras ett undantag från första stycket 3. Om en stat har beskattningsrätt endast genom kompletterande tilläggsskatt och som har en procentsats för kompletterande tilläggsskatt som är noll, ska enbart den del av tilläggsskatterapporten som innehåller information om fördelning av kompletterande tilläggsskatt med avseende på den staten överföras motsvarande avsnitt 3.4.3 i tilläggsskatterapporten.

Enligt *tredje stycket* ska den genomförandestat där moderföretaget hör hemma tillhandahållas samtliga avsnitt om jurisdiktion. Detta innebär att tilläggsskatterapporten i sin helhet ska överföras till den stat där moderföretaget hör hemma, om staten har infört en huvudregel eller kompletteringsregel för tilläggsskatt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

14 § Uppgifter ska överföras inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas enligt 33 d kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Om tilläggsskatterapporten lämnas in för sent, ska uppgifterna överföras senast inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten lämnades.

I paragrafen regleras inom vilken tid uppgifter ska överföras. Paragrafen genomför avsnitt 3 i GIR MCAA samt artiklarna 8ae och 27.d i DAC.

Enligt *första stycket* ska Skatteverket överföra uppgifter till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner senast inom tre månader för den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas. När tilläggsskatterapporten senast ska lämnas framgår av 33 d kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

I *andra stycket* anges den tidsfrist inom vilken uppgifterna ska överföras om tilläggsskatterapporten har lämnats in för sent. Uppgifter ska då överföras inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten lämnades.

Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

Samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll

15 § Om det finns skäl att anta att uppgifter i en tilläggsskatterapport som Skatteverket har mottagit genom automatiskt utbyte behöver ändras på grund av uppenbara fel, får Skatteverket anmäla detta till behörig myndighet i den stat där moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapporten hör hemma.

I paragrafen regleras Skatteverkets möjlighet att anmäla till en annan behörig myndighet i de fall det finns skäl att anta att uppgifter i en tilläggsskatterapport behöver ändras. Paragrafen genomför avsnitt 4 i GIR MCAA och artikel 9a i DAC.

Om Skatteverket har tagit emot uppgifter i en tilläggsskatterapport genom automatiskt utbyte och det finns skäl att anta att uppgifterna behöver ändras på grund av uppenbara fel, får Skatteverket anmäla detta till behörig myndighet i den stat som moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapporten hör hemma. Av artikel 9a.1 i DAC framgår att den mottagande behöriga myndigheten ska, om den håller med om att uppgifterna behöver korrigeras, vidta lämpliga åtgärder för att erhålla en korrigerad tilläggsskatterapport.

Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

16 § Om en svensk koncernenhet har underrättat Skatteverket om vilken enhet som lämnar tilläggsskatterapporten och i vilken stat den enheten hör hemma men uppgifter inte har överförts från den rapporteringspliktiga jurisdiktionens behöriga myndighet inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten, ska Skatteverket underrätta den behöriga myndigheten om att uppgifterna inte har mottagits.

För en tilläggsskatterapport som avser det första rapporterade beskattningsåret för den rapporteringspliktiga jurisdiktionen, gäller första stycket om tilläggsskatterapporten inte mottagits inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten.

Med första rapporterat beskattningsår avses det första beskattningsår för vilket en huvudregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 4 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt, en kompletteringsregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 5 § lagen om tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 3 § lagen om tilläggsskatt är tillämplig i en stat.

I paragrafen regleras Skatteverkets skyldighet att underrätta en annan behörig myndighet när ett förväntat utbyte inte har skett. Paragrafen genomför avsnitt 4 i GIR MCAA och artiklarna 9a och 27d i DAC.

Enligt *första stycket* framgår att Skatteverket ska underrätta en behörig myndighet i de fall uppgifter inte har överförts inom rätt tid. Det gäller när en svensk koncernenhet har underrättat Skatteverket om att en annan koncernenhet lämnar tilläggsskatterapporten för koncernens räkning, s.k. central inlämning. Koncernenhetens anmälan till Skatteverket ska innehålla information om vilken koncernenhet som lämnar tilläggsskatterapporten och i vilken stat den enheten hör hemma, jfr 33 d kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Tidsfristen för när utbytet sedan ska ske är tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten.

I *andra stycket* anges en förlängd tidsfrist för utbyte under det första rapporterade beskattningsåret. Om tilläggsskatterapporten avser det första

rapporterade beskattningsåret ska underrättelse om uteblivet utbyte ske först om utbytet inte har skett inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten.

I *tredje stycket* anges vad som avses med första rapporterat beskattningsår. Det är det första beskattningsår för vilket en huvudregel för tilläggsskatt, en kompletteringsregel för tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt är tillämplig i en stat.

Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

17 § Om moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggs-skatterapport hör hemma i Sverige och en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att det finns skäl att anta att uppgifter som har lämnats i en tilläggsskatterapport behöver kompletteras eller ändras, ska Skatteverket vid behov och utan oskäligt dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att inhämta kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatterapport från moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport.

Skatteverket ska så snart som möjligt överföra uppgifter i den ändrade tilläggsskatterapporten i enlighet med 12 §.

I paragrafen regleras Skatteverkets skyldighet att i vissa fall inhämta kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatterapport från moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport. Paragrafen genomför avsnitt 4 i GIR MCAA och artikel 9a i DAC.

Enligt *första stycket* ska Skatteverket, om en annan behörig myndighet underrättar Skatteverket att det finns skäl att anta att uppgifter som har lämnats i en tilläggsskatterapport behöver kompletteras eller ändras, vid behov vidta lämpliga åtgärder för att inhämta kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatterapport. Detta gäller i de fall moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport hör hemma i Sverige. Att Skatteverket ska vidta lämpliga åtgärder vid behov innebär att Skatteverket ska göra en bedömning av om myndigheten delar bedömning att uppgifterna i tilläggsskatterapporten behöver ändras eller kompletteras. Om Skatteverket bedömer att kompletteringar behöver inhämtas, ska åtgärder vidtas utan skäligt dröjsmål. Ändringar av eller tillägg till en tilläggsskatterapport sker genom att en uppdaterad tilläggsskatterapport lämnas in, jfr 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244). I tilläggs-skatterapporten finns även möjlighet att särskilt ange att det avser en korrigerad rapport.

Enligt *andra stycket* ska Skatteverket så snart som möjligt överföra uppgifterna i en ändrad tilläggsskatterapport. Uppgifter ska överföras i enlighet med 12 § vilket bl.a. innebär att uppgifter ska överföras i enlighet med vad som framgår av 13 § och enligt den rapporterade enhetens anvisningar. Uppgifter ska således inte endast spridas till den behöriga myndighet som underrättade Skatteverket enligt första stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

18 § Om en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att uppgifter i tilläggsskatterapporten inte har överförts inom den tidsfrist som anges i 14 §, ska Skatteverket utan oskäligt dröjsmål ta reda på skälet till att uppgifterna inte har överförts. Skatteverket ska inom en månad från den dag underrättelsen togs emot meddela den behöriga

myndigheten skälet till att uppgifterna inte har överförts och, i de fall det är relevant, informera om när uppgifterna kan förväntas överföras.

Den nya förväntade dagen för överföring ska fastställas till en dag senast tre månader efter den dag underrättelsen om den uteblivna överföringen togs emot.

I paragrafen regleras Skatteverkets skyldigheter när en behörig myndighet underrättar Skatteverket att ett förväntat utbyte inte har skett inom rätt tid. Paragrafen genomför avsnitt 4 i GIR MCAA och artikel 9a i DAC.

Enligt *första stycket* ska Skatteverket, när en behörig myndighet underrättar Skatteverket att uppgifter inte har överförts inom rätt tid, utan oskäligt dröjsmål fastställa skälet till att uppgifterna inte har överförts. Vilken tidsfrist som gäller för överföring av uppgifter regleras i 14 §. Skatteverket ska meddela den behöriga myndigheten skälet till att uppgifterna inte har överförts inom en månad från den dag underrättelsen togs emot. Om uppgifterna ska överföras ska Skatteverket samtidigt meddela den behöriga myndigheten när utbytet kan förväntas ske. Det kan t.ex. vara aktuellt när skälet till det uteblivna utbytet är av teknisk natur. Om skälet till det uteblivna utbytet är att moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport inte har lämnat in någon tilläggsskatterapport till Skatteverket torde det inte vara relevant att samtidigt informera om när ett förväntat utbyte kan ske. Om tilläggsskatterapporten har lämnats in men för sent, är det rimligt att samtidigt informera om när uppgifterna kan förväntas överföras.

Av *andra stycket* framgår att om Skatteverket informerar om när ett förväntat utbyte kan ske, ska den dagen fastställas till en dag senast tre månader efter den dag underrättelsen om det uteblivna utbytet togs emot.

Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

19 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om begränsningar i hur uppgifter som tas emot får användas.

I *första stycket* anges att upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

I *andra stycket* anges att för användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i DAC 9, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Hänvisningen är utformad så att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2 och 7.2.

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

20 § Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Paragrafen anger hur Skatteverket ska agera vid vissa överträdelser av sekretessen vid utbyte av upplysningar. Paragrafen genomför avsnitt 5 i GIR MCAA och artikel 18.4 i DAC.

I *första stycket* anges att Skatteverket omedelbart ska underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Termen uppgiftsincident definieras i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

I *andra stycket* anges att om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Det innebär att Skatteverket kan behöva underrätta såväl kommissionen som sekretariatet vid koordineringsorganet om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter sker både med andra medlemsstater i EU enligt DAC 9 och med tredjeländer enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Vid sidan om dessa bestämmelser finns det regler om hantering av personuppgiftsincidenter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU)2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av

sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Övervägandena finns i avsnitt 6.7.

21 § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av tilläggs-skatte rapporter,

2. tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 20 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska Skatteverket underrätta den aktuella staten om detta.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Paragrafen anger hur Skatteverket ska agera vid vissa överträdelse av sekretessen vid utbyte av upplysningar. Paragrafen genomför avsnitt 5 i GIR MCAA och artikel 18.4 i DAC.

I *första stycket* anges att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat som inte är en medlemsstat i EU om den staten, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter enligt vissa förutsättningar som anges i punkterna 1–3. Med uppgiftsincident avses detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

I *första stycket punkt 1* anges att utbytet kan avbrytas om staten inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av tilläggs-skatte rapporter. Med att en stat inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar avses att Global Forums strategi för att hantera uppgiftsincidenter och andra brister i sekretessen och skyddet för uppgifter i ett enskilt fall kan få till följd att forumet inte längre betraktar en stat som en lämplig partner för automatiskt utbyte av tilläggs-skatte rapporter. Enligt *första stycket punkt 2* kan utbytet avbrytas om staten tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt. Slutligen kan utbytet avbrytas enligt *första stycket punkt 3* om staten har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 20 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater.

I *andra stycket* anges att Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

I *tredje stycket* anges att om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska verket underrätta den aktuella staten om detta.

I *fyärde stycket* anges att om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i EU tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Det innebär bl.a. att om en uppgiftsincident har inträffat i Sverige ska Skatteverket utan dröjsmål rapportera uppgiftsincidenten och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.7.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. För beskattningsår som avslutas före den 31 mars 2025, ska överföring av uppgifter ske inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas. Överföring av uppgifter ska dock inte ske före den 1 december 2026.

I *punkt 1* anges att lagen träder i kraft den 1 april 2026.

Av *punkt 2* framgår att vid det första tillfället Skatteverket ska överföra uppgifter i en tilläggsskatterapport, vilket innebär för beskattningsår som avslutas före den 31 mars 2025, ska en förlängd tidsfrist gälla. Uppgifter ska överföras senast sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas, dvs. den 31 december 2026. Uppgifter ska dock inte överföras före den 1 december 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 13.

15.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Bilaga 2

Förteckning över de svenska skatter och avgifter som konventionen tillämpas på

Konventionen tillämpas på de skatter och avgifter som *tas ut* enligt följande lagar.

Artikel 2 punkt 1 a:

i) Kupongskattelagen (1970:624), lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, inkomstskattelagen (1999:1229), *lagen (2023:875) om tilläggsskatt*.

ii) Lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

iii) Lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.

Artikel 2 punkt 1 b:

i) Begravningslagen (1990:1144), lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

ii) Lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, socialavgiftslagen (2000:980).

iii) A. Lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.

B. Lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1984:404)

C. Mervärdesskattelagen (2023:200).

D. Lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor, lagen (1999:673) om skatt på avfall, *lagen (2018:1139) om skatt på spel*, lagen (2022:155) om tobaksskatt, lagen (2022:156) om alkoholskatt.

E. Lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon, vägtrafikskattelagen (2006:227), lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt.

G. Lagen (1972:435) om överlastavgift, lagen (2004:629) om trängselskatt samt bestämmelser som har meddelats med stöd av lagen (2024:172) om infrastrukturavgifter på väg, i fråga om avgifter på allmän väg.

Bilaga 2 till lagen innehåller en förteckning över de svenska skatter och avgifter som Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska tillämpas på.

Tillägg görs i fråga om lagen (2023:875) om tilläggsskatt och lagen (2018:1139) om skatt på spel. Följande upphävda lagar tas bort från förteckningen. Lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m. samt lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.

Ändringen i sista punkten utgör en rättelse.

Paragrafen ändras även språkligt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

15.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

17 a § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, land-för-land-rapporter, upplysningar om vissa kryptotillgångar *eller av tilläggsskatterapporter*,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur Skatteverket ska agera och vilka befogenheter Skatteverket får vid en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter.

Ändringen i *första stycket* innebär att Skatteverkets möjlighet att tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller

jurisdiktion, som inte är en medlemsstat i EU, även ska gälla utbyte av tilläggsskatterapporter.

Paragrafen ändras även språkligt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.7.

15.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

1 kap.

4 § Uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,

2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,

3. fastighetstaxering,

4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,

5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,

6. handläggning

a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,

b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

c) enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),

d) enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och 33 a kap. skatteförfarandelagen,

e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen,

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, handläggning av sådant stöd som avses i lagen (2023:230) om förfarande för elstöd till företag samt vid handläggning av sådan kompensation som avses i lagen (2024:404) om skattefrihet och förfarande för kompensation till personer födda 1957 på grund av höjd åldersgräns för förhöjt grundavdrag,

g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen,

h) enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. skatteförfarandelagen, och

i) enligt lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter,

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

9. hantering enligt lagen (2024:1300) om uppgiftsskyldighet i fråga om frånvaro på grund av vård av barn, och

10. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

I paragrafen finns bestämmelser om de ändamål för vilka personuppgifter får behandlas enligt lagen.

Kompletteringen i punkt 6 genom en ny *punkt i* innebär att handläggning enligt lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter läggs till bland ändamålen för vilka personuppgifter får behandlas.

Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

2 kap.

5 § Från databasen får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

1. namn och personnummer,
2. organisationsnummer, namn, företagsnamn och juridisk form samt i fråga om handelsbolag och andra juridiska personer sådana uppgifter om huvudkontor och säte som avses i 67 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244),
3. registrering enligt skatteförfarandelagen samt särskilt registrerings- eller redovisningsnummer,
4. på vilket sätt den preliminära skatten ska betalas för en fysisk person,
5. registrering av skyldighet att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter,
6. slag av näringsverksamhet,
7. beslut om likvidation, förenklad avveckling eller konkurs,
8. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som skattebefriad förbrukare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi eller lagen (2022:156) om alkoholskatt och i sådana fall från vilken tidpunkt,
9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt och i sådana fall från vilken tidpunkt,
10. huruvida en distansförsäljare enligt 10 kap. lagen om tobaksskatt har ställt säkerhet för skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet, och
11. huruvida en producent av öl har anmält att den är ett oberoende småbryggeri enligt lagen om alkoholskatt och i sådana fall producentens anmälda årsproduktion och eventuell anteckning om att uppgifterna inte har accepterats av Skatteverket vid en prövning.

Från databasen får även uppgifter som lämnats i en tilläggsskatterapport lämnas ut till en enskild som enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt tillhör samma koncern som den som uppgifterna avser, om uppgifterna har betydelse för bedömning och beräkning av den enskildes skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

I paragrafen finns bestämmelser om enskildas rätt att ta del av uppgifter i beskattningsdatabasen.

I ett nytt *tredje stycke* anges att uppgifter från databasen, som lämnats i en tilläggsskatterapport, får lämnas ut till en enskild som enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt tillhör samma koncern som den som uppgifterna avser, om uppgifterna har betydelse för bedömning och beräkning av dennes skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

15.5 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

9 kap.

2 § Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
6. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
7. lagen (1998:620) om belastningsregister,
8. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
9. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,
10. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
11. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,
12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder,
13. brottsdatalagen (2018:1177),
14. lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen,
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar,
16. lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om krypto-tillgångar, och
17. lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

I paragrafen anges i vilka andra lagar det finns bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat.

I paragrafen har en ny *punkt 17* lagts till. Där hänvisas till användarbegränsningarna i lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Den begränsning av användningen av erhållna upplysningar som följer av GIR MCAA och DAC får anses vara av tvingande natur och innebära ett förbud att använda upplysningarna på annat sätt än som avses i 19 § lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Bestämmelsen i den paragrafen innefattar inte någon begränsning i enskildas rätt enligt tryckfrihetsförordningen att ta del av eller använda sig av allmänna handlingar. Upplysningar som erhålls från andra stater eller jurisdiktioner kommer dock att omfattas av bestämmelserna i 27 kap. Sekretess gäller visserligen inte endast i förhållande till enskilda utan som huvudregel även mellan myndigheter (8 kap. 1 §). Sekretess bryts dock i vissa fall genom sekretessbrytande bestämmelser i lag och förordning, se bl.a. 10 kap. Enligt 6 kap. 5 § ska en myndighet på begäran av en annan myndighet lämna uppgift som den förfogar över, om inte uppgiften är sekretessbelagd eller det skulle hindra arbetets behöriga gång. Om en sekretessbrytande bestämmelse är tillämplig på en uppgift, innebär bestämmelsen i 6 kap. 5 §

att en myndighet är skyldig att lämna uppgiften till en myndighet som begär det. De användningsbegränsningar som anges i 19 § lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter får emellertid till följd att en myndighet inte kan utnyttja uppgifterna i sin verksamhet i andra fall än som anges i bestämmelsen. Detta innebär att sekretessbrytande regler i praktiken enbart torde bli aktuella att åberopa när en myndighet har rätt att ta del av uppgifterna för sådana ändamål (jfr prop. 1990/91:131 s. 24 f.).

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

27 kap.

1 § Sekretess gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighets-taxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

Sekretess gäller vidare

1. i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattnings-verksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen,

2. hos kommun eller region för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatterättsnämnden har lämnat i ett ärende om förhandsbesked i en skatte- eller taxeringsfråga, och

3. hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket har lämnat i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, kryptoavgift, *rapportavgift* och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3, 4 eller 6 §.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

I paragrafen finns bestämmelser om skattesekretess.

I *tredje stycket* görs en komplettering som innebär att rapportavgift läggs till bland de avgifter som jämställs med skatt vid tillämpning av bestämmelsen. Bestämmelser om rapportavgift finns i 49 e kap. skatteför-farandelagen (2011:1244).

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

2 § Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i

1. särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte omfattas av 1 §,

2. ärende om kompensation för eller återbetalning av skatt,

3. ärende om anstånd med erläggande av skatt,

4. ärende om kassaregister enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),

5. ärende om kontoavgift enligt skatteförfarandelagen,

6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar,

7. ärende enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, och

8. ärende enligt lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggs-skatterapporter.

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men.

Sekretessen gäller inte

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3, 6, 7 och 8 samt andra stycket,
 2. beslut om undantag från skyldigheter som gäller kassaregister enligt 39 kap. 9 § skatteförfarandelagen,
 3. beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. skatteförfarandelagen, eller
 4. beslut om kontoavgift enligt 49 b kap. 1 § skatteförfarandelagen.
- Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3 eller 4 §.
För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

I paragrafen finns bestämmelser om skattesekretess.

I paragrafens *första stycke* har en ny *punkt 8* lagts till. Genom ändringen tillförsäkras att sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärende enligt lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggs-skatterapporter.

Ändringen i *tredje stycket punkt 1* innebär att sekretessen dock inte ska gälla beslut om ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av tilläggs-skatterapporter.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

15.6 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

32 a kap.

3 § En tilläggs-skattedeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om vilken enhet som lämnar tilläggs-skatterapport,
3. uppgift om att enheten har tagit del av rapporten i 2,
4. *summan av tilläggs-skattebelopp som den deklarationsskyldige är skattskyldig för enligt huvudregeln för tilläggs-skatt,*
5. *summan av kompletterande tilläggs-skatt som fördelas till svenska koncern-enheter,*
6. de uppgifter som behövs för att fördela kompletterande tilläggs-skatt, och
7. de uppgifter som behövs för beräkning och fördelning av nationell tilläggs-skatt enligt lagen (2023:875) om tilläggs-skatt.

I paragrafen anges syftet med tilläggs-skattedeklaration.

I paragrafen har en ny *punkt 4* lagts till. Uppgifterna i tilläggs-skatterapporten identifierar vilken koncernenhet som är skattskyldig för tilläggs-skattebeloppet och dess storlek. En och samma koncernenhet kan vara skattskyldig för tilläggs-skattebelopp som hänför sig till flera olika

lågbeskattade koncernenheter, samriskföretag eller dotterbolag till samriskföretag. Dessa belopp redovisas separat i tilläggsskatterapporten. Den nya punkten innebär att en tilläggsskattedeclaration ska innehålla uppgift om summan av tilläggsskattebelopp som den deklarationsskyldige är skattskyldig för enligt huvudregeln för tilläggsskatt.

I paragrafen har även en ny *punkt 5* lagts till. Beloppet kompletterande tilläggsskatt som har fördelats till svenska koncernenheter framgår av tilläggsskatterapporten. Den nya punkten innebär att en tilläggsskattedeclaration ska innehålla summan av kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter. När det bara finns en koncernenhet i koncernen som är skattskyldig för kompletterande tilläggsskatt i Sverige så kommer beloppet att motsvara det belopp som den deklarationsskyldige är skattskyldig för. I situationer där det finns flera koncernenheter i koncernen som är skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt i Sverige så kommer beloppet som den deklarationsskyldige är skattskyldig för i stället att framgå av uppgifterna om fördelning av kompletterande tilläggsskatt enligt sjätte punkten. Bestämmelser om fördelning av kompletterande tilläggsskatt finns i 6 kap. 14 § lagen om tilläggsskatt och uppgifter som krävs för denna fördelning ska lämnas i en tilläggsskattedeclaration. Det finns även möjlighet att, enligt 6 kap. 15 § samma lag, ansöka om att en koncernenhet är skattskyldig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter. I sådana fall saknas behov av uppgifter om fördelning mellan flera svenska koncernenheter.

Ändringen i *punkt 7* innebär att en tilläggsskattedeclaration även ska innehålla de uppgifter som behövs för fördelning av nationell tilläggsskatt. Om en eller flera koncernenheter är skattskyldig för nationell tilläggsskatt i fråga om ett tilläggsskattebelopp som beräknats för ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag så ska deklARATIONEN utöver uppgifter som är nödvändiga för beräkning av nationell tilläggsskatt, inklusive beloppet som den deklarationsskyldige är skattskyldig för, även innehålla uppgifter som är nödvändig för fördelning av nationell tilläggsskatt. Uppgifter som behövs för fördelning av nationell tilläggsskatt kan t.ex. utgöras av uppgifter om anställda och materiella tillgångar för att korrekt kunna beräkna vilken andel av tilläggsskattebeloppet som koncernenheten är skattskyldig för. Därutöver krävs uppgifter om samriskföretaget eller dotterföretaget till samriskföretaget.

I övrigt ändras paragrafen redaktionellt på så sätt att punkterna 4 och 5 omnumreras till *punkterna 6 och 7*.

Övervägandena finns i avsnitt 9.4.

Valuta

5 § Uppgifter om tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt som ska lämnas i en tilläggsskattedeclaration ska anges i svenska kronor.

Om beräkningarna enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt har gjorts i annan valuta än svenska kronor ska omräkning ske enligt 6 §.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om valuta och omräkning.

Enligt *första stycket* ska vissa uppgifter om belopp som ska lämnas i en tilläggsskattedeclaration anges i svenska kronor. Det gäller uppgift om

tilläggsskattebelopp enligt huvudregeln och nationell tilläggsskatt samt kompletterande tilläggsskatt och därmed uppgift om skatt som ska betalas i Sverige.

Omräkning till svenska kronor ska ske, enligt *andra stycket*, om beräkningarna som ligger till grund för beloppet har gjorts i annan valuta än svenska kronor.

Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

6 § Tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt ska räknas om enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänförs till. De kurser som fastställs av Sveriges riksbank ska användas.

Om Sveriges riksbank inte har fastställt någon valutakurs gäller följande. Motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta ska användas vid omräkning. Om det inte har fastställts någon valutakurs för svenska kronor, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om omräkning av tilläggsskattebelopp som beräknats i annan valuta än svenska kronor.

Av *första stycket* framgår att tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt ska räknas om enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänförs till. Med kurser som fastställs av Sveriges riksbank menas de valutakurser som publiceras av Sveriges riksbank och som utgår från Europeiska centralbankens fastställda kurser omräknade till svenska kronor. Det är den deklarationsskyldiga koncernenhetens beskattningsår som är relevant. Av 3 kap. 4 § framgår att för skatt enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt avses beskattningsår enligt 2 kap. 24 § lagen om tilläggsskatt, dvs. det år som motsvarar moderföretagets räkenskapsår.

I *andra stycket* anges att motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta ska användas vid omräkning, om någon valutakurs inte fastställts av Sveriges riksbank. Om det inte har fastställts någon valutakurs för svenska kronor, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

33 d kap.

2 § Definitionerna av stat, koncern, svensk koncernenhet, moderföretag, moderenhet, delägd moderenhet, huvudregel för tilläggsskatt och modellreglerna är desamma i detta kapitel som i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Definitionerna av genomförandestat och stat som har beskattningsrätt är desamma i detta kapitel som i 7 och 8 §§ lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

I paragrafen anges att vissa definitioner är desamma i detta kapitel som i lagen (2023:875) om tilläggsskatt och lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Tillägget i *första stycket* anger att definitionen av modellreglerna är densamma i detta kapitel som i 2 kap. 47 § lagen om tilläggsskatt.

Det nya *andra stycket* innebär att definitionerna av genomförandestat och stat som har beskattningsrätt är desamma som i lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter. Stat som har beskattningsrätt definieras i 7 § och genomförandestat definieras i 8 § lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

7 § En tilläggsskatterapport ska innehålla en förteckning över de val som har gjorts. Rapporten ska också innehålla en förteckning över de återkallelser av val som har gjorts.

I paragrafen anges att en tilläggsskatterapport ska innehålla uppgifter om val och återkallelse av val.

Ändringen innebär att hänvisningen till lagen (2023:875) om tilläggs-skatt utgår, eftersom uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentar, jfr 8 a §.

Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

8 § Om det för en koncern tillämpas ett sådant undantag *från reglerna under fem år* som avses i 6 kap. 16, 16 a, 16 b eller 17 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt eller motsvarande regler i en annan stat, ska tilläggsskatterapporten innehålla uppgift om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet har börjat.

I paragrafen anges att tilläggsskatterapporten ska innehålla viss uppgift vid tillämpning av undantag under en koncerns inledande fas av internationell verksamhet.

Ändringen är en följd av att 6 kap. 16 § lagen (2023:875) om tilläggs-skatt ändrades den 1 januari 2025, bl.a. med innebörd att bestämmelsen delades upp i ytterligare tre paragrafer och att nationell tilläggsskatt som beräknats och fördelats på ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag omfattas av undantag från reglerna om tilläggsskatt i fem år (jfr prop. 2024/25:7 s. 296 och 297). I bestämmelsen har även ett tillägg gjorts som innebär att uppgiften ska lämnas även när de baseras på motsvarande regler i en annan stat. Detta mot bakgrund av att uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentar, jfr 8 a §.

Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

8 a § Uppgifter som ska lämnas enligt 5–8 §§ ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentar. Undantag finns i 8 b §.

Om en sådan tillämpning skiljer sig från vad som föreskrivs enligt nationell rätt i en genomförandestat, ska tilläggsskatterapporten även innehålla upplysning om detta och uppgift om effekten av skillnaden.

I paragrafen, som är ny, regleras mot bakgrund av vilka regler som uppgifterna i en tilläggsskatterapport ska lämnas.

I *första stycket* anges att uppgifter som ska lämnas i en tilläggs-skatterapport ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentar. Modellreglerna definieras i 2 kap. 47 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt, jfr 2 §. Med kommentaren till modellreglerna avses det konsoliderade dokumentet Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules

(Pillar Two). Hänvisningen är dynamisk vilket innebär att det är den för respektive beskattningsår gällande lydelsen av modellreglerna med tillhörande kommentar som uppgifterna ska baseras på. Bestämmelsen innebär att även om bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt avviker från modellreglerna med tillhörande kommentar så ska uppgifterna i tilläggsskatterapporten baseras på modellreglerna med tillhörande kommentar. Undantag från huvudregeln ska tillämpas i två fall, vilket framgår av 8 b §.

Av *andra stycket* framgår att tilläggsskatterapporten, om tillämpningen av första stycket medför skillnad från vad nationell rätt i en genomförandestat föreskriver, ska innehålla upplysning om och uppgift om effekten av skillnaden. Eftersom uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentar innebär bestämmelsen att den rapporterade enheten även ska upplysa om de fall tillämpning av nationell rätt i en viss stat medför en skillnad i förhållande till vad som har redovisats i tilläggsskatterapporten. Det kan t.ex. avse ett val som den rapporterade enheten har gjort i en stat, definition av en enhet eller beräkning av belopp. Det kan också avse skattskyldighet för tilläggs-skattebelopp. Upplysning om och effekten av skillnaden ska redovisas för varje genomförandestat där sådan skillnad uppkommer mellan nationell rätt och modellreglerna med tillhörande kommentar för det aktuella beskattningsåret.

Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

8 b § *Om tilläggsskatterapporten innehåller ett val om förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat eller det endast finns en stat som har beskattningsrätt över tilläggsskattebeloppet som beräknats i en stat, ska 8 a § inte tillämpas. Uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska då baseras på den nationella rätten i den stat för vilken förenklingsregeln har valts eller i den stat som har beskattningsrätt.*

I paragrafen, som är ny, anges undantagen från huvudregeln att uppgifter som lämnas i en tilläggsskatterapport ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentar.

Undantag från huvudregeln i 8 a § gäller om koncernenheten väljer en förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat eller det endast finns en stat som har beskattningsrätt över tilläggsskattebeloppet som beräknats i en stat. Då ska uppgifterna i tilläggsskatterapporten baseras på nationella rätt i den stat för vilken förenklingsregeln har valts eller i den stat som har beskattningsrätt. Undantaget gäller således endast för den del av tilläggsskatterapporten som avser redovisningen för den relevanta staten, vilket motsvaras av avsnitt 2 och 3 i tilläggsskatterapporten för den aktuella staten. Om ett val om förenklingsregel för nationell tilläggsskatt har gjorts i en stat innebär det att tilläggsskattebeloppet för koncernenheter m.fl. i den staten ska anses vara noll, jfr 8 kap. 18 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt. Beräkningarna i avsnitt 3 i tilläggsskatterapporten ska då baseras på bestämmelserna om nationell tilläggsskatt i den staten. Valet kan också samtidigt göras för en annan stat och avsnitt 3 med beräkningar avseende den staten ska på motsvarande sätt baseras på den statens nationella rätt.

När det gäller stat som har beskattningsrätt definieras uttrycket i 7 § lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, vilket framgår av 2 § andra stycket. I det fall endast en stat har beskattningsrätt över tilläggsskattebeloppet som beräknats i en annan stat, ska uppgifterna endast baseras på nationell rätt i den staten. T.ex. om ett moderföretag som hör hemma i en genomförandestat direkt eller indirekt innehar 100 procent av andelarna i lågbeskattade koncernenheter i en stat och moderföretaget genom huvudregeln är skattskyldig för hela det tilläggsskattebelopp som beräknas för de lågbeskattade enheterna, innebär det att endast den staten har beskattningsrätt. Uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska då baseras på den statens nationella rätt.

Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

37 kap.

7 b § Skatteverket får förelägga en svensk koncernenhet att lämna uppgift som behövs för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport om det kan antas att uppgiften inte stämmer överens med bestämmelserna i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Första stycket gäller endast om det kan antas att uppgiften som har lämnats i en tilläggsskatterapport har betydelse för bedömningen av koncernenhetens skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

Paragrafen, som är ny, innehåller en kompletterande bestämmelse om föreläggande.

Av *första stycket* framgår att Skatteverket får förelägga en svensk koncernenhet att lämna uppgift som behövs för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport. Vilka uppgifter som en tilläggsskatterapport ska innehålla regleras i 33 d kap. 5–8 b §§. Vilka företag som är svenska koncernenheter regleras i 2 kap. 9 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt. Det krävs inte att det företag som föreläggs inkomma med kompletteringarna också är den koncernenhet som faktiskt har lämnat tilläggsskatterapporten. Varje svensk koncernenhet kan således bli skyldig att lämna kompletterande uppgifter med stöd av bestämmelsen. Att en svensk koncernenhet är uppgiftsskyldig enligt 33 d kap. framgår av 33 d kap. 3 §.

Uppgifterna i en tilläggsskatterapport ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentar. Vad som avses med modellregler definieras i 2 kap. 47 § lagen om tilläggsskatt, jfr 33 d kap. 2 §. Det kan uppstå situationer där beräkningar enligt modellreglerna med tillhörande kommentar leder till ett annat resultat än om beräkningarna hade utgått från bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt. Ett exempel är när kommentaren till modellreglerna uppdateras med anledning av att nya administrativa riktlinjer antas och som innebär en annan tolkning av modellreglerna än vad som är föreskrivet i svensk rätt och nya regler i svensk rätt ännu inte har antagits för att nå motsvarande resultat. T.ex. kan nya förenklingsregler antas som ännu inte implementerats i svensk rätt. I de fall tillämpning av modellreglerna innebär en skillnad i förhållande till nationell rätt, är koncernenheten skyldig att i tilläggsskatterapporten lämna uppgift om effekten av skillnaderna, se 33 d kap. 8 a §. Avvikelserna i dessa fall kan således behöva kontrolleras närmare av Skatteverket. En

närmare kontroll bör i de flesta fall innebära kompletterande uppgifter från företaget om uppkomna skillnader.

Av *andra stycket* framgår att möjligheten att förelägga endast gäller om uppgiften kan antas ha betydelse för bedömningen av skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt. Skattskyldigheten regleras i 6 kap. lagen om tilläggsskatt.

Föreläggandet kan, i enlighet med 44 kap. 2 §, förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

11 § Om Skatteverket har tagit emot en begäran om upplysningar och verket behöver en uppgift för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eller ett avtal som medför skyldighet att utbyta upplysningar i skatteärenden, gäller följande.

Skatteverket får förelägga

1. den som de begärda upplysningarna avser, att lämna uppgift som verket behöver,

2. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift som verket behöver om en rättshandling med någon annan, *eller*

3. den som har lämnat in en tilläggsskatterapport eller är ett moderföretag enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt, att lämna uppgift som verket behöver för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport.

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i andra stycket 2 föreläggas att lämna sådan uppgift som avses där.

I paragrafen finns bestämmelser om utbyte av upplysningar med en annan stat eller utländsk jurisdiktion.

Tillägget i *andra stycket punkt 3* innebär att Skatteverket får förelägga den som har lämnat in en tilläggsskatterapport eller är ett moderföretag enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt, att lämna uppgift som Skatteverket behöver för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport. Att Skatteverket i vissa fall har en skyldighet att vidta åtgärder i de fall det finns skäl att anta att uppgifter som har lämnats i en tilläggsskatterapport behöver kompletteras eller ändras framgår av 17 § lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

49 kap.

8 § Skattetillägg ska tas ut av den som

1. har skönsbeskattats på grund av att någon inkomstdeklaration *eller tilläggsskattedeklaration* inte har lämnats,

2. inte heller har lämnat deklaration inom den tid som föreskrivs i 7 §, och

3. på Skatteverkets initiativ påförs ytterligare skatt genom omprövning av skönsbeskattningsbeslutet.

Ett beslut om skattetillägg ska inte undanröjas om en inkomstdeklaration *eller tilläggsskattedeklaration* lämnas senare.

Om skattetillägg inte har tagits ut i samband med det första skönsbeskattningsbeslutet ska, vid tillämpningen av första stycket 2, det som sägs i 7 § om beslutet om skattetillägg och kännedom om skattetillägget i stället gälla skönsbeskattningsbeslutet och kännedom om skönsbeskattningen.

I paragrafen finns bestämmelser om skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut.

Tillägget i *första stycket punkt 1* innebär att skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut ska tas ut av den som har skönsbeskattats på grund av att någon tilläggsskattedeclaration inte har lämnats. Samtliga förutsättningar i bestämmelsen måste vara uppfyllda vid tidpunkten för Skatteverkets beslut att ta ut skattetillägg. För det första måste beslut om skönsbeskattning ha fattats på grund av att någon tilläggsskattedeclaration inte har lämnats. För det andra ska ingen tilläggsskattedeclaration ha lämnats inom föreskriven tidsfrist i 7 §. Slutligen ska skönsbeskattningsbeslutet ha omprövats på initiativ av Skatteverket och ytterligare skatt ha påförts.

Tillägget i *andra stycket* innebär att ett beslut om skattetillägg inte ska undanröjas om en tilläggsskattedeclaration lämnas senare.

Övervägandena finns i avsnitt 12.

51 kap.

5 § Skattetillägg eller rapportavgift ska inte tas ut om en koncernenhet vidtagit skäligen åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar i enlighet med 33 d kap. och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tilläggsskatt.

Bestämmelsen gäller för räkenskapsår som börjar före den 1 januari 2027 och avslutas senast den 30 juni 2028.

I paragrafen, som är ny, anges i *första stycket* att skattetillägg eller rapportavgift inte ska tas ut för det fall en koncernenhet vidtagit skäligen åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar i enlighet med 33 d kap. och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tilläggsskatt. I samband med det inkluderande ramverkets arbete om införandet av modellreglerna har det väckts farhågor om att de administrativa påföljderna kan bli orimliga i början av tillämpningsperioden. Om en uppgiftsskyldig har vidtagit skäligen åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar i enlighet med 33 d kap. och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tilläggsskatt så bör det finnas förutsättningar för att underlåta att ta ut sanktionsavgifter under en tidsangiven övergångstid. Detta gäller om en koncernenhet i god tro har försökt utreda korrekt tolkning av regelverket om tilläggsskatt och följt denna tolkning.

I det inkluderande ramverkets överenskommelse om sanktionslättnader anges några exempel på när det kan bli aktuellt att avstå från sanktioner under en övergångsperiod. Det skulle till exempel vara möjligt att avstå från att påföra moderföretaget eller den koncernenhet som lämnar in tilläggsskattedeclarationen eller tilläggsskatterapporten en sanktionsavgift om koncernenheten till fullo redovisar den omtvistade beräkningen av tilläggsskatt och grunderna för denna till Skatteverket. Andra exempel som tas upp i överenskommelsen är att det föreligger ett sakfel som är rimligt med hänsyn till omständigheterna, ett fel kan tillskrivas bristande kännedom om regelverket (t.ex. enstaka uträkningsfel), om modellreglerna på något sätt är otydliga och koncernenhetens åtgärder bygger på en rimlig tolkning av dessa eller om koncernenhetens åtgärder inte leder till en minskning av skyldigheten att betala tilläggsskatt under innevarande eller kommande år.

Med anledning av regelverkets komplexitet bör Skatteverket tillämpa denna befrielsegrund generöst. Undantaget ska inte gälla en koncernenhets avsiktliga eller vårdslösa agerande.

I *andra stycket* anges att bestämmelsen endast gäller för räkenskapsår som börjar före den 1 januari 2027. Räkenskapsår måste dock avslutas senast den 30 juni 2028.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

52 kap.

3 § Ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas senast under det andra året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom *fyra* år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Paragrafen anger när ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas.

Av *andra stycket* framgår vid vilken tidpunkt ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning senast ska meddelas. Ändringen innebär att ett sådant beslut ska meddelas inom *fyra* år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Övervägandena finns i avsnitt 9.2.

4 § Om den som är deklarationsskyldig lämnar en inkomstdeklaration eller skattedeklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom ett år från den dag då deklARATIONEN kom in till Skatteverket.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklARATIONEN lämnas efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklARATION, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Paragrafen reglerar när ett beslut ska fattas om skattetillägg vid för sen eller utebliven deklARATION.

Ändringen i *andra stycket* innebär att för den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklARATIONEN lämnas efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Övervägandena finns i avsnitt 9.2.

56 a kap.

4 § I ett beslut om tilläggsskatt ska belopp anges i svenska kronor. Om beloppet som ligger till grund för beslutet anges i annan valuta, ska beloppet omräknas till svenska kronor *enligt vad som anges i 32 a kap. 6 §*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om valuta och omräkning i ett beslut om tilläggsskatt.

I 32 a kap. införs nya bestämmelser om omräkning. Nuvarande andra stycket utgår därmed. Ändringen i paragrafen innebär att Skatteverket ska omräkna tilläggsskatt till svenska kronor för det fall Skatteverkets beslut inte överensstämmer med inlämnad tilläggsskattedeklaration, enligt vad som anges i 32 a kap. 6 §. I den bestämmelsen anges att tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt ska räknas om enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänförs till. De kurser som fastställs av Sveriges riksbank ska användas. Om någon valutakurs inte fastställts av Sveriges riksbank används i första hand motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta och i andra hand att valutakursen för euro ska användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

66 kap.

7 § En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. föreläggande,
6. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,
7. tvångsåtgärder,
8. återkallelseavgift,
9. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
10. rapporteringsavgift,
11. plattformavgift,
12. kryptoavgift,
13. kontrollavgift,
14. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
15. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
16. verkställighet,
17. avvísning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd, *eller*
18. ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

I paragrafen regleras huvudregeln när det gäller tidsfrist för begäran om omprövning av den som beslutet gäller.

I *andra stycket* införs en ny *punkt 18* som innebär att beslut som avser ansvar för kompletterande tilläggsskatt läggs till. Ansvar för beslut om kompletterande tilläggsskatt avser både beslut efter ansökan enligt 6 kap. 15 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt och beslut om upphörande enligt 6 kap. 15 b § samma lag.

Övervägandena finns i avsnitt 11.2.

21 § Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (tvåårsfristen).

Om beslutet om omprövning avser ett beslut om tilläggsskatt ska dock beslutet meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (fyraårsfristen).

I paragrafen finns huvudregeln för omprövningstiden.

I *andra stycket*, som är nytt, anges att beslut om omprövning som avser ett beslut om tilläggsskatt ska meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (fyraårsfristen).

Övervägandena finns i avsnitt 9.2.

22 § Om den som är deklarationsskyldig lämnar inkomstdeklaration eller skattedeklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket. Ett sådant beslut får dock bara meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklaration, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Första–tredje styckena gäller inte beslut om förseningsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förlängd omprövningstid på grund av för sen eller utebliven deklaration.

Ändringen i *andra stycket* innebär att den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av tredje året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Övervägandena finns i avsnitt 9.2.

67 kap.

12 § Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. deklarationsombud,
6. tvångsåtgärder,
7. återkallelseavgift,
8. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
9. rapporteringsavgift,
10. plattformavgift,
11. kryptoavgift,
12. kontrollavgift,
13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
15. verkställighet,

16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd, *eller*

17. ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

I paragrafen regleras huvudregeln när det gäller tidsfrist för överklagande av den som beslutet gäller. I *andra stycket* införs en ny *punkt 17* som innebär att beslut som avser ansvar för kompletterande tilläggsskatt läggs till. Ansvar för beslut om kompletterande tilläggsskatt avser både beslut efter ansökan enligt 6 kap. 15 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt och beslut om upphörande enligt 6 kap. 15 b § samma lag.

Övervägandena finns i avsnitt 11.2.

15.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

1 § Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar tillämpas dock i följande fall även andra lagar:

1. Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872, tillämpas lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

2. Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

3. Vid utbyte av upplysningar om kryptotillgångar från rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt artikel 8ad i rådets direktiv 2011/16/EU, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226, tillämpas lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av kryptotillgångar.

4. Vid utbyte av tilläggsskatterapporter enligt artikel 8ae i rådets direktiv 2011/16/EU, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872, tillämpas lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Ändringen av paragrafen, som anger lagens tillämpningsområde, är en följd av att DAC 9, som avser utbyte av tilläggsskatterapporter, regleras i den nya lagen (2026:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

I paragrafens andra stycke har en ny *punkt 4* lagts till. Av den nya punkten framgår att den nya lagen om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter ska tillämpas för det automatiska informationsutbyte som ska ske vid utbyte av tilläggsskatterapporter enligt direktivets artikel 8ae. Hänvisningen är utformad så att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Paragrafen ändras även språkligt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

15.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2023:875) om tilläggsskatt

6 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- skattskyldighet för svensk nationell tilläggsskatt (2–2 c §§),
- skattskyldighet enligt huvudregeln för tilläggsskatt (3–8 §§),
- skattskyldighet enligt kompletteringsregeln för tilläggsskatt (9–15 b §§), och
- undantag från reglerna under fem år (16–18 §§).

I 7 kap. finns bestämmelser om hur bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas för särskilda enheter och transaktioner.

I paragrafen anges vilka bestämmelser som kapitlet innehåller. Ändringen i *första stycket* är redaktionell och innebär att de nya bestämmelserna i 15 a och 15 b §§ som införs i kapitlet läggs till.

Övervägandena finns i avsnitt 11.2.

15 § Om samtliga svenska koncernenheter i en koncern ansöker om det ska Skatteverket, *om inte särskilda skäl talar mot det*, besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter enligt 12 §.

Om en koncernenhet har tillkommit i koncernen efter beslut om ansvar enligt första stycket, får Skatteverket efter ansökan besluta att ansvaret även ska gälla den koncernenhet som tillkommit. Ansökan ska lämnas gemensamt av den ansvariga koncernenheten och den tillkommandekoncernenheten.

Ansökan ska göras senast 14 månader efter utgången av det beskattningsår som den avser. Beslutet gäller så länge den ansvariga koncernenheten ingår i koncernen eller till dess att de svenska koncernenheterna gemensamt anmäler att ansvaret ska upphöra.

I paragrafen regleras ansökan om ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

I *första stycket* anges att Skatteverket, efter ansökan av samtliga svenska koncernenheter, ska besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter. Ändringen innebär att ansökan inte ska beviljas om särskilda skäl talar emot det. Särskilda skäl kan vara att den utpekade koncernenheten tidigare på ett väsentligt sätt har försummat sina skyldigheter i fråga om t.ex. redovisning eller betalning av skatt eller att fullgöra sin uppgiftsskyldighet enligt skatteförfarandelagen (2011:1244).

I *andra stycket*, som är nytt, anges att Skatteverket får besluta att en koncernenhet som tillkommit i koncernen efter beslut enligt första stycket, också ska omfattas av beslutet om ansvar för kompletterande tilläggsskatt. En koncernenhet kan tillkomma i koncernen t.ex. genom överföring av direkta eller indirekta ägarintressen i enheten, eller att den har bildats inom koncernen. Beslut får fattas efter gemensam ansökan av den ansvariga koncernenheten och den tillkommande koncernenheten. Om flera koncernenheter har tillkommit ska ansökan göras gemensamt av samtliga tillkommande koncernenheter tillsammans med den ansvariga koncernenheten. När ansökan ska lämnas in framgår av tredje stycket. Ändringen innebär också att nuvarande andra stycket förs över till tredje stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 11.2 och 11.3.

15 a § Ansökan enligt 15 § ska lämnas på ett formulär som fastställts av Skatteverket.

I paragrafen, som är ny, regleras formkrav för ansökan om ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

Ansökan ska lämnas på ett fastställt formulär. Det är Skatteverket som fastställer formuläret.

Övervägandena finns i avsnitt 11.1.

15 b § Om det finns särskilda skäl får Skatteverket besluta att ansvaret enligt 15 § ska upphöra att gälla.

Ett sådant beslut gäller från och med dagen för beslutet eller den senare dag som Skatteverket bestämmer.

I paragrafen, som är ny, anges att Skatteverket har möjlighet att besluta att ansvaret för kompletterande tilläggsskatt enligt 15 § får upphöra att gälla. Beslut om att ansvaret ska upphöra att gälla får beslutas om det finns särskilda skäl. Särskilda skäl kan vara att den ansvariga koncernenheten på ett väsentligt sätt försummat sina skyldigheter i fråga om t.ex. redovisning eller betalning av skatt eller att fullgöra den generella dokumentationsskyldigheten som regleras i 39 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

I *andra stycket* anges att beslut om att ansvaret ska upphöra att gälla gäller från och med dagen för beslutet eller den senare dag som Skatteverket bestämmer.

Övervägandena finns i avsnitt 11.2.

2025/872

6.5.2025

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2025/872

av den 14 april 2025

om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 113 och 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv (EU) 2022/2523 ⁽³⁾ genomför den överenskommelse som den 8 oktober 2021 nåddes av OECD:s/G20:s inkluderande ramverk (*det inkluderande ramverket*) om urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) och ligger nära de globala modellreglerna mot urholkning av skattebasen (andra pelaren) (*Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*), som utformats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) (*OECD:s modellregler*) och som det inkluderande ramverket enades om den 14 december 2021. Genom direktiv (EU) 2022/2523 införs en kvalificerad regel om inkomstinkludering (*IIR-regeln, income inclusion rule*) och en kvalificerad regel om kompensation för bortfall i skattebetalning (*UTPR-regeln, undertaxed profit rule*). Enligt det direktivet ges också medlemsstaterna tillåtelse att införa en egen kvalificerad nationell tilläggsskatt.
- (2) I direktiv (EU) 2022/2523 fastställs redan regler för inlämning av *Deklarationer med information om tilläggsskatt* och där presenteras i stora drag de informationskategorier som de multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner som omfattas av det direktivet ska rapportera. Skattemyndigheterna behöver dessa *Deklarationer med information om tilläggsskatt* för att göra en lämplig riskbedömning, utvärdera om skattskyldigheten är korrekt och övervaka huruvida multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner tillämpar reglerna i direktiv (EU) 2022/2523 på ett korrekt sätt.
- (3) Det är därför lämpligt att ändra rådets direktiv 2011/16/EU ⁽⁴⁾ för att fastställa nya regler om automatiskt utbyte av upplysningar för att underlätta utbytet av upplysningar om *Deklarationen med information om tilläggsskatt* och därigenom fastställa ramen för det operativa genomförandet av de inlämningsskyldigheter som fastställs i direktiv (EU) 2022/2523, i linje med det inkluderande ramverkets multilaterala avtal mellan behöriga myndigheter om utbyte av GloBE-information och kommentaren till detta samt deklARATIONEN med GloBE-information, i den mån sådana nya regler är förenliga med de inlämningsskyldigheter som fastställs i direktiv (EU) 2022/2523 och med unionsrätten.
- (4) Den allmänna regeln är att en ingående enhet bör lämna in en *Deklaration med information om tilläggsskatt* till sin skatteförvaltning (*lokal inlämning*), men i direktiv (EU) 2022/2523 föreskrivs ett undantag som innebär att en ingående enhet inte är skyldig att lämna in en *Deklaration med information om tilläggsskatt* till sin skatteförvaltning om en *Deklaration med information om tilläggsskatt* har lämnats in av det yttersta moderföretaget eller av en enhet som utsetts att lämna deklARATIONEN och som är belägen i en jurisdiktion som för *Det rapporterade räkenskapsåret* har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter och den medlemsstat där den ingående enheten är belägen (*central inlämning*). Detta direktiv utgör ett sådant kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter medlemsstaterna emellan.

⁽¹⁾ Yttrande av den 12 februari 2025 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 26 februari 2025 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Rådets direktiv (EU) 2022/2523 av den 15 december 2022 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen (EUT L 328, 22.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj>).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/16/oj>).

- (5) De nya reglerna om automatiskt utbyte av upplysningar bör möjliggöra central inlämning av *Deklarationen med information om tilläggsskatt* i enlighet med direktiv (EU) 2022/2523 och får också användas för inlämningsändamål i varje jurisdiktion som genomför OECD:s modellregler (*genomförande jurisdiktion*).⁽⁵⁾ Skattemyndigheterna i varje relevant medlemsstat bör få nödvändig information inom ramen för den standardiserade deklARATIONEN.
- (6) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att de ingående enheter i multinationella koncerner som lämnar deklARATIONER använder sig av standardmallen i direktiv 2011/16/EU för att fullgöra sin skyldighet att lämna deklARATION enligt direktiv (EU) 2022/2523. Medlemsstaterna har utrymme för egen bedömning när det gäller vilken mall storskaliga nationella koncerner ska använda för att fullgöra sina inlämningskyldigheter att lämna deklARATION enligt direktiv (EU) 2022/2523, utom i de fåtal situationer där det finns ett behov av att utbyta upplysningar.
- (7) När en medlemsstat tar emot en *Deklaration med information om tilläggsskatt* som lämnats in inom ramen för central inlämning i enlighet med direktiv (EU) 2022/2523 av det yttersta moderföretaget eller den enhet i en multinationell koncern som har utsetts att lämna deklARATIONEN, bör den medlemsstaten – senast tre månader efter tidsfristen för inlämning eller, om en *Deklaration med information om tilläggsskatt* tas emot efter tidsfristen för inlämning, senast tre månader efter mottagandet – till andra *Genomförande medlemsstater* eller till *Medlemsstater som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt* lämna de relevanta specifika delarna av *Deklarationen med information om tilläggsskatt* i enlighet med den spridningsmetod som godkänts av det inkluderande ramverket. När det gäller det första *Rapporterade räkenskapsåret* bör tidsfristen för att lämna dessa relevanta specifika delar av *Deklarationen med information om tilläggsskatt* förlängas till sex månader efter tidsfristen för inlämning. För att ta hänsyn till eventuella förseningar i det nya utbytessystemet kommer det första utbytet under alla omständigheter (dvs. för de första och kommande *Rapporterade räkenskapsåren*) att äga rum tidigast den 1 december 2026.
- (8) Den medlemsstat där det yttersta moderföretaget för den multinationella koncernen är beläget bör erhålla *Deklarationen med information om tilläggsskatt* i sin helhet. Den *Genomförande medlemsstaten* bör tillhandahållas det *Allmänna avsnittet i Deklarationen med information om tilläggsskatt*, förutsatt att någon ingående enhet i den multinationella koncernen är belägen på dess territorium. *Medlemsstater som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt* i vilka ingående enheter i den multinationella koncernen är belägna bör tillhandahållas de relevanta delarna av det *Allmänna avsnittet i Deklarationen med information om tilläggsskatt*, men *Medlemsstater som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt* bör inte översända några upplysningar avseende *Deklarationen med information om tilläggsskatt* genom automatiskt utbyte av upplysningar.
- (9) *Avsnitt om jurisdiktion* bör tillhandahållas medlemsstater med beskattningsrätt enligt direktiv (EU) 2022/2523, inbegripet den kvalificerade nationella tilläggsskatten, i enlighet med spridningsmetoden.
- (10) Direktiv (EU) 2022/2523 tillåter medlemsstater i vilka högst tolv yttersta moderföretag i koncerner som omfattas av det direktivet är belägna att välja att under en begränsad tidsperiod inte tillämpa IIR-regeln och UTPR-regeln. I sådana fall bör en medlemsstat, om den inte är en *Medlemsstat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt*, börja tillämpa reglerna om utbyte av *Deklarationer med information om tilläggsskatt* (dvs. ta emot och skicka upplysningarna) först när den period som valts enligt direktiv (EU) 2022/2523 upphör.
- (11) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, särskilt för det automatiska utbytet av upplysningar mellan behöriga myndigheter, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter i syfte att anta de nödvändiga praktiska arrangemangen, såsom en del av förfarandet för att inrätta det standardiserade datorformatet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁶⁾.
- (12) Den mottagande behöriga myndigheten bör underrätta den sändande behöriga myndigheten när det finns skäl att tro att de upplysningar som lämnats in i en *Deklaration med information om tilläggsskatt* som är föremål för utbyte behöver korrigeras. Eftersom en sådan underrättelse normalt sker före en mer grundlig riskbedömning eller en skatteutredning bör den sändande behöriga myndigheten endast underrättas om identifierade fel som är uppenbara. De korrigerade upplysningarna bör utan onödigt dröjsmål utbytas med alla behöriga myndigheter för vilka utbyte av sådana upplysningar föreskrivs i enlighet med detta direktiv. Detta förfarande hindrar inte skattemyndigheter från att begära nödvändiga korrigeringar i en uppföljningsbegäran som syftar till att kontrollera efterlevnaden av direktiv (EU) 2022/2523 enligt nationell rätt.

⁽⁵⁾ OECD (2021), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two). Inclusive Framework on BEPS, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project* (inte översatt till svenska), OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/782bac33-en>.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (13) Om en behörig myndighet till följd av en underrättelse från en multinationell koncern förväntar sig ett utbyte av upplysningar och utbytet uteblir, bör den underrätta den behöriga myndighet som förväntades tillhandahålla upplysningarna om det uteblivna utbytet. Den behöriga myndighet som förväntades skicka upplysningarna bör utan onödigt dröjsmål fastställa skälet till att de relevanta upplysningarna inte utbyts och inom en månad informera den behöriga myndighet som underrättat den om det uteblivna utbytet om detta skäl samt, i förekommande fall, ange det förväntade nya datumet för utbytet. För att säkerställa en effektiv tillämpning av direktiv 2011/16/EU är det underförstått att utbytet bör äga rum så snart som möjligt för att undvika att medlemsstaterna orsakas ytterligare förseningar. Det förväntade datumet för utbytet bör fastställas till ett datum senast tre månader efter datumet för mottagandet av underrättelsen om det uteblivna utbytet.
- (14) Om *Deklarationen med information om tilläggsskatt* inte har lämnats in centralt av det yttersta moderföretaget eller den enhet i en multinationell koncern som utsetts att lämna deklARATIONEN och upplysningarna inte erhålls senast det nya förväntade datumet för utbyte, är det underförstått att den behöriga myndighet som underrättade om det uteblivna utbytet kan kräva lokal inlämning eftersom villkoren för central inlämning enligt direktiv (EU) 2022/2523 inte är uppfyllda.
- (15) Direktiv 2011/16/EU, inbegripet bilaga VII till detta, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet, bör läsas tillsammans med direktiv (EU) 2022/2523. Villkoren för utbyte av upplysningar med avseende på *Deklarationen med information om tilläggsskatt* enligt det här direktivet bör ha samma innebörd som villkoren i direktiv (EU) 2022/2523. Dessutom innehåller det här direktivet ytterligare definitioner som är nödvändiga för att återspegla den internationella utvecklingen när det gäller utbyte av upplysningar på skatteområdet.
- (16) Medlemsstaterna bör vid genomförandet av detta direktiv använda sig av det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om utbyte av GloBE-information och kommentaren till detta, OECD:s modellregler och förklaringarna och exemplen i kommentaren till OECD:s modellregler (*Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*), som offentliggjorts av det inkluderande ramverket om BEPS, samt GloBE-regelverket för genomförande, och eventuella uppdateringar av dessa, som en källa till illustration eller tolkning – i den mån dessa källor är förenliga med det här direktivet, direktiv (EU) 2022/2523 och unionsrätten – i syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning i medlemsstaterna. Följaktligen bör de multinationella koncernerna, när de lämnar in *Deklarationen med information om tilläggsskatt*, använda sig av instruktionerna för inlämning av standardmallen i det inkluderande ramverket om BEPS, såsom inledningen och den förklarande vägledningen om deklARATIONEN med GloBE-information, inbegripet grunden för de upplysningar som rapporteras i deklARATIONEN med GloBE-information och den förenklade övergångsramen för jurisdiktionsrapportering (för räkenskapsår som börjar den 31 december 2028 eller tidigare, men inte räkenskapsår som löper ut efter den 30 juni 2030), som en källa till illustration och tolkning – i den mån dessa källor är förenliga med detta direktiv och unionsrätten – i syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning. Det är därför lämpligt att komplettera direktiv 2011/16/EU med ytterligare en bilaga innehållande en standardmall, i linje med den standardmall som tagits fram av det inkluderande ramverket om BEPS, för inlämning av *Deklarationer med information om tilläggsskatt* enligt direktiv (EU) 2022/2523, i enlighet med det här direktivet.
- (17) Den standardmall för *Deklarationen med information om tilläggsskatt* som anges i detta direktiv säkerställer att de upplysningar och skatteberäkningar som en multinationell koncern är skyldig att lämna inom ramen för *Deklarationen med information om tilläggsskatt* är tillräckligt omfattande för att skattemyndigheter ska kunna göra en lämplig riskbedömning och bedöma om en ingående enhets skattskyldighet enligt direktiv (EU) 2022/2523 är korrekt. Samtidigt bör det undvikas att multinationella koncerner åläggs onödiga krav på insamling, beräkning och rapportering av upplysningar samt att skattebetalare får flera okoordinerade begäranden om ytterligare upplysningar i varje genomförande jurisdiktion. En standardiserad *Deklaration med information om tilläggsskatt* påverkar inte en skattemyndighets möjlighet att kräva en rutinmässig nationell skattedeklaration eller att samla in upplysningar för utarbetandet av den nationella deklARATIONEN om tilläggsskatt, och medlemsstaterna bör därför i vissa fall kunna kräva att ytterligare datapunkter rapporteras utöver *Deklarationen med information om tilläggsskatt* inför utarbetandet av skattedeklarationen (till exempel för att omvandla skattskyldigheten för tilläggsskatt till nationell valuta). Medlemsstaterna bör dock över lag avstå från att som en del av sina rutinmässiga krav avseende nationella deklARATIONER och betalningar kräva rapportering av ytterligare datapunkter utöver *Deklarationen med information om tilläggsskatt*, och sådana upplysningar bör exempelvis avse skattskyldighet, betalningsmetod och tidpunkt för betalning eller identifiering av skattebetalare och kontaktpuppgifter, snarare än beräkning av en ingående enhets skattskyldighet för tilläggsskatt. Detta direktiv är inte tillämpligt på nationella skattegranskningsåtgärder och hindrar inte skattemyndigheter från att begära nödvändig kompletterande information i uppföljningsbegäranden som syftar till att kontrollera efterlevnaden av bestämmelser som införlivar direktiv (EU) 2022/2523 i deras nationella rätt.

- (18) För att säkerställa utbyte av upplysningar om joint ventures och likabehandling bör medlemsstaterna begära – i de sällsynta fall där ett moderföretag i en storskalig nationell koncern innehar ett direkt eller indirekt ägarintresse i ett joint venture eller en filial i ett joint venture, och detta joint venture eller denna filial i ett joint venture omfattas av en kvalificerad nationell tilläggsskatt i en annan medlemsstat – att en sådan storskalig nationell koncern använder samma standardmall som en multinationell koncern, dvs. den standardmall för *Deklaration med information om tilläggsskatt* som anges i detta direktiv, när den lämnar in sin *Deklaration med information om tilläggsskatt*. Medlemsstaterna bör följaktligen säkerställa att bestämmelserna om utbyte av upplysningar tillämpas i sådana fall.
- (19) Med tanke på behovet av att tillhandahålla en fullständig rättslig ram, så att den täcker de ändringar som införts i direktiv 2011/16/EU genom rådets direktiv (EU) 2023/2226⁽⁷⁾ vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, är det dessutom viktigt att ändra artikel 8.3a i direktiv 2011/16/EU i enlighet med detta. Omfattningen av de upplysningar som ska utbytas bör fastställas med hänsyn till de övergångsbestämmelser som fastställs i avsnitt XI i bilaga I i direktiv 2011/16/EU.
- (20) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att tillhandahålla regelverket för det operativa genomförandet av de inlämningskyldigheter som fastställs i direktiv (EU) 2022/2523 på grundval av den gemensamma strategin i OECD:s modellregler och att säkerställa att respektive upplysningar om finansiella konton är föremål för obligatoriskt automatiskt utbyte, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna eftersom självständiga åtgärder från medlemsstaternas sida skulle riskera fragmentering av den inre marknaden, utan snarare, på grund av den globala minimiskattereforems omfattning och eftersom det är av avgörande betydelse att anta lösningar som fungerar för den inre marknaden som helhet, kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (21) Med tanke på att medlemsstaterna måste agera inom mycket kort tid för att påbörja införlivandet av reglerna om *Deklarationen med information om tilläggsskatt* bör detta direktiv träda i kraft så snart som möjligt.
- (22) Direktiv 2011/16/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2011/16/EU

Direktiv 2011/16/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.9 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) vid tillämpning av artiklarna 8.1 och 8a–8ae, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller. Med tillgängliga upplysningar enligt artikel 8.1 avses sådana upplysningar i skattemyndigheternas akter i den medlemsstat som lämnar upplysningarna vilka kan inhämtas i enlighet med förfarandena för insamling och behandling av upplysningar i den medlemsstaten.”

ii) Led c ska ersättas med följande:

”c) vid tillämpning av andra bestämmelser i detta direktiv än artiklarna 8.1, 8.3a och 8a–8ae, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar i enlighet med första stycket a och b i denna punkt.”

b) Andra stycket ska ersättas med följande:

⁽⁷⁾ Rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (EUT L, 2023/2226, 24.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2226/oj>).

"I denna artikel, artiklarna 8.3a, 8.7a och 21.2 i detta direktiv samt i bilaga IV till detta direktiv ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga I till detta direktiv. I artiklarna 21.5, 25.3 och 25.4 i detta direktiv ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga I, V eller VI till detta direktiv. I artikel 8aa i detta direktiv och i bilaga III till detta direktiv ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga III till detta direktiv. I artikel 8ac i detta direktiv och i bilaga V till detta direktiv ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga V till detta direktiv. I artikel 8ad i detta direktiv och i bilaga VI till detta direktiv ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga VI till detta direktiv. I artiklarna 8ae och 9a i detta direktiv och i bilaga VII till detta direktiv ska alla begrepp ha den betydelse som definieras i artiklarna 3, 9.2 a, 16.4, 16.6, 16.8, 16.11, 17.1, 21.5, 22.1, 24.4, 24.6, 26.2, 27.3, 27.4, 27.5, 28.1, 30.2, 31.1, 32, 33.1, 35.1, 36.1, 37.1, 39.1, 42.1, 44.1, 47.1 och 49.3 i rådets direktiv (EU) 2022/2523 (*). Vidare ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha samma betydelse som den som definieras i avsnitt I i bilaga VII till det här direktivet.

(*) Rådets direktiv (EU) 2022/2523 av den 15 december 2022 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen (EUT L 328, 22.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj>).

2. Artikel 8.3a ska ersättas med följande:

"3a. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dess *Rapporteringskyldiga finansiella institut* följer reglerna för rapportering och åtgärder för kundkännedom (*due diligence*) i bilagorna I och II och för att säkerställa att reglerna faktiskt genomförs och efterlevs i enlighet med avsnitt IX i bilaga I.

I enlighet med de tillämpliga bestämmelserna om rapportering och åtgärder för kundkännedom i bilagorna I och II ska den behöriga myndigheten i varje medlemsstat, genom automatiskt utbyte av upplysningar och inom den tidsfrist som anges i punkt 6 b, till varje annan medlemsstats behöriga myndighet lämna följande upplysningar om beskattningsperioder från och med den 1 januari 2016 avseende ett *Rapporteringspliktigt konto*:

- a) Namn, adress, *Skatteregistreringsnummer* samt födelsedatum och födelseort (när det gäller fysiska personer) för varje *Rapporteringskyldig person* som är *Kontohavare* av detta konto och, när det gäller *Enheter* som är *Kontohavare* och som efter tillämpning av reglerna om åtgärder för kundkännedom i enlighet med bilagorna I och II fastställs ha en eller flera *Personer med bestämmande inflytande* som är *Rapporteringskyldiga personer*, *Enhetens* namn, adress och *Skatteregistreringsnummer* samt varje *Rapporteringskyldig persons* namn, adress, *Skatteregistreringsnummer* samt födelsedatum och födelseort.
- b) Kontonummer (eller, om kontonummer saknas, funktionell motsvarighet till sådant).
- c) Det *Rapporteringskyldiga finansiella institutets* namn och (i förekommande fall) identifikationsnummer.
- d) Kontots saldo eller värde (inklusive *Kontantvärdet* eller återköpsvärdet om det rör sig om ett *Försäkringsavtal med kontantvärde* eller ett *Livränteavtal*) vid utgången av relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod, eller att kontots avslutats, om kontot avslutats under det aktuella kalenderåret eller den aktuella perioden.
- e) När det gäller *Depåkonton*:
 - i) Totalt bruttobelopp för ränta, totalt bruttobelopp för utdelning och totalt bruttobelopp för annan inkomst som härrör från de tillgångar som förvaltas på kontot, och som i vart och ett av fallen betalats ut till eller krediterats kontot (eller med avseende på kontot) under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
 - ii) Total bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av *Finansiella tillgångar* som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod där det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* agerat förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för *Kontohavaren*.

- f) När det gäller *Inlåningskonton*, totalt bruttobelopp för ränta som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
- g) När det gäller konton som inte anges i led e eller f, totalt bruttobelopp som under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod betalats ut till eller krediterats *Kontohavaren* med avseende på kontot och som det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* står som garant för eller är gäldenär för, inklusive sammanlagt belopp för eventuella betalningar av inlösen som gjorts till *Kontohavaren* under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
- h) Huruvida ett giltigt intygande har tillhandahållits för varje *Kontohavare*.
- i) Den eller de roller genom vilka varje *Rapporteringskyldig person* som är en *Person med bestämmande inflytande* i en *Enhet* som är *Kontohavare* är en *Person med bestämmande inflytande* och huruvida ett giltigt intygande har tillhandahållits för varje sådan *Rapporteringskyldig person*.
- j) Typen av konto, huruvida kontot är ett *Redan befintligt konto* eller ett *Nytt konto* och huruvida kontot är ett gemensamt ägt konto, inklusive antalet *Kontohavare* som gemensamt innehar det.
- k) När det gäller *Andel i eget kapital* som innehas i en *Investeringsenhet* som är en rättslig konstruktion, den eller de roller genom vilka den *Rapporteringskyldiga personen* innehar *Andel i eget kapital*.

Vid utbyte av upplysningar enligt denna punkt ska, om inget annat föreskrivs i denna punkt eller i bilaga I eller II, belopp och typ för betalningar som görs avseende ett *Rapporteringspliktigt konto* fastställas i enlighet med den nationella rätten i den medlemsstat som lämnar upplysningarna.

Första och andra styckena i denna punkt ska ha företräde framför punkt 1 c och alla andra unionsrättsliga instrument, i den mån det berörda utbytet av upplysningar omfattas av punkt 1 c eller något annat av unionens rättsliga instrument.

Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska lämna de upplysningar som anges i andra stycket h–k med avseende på beskattningsperioder från och med den 1 januari 2026.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 8ae

Inlämningsformat och utbyte av upplysningar när det gäller Deklarationer med information om tilläggsskatt i enlighet med artikel 44 i direktiv (EU) 2022/2523

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att den ingående enhet i en multinationell koncern som lämnar deklARATIONEN använder sig av standardmallen i avsnitt IV i bilaga VII till detta direktiv för att fullgöra skyldigheten att lämna deklARATIONEN enligt artikel 44 i direktiv (EU) 2022/2523.

2. Den behöriga myndighet i en medlemsstat som har mottagit den *Deklaration med information om tilläggsskatt* som lämnats in av det yttersta moderföretaget eller av den enhet som utsetts att lämna deklARATIONEN, i enlighet med artikel 44.3 a och b i direktiv (EU) 2022/2523, ska genom automatiskt utbyte och i enlighet med följande spridningsmetod lämna

- a) det *Allmänna avsnittet* i *Deklaration med information om tilläggsskatt* till den *Genomförande medlemsstat* där det yttersta moderföretaget eller de ingående enheterna i den multinationella koncernen är belägna,
- b) det *Allmänna avsnittet* i *Deklaration med information om tilläggsskatt*, med undantag av den övergripande sammanfattningen av informationen i avsnitt 1.4 i denna, till de *Medlemsstater som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt*
- i) där ingående enheter i den multinationella koncernen är belägna,

- ii) där ett joint venture eller en medlem i en joint venture-koncern i den multinationella koncernen är belägen, om den kvalificerade nationella tilläggsskatten åläggs med avseende på joint ventures i medlemsstaten,
 - iii) där den kvalificerade nationella tilläggsskatten åläggs i medlemsstaten med avseende på en statslös ingående enhet eller ett statslöst joint venture i den multinationella koncernen,
- c) ett eller flera *Avsnitt om jurisdiktion* i *Deklarationen med information om tilläggsskatt*, till medlemsstater som i enlighet med direktiv (EU) 2022/2523 har beskattningsrätt, inbegripet för kvalificerad nationell tilläggsskatt, med avseende på de medlemsstater som dessa avsnitt avser.

Utan hinder av vad som anges i första stycket c ska UTPR-jurisdiktioner med en UTPR-procentsats på noll endast tillhandahållas den del av *Deklarationen med information om tilläggsskatt* som innehåller upplysningar om tilldelning av tilläggsskatt enligt UTPR-regeln med avseende på den jurisdiktionen, där denna information måste överensstamma med ett utdrag ur avsnitt 3.4.3 i *Deklarationen med information om tilläggsskatt*, och den *Genomförande medlemsstat* där det yttersta moderföretaget är beläget ska tillhandahållas samtliga *Avsnitt om jurisdiktion*.

3. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat ska lämna den *Deklaration med information om tilläggsskatt* som mottagits i enlighet med punkt 2, och denna vidarebefordran ska äga rum senast tre månader efter tidsfristen för inlämning för det *Rapporterade räkenskapsåret*.
4. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat ska lämna den *Deklaration med information om tilläggsskatt* som mottagits efter tidsfristen för inlämning, och denna vidarebefordran ska äga rum senast tre månader efter den dag då deklARATIONEN mottogs.
5. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de nödvändiga praktiska arrangemangen för att underlätta den vidarebefordran som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.
6. Kommissionen ska inte ha tillgång till de upplysningar som avses i punkt 2 a–c.
7. Den vidarebefordran av upplysningar som avses i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel ska ske med användning av det standardiserade datorformat som avses i artikel 20.4.”

4. Artikel 8b ska ersättas med följande:

”Artikel 8b

Statistik om automatiska utbyten

Medlemsstaterna ska årligen tillhandahålla kommissionen statistik avseende omfattningen av automatiska utbyten enligt artiklarna 8.1, 8.3a, 8aa, 8ac och 8ae och information om administrativa och andra relevanta kostnader och fördelar i samband med utbyten som ägt rum och eventuella potentiella ändringar, både för skattemyndigheter och för tredje parter.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 9a

Samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll avseende Deklarationer med information om tilläggsskatt

1. Om den behöriga myndigheten i en medlemsstat har skäl att tro att upplysningarna i en *Deklaration med information om tilläggsskatt* som lämnats in av ett yttersta moderföretag, eller en enhet som utsetts att lämna deklARATIONEN, beläget inom den andra medlemsstatens jurisdiktion, som lämnats enligt artikel 8ae, behöver korrigeras med avseende på uppenbara fel, ska den utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om detta. Om den behöriga myndighet som mottagit underrättelsen håller med om att upplysningarna i *Deklarationen med information om tilläggsskatt* behöver korrigeras, ska den utan onödigt dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att erhålla en korrigerad *Deklaration med information om tilläggsskatt* från det berörda yttersta moderföretaget eller den enhet som utsetts att lämna deklARATIONEN. Den ska utan onödigt dröjsmål lämna den korrigerade *Deklarationen med information om tilläggsskatt* till alla behöriga myndigheter med vilka sådana upplysningar ska utbytas i enlighet med detta direktiv.

2. Om den behöriga myndigheten i en medlemsstat har mottagit en underrättelse från en eller flera ingående enheter som är belägna i den medlemsstaten om att *Deklarationen med information om tilläggsskatt* för sådana ingående enheter skulle ha lämnats in av det yttersta moderföretaget, eller en enhet som utsetts att lämna deklARATIONEN, beläget i en annan medlemsstat, men upplysningarna i *Deklarationen med information om tilläggsskatt* inte lämnats inom de tidsfrister som anges i artikel 8ae.3 eller i artikel 27d.3 och 27d.4, ska den utan onödigt dröjsmål underrätta den andra behöriga myndigheten om att upplysningarna inte har mottagits. Den underrättade behöriga myndigheten ska utan onödigt dröjsmål fastställa skälet till att den berörda *Deklarationen med information om tilläggsskatt* inte har lämnats och meddela den behöriga myndigheten detta inom en månad från mottagandet av underrättelsen, i relevanta fall inbegripet det förväntade datumet för utbytet av *Deklarationen med information om tilläggsskatt*. Det förväntade datumet för utbytet ska fastställas till ett datum som infaller senast tre månader från datumet för mottagandet av underrättelsen om det uteblivna utbytet.”

6. Artikel 18.4 ska ersättas med följande:

”4. Varje medlemsstats behöriga myndighet ska inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som erhållits genom rapportering eller utbyte av upplysningar enligt artiklarna 8–8ae.”

7. Artikel 20.4 ska ersättas med följande:

”4. Det automatiska utbytet av upplysningar enligt artiklarna 8, 8ac och 8ae ska ske med användning av ett standardiserat datorformat som syftar till att underlätta sådant automatiskt utbyte, som antagits av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.”

8. Artikel 22.3 och 22.4 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska bevara registren över de upplysningar som mottagits genom det automatiska utbytet av upplysningar enligt artiklarna 8–8ae under en period som inte är längre än vad som är nödvändigt men under alla omständigheter inte mindre än fem år från dagen för mottagandet för att uppnå syftet med detta direktiv.

4. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att en rapporteringsskyldig enhet har möjlighet att på elektronisk väg få bekräftelse på giltigheten av upplysningar om *Skatteregistreringsnummer* för varje skattebetalare som är föremål för utbyte av upplysningar enligt artiklarna 8–8ae. Bekräftelse av upplysningar om *Skatteregistreringsnummer* kan begäras endast för validering av riktigheten hos de uppgifter som avses i artiklarna 8.1, 8.3a, 8a.6, 8aa.3, 8ab.14, 8ac.2, 8ad.3 och 8ae.2.”

9. Artikel 25a ska ersättas med följande:

”Artikel 25a

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv vad avser artiklarna 8aa–8ae och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.”

10. Följande artikel ska införas:

”Artikel 27d

Det första Rapporterade räkenskapsåret och lämnande av upplysningar enligt artikel 8ae för första gången

1. Det första *Rapporterade räkenskapsår* för vilket upplysningarna ska lämnas enligt artikel 8ae är det första räkenskapsår som inleds från och med den 31 december 2023.

2. För de medlemsstater som har valt att inte tillämpa IIR-regeln och UTPR-regeln enligt artikel 50.1 i direktiv (EU) 2022/2523 ska det första *Rapporterade räkenskapsår* för vilket upplysningar ska lämnas enligt artikel 8ae vara det första räkenskapsåret efter det att den period som valts upphör.

Trots första stycket i denna punkt ska det första *Rapporterade räkenskapsåret* för vilket upplysningar ska lämnas enligt artikel 8ae för de medlemsstater som har valt att inte tillämpa IIR-regeln och UTPR-regeln enligt artikel 50.1 i direktiv (EU) 2022/2523, och som har valt att tillämpa en kvalificerad nationell tilläggsskatt enligt artikel 11.1 i det direktivet, vara det första *Rapporterade räkenskapsår* under vilket den kvalificerade nationella tilläggsskatten tillämpas.

3. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten ska lämna dessa upplysningar enligt artikel 8ae med avseende på det första *Rapporterade räkenskapsåret* senast sex månader efter tidsfristen för inlämning.

4. Medlemsstaterna ska under alla omständigheter lämna upplysningarna enligt artikel 8ae första gången tidigast den 1 december 2026.”

11. Texten i bilagan till detta direktiv ska läggas till som bilaga VII.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2025 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2026.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Utan hinder av vad som anges i punkt 1 i denna artikel ska de medlemsstater som har valt att inte tillämpa IIR-regeln och UTPR-regeln enligt artikel 50.1 i direktiv (EU) 2022/2523, senast dagen innan den period som valts upphör, anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.1 och 1.3–1.11 i detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med dagen efter den dag då den period som valts upphör.

Utan hinder av vad som anges i första stycket i denna punkt ska de medlemsstater som har valt att inte tillämpa IIR-regeln och UTPR-regeln enligt artikel 50.1 i direktiv (EU) 2022/2523 och som har valt att tillämpa en kvalificerad nationell tilläggsskatt enligt artikel 11.1 i det direktivet, senast dagen innan det första *Rapporterade räkenskapsåret* enligt valet att tillämpa en kvalificerad nationell tilläggsskatt inleds, anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa det här direktivet. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa åtgärder från och med början av det första *Rapporterade räkenskapsåret* enligt valet att tillämpa en kvalificerad nationell tilläggsskatt.

Om det första *Rapporterade räkenskapsåret* som avses i tredje stycket i denna punkt inleds innan eller på den dag då detta direktiv träder i kraft ska de medlemsstater som har valt att inte tillämpa IIR-regeln och UTPR-regeln enligt artikel 50.1 i direktiv (EU) 2022/2523, och som har valt att tillämpa en kvalificerad nationell tilläggsskatt enligt artikel 11.1 i detta direktiv, senast den 31 december 2025 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2026.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna senast den 31 december 2027 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.8 i detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2028.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2025.

På rådets vägnar

K. KALLAS

Ordförande

BILAGA

"BILAGA VII

Regler och standardmall för *Deklaration med information om tilläggsskatt*

AVSNITT I

DEFINITIONER

Med avseende på denna bilaga gäller följande definitioner:

1. *Genomförande medlemsstat*: en medlemsstat som har genomfört antingen en kvalificerad IIR-regel eller en kvalificerad UTPR-regel enligt definitionerna i artikel 3.18 respektive 3.43 i direktiv (EU) 2022/2523, eller båda, för ett givet *Rapporterat räkenskapsår*.
2. *Medlemsstat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt*: medlemsstat som enbart har genomfört en kvalificerad nationell tilläggsskatt enligt definitionen i artikel 3.28 i direktiv (EU) 2022/2523 för ett givet *Rapporterat räkenskapsår*.
3. *Deklaration med information om tilläggsskatt*: den deklARATION som lämnas in av ett yttersta moderföretag, en enhet som utses att lämna deklARATIONEN, en utsedd lokal enhet eller en ingående enhet, för vilken en standardmall anges i avsnitt IV i denna bilaga.
4. *Allmänt avsnitt*: det avsnitt i *DeklarationEN med information om tilläggsskatt* som innehåller allmänna upplysningar om den multinationella koncernen som helhet, inbegripet dess bolagsstruktur och en övergripande sammanfattning av tillämpningen av direktiv (EU) 2022/2523; ett sådant avsnitt motsvarar avsnitt 1 i standardmallen för *DeklarationEN med information om tilläggsskatt*.
5. *Avsnitt om jurisdiktion*: de avsnitt i *DeklarationEN med information om tilläggsskatt* som innehåller information om den närmare tillämpningen av den kvalificerade IIR-regeln, den kvalificerade UTPR-regeln och den kvalificerade nationella tilläggsskatten med avseende på varje jurisdiktion där den multinationella koncernen bedriver verksamhet; sådana avsnitt motsvarar avsnitten 2 och 3 i standardmallen för *DeklarationEN med information om tilläggsskatt*.
6. *Rapporterat räkenskapsår*: det räkenskapsår som *DeklarationEN med information om tilläggsskatt* avser.

AVSNITT II

KRAV PÅ INLÄMNING AV DEKLARATIONEN

Den ingående enhet som lämnar in *DeklarationEN med information om tilläggsskatt* ska ange de relevanta avsnitten och de relevanta medlemsstater som informationen ska spridas till i enlighet med den spridningsmetod som anges i artikel 8ae.

AVSNITT III

INLÄMNINGSFORMAT OCH UTBYTE AV UPPLYSNINGAR FÖR STORSKALIGA NATIONELLA KONCERNER MED JOINT VENTURE-FÖRETAG

Om ett moderföretag i en storskalig nationell koncern innehar ett direkt eller indirekt ägarintresse i ett joint venture eller en filial i ett joint venture som omfattas av en kvalificerad nationell tilläggsskatt i en annan medlemsstat än den medlemsstat där den storskaliga nationella koncernen är belägen, ska en sådan storskalig nationell koncern använda den standardmall för *DeklarationEN med information om tilläggsskatt* som anges i avsnitt IV i denna bilaga.

I de fall som omfattas av första stycket ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att artiklarna 8ae.2 och 9a tillämpas.

AVSNITT IV
DATAPUNKTER

1. Information om den multinationella koncernen

1.1 Identifiering av den ingående enhet som lämnar deklARATIONEN

1. Det yttersta moderföretaget är den ingående enhet som lämnar deklARATIONEN	2. Namn på den ingående enhet som lämnar deklARATIONEN	3. Skatteregistreringsnummer	4. Roll	5. Den jurisdiktion där den ingående enhet som lämnar deklARATIONEN är belägen	6. Mottagande jurisdiktioner för informationsutbyte (i relevanta fall)
Ja/Nej					

1.2 Allmänna uppgifter om den multinationella koncernen

1.2.1 Multinationell koncern och Rapporterat räkenskapsår

1. Den multinationella koncernens namn	2. Startdatum för Rapporterat räkenskapsår	3. Slutdatum för Rapporterat räkenskapsår	4. ÄndringsdeklARATION
			Ja/Nej

1.2.2 Allmänna redovisningsuppgifter för den multinationella koncernen

1. Det yttersta moderföretagets koncernredovisning (typ)	2. Den redovisningsstandard som används för det yttersta moderföretagets koncernredovisning	3. Rapporteringsvaluta som används för det yttersta moderföretagets koncernredovisning (ISO-kod)

1.3 Bolagsstruktur

1.3.1 Yttersta moderföretag

1. Det yttersta moderföretagets jurisdiktion

2. Tillämpliga regler?

<p>Ägarstruktur i ingående enhet, joint venture eller filial i ett joint venture</p> <p>8. Typen</p> <p>9. Skatteregistreringsnummer (för ingående enheter eller medlemmar i joint venture-koncerner)</p> <p>10. Ägarintresse (i procent)</p>	<p>För varje enhet som har ägarintressen i den ingående enheten, ett joint venture eller en filial i ett joint venture:</p>	<p>11. Status för moderföretag</p> <p>12. Om det mellanliggande moderföretaget inte får tillämpa IIR-regeln, eftersom det yttersta moderföretaget omfattas av en kvalificerad IIR-regel eller om det finns ett annat mellanliggande moderföretag som har ett bestämmande inflytande i det förstnämnda mellanliggande moderföretaget och omfattas av en kvalificerad IIR-regel, identifiera då det yttersta moderföretaget eller det andra mellanliggande moderföretaget (skatteregistreringsnummer)</p> <p>13. Om det delägda moderföretaget inte får tillämpa IIR-regeln, eftersom ett annat delägt moderföretag som omfattas av en kvalificerad IIR-regel innehar 100 % av ägarintresset i det förstnämnda delägda moderföretaget, identifiera då det andra delägda moderföretaget som är skyldigt att tillämpa en kvalificerad IIR-regel (skatteregistreringsnummer)</p>	
<p>Om den ingående enheten är ett delägt moderföretag eller ett mellanliggande moderföretag, är enheten skyldig att tillämpa en kvalificerad IIR-regel?</p>	<p>14. Är den inledande fasen av internationell verksamhet tillämplig?</p>	<p>15. Samlade ägarintressen (respektive fördelningsbar andel av tillägsskatter) för moderföretag som måste tillämpa en kvalificerad IIR-regel med avseende på den ingående enheten (respektive med avseende på medlemmen i en joint venture-koncern) (i procent)</p> <p>16. Är det yttersta moderföretagets ägarintressen i den ingående enheten (respektive det yttersta moderföretagets fördelningsbara andel av tillägsskatten för medlemmen i en joint venture-koncern) större än de samlade ägarintressena (respektive den fördelningsbara andelen) för moderföretag som måste tillämpa en kvalificerad IIR-regel för den ingående enheten (respektive medlemmen i en joint venture-koncern)?</p>	<p>Ja/nej</p> <p>Ja/nej</p>
<p>Är UTPR-regeln tillämplig på enheten?</p>			
<p>1.3.2.2 Undantagna enheter</p>			
<p>1. Förändringar i förhållande till föregående <i>Rapporterat räkenskapsår</i>?</p>			<p>Ja/Nej</p>
<p>2. Namn på den undantagna enheten</p>			
<p>3. Typ av undantagen enhet</p>			

1.3.3 Förändringar i bolagsstrukturen som inträffat under Rapportertat räkenskapsår

Rapporterades inte förändringar i bolagsstrukturen under Rapportertat räkenskapsår eftersom de varken påverkade beräkningen av den effektiva skattesatsen eller beräkningen eller fördelningen av tilläggsskatt?							Ja/Nej
1. Namn på den ingående enheten (eller annan enhet i den multinationella koncernen) eller på medlemmen i joint venture-koncernen	2. Skatteregistreringsnummer	3. Datum då förändringen genomfördes	4. Status före förändringen	5. Status efter förändringen	6. Enheter som innehar ägarintressen i den ingående enheten (eller andra enheten) eller medlemmen i joint venture-koncernen före eller efter förändringen	7. Ägarintressen i den ingående enheten (eller andra enheten) eller medlemmen i joint venture-koncernen före förändringen (i procent)	8. Ägarintressen i den ingående enheten (eller andra enheten) eller medlemmen i joint venture-koncernen efter förändringen (i procent)

1.4 Övergripande sammanfattning av information

1. Namn på jurisdiktionen	2. Typ av undergrupp (i förekommande fall)	3. Identifiering av undergrupp (i förekommande fall)	4. Namn på jurisdiktion(er) med beskattningsrätt	5. Har safe harbour-regeln eller ett undantag tillämpats?	6. Intervall för effektiv skattesats	7. Har tillämpning av substansundantaget lett till att det inte uppstår någon tilläggsskatt?	8. Tilläggsskatt som ska betalas (kvalificerad nationell tilläggsskatt) – intervall	9. Tilläggsskatt som ska betalas (enligt kvalificerad IIR-regel/kvalificerad UTPR-regel) – intervall
				[Ange relevant alternativ]	[Ange relevant alternativ]	Ja/Nej	[Ange relevant alternativ]	[Ange relevant alternativ]

2. Safe harbour-jurisdiktioner och undantag

2.1 Jurisdiktionens särdrag

1. Namn på jurisdiktionen	
2. Typ av undergrupp (i förekommande fall)	
3. Identifiering av undergrupp (i förekommande fall)	

4. Jurisdiktion med beskattningsrätt	
5. Förekomst av rapporteringspliktiga skillnader (Ja/nej)	
2.2 Undantag som är tillämpliga för denna jurisdiktion (tilläggsskatt sänkt till noll)	
2.2.1 Val av safe harbour-jurisdiktion	
2.2.1.1 Val av safe harbour	
1. Vald safe harbour	[Ange relevant alternativ]
2.2.1.2 Permanenta safe harbour	
☐ Förenklad beräkning för icke-väsentliga ingående enheter	
	1. Totala intäkter för alla icke-väsentliga ingående enheter i jurisdiktionen
	2. Sammanlagd förenklad skatt för alla icke-väsentliga ingående enheter i jurisdiktionen
a. Rapporterat räkenskapsår	
b. Första föregående räkenskapsår (om tillämpligt)	Ej tillämpligt
c. Andra föregående räkenskapsår (om tillämpligt)	Ej tillämpligt
d. Genomsnitt för de tre räkenskapsåren (om tillämpligt)	Ej tillämpligt
2.2.1.3 Safe harbour under en övergångsperiod	
a) Safe harbour under en övergångsperiod i samband med land-för-land-rapportering	
1. Totala intäkter	
2. Resultat före inkomstskatt	
3. Förenklade medräknade skatter	

b) Safe harbour under en övergångsperiod i samband med UTPR-regeln

1. Bolagsskattesats

2.2.2 Val för undantag av mindre betydelse

Val att tillämpa undantaget av mindre betydelse för *Rapporterat räkenskapsår*

Förenklad beräkning för icke-väsentliga ingående enheter – ingående enheter som inte är icke-väsentliga ingående enheter

	1. Intäkter (finansiella konton)	2. Justerade intäkter	3. Redovisad nettovinst eller nettoförlust	4. Justerad vinst eller förlust
a. <i>Rapporterat räkenskapsår</i>				
b. Första föregående räkenskapsår (om tillämpligt)				
c. Andra föregående räkenskapsår (om tillämpligt)				
d. Genomsnitt för de tre räkenskapsåren				

2.3 Multinationell koncern i inledningsfasen av internationell verksamhet (om tillämpligt)

1. Första dagen av det räkenskapsår då den multinationella koncernen ursprungligen omfattas av reglerna	
2. Referensjurisdiktion	
3. Bokfört nettovärde av materiella anläggningstillgångar i referensjurisdiktionen för det räkenskapsår då den multinationella koncernen ursprungligen omfattas av reglerna	
4. Antal jurisdiktioner där den multinationella koncernen har ingående enheter för det räkenskapsår då den multinationella koncernen ursprungligen omfattas av reglerna	
5. Materiella anläggningstillgångar för ingående enheter som är belägna utanför referensjurisdiktionen för det räkenskapsår då den multinationella koncernen ursprungligen omfattas av reglerna	a. Jurisdiktion
	b. Bokfört nettovärde av materiella anläggningstillgångar för alla ingående enheter som är belägna i varje jurisdiktion

	6. Antal jurisdiktioner där den multinationella koncernen har ingående enheter under <i>Rapporterat räkenskapsår</i>	
	7. Summan av bokfört nettovärde av materiella anläggningstillgångar för alla ingående enheter som är belägna i andra jurisdiktioner än referensjurisdiktionen under <i>Rapporterat räkenskapsår</i>	
3.	Beräkningar	
3.1	Jurisdiktionens särdrag	
	1. Namn på jurisdiktionen	
	2. Typ av undergrupp (i förekommande fall)	
	3. Identifiering av undergrupp (i förekommande fall) för beräkningen av den effektiva skattesatsen och tillägsskatten	
	4. Jurisdiktion med beskattningsrätt	
	5. Effektiv skattesats	
	6. Medräknade och justerade skatter	
	7. Justerad nettovinst eller nettoförlust	
	8. Substansundantag	
	9. Ytterligare aktuell tillägsskatt	
	10. Tillägsskattebelopp enligt inhemsk rätt	
	11. Val	
	12. Sammanlagd aktuell skattekostnad med avseende på medräknade skatter efter fördelning av medräknade skatter som uppkommit för vissa typer av ingående enheter	
	13. Kvalificerade skattetilgodohavanden eller omsättningsbara, överlåtbara skattetilgodohavanden (skattekostnad)	
	14. Andra skattetilgodohavanden (skattekostnad)	

15. Belopp för uppskjuten skattekostnad					
16. Kvalificerade skattetilgodohavanden eller omsättningsbara, överlåtbara skattetilgodohavanden (intäkt)					
17. Överskjutande negativa skattekostnadsöverföringar					
18. Övergångsregler					
3.2 Beräkning av effektiv skattesats					
3.2.1 Effektiv skattesats					
a. Redovisad nettovinst eller nettoförlust	b. Justerad nettovinst eller nettoförlust	c. Inkomstskattekostnad	d. Medräknade och justerade skatter	e. Effektiv skattesats	
	[A]		[B]	$[C]=[B]/[A]$	
3.2.1.1 Beräkning av justerad vinst eller förlust					
1. Sammanlagd redovisad nettovinst eller nettoförlust efter fördelningar (alla ingående enheter i jurisdiktionen)					
2. Justeringar					Nettobelopp
a) Nettoskattekostnader					
b) Undantagna utdelningar					
c) Undantagna vinster eller förluster i eget kapital					
d) Inkluderad omvärderingsmetod för vinst eller förlust					
e) Vinster eller förluster från avyttring av tillgångar och skulder som undantagits på grund av omorganisering					
f) Asymmetrisk vinst eller förlust i utländsk valuta					

g) Kostnader som enligt policy är otillåtna	
h) Fel under tidigare perioder	
i) Ändringar av redovisningsprinciper	
j) Upplupna pensionskostnader	
k) Skuldavskrivningar	
l) Aktiebaserad ersättning	
m) Justeringar enligt armlängdsprincipen	
n) Kvalificerade skattetillgodohavanden eller omsättningsbara, överlåtbara skattetillgodohavanden	
o) Val för vinster och förluster enligt realiseringsprincipen	
p) Val för justerad tillgångsvinst	
q) Kostnad för koncerninterna finansieringskonstruktioner	
r) Val för koncerninterna transaktioner i samma jurisdiktion	
s) Skatter för försäkringsbolag som åläggs försäkringstagarna	
t) Ökning/minskning av eget kapital som tillskrivs utdelning med avseende på övrigt primärkapital och bundet primärkapital för kapitaltäckningsändamål som har betalats/ska betalas eller har erhållits/ska erhållas	
u) Ingående enheter som ansluter sig till och lämnar en multinationell koncern	
v) Minskning av justerad vinst för det yttersta moderföretaget som är en genomflödesenhet	
w) Minskning av justerad vinst för det yttersta moderföretaget som omfattas av ett system med avdragsgill utdelning	
x) Val av en beskattningsbar utdelningsmetod	
y) Intäkt från internationell sjöfart	
z) Transaktioner mellan ingående enheter	
3. Den justerade nettovinsten eller nettoförlusten i jurisdiktionen	

3.2.1.2 Beräkning av medräknade och justerade skatter
 Totalbelopp för medräknade och justerade skatter

	Nettobelopp
1. Sammanlagd aktuell skattekostnad med avseende på medräknade skatter efter fördelningar (alla ingående enheter i jurisdiktionen)	
2. Justeringar	
a) Medräknad skatt som upplupen kostnad i vinsten före skatt i de finansiella kontona.	
b) Uppskjuten skattefordran för justerad förlust som fastställts eller använts	
c) Medräknade skatter för en osäker skattesituation som redovisats som en minskning av medräknade skatter under föregående år	
d) Kvalificerat skattetillgodohavande eller omsättningsbara, överlåtbara skattetillgodohavanden som redovisats som en minskning av aktuell skattekostnad	
e) Kvalificerade genomflödesskatteförmåner för kvalificerade ägarintressen	
f) Aktuell skattekostnad för intäkter som är undantagna från beräkningen av justerad vinst eller förlust	
g) Icke kvalificerat skattetillgodohavande, icke-omsättningsbara skattetillgodohavanden som kan överlåtas eller andra skattetillgodohavanden som inte har redovisats som en minskning av aktuell skattekostnad	
h) Medräknade skatter som återbetalats eller tillgodoräknats (med undantag för kvalificerade skattetillgodohavanden eller omsättningsbara, överlåtbara skattetillgodohavanden) och som inte behandlas som en justering av aktuell skattekostnad	
i) Aktuell skattekostnad som hänför sig till en osäker skattesituation	
j) Aktuell skattekostnad som inte förväntas betalas inom tre år	
k) Justeringar efter avlämning av deklaration	
l) Medräknade skatter avseende netto tillgångsvinst eller netto tillgångsförlust	
m) Minskning av medräknade skatter för det yttersta moderföretaget som är en genomflödesenhet	
n) Medräknade skatter för justerad vinst i det yttersta moderföretaget som minskas enligt ett system med avdragsgill utdelning	
o) Skönsmässigt uppskattad utdelningsskatt	

p)	Val av en beskattningsbar utdelningsmetod	
q)	Totalt uppskjutet skattejusteringsbelopp	
r)	Ökning eller minskning av medräknade skatter som redovisas i eget kapital eller övrigt totalresultat avseende belopp som ingår i justerad vinst eller förlust som kommer att beskattas enligt lokala skatteregler	
s)	Överskjutande negativa skattekostnadsöverföringar som genererats	
t)	Minskning av medräknade skatter (men inte under noll) med det återstående saldot av överskjutande negativa skattekostnadsöverföringar	
3.	Medräknade och justerade skatter	
b)	Överskjutande negativa skattekostnadsöverföringar	
1.	Saldo från tidigare år	[A]
2.	Överskjutande negativa skattekostnadsöverföringar som genererats under <i>Rapporterat räkenskapsår</i>	[B]
3.	Överskjutande negativa skattekostnadsöverföringar som använts under <i>Rapporterat räkenskapsår</i>	[C]
4.	Överskjutande negativa skattekostnadsöverföringar som återstår för efterföljande år	[D] = [A] + [B] - [C]
c)	Beräkning enligt blandat övergångs-CFC-system (om något)	
1.	CFC-jurisdiktioner	
2.	Undergrupp	
3.	Sammanlagda skatter som fördelats till den undergruppen inom ramen för ett blandat CFC-skattesystem	
	Totalt	

3.2.2 Beräkning för jurisdiktioner avseende redovisning av uppskjuten skatt

3.2.2.1 Uppskjutna skattejusteringar

a) Övergripande sammanfattning

1. Uppskjuten skattekostnad vid tillämpning av reglerna före beräkning och justeringar	a) Uppskjuten skattekostnad i de finansiella kontona	[A]
	b) Uppskjuten skattekostnad som avser tillgångar eller skulder för vilka det redovisade värdet enligt reglerna skiljer sig från det redovisade värdet enligt bokföringen.	[B]
	c) Uppskjuten skattekostnad baserat på tillgångars eller skuldars redovisade värde enligt reglerna	[C]
	d) Uppskjuten skattekostnad vid tillämpning av reglerna före beräkning och justeringar	$[D]=[A]-[B]+[C]$
2. Totalt belopp för justeringarna		
3. Beräkning av den uppskjutna skattekostnaden enligt minimiskattesatsen	e) Uppskjuten skattekostnad vid tillämpning av reglerna före beräkning	$[F]=[D]+[E]$
	f) Skillnaden mellan uppskjuten skattekostnad som redovisats med en lägre skattesats än minimiskattesatsen och uppskjuten skattekostnad som beräknats enligt minimiskattesatsen	[G]
	g) Skillnaden mellan uppskjuten skattekostnad som redovisats med en högre skattesats än minimiskattesatsen och uppskjuten skattekostnad som beräknats enligt minimiskattesatsen	[H]
4. Totalt uppskjutet skattejusteringsbelopp		
		$[I]=[F]+[G]-[H]$
b) Uppdelning av justeringarna		
1. Justeringar av uppskjuten skattekostnad		
a) Uppskjuten skattekostnad avseende poster som undantas från justerad vinst eller förlust		
b) Uppskjuten skattekostnad avseende ej tillåtna upplupna kostnader		
c) Uppskjuten skattekostnad avseende ej begärda upplupna kostnader		
		Nettobelopp

d) Värdejustering eller justering av redovisningen avseende en uppskjuten skattefordran		
e) Uppskjuten skattekostnad till följd av en omvärdering i samband med förändringar i skattesatsen		
f) Uppskjuten skattekostnad avseende generering och användning av skattetilgodohavanden		
g) Uppskjuten skattefordran till följd av substitut för förlustutjämning framåt eller skönmässigt uppskattade substitut för förlustutjämning framåt för uppskjutna skattefordringar		
h) Ej tillåtna eller ej begärda upplupna kostnader som betalats under räkenskapsåret		
i) Återbetalda uppskjutna skatteskulder som betalats under räkenskapsåret		
j) Redovisning av en förlust i uppskjuten skattefordran som inte ingår i de finansiella kontona		
k) Justering av uppskjuten skattekostnad till följd av en nedsättning av en skattesats		
l) Justering av uppskjuten skattekostnad till följd av en höjning av en skattesats		
m) Ingående enheter som ansluter sig till och lämnar en multinationell koncern		
n) Uppskjuten skattekostnad för det yttersta moderföretaget som är en genomflödesenhet		
o) Uppskjuten skattekostnad för det yttersta moderföretaget som omfattas av ett system med avdragsgill utdelning		
p) Uppskjutna skattejusteringar till följd av transaktioner mellan ingående enheter		
2. Totalt belopp för justeringarna		[E]
c) Förlustutjämning bakåt		
	1. Skönmässigt uppskattade uppskjutna skattefordringar hänförliga till förlustutjämning bakåt	2. Återbetalning av medräknad skatt i samband med förlustutjämning bakåt
a. Belopp som hänförs till föregående räkenskapsår X		
b. Belopp som hänförs till föregående räkenskapsår Y osv.		
c. Totalt		

3.2.2.2 Återföringsmekanism	
a)	Årligt belopp för uppskjutna skatteskulder som omfattas av återföringsregeln
	1. Belopp för uppskjutna skatteskulder som omfattas av återföringsregeln och som begärts under det femte räkenskapsåret som föregår <i>Rapporterat räkenskapsår</i>
	2. Belopp för återförd uppskjutna skatteskulder som fastställts under <i>Rapporterat räkenskapsår</i> i förhållande till det femte föregående räkenskapsåret
	3. Belopp för uppskjutna skatteskulder som omfattas av återföringsregeln och som begärts under <i>Rapporterat räkenskapsår</i>
b)	Konton för återföring av sammanlagda uppskjutna skatteskulder
	1. <i>Rapporterat räkenskapsår</i>
	2. Föregående räkenskapsår
	a. Belopp för uppskjutna skatteskulder före övergångsåret
	b. Belopp för utestående saldo
	c. Belopp för omotiverat saldo
3.2.2.3 Övergångsbestämmelser	
	1. Övergångsår
a)	Uppskjutna skattefordringar och uppskjutna skatteskulder vid övergångsårets början
	Uppskjutna skatteskulder
	1. Uppskjutna skatteskulder vid övergångsårets början
	2. Uppskjutna skatteskulder beräknade enligt minimiskattesatsen (om tillämpligt)
	Uppskjutna skattefordringar

3. Uppsijutna skattefordringar vid övergångsårets början	4. Uppsijutna skattefordringar beräknade enligt minimiskattesatsen (om tillämpligt)	5. Uppsijutna skattefordringar som härrör från undantagna poster	6. Uppsijutna skattefordringar som beaktas vid tillämpningen av reglerna
[A]	[B]	[C]	[D] = [[A] eller [B], om tillämpligt] - [C]
b) Överföring av tillgångar efter den 30 november 2021 och före övergångsårets början			
1. Jurisdiktion för de avyttrande enheterna	2. Skatt som betalats för transaktionen/transaktionerna	3. Uppsijuten skattefordran eller uppsijuten skatteskuld netto som återspeglas i den eller de avyttrande ingående enheternas finansiella konton	4. De överförda tillgångarnas redovisade värde vid tillämpning av reglerna
			5. Uppsijuten skattefordran eller skatteskuld netto fastställt med avseende på de överförda tillgångarna vid tillämpning av reglerna för förvärvande ingående enheter
3.2.3 Val gällande jurisdiktion (i förekommande fall)			
3.2.3.1 Val gällande jurisdiktion			
a) Val			
1. Årliga val			
a. Val av samlad tillgångsvinst ☐			
b. Val av oväsentlig minskning av medräknade skatter ☐			
c. Val att inte tillämpa substansundantaget ☐			
d. Negativa skattekostnadsöverföringar ☐			
2. Val för femårsperioden			
e. Val av inkludering av kapitalinvesteringar			
f. Val av aktiebaserad ersättning			
g. Val av realiseringsprincipen			
3. Valt år			4. År för återkallande

h. Val av koncerninterna transaktioner			
i. Val att inte fördela gränsöverskridande uppskjuten skatt			
5. Andra val	6. Valt år	7. År för återkallande	
j. Val av justerad förlust			
b)			
Informationskrav i samband med val gällande jurisdiktion			
1. Inkludering av kapitalvinst eller kapitalförlust med avseende på ett val av inkludering av kapitalinvesteringar			[A]
2. Saldo för ägarens investering i ett kvalificerat ägarintresse från tidigare år			[B]
3. Ökning av ägarens investering i ett kvalificerat ägarintresse			[C]
4. Minskning av ägarens investering i ett kvalificerat ägarintresse			[D]=[A]+[B]-[C]
5. Utestående saldo för ägarens investering i ett kvalificerat ägarintresse			
3.2.3.2 Val av skönmässigt uppskattad utdelningsskatt			
1. Val av skönmässigt uppskattad utdelningsskatt			☐
a)			
Återföringsmekanism			
1. Räkenskapsår	2. Belopp av skönmässigt uppskattad utdelningsskatt	3. Skönmässigt uppskattad utdelningsskatt som betalats eller använts	
		Tredje föregående räkenskapsår	Andra föregående räkenskapsår
		Första föregående räkenskapsår	Rapporterat räkenskapsår
Fjärde föregående räkenskapsår			
		4. Utestående belopp i konton för återföring av skönmässigt uppskattad utdelningsskatt	

1. Räkenskapsår	2. Belopp av skönmässigt uppskattad utdelningsskatt	3. Skönmässigt uppskattad utdelningsskatt som betalats eller använts				4. Utestående belopp i konton för återföring av skönmässigt uppskattad utdelningsskatt
		Tredje föregående räkenskapsår	Andra föregående räkenskapsår	Första föregående räkenskapsår	Rapporterat räkenskapsår	
Tredje föregående räkenskapsår		Ej tillämpligt				
Andra föregående räkenskapsår		Ej tillämpligt	Ej tillämpligt			
Första föregående räkenskapsår		Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt		
Rapporterat räkenskapsår		Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
b) Omräkning av effektiv skattesats och tilläggsskatt						
1. Minskning av medräknade och justerade skatter för ett föregående räkenskapsår		2. Tillkommande tilläggsskatt		3. Återföringskvot vid avyttring		
[A]		[B]		[C]		
3.2.4. Beräkningar för ingående enheter						
a) Val av den förenklade övergångsramen för jurisdiktionsrapportering						
1. Väljer den multinationella koncernen att tillämpa den förenklade övergångsramen för jurisdiktionsrapportering?]a/nej		
b) Samlad rapportering för skattekonsolideringsgrupper						
1. Skattekonsolideringsgrupp (skatteregistreringsnummer)		2. Konsoliderade enheter (skatteregistreringsnummer)				
3.2.4.1. Justerad vinst eller förlust						
a) Justeringar av redovisad nettovinst eller nettoförlust						
1. Ingående enhet eller medlem i en joint venture-koncern (skatteregistreringsnummer)						

	Tillägg	Minskningar
2. Redovisad nettovinst eller nettoförlust efter fördelningar		
3. Justeringar		
a) Nettoskattekostnader		
b) Undantagna utdelningar		
c) Undantagna vinster eller förluster i eget kapital		
d) Inkluderad omvärderingsmetod för vinst eller förlust		
e) Vinster eller förluster från avyttring av tillgångar och skulder som undantagits på grund av omorganisering		
f) Asymmetrisk vinst eller förlust i utländsk valuta		
g) Kostnader som enligt policy är otillåtna		
h) Fel under tidigare perioder		
i) Ändringar av redovisningsprinciper		
j) Upplupna pensionskostnader		
k) Skuldavskrivningar		
l) Aktiebaserad ersättning		
m) Justeringar enligt armlängdsprincipen		
n) Kvalificerade skattetillegodohavanden eller omsättningsbara, överlåtbara skattetillegodohavanden		
o) Val för vinster och förluster enligt realiseringsprincipen		
p) Val för justerad tillgångsvinst		
q) Kostnad för koncernintern finansieringskonstruktioner		
r) Val för koncerninterna transaktioner i samma jurisdiktion		
s) Skatter för försäkringsbolag som åläggs försäkringstagarna		

t)	Ökning/minskning av eget kapital som tillskrivs utdelning med avseende på övrigt primärkapital och bundet primärkapital för kapitaltäckningsändamål som har betalats/ska betalas eller har erhållits/ska erhållas							
u)	Ingående enheter som ansluter sig till och lämnar en multinationell koncern							
v)	Minskning av justerad vinst för det yttersta moderföretaget som är en genomflödesenhet							
w)	Minskning av justerad vinst för det yttersta moderföretaget som omfattas av ett system med avdragsgill utdelning							
x)	Val av en beskattningsbar utdelningsmetod							
y)	Intäkt från internationell sjöfart							
z)	Transaktioner mellan ingående enheter							
4.	Justerad vinst eller förlust för den ingående enheten eller medlemmen i en joint venture-koncern							
b)	Gränsöverskridande fördelning av vinster eller förluster mellan en huvudenhet och ett fast driftsställe och för en genomflödesenhet							
	1. Ingående enhet eller medlemmar i joint venture-koncerner som är belägna i denna jurisdiktion eller statslös ingående enhet (skatteregistreringsnummer)	2. Redovisad nettovinst eller nettoförlust före justeringen	3. Grund för justeringen	4. Annan ingående enhet eller medlem i en joint venture-koncern (skatteregistreringsnummer)	5. Jurisdiktion för annan ingående enhet eller medlem i en joint venture-koncern (ISO-kod)	6. Tillägg till denna ingående enhet	7. Minskningar till denna ingående enhet	8. Redovisad nettovinst eller nettoförlust efter justeringen
c)	Gränsöverskridande justeringar							
	1. Ingående enhet eller medlem i en joint venture-koncern (skatteregistreringsnummer)	2. Grund för justeringen	3. Annan ingående enhet eller medlem i en joint venture-koncern (skatteregistreringsnummer)	4. Jurisdiktion för annan ingående enhet (ISO-kod)	5. Tillägg till denna ingående enhet	6. Minskningar till denna ingående enhet		
d)	Justeringar av den justerade vinsten för det yttersta moderföretaget som är en genomflödesenhet eller omfattas av ett system med avdragsgill utdelning							
	1. Ingående enhet (eller medlem i en joint venture-koncern) som är belägen i denna jurisdiktion (skatteregistreringsnummer)	2. Grund för minskningen	3. Identifiering av innehavare av ägarintressen eller utdelningsmottagare	4. Ägarintresse som innehas direkt (i procent)	5. Minskningar för denna ingående enhet			

3.2.4.2 Medräknade och justerade skatter			
a) Justeringar av den aktuella skattekostnaden i de finansiella kontona			
1. Ingående enhet eller medlem i en joint venture-koncern (skatteregistreringsnummer)			
2. Aktuell skattekostnad med avseende på medräknade skatter efter fördelningar		Tillägg	Minskningar
3. Justeringar			
a) Medräknad skatt som upplupen kostnad i vinsten före skatt i de finansiella kontona.			
b) Medräknade skatter för en osäker skattesituation som redovisats som en minskning av medräknade skatter under föregående år			
c) Kvalificerat skattetillgodohavande eller omsättningsbara, överlåtbara skattetillgodohavanden som redovisats som en minskning av aktuell skattekostnad			
d) Kvalificerade genomflödesskattförmåner för kvalificerade ägarintressen			
e) Aktuell skattekostnad för intäkter som är undantagna från beräkningen av justerad vinst eller förlust			
f) Icke kvalificerat skattetillgodohavande, icke-omsättningsbara skattetillgodohavanden som kan överlåtas eller andra skattetillgodohavanden som inte har redovisats som en minskning av aktuell skattekostnad			
g) Medräknade skatter som återbetalats eller tillgodoräknats (med undantag för kvalificerade skattetillgodohavanden eller omsättningsbara, överlåtbara skattetillgodohavanden) och som inte behandlas som en justering av aktuell skattekostnad			
h) Aktuell skattekostnad som hänförs till en osäker skattesituation			
i) Aktuell skattekostnad som inte förväntas betalas inom tre år			
j) Justeringar efter avräkning av deklaration			
k) Medräknade skatter avseende nettotillgångsvinst eller nettotillgångsförlust			
l) Minskning av medräknade skatter för det yttersta moderföretaget som är en genomflödesenhet			
m) Medräknade skatter för justerad vinst i det yttersta moderföretaget som minskas enligt ett system med avdragsgill utdelning			
n) Skönsmässigt uppskattad utdelningsskatt			

o) Val av en beskattningsbar utdelningsmetod							
p) Totalt uppskjutet skattejusteringsbelopp							
q) Ökning eller minskning av medräknade skatter som redovisas i eget kapital eller övrigt totalresultat avseende belopp som ingår i justerad vinst eller förlust som kommer att beskattas enligt lokala skatteregler							
4. Medräknade och justerade skatter							
b) Korsfördelning av skatter							
1. Ingående enhet som är belägen i denna jurisdiktion eller som är statslös	2. Medräknade skatter för den ingående enheten (eller medlemmen i en joint venture-koncern) (skatteregistreringsnummer)	3. Grund för justeringen	4. Annan ingående enhet (eller medlem i en joint venture-koncern) (skatteregistreringsnummer)	5. Jurisdiktion för annan ingående enhet (eller medlem i en joint venture-koncern) (ISO-kod)	6. Tillägg till denna ingående enhet	7. Minskningar till denna ingående enhet	8. Medräknade skatter för den ingående enheten (eller medlemmen i en joint venture-koncern) efter justering
c) Uppskjuten skattekostnad							
1. Ingående enhet eller medlem i en joint venture-koncern (skatteregistreringsnummer)							
2. Belopp för uppskjuten skattekostnad vid tillämpning av reglerna							
3. Justeringar av uppskjuten skattekostnad							
a) Uppskjuten skattekostnad avseende poster som undantas från justerad vinst eller förlust							
b) Uppskjuten skattekostnad avseende ej tillåtna upplupna kostnader							
c) Uppskjuten skattekostnad avseende ej begärda upplupna kostnader							
d) Värdejustering eller justering av redovisningen avseende en uppskjuten skattefordran							
e) Uppskjuten skattekostnad till följd av en omvärdering i samband med förändringar i skattesatsen							

f) Uppskjuten skattekostnad avseende generering och användning av skattetillgodohavanden		
g) Uppskjuten skattefordran till följd av substitut för förlustutjämnning framåt eller skönsmässigt uppskattade substitut för förlustutjämnning framåt för uppskjutna skattefordringar		
h) Ej tillåtna eller ej begärda upplupna kostnader som betalats under räkenskapsåret		
i) Återbetalda uppskjutna skatteskulder som betalats under räkenskapsåret		
j) Redovisning av en förlust i uppskjuten skattefordran som inte ingår i de finansiella kontona		
k) Justering av uppskjuten skattekostnad till följd av en nedsättning av en skattesats		
l) Justering av uppskjuten skattekostnad till följd av en höjning av en skattesats		
m) Ingående enheter som ansluter sig till och lämnar en multinationell koncern		
n) Uppskjuten skattekostnad för det yttersta moderföretaget som är en genomflödesenhet		
o) Uppskjuten skattekostnad för det yttersta moderföretaget som omfattas av ett system med avdragsgill utdelning		
p) Uppskjutna skattejusteringar till följd av transaktioner mellan ingående enheter		
4. Skillnaden mellan uppskjuten skattekostnad som redovisats med en lägre skattesats än minimiskattesatsen och uppskjuten skattekostnad som beräknats enligt minimiskattesatsen		
5. Skillnaden mellan uppskjuten skattekostnad som redovisats med en högre skattesats än minimiskattesatsen och uppskjuten skattekostnad som beräknats enligt minimiskattesatsen		
6. Totalt uppskjutet skattejusteringsbelopp		
3.2.4.3 Val för ingående enhet (eller val som gäller en joint venture-koncern)		
1. Ingående enheter (eller medlem i en joint venture-koncern) för vilka ett val görs (skattemötningsnummer)		
2. Årliga val	a. Val att tillämpa förenklad beräkning för icke-väsentliga ingående enheter (förenklad beräkning enligt safe harbour)	
	b. Val för skuldavskrivning	
	c. Val för ej begärd upplupen kostnad	

3. Val för femårsperioden	3. Val för återkallande	4. Valt år	5. År för återkallande
d. Val att inte behandla en enhet som en undantagen enhet			
e. Inkludering av all utdelning med avseende på portfölj innehav			
f. Behandling av valutakursvinster eller valutakursförluster hänförliga till risksäkring som en undantagen vinst eller förlust i eget kapital			
g. Valet att behandla en investeringsenhet som en skatttransparent enhet			
h. Val av en beskattningsbar utdelningsmetod			
i. Val för ej begärd upplupen kostnad för femårsperioden			
j. Val av justerad förlust			
k. Val för verkligt värde			
3. Ingående enheter (eller medlemmar i joint venture-koncerner) för vilka valet görs (skatteregistreringsnummer)	3. Inkludering under räkenskapsåret av den utlösande händelsen eller inkludering under femårsperioden		
3.2.4.4 Intäktsundantag inom internationell sjöfart			
a) Intäktsundantag inom internationell sjöfart			
1. Ingående enhet eller medlem i en joint venture-koncern som är belägen i denna jurisdiktion (skatteregistreringsnummer)			
Intäkt från internationell sjöfart	2. Kategori		
3. Intäkter	3. Intäkter		[A]
4. Kostnader	4. Kostnader		[B]
5. Intäkt från internationell sjöfart	5. Intäkt från internationell sjöfart		[C]=[A]-[B]

Intäkter från kvalificerad kompletterande verksamhet inom internationell sjöfart	6. Kategori	
	7. Intäkter	[D]
	8. Kostnader	[E]
	9. Intäkter från kvalificerad kompletterande verksamhet inom internationell sjöfart	[F]=[D]-[E]
Effekt på substansundantaget	10. Lönekostnader som kan hänföras till undantagna intäkter från internationell sjöfart eller till intäkter från kvalificerad kompletterande verksamhet inom internationell sjöfart	
	11. Det redovisade värdet av materiella anläggningstillgångar som används för att generera undantagna intäkter från internationell sjöfart eller intäkter från kvalificerad kompletterande verksamhet inom internationell sjöfart	
Medräknade skatter	12. Medräknade skatter som kan hänföras till undantagna intäkter från internationell sjöfart eller till intäkter från kvalificerad kompletterande verksamhet inom internationell sjöfart	
b)	Jurisdiktionens tak för undantag för intäkter från kvalificerad kompletterande verksamhet inom internationell sjöfart	
	1. Totala intäkter från internationell sjöfart för alla ingående enheter (eller medlemmar i joint venture-koncerner)	[A]
	2. Tak på 50 %	50 %x[A]
	3. Totala intäkter från kvalificerad kompletterande verksamhet inom internationell sjöfart för alla ingående enheter (eller medlemmar i joint venture-koncerner)	[B]
	4. Överskridande av taket om B överstiger 50 % av A	[B]-50 %x[A]
3.2.4.5	Information för val att tillämpa beskattningsbar utdelningsmetod (om tillämpligt)	
	Val av en beskattningsbar utdelningsmetod	
	1. Den ingående ägarenhet (eller medlem i en joint venture-koncern) för vilken ett val görs (skatteregistreringsnummer)	
	2. Investeringsenhet för vilken valet görs (skatteregistreringsnummer)	
	3. Faktiska och skönsmässigt uppskattade utdelningar av investeringsenhetens justerade vinst som erhållits av den ingående ägarenheten	
	4. Lokal avräkningsbar skatteutpräknad som investeringsenheten ådragit sig	
	5. Den ingående ägarenhetens proportionella andel av investeringsenhetens ej utdelade justerade nettovinst	

3.2.4.6 Andra redovisningsstandarder

1. Ingående enhet (eller medlem i en joint venture-koncern) med redovisad nettovinst eller nettoförlust baserat på en annan redovisningsstandard (skatteregistreringsnummer)	2. Allmänt erkänd eller godkänd redovisningsstandard
--	--

3.3 Beräkning av tilläggsskatt

3.3.1 Tilläggsskatt

a. Procentsats för tilläggsskatt	b. Substansundantag	c. Överskjutande vinst	d. Ytterligare tilläggsskatt som ska betalas	e. Nationell tilläggsskatt	f. Tilläggsskatt
[A] = 15 % - effektiv skattesats	[B]	[C] = justerad nettovinst eller nettoförlust - [B]	[D]	[E]	= [A]x[C] + [D] - [E]

3.3.2 Beräkning av substansundantag (om tillämpligt)

3.3.2.1 Totalt belopp för substansundantag

Undantag för lönekostnader		Undantag för materiella anläggningstillgångar		Totalt
1. Relevanta berättigade lönekostnader för berättigade anställda som bedriver verksamhet i jurisdiktionen	2. Tillämpning av det relevanta procentuella pålägget för <i>Rapporterat räkenskapsår</i>	3. Det redovisade värdet av de relevanta berättigade materiella anläggningstillgångar som är belägna i jurisdiktionen	4. Tillämpning av det relevanta procentuella pålägget för <i>Rapporterat räkenskapsår</i>	5. Substansundantag
[A]	[B]	[C]	[D]	[E] = [A]x[B] + [C]x[D]

3.3.2.2 Fördelning av berättigade lönekostnader och redovisat värde av berättigade materiella anläggningstillgångar på fasta driftsställen vid tillämpning av substansundantaget

1. Relevanta berättigade lönekostnader	2. Det redovisade värdet av relevanta berättigade materiella anläggningstillgångar	3. Jurisdiktion för fasta driftsställen	4. Relevanta berättigade lönekostnader fördelade på fasta driftsställen	5. Redovisat värde av relevanta berättigade materiella anläggningstillgångar fördelade på fasta driftsställen

3.3.2.3 Fördelning av berättigade lönekostnader och redovisat värde av berättigade materiella anläggningstillgångar för en genomflödesenhet vid tillämpning av substansundantaget

1. Relevanta berättigade lönekostnader	2. Det redovisade värdet av relevanta berättigade materiella anläggningstillgångar	3. Jurisdiktion för ingående ägarheter (eller för medlemmar i en joint venture-koncern)	4. Relevanta berättigade lönekostnader fördelade på den ingående ägarheten (eller undantagna)	5. Redovisat värde för relevanta berättigade materiella anläggningstillgångar fördelade på den ingående ägarheten (eller undantagna)

3.3.3 Ytterligare aktuell tilläggsskatt

3.3.3.1 Ytterligare tilläggsskatt annat än vid en justerad nettoförlust under *Rapporterat räkenskapsår*

1. Åberopade artiklar	2. Innevarande år	3. Enligt tidigare rapportering eller omräknad	4. Justerad nettovinst eller nettoförlust	5. Medräknade och justerade skatter	6. Effektiv skattesats	7. Överskjutande vinst	8. Procentsats för Tilläggsskatt	9. Tilläggsskatt	10. Ytterligare tilläggsskatt
	Föregående räkenskapsår X	a. Tidigare rapporter b. Omräknad							

3.3.3.2 Ytterligare tilläggsskatt vid en justerad nettoförlust under *Rapporterat räkenskapsår*

1. Medräknade och justerade skatter för jurisdiktionen (om dessa är negativa)	[A]
2. Justerad förlust för jurisdiktionen	[B]
3. Förväntade medräknade och justerade skatter	[C] = [B] × 15 %
4. Ytterligare tilläggsskatt	[D]=[C]-[A]

3.3.4 Kvalificerad nationell tilläggsskatt

1. Redovisningsstandard	
2. Kvalificerat nationellt tilläggsskattebelopp som ska betalas	
3. Minimiskattesats för kvalificerad nationell tilläggsskatt (om den överstiger 15 %)	

4. Grund för att kombinera inäkter och skatter (om den skiljer sig från IIR-regler)	
5. Använd valuta (om annan än den rapporteringsvaluta som används i koncernredovisningen)	
6. Val för femårsperioden att använda den valuta som används i koncernredovisningen eller den lokala valutan	Valuta
7. Är substansundantag tillgängligt?	Valt år
8. Är undantag av mindre betydelse tillgängligt?	År för återkallande
	Ja/nej
	Ja/nej
3.4 Fördelning och tilldelning av tilläggsskatt (i förekommande fall)	
3.4.1 Tillämpning av IIR-regeln för denna jurisdiktion	
1. Tilläggsskatt fördelad på koncernenhet	<p>a. Lågbeskattad ingående enhet eller medlem i en joint venture-koncern (skatteregistreringsnummer)</p> <p>b. Justerad vinst för den lågbeskattade ingående enheten eller medlemmen i en joint venture-koncern</p> <p>c. Tilläggsskatt för den lågbeskattade ingående enheten eller medlemmen i en joint venture-koncern</p>
	[A]
	[C] = [T] x [A]/[A+B+etc.]
2. Moderföretag som måste tillämpa en kvalificerad IIR-regel	<p>a. Moderföretag (skatteregistreringsnummer)</p> <p>b. Jurisdiktion för moderföretag</p> <p>c. Det justerade vinstbelopp som är hänförligt till ägarintressen som innehas av andra ägare</p> <p>d. Moderföretagets inkluderingskvot</p>
	[Moderföretag 1]
	Jurisdiktion B
	[D]
	[F] = ([A]-D)/[A]
3. Tilläggsskatt enligt IIR-regeln	<p>a. Moderföretagets fördelningsbara andel av tilläggsskatten</p> <p>b. Kompensation för IIR-regeln</p> <p>c. Tilläggsskatt som ska betalas av moderföretaget</p>
	[G] = [C] x [F]
	[H]
	[J] = [G] - [H]

3.4.2 Totalt tilläggsskattebelopp enligt UTPR-regeln för denna jurisdiktion

1. Lågbeskattad ingående enhet (eller medlem i en joint venture-koncern) för vilken minskningen enligt UTPR-regeln till noll inte är tillämplig (skatteregistreringsnummer)									
2. Tilläggsskatt som beaktas vid beräkningen av den totala tilläggsskatten enligt UTPR-regeln för varje lågbeskattad ingående enhet									
3. Totalt tilläggsskattebelopp enligt UTPR-regeln för denna jurisdiktion									

3.4.3 Tildelning av tilläggsskatt enligt UTPR-regeln

1. UTPR-jurisdiktioner	2. Tilläggsskatt enligt UTPR-regeln som överförs	3. Antal anställda	4. Bokfört nettovärde av materiella anläggningstillgångar	5. Procentsats enligt UTPR-regeln	6. Tilläggsskattebelopp enligt UTPR-regeln som tilldelas Rapporterat råenskapsår	7. Ytterligare kontant skattekostnad som uppkommit för ingående enheter i UTPR-jurisdiktionen	8. Tilläggsskattebelopp enligt UT-PR-regeln som finns kvar att överföra
Totalt							

”

Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information (January 2025)

Inclusive Framework on BEPS

OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project

**Tax Challenges Arising from the
Digitalisation of the Economy –
Multilateral Competent Authority Agreement
on the Exchange of GloBE Information
(January 2025)**

Inclusive Framework on BEPS

This document and any map included herein are without prejudice to the status of or sovereignty over any territory, to the delimitation of international frontiers and boundaries and to the name of any territory, city or area.

This document was approved by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS on 27 December 2024; and prepared for publication by the OECD Secretariat.

Please cite as:

OECD (2025), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information (January 2025)*, OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, OECD, Paris, <https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policy-sub-issues/global-minimum-tax/multilateral-competent-authority-agreement-exchange-of-globe-information.pdf>.

© OECD 2025

The use of this work, whether digital or print, is governed by the Terms and Conditions to be found at www.oecd.org/termsandconditions.

Introduction

The Global Anti-Base Erosion (GloBE) Model Rules require each Constituent Entity of an MNE Group to annually file a GloBE Information Return (GIR) with the tax administration of the jurisdiction where it is located to support the administration of the GloBE Rules (Article 8.1.1).

The GIR is a standardised return and consists of two parts, namely a General Section that provides general information about the MNE Group as a whole, including its corporate structure and a high-level overview of the application of the GloBE Rules to the MNE Group, as well as one or more Jurisdictional Sections reflecting the detailed application of the GloBE Rules and the QDMTT, where applicable, in respect of each jurisdiction where the MNE Group operates. The portions of the GIR to be provided to each jurisdiction where the MNE Group is operating are multilaterally agreed as part of the Dissemination Approach and depend on the MNE Group's structure and the rule order under the GloBE Rules.

Pursuant to article 8.1.2, the GloBE Model Rules discharge a Constituent Entity from the requirement to file a GIR with the tax administration of the Implementing Jurisdiction where it is located if a GIR conforming to the requirements of the GloBE Rules is filed by the filing deadline by the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity located in a jurisdiction that has a Qualifying Competent Authority Agreement with such jurisdiction.

While the default mechanism provided under the GloBE Model Rules is local filing, central filing reduces the compliance burden on MNE Groups, as it limits the number of jurisdictions where Constituent Entities are required to file the GIR. If all Implementing Jurisdictions and QDMTT-only Jurisdictions where Constituent Entities of an MNE Group are located have a Qualifying Competent Authority Agreement in effect with the jurisdiction of the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity, central filing would enable the MNE Group to file the GIR with a single tax administration that would then exchange the relevant information with the other relevant jurisdictions.

This document contains the Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information (GIR MCAA), which is based on Article 6 of the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters (Convention), is a Qualifying Competent Authority Agreement as defined in the GloBE Model Rules and sets out the detailed modalities of the exchanges taking place on an automatic basis. It also contains Commentary on the GIR MCAA.

Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information

DECLARATION

I, [NAME and TITLE], [on behalf of] the Competent Authority of [JURISDICTION], declare that it hereby agrees to comply with the provisions of the

Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information

hereafter referred to as the “Agreement” and attached to this Declaration.

By means of the present Declaration, the Competent Authority of [JURISDICTION] is to be considered a signatory of the Agreement as from [DATE]. The Agreement will come into effect between the Competent Authority of [JURISDICTION] and another Competent Authority in accordance with subparagraph 1(k) of Section 1 thereof.

Signed in [PLACE] on [DATE]

MULTILATERAL COMPETENT AUTHORITY AGREEMENT ON THE EXCHANGE OF GLOBE INFORMATION

Whereas, the Jurisdictions of the signatories to the Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information (the “Agreement”) are Parties to, or territories covered by, the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters or the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters as amended by the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters (collectively the “Convention”, individually the “original Convention” or the “amended Convention”, respectively);

Whereas, the Global anti-Base Erosion (GloBE) Rules were developed by the OECD/G20 Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting (Inclusive Framework) to ensure that certain large MNE Groups pay a minimum level of tax on the income arising in each jurisdiction where they operate;

Whereas, the Qualified Domestic Minimum Top-up Taxes (QDMTTs) also contribute to achieving the same objective;

Whereas, the GloBE Rules require each Constituent Entity located in an Implementing Jurisdiction to file a GloBE Information Return with the tax administration of such Implementing Jurisdiction to support the administration of the GloBE Rules;

Whereas, the GloBE Information Return consists of two parts, namely a General Section that provides general information about the MNE Group as a whole, including its corporate structure and a high-level summary of GloBE information, as well as one or more Jurisdictional Sections reflecting the detailed application of the GloBE Rules and the QDMTT, where applicable, in respect of each jurisdiction where the MNE Group operates;

Whereas, the Dissemination Approach determining the sections of the GloBE Information Return to be provided to each Implementing Jurisdiction and QDMTT-only Jurisdiction where the MNE Group is operating is multilaterally agreed and depends on the MNE Group’s structure and the rule order under the GloBE Rules;

Whereas, it is expected that the laws of the Jurisdictions would be amended from time to time to reflect updates to the GloBE Rules and that once such changes are enacted by a Jurisdiction the definition of GloBE Rules for the purposes of this Agreement would be deemed to refer to the updated version in respect of that Jurisdiction;

Whereas, the GloBE Rules discharge a Constituent Entity from the requirement to file a GloBE Information Return with the tax administration of the Implementing Jurisdiction where it is located if the return is filed by the filing deadline by the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity located in a jurisdiction that has a Qualifying Competent Authority Agreement with such Implementing Jurisdiction;

Whereas, pursuant to the Qualifying Competent Authority Agreement, the competent authority of an Implementing Jurisdiction or a QDMTT-only Jurisdiction is expected to receive the relevant sections of the GloBE Information Return on an automatic basis from the competent authority of the jurisdiction where the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity is located, in accordance with the Dissemination Approach;

Whereas, Chapter III of the Convention authorises the exchange of information for tax purposes, including the exchange of information on an automatic basis, and allows the competent authorities of the jurisdictions to agree on the scope and modalities of such automatic exchanges;

Whereas, Article 6 of the Convention provides that two or more Parties can mutually agree to exchange information automatically, albeit that the actual exchange of the information will take place on a bilateral basis between the competent authorities;

Whereas, in order to facilitate the streamlined and efficient implementation of the GloBE Rules, the Competent Authorities intend to rely on this Agreement for the automatic exchange of information included within GloBE Information Returns with Implementing Jurisdictions and QDMTT-only Jurisdictions;

Whereas, this Agreement is a Qualifying Competent Authority Agreement, as defined in the GloBE Rules;

Whereas, the Jurisdictions that intend to send information under this Agreement have or are expected to have in place by the time the first exchange of information included within a GloBE Information Return takes place the legal and operational framework to allow for domestic filings of GloBE Information Returns and to permit international exchanges of information included within such GloBE Information Returns (including established processes for ensuring timely, accurate, secure and confidential information exchanges, effective and reliable communications, and capabilities to promptly resolve questions and concerns about exchanges or requests for exchanges and to administer the provisions of this Agreement);

Whereas the Implementing Jurisdictions or QDMTT-only Jurisdictions that intend to receive information under this Agreement have or are expected to have in place by the time the first exchange of information included within a GloBE Information Return takes place, appropriate safeguards to ensure that the information received pursuant to this Agreement remains confidential and is used solely for the purposes set out in the Convention;

Whereas, the Competent Authorities of the Jurisdictions intend to conclude this Agreement, without prejudice to national legislative procedures (if any), and subject to the confidentiality, data safeguards and other protections provided for in the Convention, including the provisions limiting the use of the information exchanged thereunder;

Whereas, recognising the benefits of a centralised filing approach with subsequent exchange of information included within a GloBE Information Return between Competent Authorities, which can promote streamlined compliance and can reduce burdens on MNE Groups and tax administrations, the Competent Authorities of the Jurisdictions will work towards putting in place exchange relationships between signatories of this Agreement, wherever feasible;

Whereas this Agreement further facilitates the exchange of information included within a GloBE Information Return pursuant to the Dissemination Approach with QDMTT-only Jurisdictions;

Now, therefore, the Competent Authorities have agreed as follows:

SECTION 1

Definitions

1. For the purposes of this Agreement, the following terms have the following meanings:
 - a. the term “**Jurisdiction**” means a country or a territory in respect of which the Convention is in force or in effect under the original or amended Convention, respectively, either through signature and ratification in accordance with Article 28, or through territorial extension in accordance with Article 29, and which is a signatory to this Agreement;
 - b. the term “**Competent Authority**” means, for each respective Jurisdiction, the persons and authorities listed in Annex B of the Convention;
 - c. the term “**GloBE Information Return**” means the information return filed by an Ultimate Parent Entity, Designated Filing Entity, Designated Local Entity or Constituent Entity in accordance with the domestic law, rules and/or procedures of the jurisdiction where such

- entity is located, such return reflecting the format and content of the standardised GloBE Information Return as approved by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS;
- d. the term “**General Section**” means the section of the GloBE Information Return that contains general information on the MNE Group as a whole, including its corporate structure and a high-level summary of GloBE information, such section being consistent with Section 1 of the GloBE Information Return as approved by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS;
 - e. the term “**Jurisdictional Sections**” means the sections of the GloBE Information Return that contain information on the detailed application of the GloBE Rules and the QDMTT in respect of each jurisdiction where the MNE Group is operating, such sections being consistent with Sections 2 and 3 of the GloBE Information Return as approved by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS;
 - f. the term “**Dissemination Approach**” means the approach approved by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS to determine in which circumstances and to which extent a General Section or one or more Jurisdictional Sections of the GloBE Information Return are relevant for the administration of domestic taxes of the jurisdiction and pursuant to which:
 - i. the General Section is to be provided to Implementing Jurisdictions where the Ultimate Parent Entity or Constituent Entities of the MNE Group are located;
 - ii. the General Section, with the exception of the high-level summary of GloBE information in Section 1.4 of the GloBE Information Return, is to be provided to QDMTT-only Jurisdictions a) where Constituent Entities of the MNE Group are located; b) where a Joint Venture or a member of a JV Group of the MNE Group is located if the QDMTT is imposed in respect of Joint Ventures in the jurisdiction; or c) in situations where the QDMTT is imposed in the jurisdiction in respect of a Stateless Constituent Entity or a Stateless Joint Venture of the MNE Group;
 - iii. one or more Jurisdictional Section(s) are to be provided to the jurisdiction(s) that have taxing rights under the GloBE Rules or the QDMTT in respect of the jurisdiction(s) to which such Jurisdictional Section(s) relate. Notwithstanding the foregoing, a) UTPR Jurisdictions with a UTPR Percentage of zero are only to be provided with the portion of the GloBE Information Return that contains information on the attribution of Top-up Tax under the UTPR in respect of that jurisdiction, such information being consistent with an excerpt of Section 3.4.3 of the GloBE Information Return; and b) the Implementing Jurisdiction in which the Ultimate Parent Entity is located is provided with all Jurisdictional Sections;
 - g. the term “**Implementing Jurisdiction**” means a jurisdiction that has implemented either the IIR, the UTPR or both;
 - h. the term “**GloBE Rules**” means the GloBE Model Rules, the Commentary to the GloBE Model Rules, and any Agreed Administrative Guidance as developed by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, (including the GloBE Information Return, the Dissemination Approach and any other guidance, conditions, or requirements agreed as part of the GloBE Implementation Framework);
 - i. the term “**Co-ordinating Body**” means the co-ordinating body of the Convention that, pursuant to paragraph 3 of Article 24 of the Convention, is composed of representatives of the competent authorities of the Parties to the Convention;
 - j. the term “**Co-ordinating Body Secretariat**” means the OECD Secretariat that provides support to the Co-ordinating Body;
 - k. the term “**Agreement in effect**” means, in respect of any two Competent Authorities, that both Competent Authorities have signed this Agreement and the first Competent Authority has provided notification to the Co-ordinating Body Secretariat under subparagraph 1(a) of Section 8, including listing the other Competent Authority’s Jurisdiction, and the other Competent Authority has provided notification to the Co-ordinating Body Secretariat under

subparagraph 1(b) of Section 8, including listing the first Competent Authority's Jurisdiction; and

- I. The term “**QDMTT-only Jurisdiction**” means a jurisdiction that has only implemented a Qualified Domestic Minimum Top-up Tax (QDMTT).
2. Any capitalised term not otherwise defined in this Agreement will have the meaning it has at that time under the law of the Jurisdiction applying this Agreement, such meaning being consistent with the meaning set forth in the GloBE Rules. Any term not otherwise defined in this Agreement or in the GloBE Rules will, unless the context otherwise requires or the Competent Authorities agree to a common meaning (as permitted by domestic law), have the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying this Agreement, any meaning under the applicable tax laws of that Jurisdiction prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Jurisdiction.

SECTION 2

Exchange of Information Included Within GloBE Information Returns

Pursuant to the provisions of Article 6 of the Convention and based on the designations of the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity, each Competent Authority will exchange on an automatic basis with all other Competent Authorities of Jurisdictions with which it has an active exchange relationship pursuant to paragraph 2 of Section 8 the information included within the GloBE Information Return of the MNE Group received from a Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity located in its Jurisdiction that is relevant for such Jurisdictions pursuant to the Dissemination Approach.

SECTION 3

Time and Manner of Exchange of Information

1. With respect to Section 2, information included within a GloBE Information Return is to be exchanged no later than three months after the filing deadline in the sending Jurisdiction for the Reporting Fiscal Year to which the information relates.
2. Notwithstanding paragraph 1, information included within a GloBE Information Return is to be exchanged, with respect to the first Reporting Fiscal Year indicated by the Competent Authority in the notification pursuant to subparagraph 1a) of Section 8, no later than six months after the filing deadline in the sending Jurisdiction for that Reporting Fiscal Year.
3. Notwithstanding paragraph 1, Competent Authorities will exchange information included within a GloBE Information Return received after the filing deadline in the sending Jurisdiction within three months following the date on which it is received.
4. The Competent Authorities will automatically exchange the information included within GloBE Information Returns through a common schema in Extensible Markup Language.
5. The Competent Authorities will transmit the information through the OECD Common Transmission System and in compliance with the related encryption and file preparation standards.

SECTION 4

Collaboration on Corrections, Compliance and Enforcement

1. A Competent Authority may notify another Competent Authority when the first-mentioned Competent Authority has reason to believe, with respect to an Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity that is located in the Jurisdiction of the other Competent Authority, that information included within

a GloBE Information Return requires corrections. In case the notified Competent Authority agrees that information included within a GloBE Information Return requires corrections, it will, without undue delay, take appropriate measures to obtain such corrected information from the concerned Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity and will exchange the corrected information, without undue delay, with all Competent Authorities for which such information is subject to exchange pursuant to Section 2.

2. A Competent Authority may notify another Competent Authority when the first-mentioned Competent Authority received a notification from one or more Constituent Entities located in its Jurisdiction that the GloBE Information Return for such Constituent Entities is filed by the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity located in the Jurisdiction of the other Competent Authority, but the information included within the GloBE Information Return relevant to the Jurisdiction of the first-mentioned Competent Authority pursuant to the Dissemination Approach was not exchanged by the deadline specified in paragraph 1 or 2 of Section 3. The other Competent Authority will promptly determine the reason for not exchanging such information and will inform the first-mentioned Competent Authority of such reason within one month of the receipt of the notification, including the expected exchange date for the information included within the GloBE Information Return, where relevant.

SECTION 5

Confidentiality and Data Safeguards

1. All information exchanged is subject to the confidentiality rules and other safeguards provided for in the Convention, including the provisions limiting the use of the information exchanged.

2. A Competent Authority will notify the Co-ordinating Body Secretariat immediately of any breach of confidentiality or failure of safeguards and any sanctions and remedial actions consequently imposed. The Co-ordinating Body Secretariat will notify all other Competent Authorities with respect to which this is an Agreement in effect with the first-mentioned Competent Authority.

SECTION 6

Consultations

1. If any difficulties in the implementation or interpretation of this Agreement arise, a Competent Authority may request consultations with one or more Competent Authorities to develop appropriate measures to ensure that this Agreement is fulfilled. To the extent permitted by applicable law, any Competent Authority may, and if it so wishes through the Co-ordinating Body Secretariat, involve other Competent Authorities that have this Agreement in effect with a view to finding an acceptable resolution to the issue.

2. The Competent Authority that requested the consultations pursuant to paragraph 1 shall ensure, as appropriate, that the Co-ordinating Body Secretariat is notified of any conclusions that were reached and measures that were developed, including the absence of such conclusions or measures, and the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities with respect to which this is an Agreement in effect with the first mentioned Competent Authority, even those that did not participate in the consultations, of any such conclusions or measures. Taxpayer-specific information, including information that would reveal the identity of the taxpayer involved, is not to be furnished.

3. Information included within a GloBE Information Return provided by a Competent Authority to another Competent Authority under this Agreement may be discussed by the latter with a third Competent Authority provided the third Competent Authority has been provided with the same information by the first-mentioned Competent Authority under this Agreement.

SECTION 7 *Amendments*

This Agreement may be amended by consensus by written agreement of all of the Competent Authorities that have this Agreement in effect. Unless otherwise agreed upon, such an amendment is effective on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of the last signature of such written agreement.

SECTION 8 *General Terms*

1. A Competent Authority must provide, at the time of signature of this Agreement or as soon as possible thereafter, a notification to the Co-ordinating Body Secretariat:
 - a. specifying whether it intends to send the information pursuant to this Agreement and, if so:
 - i. confirming that its Jurisdiction has the legal and operational framework in place to allow for domestic filings of GloBE Information Returns and international exchanges of information included within such GloBE Information Returns with respect to Reporting Fiscal Years commencing on or after the date set out in the notification or specifying any period of provisional application of this Agreement due to pending national legislative procedures (if any); and
 - ii. including a list of the Jurisdictions of the Competent Authorities to which it wishes to send such information; and
 - b. specifying whether it wishes to receive information pursuant to this Agreement, and if so,
 - i. indicating whether its Jurisdiction has implemented an IIR, UTPR or QDMTT;
 - ii. confirming that it has in place adequate measures to ensure that the required confidentiality and data safeguards are met; and
 - iii. including a list of the Jurisdictions of the Competent Authorities from which it wishes to receive such information.

Competent Authorities must notify the Co-ordinating Body Secretariat, promptly, of any subsequent change to be made to any of the above-mentioned contents of the notification.

2. For purposes of Section 2, there is an active exchange relationship pursuant to this Agreement, as of the date on which (i) the sending Competent Authority has provided a notification to the Co-ordinating Body Secretariat under subparagraph 1a) of this Section, including listing the receiving Competent Authority's Jurisdiction and (ii) the receiving Competent Authority has provided a notification to the Co-ordinating Body Secretariat under subparagraph 1b) of this Section, including listing the sending Competent Authority's Jurisdiction.
3. The Co-ordinating Body Secretariat will maintain a list that will be published on the OECD website of the Competent Authorities that have signed this Agreement and between which Competent Authorities there is an active exchange relationship pursuant to paragraph 2 of this Section.
4. The Co-ordinating Body Secretariat will make available the information provided pursuant to subparagraphs 1a) and b) to other signatories through appropriate means.
5. A Competent Authority may deactivate an exchange relationship under this Agreement by giving notice of deactivation in writing to the Co-ordinating Body Secretariat. The Co-ordinating Body Secretariat will promptly notify the other Competent Authority of such notice. The deactivation will have effect for Reporting Fiscal Years commencing after such notice. Notwithstanding the above, the deactivation will have immediate effect in case it is due to a breach of confidentiality or failure of safeguards.

6. A Competent Authority may terminate its participation in this Agreement, by giving notice of termination in writing to the Co-ordinating Body Secretariat. Unless specified otherwise by the Competent Authority, such termination will become effective on the first day of the month following the expiration of a period of 30 months after the date of the notice of termination. In the event of termination, all information previously received under this Agreement will remain confidential and subject to the terms of the Convention.

SECTION 9

Co-ordinating Body Secretariat

Unless otherwise provided for in this Agreement, the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities of any notifications that it has received under this Agreement and will provide a notice to all signatories of this Agreement when a new Competent Authority signs this Agreement.

Done in English and French, both texts being equally authentic.

*

*

*

Commentary to the Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information

Introduction

1. Article 8.1.1. of the Global Anti-Base Erosion (GloBE) Model Rules requires each Constituent Entity of an MNE Group to annually file a GloBE Information Return (GIR) with the tax administration of the jurisdiction where it is located to support the administration of the GloBE Rules.
2. The GIR is a standardised return and consists of two parts, namely a General Section that provides general information about the MNE Group as a whole, including its corporate structure and a high-level overview of the application of the GloBE Rules to the MNE Group, as well as one or more Jurisdictional Sections reflecting the detailed application of the GloBE Rules and the QDMTT, where applicable, in respect of each jurisdiction where the MNE Group operates.
3. The portions of the GIR to be provided to each jurisdiction where the MNE Group is operating are multilaterally agreed as part of the Dissemination Approach and depend on the MNE Group's structure and the rule order under the GloBE Rules.
4. Article 8.1.2 of the GloBE Model Rules discharges a Constituent Entity from the requirement to file a GIR with the tax administration of the Implementing Jurisdiction where it is located if a GIR conforming to the requirements of the GloBE Rules is filed by the filing deadline by the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity located in a jurisdiction that has a Qualifying Competent Authority Agreement with such jurisdiction.
5. While the default mechanism provided under the GloBE Model Rules is local filing, central filing reduces the compliance burden on MNE Groups, as it limits the number of jurisdictions where Constituent Entities are required to file the GIR. If all Implementing Jurisdictions and QDMTT-only Jurisdictions where Constituent Entities of an MNE Group are located have a Qualifying Competent Authority Agreement in effect with the jurisdiction of the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity, central filing would enable the MNE Group to file the GIR with a single tax administration that would then exchange the relevant information with the other relevant jurisdictions.
6. The Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information (GIR MCAA), which is based on Article 6 of the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters (Convention), is a Qualifying Competent Authority Agreement as defined in the GloBE Model Rules and sets out the detailed modalities of the exchanges taking place on an automatic basis.
7. The GIR MCAA consists of:
 - a declaration to be signed by the Competent Authority of the Jurisdiction or its designated representative to become a signatory of the GIR MCAA;

- a preamble which explains the purpose of the GIR MCAA as a Qualifying Competent Authority Agreement and sets out representations on confidentiality, data protection safeguards and the existence of the necessary infrastructure;
- nine sections containing the agreed provisions of the GIR MCAA: Section 1 deals with definitions, Section 2 covers the items of information to be exchanged, Section 3 the time and manner of the exchange, Section 4 corrections and collaboration on compliance and enforcement and Section 5 the confidentiality and data safeguards that must be respected. Consultations between the Competent Authorities, amendments to the GIR MCAA and the general terms of the GIR MCAA, including the activation of exchange relationships through the submission of notifications, the deactivation and termination, as well as the role of the Co-ordinating Body Secretariat are dealt with in Sections 6, 7, 8 and 9, respectively.

8. The GIR MCAA is a multilateral agreement based on the principle that information exchanges will be done on a bilateral basis. Recognising the benefits of centralised filing of the GIR, the GIR MCAA is designed to facilitate exchange of information to the widest extent possible. The GIR MCAA therefore does not prevent jurisdictions from exchanging information on a non-reciprocal basis, if and to the extent they are willing to do so.

9. As a general matter, the language of the GIR MCAA does not explicitly require jurisdictions to be Implementing Jurisdictions or to implement a QDMTT to activate an exchange relationship pursuant to Section 8. However, the GIR MCAA does require a jurisdiction to have the legal and operational framework in place to allow for filing and exchange of GloBE Information Returns. The existence of and compliance with the framework will be the object of a peer review, as approved by the Inclusive Framework. Jurisdictions may participate in the exchange framework under the GIR MCAA pending the outcome of the peer review. This GIR MCAA peer review is expected to be of particular importance for those jurisdictions that are not subject to the full legislative review and on-going monitoring process for the global minimum tax. Exchanges under the GIR MCAA would be discontinued for as long as a jurisdiction is found to have material weaknesses in its legal or operational framework under the GIR MCAA peer review. After a period of five years from the first exchanges made under the GIR MCAA, the Inclusive Framework will undertake a review of the exchange framework, including on the participation, in the exchange framework, of jurisdictions that are not Implementing Jurisdictions and that have not implemented a QDMTT by such time.

10. As an alternative to the GIR MCAA, jurisdictions can also establish automatic exchange relationships to exchange GIR information through other Qualifying Competent Authority Agreements, including bilateral competent authority agreements or arrangements based on bilateral double tax treaties or tax information exchange agreements that permit the automatic exchange of information, or the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters. Jurisdictions could also enter into a self-standing intergovernmental agreement or rely on regional legislation for the exchange of GIR information.

Commentary on Section 1

Paragraph 1 – Definitions

11. Paragraph 1 sets out defined terms for purposes of the GIR MCAA.

12. Subparagraph 1(a) defines the Jurisdictions of the Competent Authorities that have signed the GIR MCAA and refers to a country or a territory in respect of which the Convention is in force (in case of the original Convention) or in effect (in case of the amended Convention) either through ratification or territorial extension.

13. The definition of the term “Competent Authority” contained in subparagraph 1(b) refers to the persons and authorities listed in Annex B of the Convention

14. The term “GloBE Information Return” in subparagraph 1(c) refers to the information return to be filed by an Ultimate Parent Entity, Designated Filing Entity, Designated Local Entity or Constituent Entity in accordance with the domestic law, rules and/or procedures of the jurisdiction where such entity is located, such return reflecting the format and content of the standardised GIR as approved by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS.

15. The term “General Section” in subparagraph 1(d) means the section of the GIR that contains general information on the MNE Group as a whole, including its corporate structure and a high-level summary of GloBE information, whereas the term “Jurisdictional Sections” in subparagraph 1(e) refers to the sections of the GIR that contain information on the detailed application of the GloBE Rules or the QDMTT, where applicable, in respect of each jurisdiction where the MNE Group operates. Several subgroups may be located in the same jurisdiction, for which an ETR and Top-up Tax calculation or allocation is prepared separately. When that is the case, the term “Jurisdictional Section” refers to each separate section that relates to a relevant subgroup.

16. The Jurisdictional Section to be provided in respect of a jurisdiction (or subgroup, where relevant), generally consists of either the information provided in Section 2 of the GIR (Jurisdictional Safe Harbours and Exclusions) or the information provided in Section 3 of the GIR (GloBE Computations). In some cases identified in the GIR, some information needs to be provided in both sections. The information provided in those sections is prepared per jurisdiction or subgroup, with the exception of Section 3.4.3 which relates to multiple jurisdictions, as it provides for the attribution of the Total UTPR Top-up Tax Amount computed on an aggregated basis for all jurisdictions (or subgroup, where relevant) in respect of which Top-up Tax arises under the UTPR. When Top-up Tax arises under the UTPR in respect of a given jurisdiction (or subgroup, where relevant), the Jurisdictional Section to be exchanged for that jurisdiction also includes Section 3.4.3. The Jurisdictional Sections can include both jurisdictional and Constituent Entity-by-Constituent Entity information. Section 3 of the GIR can generally be completed on a jurisdictional basis under the transitional simplified reporting framework, if applicable. If the MNE Group elects to apply such simplified reporting framework, such MNE Group during the transitional period can complete Section 3 of the GIR on a jurisdictional basis except in certain cases where Constituent Entity-level reporting is required. For example, an MNE Group is required to complete Section 3 for a jurisdiction on a Constituent Entity-by-Constituent Entity basis if Top-up Tax liability arising in such jurisdictions is required under the GloBE Rules to be allocated on a Constituent Entity-by-Constituent Entity basis.

17. Subparagraph 1(f) defines the term “Dissemination Approach” as the approach approved by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS to determine in which circumstances and to which extent a General Section or one or more Jurisdictional Sections of the GIR are relevant for the administration of domestic taxes of the jurisdiction of a Competent Authority.

18. Pursuant to the Dissemination Approach all Implementing Jurisdictions where the Ultimate Parent Entity or Constituent Entities of the MNE Group are located are to be provided with the General Section. This will provide these jurisdictions with all the data points necessary to verify whether they have taxing rights with respect to other jurisdictions.

19. QDMTT-only Jurisdictions where Constituent Entities of the MNE Group are located are to be provided with the General Section, with the exception of the high-level summary of GloBE Information in Section 1.4 of the GIR, as such information on other jurisdictions is not relevant for the application of the QDMTT. QDMTT-only Jurisdictions where Joint Ventures or members of a JV Group of the MNE Group are located are to be provided with the same information if the QDMTT is imposed in respect of on Joint Ventures in the jurisdiction. Equally, the same information is to be provided to QDMTT-only Jurisdictions where the QDMTT is imposed in respect of on a Stateless Constituent Entity or a Stateless Joint Venture of the MNE Group in the jurisdiction.

20. Jurisdictions are to be provided with the Jurisdictional Sections in connection with the relevant jurisdictions in respect of which they have taxing rights under the GloBE Rules. For this purpose, an

Implementing Jurisdiction has taxing rights in respect of another jurisdiction where, under the rule order provided in the GloBE Rules, the Jurisdictional Top-up Tax computed in respect of the latter jurisdiction could result in a Top-up Tax liability due under the charging provisions in the former jurisdiction, even if no Top-up Tax liability actually arises (e.g., because the Effective Tax Rate of the latter jurisdiction is above the Minimum Rate). A jurisdiction with a QDMTT is considered having taxing rights in respect of its own jurisdiction and is therefore to be provided with the Jurisdictional Section in respect of its own jurisdiction when the QDMTT can be imposed in respect of Constituent Entities or Joint Ventures or members of JV Group of the MNE Group.

21. As an exception to the Dissemination Approach in connection with Jurisdictional Sections, UTPR Jurisdictions with a UTPR percentage of zero are only to be provided with the section of the GIR that contains information on the attribution of Top-up Tax under the UTPR in respect of that jurisdiction. Furthermore, the Dissemination Approach foresees that the Implementing Jurisdiction in which the Ultimate Parent Entity is located is to be provided with all Jurisdictional Sections.

22. The definition of the term “Implementing Jurisdiction” in subparagraph 1(g) refers to a jurisdiction that has implemented either the IIR, the UTPR or both. An Implementing Jurisdiction may or may not have implemented a QDMTT. For purposes of the GIR MCAA, however, a jurisdiction is not considered an Implementing Jurisdiction when it has only implemented a QDMTT. A jurisdiction is considered an Implementing Jurisdiction as from the date the IIR, the UTPR or both are in effect in the jurisdiction.

23. The definition of the term “GloBE Rules” in subparagraph 1(h) includes the GloBE Model Rules, the Commentary to the GloBE Model Rules, and any Agreed Administrative Guidance as developed by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS. This includes the GIR, the Dissemination Approach and any other guidance, conditions, or requirements agreed as part of the GloBE Implementation Framework. It is acknowledged that, in light of the experience gained with the implementation of the GloBE Rules, the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS may agree to update (parts of) the GloBE Rules. In such case, and provided such changes are adopted in the domestic rules of the jurisdictions, the definition of the GloBE Rules (or of other defined terms, such as the GloBE Information Return, the General Section, the Jurisdictional Sections or the Dissemination Approach) is deemed to refer to the updated version in respect of these jurisdictions.

24. The definition of the term “Co-ordinating Body” subparagraph 1(i) refers to the co-ordinating body of the Convention that, pursuant to paragraph 3 of Article 24 of the Convention, is composed of representatives of the competent authorities of the Parties to the Convention. The definition of the term “Co-ordinating Body Secretariat” in subparagraph 1(j) refers to the OECD Secretariat that pursuant to paragraph 3 of Article 24 of the Convention provides support to the Co-ordinating Body.

25. In accordance with subparagraph 1(k) the GIR MCAA is an “Agreement in effect” in respect of any two Competent Authorities, if they have signed the GIR MCAA, provided notification to the Co-ordinating Body Secretariat under paragraph 1 of Section 8, and one Competent Authority has listed the other Competent Authority as an intended recipient of GIR information, and the other Competent Authority has listed the first Competent Authority as intended sender of GIR information.

26. The definition of the term “QDMTT-only Jurisdiction” in subparagraph 1(l) refers to a jurisdiction that has only implemented a QDMTT.

Paragraph 2 – Undefined terms

27. Paragraph 2 sets out the general rule of interpretation for terms not defined in the GIR MCAA. The first sentence of paragraph 2 makes clear that any capitalised term used in the GIR MCAA but not defined therein will have the meaning it has at that time under the law of the Jurisdiction applying this Agreement, such meaning being consistent with the meaning set forth in the GloBE Rules. Where the laws of the Jurisdiction applying this Agreement is amended to reflect updates to the GloBE Rules, such capitalised

term would have the meaning it has under the updated version of the laws in respect of that Jurisdiction. The second sentence of paragraph 2 provides that, unless the context otherwise requires or the Competent Authorities agree to a common meaning, any term not otherwise defined in the GIR MCAA or the GloBE Rules has the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying the GIR MCAA. In this respect, unless the context requires otherwise, any meaning under the applicable tax laws of that Jurisdiction will prevail over a meaning given to that term under other laws of that Jurisdiction. For instance, in accordance with the Commentary to Art. 10.1 of the GloBE Rules (paragraph 2), the context could require financial accounting terminology or concepts undefined under the GloBE Rules to be interpreted consistent with the meaning given to them under the financial accounting standards and guidance applicable in the Jurisdiction applying the GIR MCAA, irrespective of whether such terms are defined under the domestic tax laws of the same Jurisdiction.

Commentary on Section 2

28. Section 2 provides the legal basis for the exchange and sets out the information that will be exchanged. In general, exchanges will take place on an annual basis. However, information may also be exchanged more frequently than once a year, where appropriate. For example, when a Competent Authority receives corrected GIR information, that information would generally be sent to the other Competent Authority as soon as possible after it has been received, as reflected in paragraph 3 of Section 3.

29. Section 2 further provides that the exchanges of GIR information should be based on the designations of the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity in its GIR. As such, and in order to ensure an efficient interaction with other GIR exchanges and local filing obligations, exchanges should only take place, if a Jurisdiction is identified as an intended receiving Jurisdiction by the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity in its GIR.

30. Exchanges with the designated Jurisdictions can of course only take place under the GIR MCAA when there is an active exchange relationship for the Reporting Fiscal Year in place pursuant to paragraph 2 of Section 8 between the Competent Authority of the Jurisdiction where the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity filed the GIR and the Competent Authority of the designated receiving Jurisdiction.

31. In terms of the scope of the GIR information to be exchanged, the information received by a Competent Authority under the GIR should be in line with the information that is considered relevant for the Jurisdiction of such Competent Authority pursuant to the Dissemination Approach, as defined in Section 1.

Commentary on Section 3

32. Section 3 sets the deadlines for the exchange of the GIR information, in accordance with the Dissemination Approach. The GIR information must be exchanged at the very latest by the agreed deadlines, but Competent Authorities must endeavour nonetheless to exchange the information as early as possible following its receipt.

Paragraph 1 – Standard exchange of information deadline

33. Paragraph 1 requires the GIR information to be exchanged within three months after the filing deadline of the sending Jurisdiction for the Reporting Fiscal Year to which the information relates.

34. As an example, in case the filing deadline for the GIR information in the sending Jurisdiction is 15 months following the end of the Reporting Fiscal Year (in line with Article 8.1.6. of the GloBE Model Rules), then the information would need to be exchanged no later than 18 months following the end of the

Reporting Fiscal Year. As another example, in case the filing deadline for the GIR information in the sending Jurisdiction is 18 months following the end of the Reporting Fiscal Year (in line with Article 9.4.1. of the GloBE Model Rules), then the information would need to be exchanged no later than 21 months following the end of the Reporting Fiscal Year.

Paragraph 2 – Deadline for the first information exchange

35. Paragraph 2 provides transitional relief from the exchange obligations for the first Reporting Fiscal Year in respect of which the legal and operational framework that allows the filing of GloBE information is in effect in the sending Jurisdiction. For that first Reporting Fiscal Year, the GIR information must be exchanged within six months after the filing deadline of the sending Jurisdiction for that year.

36. As an example, in case the filing deadline for the GIR information is 18 months following the end of the Reporting Fiscal Year (in line with Article 9.4.1. of the GloBE Model Rules), then for the first Reporting Fiscal Year in respect of which the legal and operational framework that allows the filing of GloBE information is in effect in the sending Jurisdiction, the information would need to be exchanged no later than 24 months following the end of such Reporting Fiscal Year.

Paragraph 3 – Late filing and exchange of information

37. Paragraph 3 addresses cases where GIR information is filed later than the prescribed deadlines and requires Competent Authorities to exchange the GIR information within three months of the date on which the GIR information was received. This rule also applies to GIR information that was amended or corrected following an initial filing of the GIR information.

Paragraph 4 – XML Schema

38. Paragraph 4 provides for the GIR information to be exchanged through a a common schema in Extensible Markup Language (XML). In this respect, the common schema is the latest GIR XML Schema and User Guide, as agreed by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS.

Paragraph 5 – OECD Common Transmission System

39. Paragraph 5 provides for the GIR information to be transmitted through the OECD Common Transmission System.

Commentary on Section 4

40. Section 4 deals with collaboration between the Competent Authorities on corrections, compliance and enforcement. In addition to the instances foreseen in Section 4, Competent Authorities may also consider to multilaterally negotiate and enter into administrative cooperation agreements to further enhance compliance or enforcement. Such administrative cooperation could be undertaken in various areas, such as coordinated risk assessment and assurance and simultaneous tax examinations. Competent Authorities could require further information from MNE Groups in respect of risks identified based on the information in the GIR in a coordinated manner. For instance, where a QDMTT is not treated as a safe harbour and the Jurisdiction allows for the use of a local accounting standard that differs from the one used in the Consolidated Financial Statements to calculate its QDMTT tax liability, the MNE Group may file a GIR based on the Consolidated Financial Statements in the central filing Jurisdiction, but may locally file a QDMTT return based on the local accounting standard in the QDMTT Jurisdiction. Administrative cooperation agreements could foresee that the QDMTT Jurisdiction and the central filing

Jurisdiction could exchange the relevant GIR information or the local QDMTT return filed in their respective Jurisdictions with a view to conducting joint compliance activities in respect of an MNE Group.

Paragraph 1 – Correction of errors

41. Paragraph 1 provides that if one Competent Authority has reason to believe that information included in the GIR requires corrections, that Competent Authority may, if it wishes to do so, notify the other Competent Authority. In case the notified Competent Authority agrees, it will take appropriate measures available to obtain an amended GIR information and exchange the relevant amended information with all Competent Authorities pursuant to Section 2 without undue delay.

42. The notice under this paragraph must be in writing and must clearly set out the errors and the reasons for the belief that such errors have occurred. The notified Competent Authority should provide a response or an update as soon as possible. If, however, after reviewing and considering the notice in good faith, the notified Competent Authority does not agree that there is, or has been, an error as described in the notice it should as soon as possible advise the other Competent Authority in writing of such determination and explain the reasons for it.

43. Paragraph 1 is only intended to deal with manifest errors that may have led to incorrect or incomplete information reporting with respect to GIR information so that the information included in the GIR is robust and accurate to allow tax administrations to perform an appropriate risk assessment and to evaluate the correctness of a Constituent Entity's tax liability under the GloBE Rules. Therefore, errors that are covered by this paragraph do not include errors identified through a more thorough risk assessment or tax examination at a later stage. In addition, any dispute upon differences in the interpretation or the application of the GloBE Rules between jurisdictions would not be covered under paragraph 1.

Paragraph 2 – Information not exchanged by the agreed deadline

44. Paragraph 2 sets out the procedures for notification in cases where a Constituent Entity notified its tax administration that its GIR is to be filed by an Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity in another Jurisdiction, but the relevant information was not exchanged by the agreed deadline. In this case, the Competent Authority may, if it wishes to do so, notify the other Competent Authority that the GIR was to be filed by the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity located in the Jurisdiction of the other Competent Authority. The other Competent Authority will then promptly determine the reason for not exchanging the concerned GIR information (i.e., the non-receipt of the GIR information, the Jurisdiction of the notifying Competent Authority was not designated as an intended recipient Jurisdictions or technical issues at the level of the tax administration) and update the first-mentioned Competent Authority within one month of the receipt of the notification, including the expected exchange date for the GIR information, where relevant.

Commentary on Section 5

45. Confidentiality of taxpayer information has always been a fundamental cornerstone of tax systems, as well as for the international exchange of tax information. Both taxpayers and tax administrations have a legal right to expect that information exchanged remains confidential and is used only in accordance with the terms of the agreement under which it was exchanged. In order to have confidence in their tax systems and comply with their obligations under the law, taxpayers need to know that the often-sensitive information is not disclosed inappropriately, whether intentionally or by accident. Citizens and governments will only trust international exchange if the information exchanged is used and disclosed only in accordance with the instrument on the basis of which it was exchanged. This is a matter of both the legal framework and of having systems and procedures in place to ensure that the legal framework is respected in practice and

that there is no unauthorised disclosure or use of information.¹ The ability to protect the confidentiality of tax information is also the result of a “culture of care” within a tax administration which includes the entire spectrum of systems, procedures and processes to ensure that the legal framework is respected in practice and information security and integrity is also maintained in the handling of information. As the sophistication of a tax administration increases, the confidentiality processes and practices must keep pace to ensure that information exchanged remains confidential and is used appropriately.²

46. Section 5, together with Section 8 and the preamble to the GIR MCAA explicitly recognise the importance of confidentiality and data safeguards in connection with the automatic exchange of information included within the GIR.

Paragraph 1 – Confidentiality

47. All information exchanged under the GIR MCAA is subject to the confidentiality rules and other safeguards provided for in the Convention. This includes the limitations based on the purposes for which the information may be used and limits to whom the information may be disclosed. In particular, Article 22 of the Convention states that the information exchanged with a Party should only be disclosed to persons or authorities concerned with the assessment, collection or recovery of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to taxes of that Party and that the Party may use the information only for such purposes.

48. Exchange of information instruments, including Article 21 of the Convention, generally provide that information does not have to be supplied to another Jurisdiction if the disclosure of the information would be contrary to the *ordre public* (public policy) of the Jurisdiction supplying the information. While it is rare for this to apply in the context of information exchanges between Competent Authorities, certain Jurisdictions may, for instance, require their Competent Authorities to specify that information they supply may not be used or disclosed in proceedings that could result in the imposition and execution of the death penalty or torture or other severe violations of human rights (such as for example when tax investigations are motivated by political, racial, or religious persecution) if such exchange would contravene the public policy of the supplying Jurisdiction.

Paragraph 2 – Breach of confidentiality

49. Ensuring the confidentiality of information received under the applicable legal instrument is critical. Paragraph 2 of Section 5 provides that in the event of any breach of confidentiality or failure of safeguards, the Competent Authority must immediately notify the Co-ordinating Body Secretariat of such breach or failure including any sanctions or remedial actions consequently imposed. The content of any such notice must itself respect the confidentiality rules of the GIR MCAA and the Convention. The Co-ordinating Body Secretariat will notify all other Competent Authorities with respect to which this is an Agreement in effect with the first mentioned Competent Authority.

¹ Further details on the expectations in this respect can be found in paragraphs 8 through 21 of the Commentary on Section 5 of the Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information pursuant to the Crypto-Asset Reporting Framework, available on <https://www.oecd.org/tax/international-standards-for-automatic-exchange-of-information-in-tax-matters-896d79d1-en.htm>.

² OECD (2012), *Keeping it Safe: The OECD Guide on the Protection of Confidentiality of Information Exchanged for Tax Purposes*, OECD, Paris, available on www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/keeping-it-safe-report.pdf.

Commentary on Sections 6 and 7

50. These Sections deal with consultations between the Competent Authorities and amendments to the GIR MCAA.

Section 6 – Consultations

51. Section 6 provides that if any difficulties in the implementation or interpretation of this Agreement arise, either Competent Authority may request consultations to develop measures to ensure that this Agreement is fulfilled. To the extent permitted by applicable law, a Competent Authority may, and if it so wishes through the Co-ordinating Body Secretariat, involve other Competent Authorities that have the GIR MCAA in effect with a view to finding an acceptable resolution to the issue.

52. The Competent Authority that requested the consultations shall ensure, as appropriate, that the Co-ordinating Body Secretariat is notified of any conclusions that were reached and measures that were developed, including the absence of such conclusions or measures. The Co-ordinating Body Secretariat will then notify all Competent Authorities with respect to which the GIR MCAA is in effect with the first mentioned Competent Authority, even those that did not participate in the consultations, of any such conclusions or measures.

53. For the avoidance of doubt, the Co-ordinating Body Secretariat should not receive any taxpayer-specific information, including information that would reveal the identity of the taxpayer involved, as part of the notifications under Section 6.

54. Paragraph 3 of Section 6 provides that information included within a GIR provided by a Competent Authority to another Competent Authority under the GIR MCAA may be discussed by the latter with a third Competent Authority provided the third Competent Authority has been provided with the same information by the first-mentioned Competent Authority under the GIR MCAA.

Section 7 – Amendments

55. This paragraph clarifies that this Agreement may be amended by written agreement of the Competent Authorities. Unless the Competent Authorities otherwise agree, such an amendment is effective on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of the last signature of such written agreement.

Commentary on Section 8

Paragraph 1 – Notifications

56. Paragraph 1 describes the notifications that, at the time of signing the GIR MCAA or as soon as possible thereafter, a Competent Authority must provide to the Co-ordinating Body Secretariat before the GIR MCAA can take effect with respect to another Competent Authority:

- the notification under subparagraph 1(a) allows a Competent Authority to specify whether it intends to send GIR information to other Competent Authorities under the GIR MCAA. If a Competent Authority intends to send GIR information, it should then confirm that its Jurisdiction has the legal and operational framework in place to allow for the domestic filings of GIRs and the international exchanges of such information under the GIR MCAA. Such framework should ensure the reliable, complete, timely and enforceable filing of GIR information. In doing so, the Competent Authority should also specify the start date of the first Reporting Fiscal Year for which it intends to send GIR information. In case the GIR MCAA is temporarily to be applied on a provisional basis due to

pending national legislative procedures, this should also be indicated. When specifying such provisional application, the notification should set out the state of advancement of the national legislative procedures, the reasons for the provisional application, and the time period. Finally, the Competent Authority should list the Jurisdictions of the other Competent Authorities to which it intends to send GIR information under the GIR MCAA;

- the notification under subparagraph 1(b) allows a Competent Authority to specify whether it wishes to receive GIR information from other Competent Authorities under the GIR MCAA. If a Competent Authority wishes to receive GIR information, it should indicate whether its Jurisdiction has implemented the IIR, the UTPR and/or a QDMTT. The Competent Authority should further confirm that its Jurisdiction has in place adequate measures to ensure the required confidentiality and data safeguards standards, as discussed in Section 5, are met. This can be confirmed by referring to the relevant Confidentiality and Data Safeguards Report for the Jurisdiction, as adopted by the Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes. Finally, the Competent Authority should list the Jurisdictions of the other Competent Authorities from which it wishes to receive GIR information under the GIR MCAA.

57. In addition to providing these notifications set out above, paragraph 1 clarifies that Competent Authorities must notify the Co-ordinating Body Secretariat, promptly, of any subsequent changes to be made to the above-mentioned notifications, once they have been lodged. This would include cases where the notification pursuant to subparagraph 1(a) would need to be amended due to legislative changes in relation to the GloBE Rules.

Paragraph 2 – Activation of exchange relationships

58. Paragraph 2 provides that there is an active exchange relationship pursuant to the GIR MCAA, as of the date on which (i) the sending Competent Authority has provided a notification to the Co-ordinating Body Secretariat under subparagraph 1a) of Section 8, including listing the receiving Competent Authority's Jurisdiction and (ii) the receiving Competent Authority has provided notifications to the Co-ordinating Body Secretariat under subparagraph 1b) of Section 8, including listing the sending Competent Authority's Jurisdiction. As such, and in order to facilitate the exchange of GIR information under the GIR MCAA to the largest possible extent, exchange relationships under the GIR MCAA between two Competent Authorities are established whenever the conditions set out in paragraph 1 of Section 8 are met and one Competent Authority is willing to send and the other Competent Authority wishes to receive GIR information, without the necessity that information must be correspondingly flowing in the opposite direction.

Paragraphs 3 and 4 – Role of Co-ordinating Body Secretariat

59. Paragraph 3 clarifies that the Co-ordinating Body Secretariat will maintain a list of the Competent Authorities that have signed the GIR MCAA, and between which Competent Authorities there is an active exchange relationship pursuant to paragraph 2 of Section 8. This information will be published on the OECD website.

60. Paragraph 4 stipulates that the Co-ordinating Body Secretariat will maintain the information provided by Competent Authorities pursuant to subparagraphs 1(a) and 1(b) of Section 8. This information will not be published on the OECD website and will only be made available to the signatories of the GIR MCAA.

Paragraph 5 – Deactivation of exchange relationships

61. Paragraph 5 provides that a Competent Authority may deactivate an exchange relationship under this Agreement by giving notice of deactivation in writing to the Co-ordinating Body Secretariat. The Co-ordinating Body Secretariat will promptly notify the other Competent Authority of such notice.

62. In general, the deactivation will have effect for Reporting Fiscal Years commencing after such notice. This is to ensure that a full collection and exchange cycle of GIR information can still take place before the exchange relationship ceases to exist. As an exception to that general rule, the deactivation will have immediate effect in case it is due to a breach of confidentiality or failure of safeguards.

63. Following a deactivation, all information previously received under the GIR MCAA will remain confidential and subject to the terms of Section 5 of the GIR MCAA and the Convention.

Paragraph 6 – Termination

64. Pursuant to paragraph 6, a Competent Authority may terminate its participation in the GIR MCAA. In such case, the Competent Authority must notify the Co-ordinating Body Secretariat in writing. As a general rule, a termination will become effective on the first day of the month following the expiration of a period of 30 months after the date of the notification. This is to ensure that any collection and exchange cycle of GIR information that is commenced by another Competent Authority would still be fully covered the GIR MCAA before the termination becomes effective, in order to ensure legal certainty for both Competent Authorities and MNE Groups. In circumstances where this is necessary (e.g., due to national legislative procedures or a court judgement), the Competent Authority terminating its participation in the GIR MCAA may deviate from the default 30-month period and specify another period.

65. The termination of the participation of a Jurisdiction in the Convention would lead to the automatic termination of the GIR MCAA in respect of such Jurisdiction. Accordingly in such circumstances the GIR MCAA would not separately need to be terminated.

66. Paragraph 6 further clarifies that in the event of a termination, all information previously received under the GIR MCAA will remain confidential and subject to the terms of Section 5 of the GIR MCAA and the Convention.

Commentary on Section 9

67. Section 9 clarifies that, unless otherwise provided for in the GIR MCAA, the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities of any notifications that it has received under the GIR MCAA. Section 9 also clarifies that the Co-ordinating Body will notify all signatories of the GIR MCAA when a new Competent Authority signs the GIR MCAA.

*

*

*

Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information (January 2025)

Inclusive Framework on BEPS

The Global Anti-Base Erosion (GloBE) Model Rules require each Constituent Entity of an MNE Group to annually file a GloBE Information Return (GIR) with the tax administration of the jurisdiction where it is located to support the administration of the GloBE Rules. Under the GloBE Model Rules, a Constituent Entity is discharged from the requirement to file a GIR with the tax administration of the Implementing Jurisdiction where it is located if a GIR conforming to the requirements of the GloBE Rules is filed by the filing deadline by the Ultimate Parent Entity or Designated Filing Entity located in a jurisdiction that has a Qualifying Competent Authority Agreement with such jurisdiction. This document contains the Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information (GIR MCAA), which is based on Article 6 of the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters (Convention), is a Qualifying Competent Authority Agreement as defined in the GloBE Model Rules and sets out the detailed modalities of the exchanges taking place on an automatic basis. The portions of the GIR to be exchanged with each jurisdiction where the MNE Group is operating are multilaterally agreed as part of the Dissemination Approach and depend on the MNE Group's structure and the rule order under the GloBE Rules. The document also contains Commentary on the GIR MCAA.

For more information:

ctp.contact@oecd.org

www.oecd.org/tax/beeps

[@OECDtax](https://twitter.com/OECDtax)

[OECD Tax](https://www.linkedin.com/company/oecd-tax)

Sammanfattning av promemorian

Promemorian innehåller förslag till genomförande av rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (kallat DAC 9). Direktivet är nära sammankopplat med direktivet om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen (EU) 2022/2523 (minimibeskattningsdirektivet). Minimibeskattningsdirektivet genomfördes i svensk rätt genom lagen (2023:875) om tilläggsskatt och kompletterande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Därutöver innehåller promemorian förslag på ändringar som är en följd av det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter som antagits av OECD/G20:s Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting (BEPS), kallat det inkluderande ramverket (IF).

I promemorian föreslås även flera ändringar som syftar till att förbättra och komplettera skatteförfarandet när det gäller tilläggsskatt för företag i stora koncerner samt ändringar som är en följd av nya administrativa riktlinjer och ändringar av GloBE Information Return som antagits av IF. Dessa ändringar avser bl.a. en tillfällig sanktionslättnad.

Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 april 2026.

Förslag till lag om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter som avses i

1. rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och

2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (3–12 §§),
- bestämmelser om överföring av uppgifter (13 och 14 §§),
- bestämmelser om samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas (15–18 §§),
- bestämmelser om användning av upplysningar som Skatteverket tar emot (19 §),
- bestämmelser om underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter (20 och 21 §§).

Definitioner och förklaringar

3 § Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

Termen uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

4 § Med rapporteringspliktig jurisdiktion avses i denna lag

1. en medlemsstat i Europeiska unionen, eller
2. en annan stat med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter och vilken har identifierats som en sådan i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

5 § Med det allmänna avsnittet avses det avsnitt i tilläggsskatterapporten som innehåller allmänna upplysningar om den multinationella koncernen

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

som helhet, inklusive dess bolagsstruktur och en övergripande sammanfattning av tillämpningen av reglerna.

6 § Med avsnitt om jurisdiktion avses de avsnitt i tilläggsskatterapporten som innehåller information om den närmare tillämpningen av reglerna om tilläggsskatt eller kvalificerad nationell tilläggsskatt för varje stat där den multinationella koncernen bedriver verksamhet.

7 § Med stat som har beskattningsrätt avses den stat i vilken ett moderföretag, en koncernenhet, ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag hör hemma som är eller kan vara skattskyldig för ett tilläggsskattebelopp som beräknats i den egna staten eller en annan stat, även om tilläggsskattebeloppet är noll.

8 § Med genomförandestat avses en stat som har genomfört antingen en huvudregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 4 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt eller en kompletteringsregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 5 § lagen om tilläggsskatt eller båda, för ett givet rapporterat beskattningsår.

9 § Med spridningsmetod avses följande:

1. Det allmänna avsnittet i tilläggsskatterapporten ska överföras till den genomförandestat där moderföretaget eller koncernenheter i koncernen hör hemma.

2. Det allmänna avsnittet i tilläggsskatterapporten, med undantag av den övergripande sammanfattningen, ska överföras till de stater som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt och

a) där koncernenheter i koncernen hör hemma,

b) där ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag i koncernen hör hemma, om samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt, eller

c) där statslösa koncernenheter eller statslösa samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag i koncernen omfattas av statens kvalificerade nationella tilläggsskatt.

3. Ett eller flera avsnitt om jurisdiktion i tilläggsskatterapporten ska överföras till stater som har beskattningsrätt med avseende på de stater som dessa avsnitt gäller.

Med undantag för vad som anges i första stycket 3 ska dock en stat som har beskattningsrätt endast genom kompletterande tilläggsskatt och som har en procentsats för kompletterande tilläggsskatt som är noll, enbart tillhandahållas den del av tilläggsskatterapporten som innehåller information om fördelning av kompletterande tilläggsskatt med avseende på den staten.

Den genomförandestat där moderföretaget hör hemma ska tillhandahållas samtliga avsnitt om jurisdiktion.

10 § Med stat som enbart tillämpar kvalificerad nationell tilläggsskatt avses en stat som enbart har genomfört en regel om nationell tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 3 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt för ett givet rapporterat beskattningsår.

11 § Med rapporterat beskattningsår avses det beskattningsår som tilläggsskatterapporten avser. Bilaga 4

12 § Termer och uttryck som används i denna lag har, om inte något annat anges, samma betydelse som anges i lagen (2023:875) om tilläggs-skatt.

Överföring av uppgifter

13 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra uppgifter som Skatteverket har fått i en tilläggsskatterapport enligt 33 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) från moderföretaget eller den koncernenhet som har utsetts att lämna tilläggsskatterapport och som hör hemma i Sverige. Uppgifter ska överföras i enlighet med spridningsmetoden och baserat på den rapporterade enhetens anvisningar.

Skatteverket ska inte lämna de uppgifter som avses i första stycket, om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 33 d kap. skatteförfarandelagen lämnas för.

14 § Uppgifter ska överföras senast inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas enligt 33 d kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Om tilläggsskatterapporten lämnas in för sent, ska uppgifterna överföras senast inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten lämnades.

Samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll

15 § Om det finns skäl att anta att uppgifter i en tilläggsskatterapport som Skatteverket har mottagit genom automatiskt utbyte behöver ändras på grund av uppenbara fel, får Skatteverket anmäla detta till behörig myndighet i den stat där moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapporten hör hemma.

16 § Om en svensk koncernenhet har underrättat Skatteverket om vilken enhet som lämnar tilläggsskatterapporten och i vilken stat den enheten hör hemma men uppgifter inte har överförts från den rapporteringspliktiga jurisdiktions behöriga myndighet inom tre månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten, ska Skatteverket underrätta den behöriga myndigheten om att uppgifterna inte har mottagits.

Om tilläggsskatterapporten avser det första rapporterade beskattningsåret för den rapporteringspliktiga jurisdiktions behöriga myndighet, gäller första stycket om tilläggsskatterapporten inte mottagits inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas i den staten.

Med första rapporterat beskattningsår avses det första beskattningsår för vilket en huvudregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 4 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt, en kompletteringsregel för tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 5 § lagen om tilläggsskatt eller en regel om nationell tilläggsskatt enligt definitionen i 2 kap. 3 § lagen om tilläggsskatt är tillämplig i en stat.

17 § Om moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport hör hemma i Sverige och en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att det finns skäl att anta att uppgifter som har lämnats i en tilläggsskatterapport behöver kompletteras eller ändras, ska Skatteverket vid behov och utan oskäligt dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att inhämta kompletteringar eller en ändrad tilläggsskatterapport från moderföretaget eller den koncernenhet som utsetts att lämna tilläggsskatterapport.

Skatteverket ska så snart som möjligt överföra uppgifter i den ändrade tilläggsskatterapporten i enlighet med 13 §.

18 § Om en annan rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att uppgifter i tilläggsskatterapporten inte har överförts inom den tidsfrist som anges i 14 §, ska Skatteverket utan oskäligt dröjsmål fastställa skälet till att uppgifterna inte har överförts. Skatteverket ska inom en månad från den dag underrättelsen togs emot meddela den behöriga myndigheten skälet till att uppgifterna inte har överförts och, i de fall det är relevant, informera om när uppgifterna kan förväntas överföras.

Den nya förväntade dagen för överföring ska fastställas till en dag senast tre månader efter den dag underrättelsen om den uteblivna överföringen togs emot.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

19 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

20 § Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta

koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Bilaga 4

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

21 § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter,

2. tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 20 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska Skatteverket underrätta den aktuella staten om detta.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. För beskattningsår som avslutas före den 31 mars 2025, ska överföring av uppgifter ske inom sex månader från den dag tilläggsskatterapporten senast ska lämnas. Överföring av uppgifter ska dock inte ske före den 1 december 2026.

Förslag till lag om ändring i lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Härigenom föreskrivs att bilaga 2 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Förteckning över de svenska skatter och avgifter som konventionen tillämpas på

Konventionen tillämpas på de skatter och avgifter som utgår enligt följande lagar.

Artikel 2 punkt 1 a:

i) Kupongskattelagen (1970:624), lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, inkomstskattelagen (1999:1229).	i) Kupongskattelagen (1970:624), lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, inkomstskattelagen (1999:1229), <i>lagen (2023:875) om tilläggsskatt.</i>
ii) Lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.	
iii) Lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.	

Artikel 2 punkt 1 b:

- i) Begravningslagen (1990:1144), lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.
- ii) Lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, socialavgiftslagen (2000:980).
- iii) A. Lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.
B. Lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter.
C. Mervärdesskattelagen (2023:200).
D. Lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, bilskrotninglagen (1975:343), lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor, lagen (1999:673) om skatt på avfall, lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, lagen (2022:155) om tobaksskatt, lagen (2022:156) om alkoholskatt.

¹ Senaste lydelse 2024:758.

Bilaga 4

E. Lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon, vägtrafikskattelagen (2006:227), lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt.

F. Lagen (1972:435) om överlastavgift, lagen (2004:629) om trängsel-skatt samt bestämmelser som har meddelats med stöd av lagen (2024:172) om infrastrukturavgifter på väg, i fråga om avgifter på allmän väg.

Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Bilaga 4

Härigenom föreskrivs¹ att 17 a § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Rapportering och utbyte av
upplysningar om kryptotillgångar
och vissa andra ändringar
avseende det administrativa
samarbetet på skatteområdet

17 a §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar, av land-för-land-rapporter *eller* uppgifter om vissa kryptotillgångar,

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar, av land-för-land-rapporter, uppgifter om vissa kryptotillgångar *eller av tilläggs-skatte rapporter,*

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 § och 2 kap. 5 § lagen (2001:181) och behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet² ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Rapportering och utbyte av
upplysningar om kryptotillgångar
och vissa andra ändringar
avseende det administrativa
samarbetet på skatteområdet

1 kap.

4 §

Uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,
2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,
3. fastighetstaxering,
4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,
5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,
6. handläggning
 - a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
 - b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,
 - c) enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),
 - d) enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och 33 a kap. skatteförfarandelagen,
 - e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen,
 - f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, handläggning av sådant stöd som avses i lagen (2023:230) om förfarande för elstöd till företag samt vid handläggning av sådan kompensation som avses i lagen (2024:404) om skattefrihet och förfarande för kompensation till personer födda 1957 på grund av höjd åldersgräns för förhöjt grundavdrag,
 - g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar
 - g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen, *och*

h) enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. skatteförfarandelagen,

om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen,

h) enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. skatteförfarandelagen, *och*

i) enligt lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggs-skatte rapporter,

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

9. hantering enligt lagen (2024:1300) om uppgiftsskyldighet i fråga om frånvaro på grund av vård av barn, och

10. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Lydelse enligt SFS 2025:103

Föreslagen lydelse

2 kap.

5 §

Från databasen får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

1. namn och personnummer,
2. organisationsnummer, namn, företagsnamn och juridisk form samt i fråga om handelsbolag och andra juridiska personer sådana uppgifter om huvudkontor och säte som avses i 67 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244),
3. registrering enligt skatteförfarandelagen samt särskilt registrerings- eller redovisningsnummer,
4. på vilket sätt den preliminära skatten ska betalas för en fysisk person,
5. registrering av skyldighet att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter,
6. slag av näringsverksamhet,
7. beslut om likvidation, förenklad avveckling eller konkurs,
8. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som skattebefriad förbrukare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi eller lagen (2022:156) om alkoholskatt och i sådana fall från vilken tidpunkt,
9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt och i sådana fall från vilken tidpunkt,

Bilaga 4

10. huruvida en distansförsäljare enligt 10 kap. lagen om tobaksskatt har ställt säkerhet för skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet, och

11. huruvida en producent av öl har anmält att den är ett oberoende småbryggeri enligt lagen om alkoholskatt och i sådana fall producentens anmälda årsproduktion och eventuell anteckning om att uppgifterna inte har accepterats av Skatteverket vid en prövning.

Från databasen får även uppgifter som lämnats i en tilläggs-skatterapport lämnas ut till en enskild som enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt tillhör samma koncern som den som uppgifterna avser, om uppgifterna har betydelse för bedömning och beräkning av dennes skatt-skyldighet enligt lagen om tilläggs-skatt.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Bilaga 4

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 § samt 27 kap. 1 och 2 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen *Föreslagen lydelse*
Rapportering och utbyte av
upplysningar om kryptotillgångar
och vissa andra ändringar
avseende det administrativa
samarbetet på skatteområdet

9 kap.

2 §

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
6. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
7. lagen (1998:620) om belastningsregister,
8. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
9. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,
10. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
11. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,
12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder,
13. brottsdatalagen (2018:1177),
14. lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen,
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, *och*
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar,
16. lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.
16. lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, *och*

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

27 kap.

1 §

Sekretess gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

Sekretess gäller vidare

1. i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen,

2. hos kommun eller region för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatterättsnämnden har lämnat i ett ärende om förhandsbesked i en skatte- eller taxeringsfråga, och

3. hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket har lämnat i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, kryptoavgift och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, kryptoavgift, *rapportavgift* och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3, 4 eller 6 §.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

2 §

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i

1. särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte omfattas av 1 §,

2. ärende om kompensation för eller återbetalning av skatt,

3. ärende om anstånd med erläggande av skatt,

4. ärende om kassaregister enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),

5. ärende om kontoavgift enligt skatteförfarandelagen,

6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, *och*

7. ärende enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar,

7. ärende enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, *och*

8. ärende enligt lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men.

Sekretessen gäller inte

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3, 6 och 7 samt andra stycket,

2. beslut om undantag från skyldigheter som gäller kassaregister enligt 39 kap. 9 § skatteförfarandelagen,

3. beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. skatteförfarandelagen, eller

4. beslut om kontoavgift enligt 49 b kap. 1 § skatteförfarandelagen.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3 eller 4 §.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3, 6, 7 *och* 8 samt andra stycket,

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att nuvarande 32 a kap. 5 § ska betecknas 32 a kap. 7 §,

dels att 32 a kap. 3 §, 33 d kap. 2, 7 och 8 §§, 37 kap. 11 §, 49 kap. 8 §, 52 kap. 3 och 4 §§, 56 a kap. 4 §, 66 kap. 7, 21 och 22 §§ och 67 kap. 12 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 32 a kap. 5 § ska sättas närmast före 32 a kap. 7 §,

dels att rubriken närmast före 66 kap. 27 § ska lyda ”Efterbeskattning – omprövning till nackdel efter tvåårs- eller fyraårsfristen”,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 32 a kap. 5 och 6 §§, 33 d kap. 8 a och 8 b §§, 37 kap. 7 b § och 51 kap. 5 § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

32 a kap.

3 §¹

En tilläggsskattedeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om vilken enhet som lämnar tilläggsskatterapport,
3. uppgift om att enheten har tagit del av rapporten i 2,

4. summan av tilläggsskattebelopp som den deklareringskyldige är skattskyldig för enligt huvudregeln för tilläggsskatt,

5. summan av kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter,

4. de uppgifter som behövs för att fördela kompletterande tilläggsskatt, och

5. de uppgifter som behövs för beräkning av nationell tilläggsskatt enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

6. de uppgifter som behövs för att fördela kompletterande tilläggsskatt, och

7. de uppgifter som behövs för beräkning och fördelning av nationell tilläggsskatt enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Valuta

5 §

Uppgifter om belopp som ska lämnas i en tilläggsskattedeklaration ska anges i svenska kronor.

Om beräkningarna enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt har gjorts i annan valuta än svenska

kronor ska omräkning ske enligt Bilaga 4
6 §.

6 §

Tilläggsskattebelopp och kompletterande tilläggsskatt ska räknas om enligt den genomsnittliga växelkursen för det beskattningsår som beloppet hänförs till. De kurser som fastställs av Sveriges riksbank ska användas.

Om någon valutakurs inte fastställts av Sveriges riksbank gäller följande. Motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta ska användas vid omräkning. Om någon valutakurs avseende svenska kronor inte har fastställts, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

33 d kap.

2 §²

Definitionerna av stat, koncern, svensk koncernenhet, moderföretag, moderenhet, delägd moderenhet *och* huvudregel för tilläggsskatt är desamma i detta kapitel som i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Definitionerna av stat, koncern, svensk koncernenhet, moderföretag, moderenhet, delägd moderenhet, huvudregel för tilläggsskatt *och modellreglerna* är desamma i detta kapitel som i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Definitionerna av genomförandestat och stat som har beskattningsrätt är desamma i detta kapitel som i 7 och 8 §§ lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av tilläggsskatterapporter.

7 §³

En tilläggsskatterapport ska innehålla en förteckning över de val som har gjorts *enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt.*

En tilläggsskatterapport ska innehålla en förteckning över de val som har gjorts. Rapporten ska också innehålla en förteckning över

² Senaste lydelse 2023:880.

³ Senaste lydelse 2023:880.

Rapporten ska också innehålla en förteckning över de återkallelser av val som har gjorts.

de återkallelser av val som har gjorts.

8 §⁴

Om det för en koncern tillämpas ett sådant undantag som avses i 6 kap. 16 eller 17 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt, ska tilläggsskatterapporten innehålla uppgift om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet har börjat.

Om det för en koncern tillämpas ett sådant undantag *från reglerna under fem år* som avses i 6 kap. 16, 16 a, 16 b eller 17 § lagen (2023:875) om tilläggsskatt *eller motsvarande regler i en annan stat*, ska tilläggsskatterapporten innehålla uppgift om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet har börjat.

8 a §

Uppgifter som ska lämnas enligt 5–8 §§ ska baseras på modellreglerna med tillhörande kommentarer. Undantag finns i 8 b §.

Om tillämpning av första stycket medför skillnad från vad nationell rätt i en genomförandestat föreskriver, ska tilläggsskatterapporten även innehålla upplysning om och uppgift om effekten av skillnaden.

8 b §

Om tilläggsskatterapporten innehåller ett val om förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i en stat eller det endast finns en stat som har beskattningsrätt över tilläggs-skattebeloppet som beräknats i en stat, ska 8 a § inte tillämpas. Uppgifterna i tilläggsskatterapporten ska då baseras på den nationella rätten i den stat förenklingsregeln har valts eller den stat som har beskattningsrätt.

37 kap.

7 b §

Skatteverket får förelägga en svensk koncernenhet att lämna

uppgift som behövs för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport om det kan antas att uppgiften inte stämmer överens med bestämmelserna i lagen (2023:875) om tilläggsskatt.

Första stycket gäller endast om det kan antas att uppgiften har betydelse för bedömningen av koncernenhetens skattskyldighet enligt lagen om tilläggsskatt.

11 §⁵

Om Skatteverket har tagit emot en begäran om upplysningar och verket behöver en uppgift för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eller ett avtal som medför skyldighet att utbyta upplysningar i skatteärenden, gäller följande.

<p>Skatteverket får förelägga</p> <p>1. den som de begärda upplysningarna avser, att lämna uppgift som verket behöver, <i>eller</i></p> <p>2. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift som verket behöver om en rättshandling med någon annan.</p>	<p>Skatteverket får förelägga</p> <p>1. den som de begärda upplysningarna avser, att lämna uppgift som verket behöver,</p> <p>2. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift som verket behöver om en rättshandling med någon annan, <i>eller</i></p> <p>3. den som har lämnat in en tilläggsskatterapport eller är ett moderföretag enligt lagen (2023:875) om tilläggsskatt, att lämna uppgift som verket behöver för att kontrollera en uppgift som lämnats i en tilläggsskatterapport.</p>
---	--

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i andra stycket 2 föreläggas att lämna sådan uppgift som avses där.

49 kap.

8 §

<p>Skattetillägg ska tas ut av den som</p> <p>1. har skönsbeskattats på grund av att någon inkomstdeklaration inte har lämnats,</p>	<p>1. har skönsbeskattats på grund av att någon inkomstdeklaration eller tilläggsskattedeclaration inte har lämnats,</p>
---	--

⁵ Senaste lydelse 2012:847.

2. inte heller har lämnat deklaration inom den tid som föreskrivs i 7 §, och

3. på Skatteverkets initiativ påförs ytterligare skatt genom omprövning av skönsbeskattningsbeslutet.

Ett beslut om skattetillägg ska inte undanröjas om en inkomstdeklaration lämnas senare.

Ett beslut om skattetillägg ska inte undanröjas om en inkomstdeklaration *eller tilläggsskatte-deklaration* lämnas senare.

Om skattetillägg inte har tagits ut i samband med det första skönsbeskattningsbeslutet ska, vid tillämpningen av första stycket 2, det som sägs i 7 § om beslutet om skattetillägg och kännedom om skattetillägget i stället gälla skönsbeskattningsbeslutet och kännedom om skönsbeskattningen.

51 kap.

5 §

Skattetillägg eller rapportavgift ska inte tas ut för det fall en koncernenhet vidtagit skäligen åtgärder för att redovisa korrekta beräkningar i enlighet med 33 d kap. och korrekta bedömningar i fråga om bestämmelserna om tilläggsskatt.

Bestämmelsen gäller för räkenskapsår som börjar före den 1 januari 2027 men inte för räkenskapsår som avslutas efter den 30 juni 2028.

52 kap.

3 §⁶

Ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas senast under det andra året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom *tre* år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom *fyra* år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

4 §⁷

Om den som är deklarationsskyldig lämnar en inkomstdeklaration eller skattedeklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket.

⁶ Senaste lydelse 2023:880.

⁷ Senaste lydelse 2023:880.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklARATIONEN lämnas efter utgången av *andra* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklARATIONEN lämnas efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklARATIONSSKYLDIGE inte har lämnat någon deklARATION, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

56 a kap.

4 §⁸

I ett beslut om tilläggsskatt ska belopp anges i svenska kronor. Om beloppet som ligger till grund för beslutet anges i annan valuta, ska beloppet omräknas till svenska kronor *utifrån balansdagens kurs för koncernenheten. Om beloppet inte kan hänföras till en enskild koncernenhet ska kursen på moderföretagets balansdag användas.*

I ett beslut om tilläggsskatt ska belopp anges i svenska kronor. Om beloppet som ligger till grund för beslutet anges i annan valuta, ska beloppet omräknas till svenska kronor *enligt vad som anges i 32 a kap. 6 §.*

Den kurs som fastställs av Sveriges riksbank för köp av svenska kronor ska användas vid omräkning. Om någon valutakurs inte fastställts av Sveriges riksbank gäller följande. Motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta ska användas vid omräkning. Om någon valutakurs avseende svenska kronor inte har fastställts, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

*Lydelse enligt lagrådsremissen
Rapportering och utbyte av
upplysningar om kryptotillgångar
och vissa andra ändringar
avseende det administrativa
samarbetet på skatteområdet*

Föreslagen lydelse

⁸ Senaste lydelse 2023:880.

66 kap.

7 §

En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. föreläggande,
6. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,
7. tvångsåtgärder,
8. återkallelseavgift,
9. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
10. rapporteringsavgift,
11. plattformavgift,
12. kryptoavgift,
13. kontrollavgift,
14. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
15. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
16. verkställighet, *eller* 16. verkställighet,
17. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd. 17. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd, *eller*
18. ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 §

Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (tvåårsfristen).

Om beslutet om omprövning avser ett beslut om tilläggsskatt ska dock beslutet meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (fyraårsfristen).

22 §⁹

Om den som är deklarationsskyldig lämnar inkomstdeklaration eller skattedeklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller meddelas inom ett år från den dag då deklarationen

kom in till Skatteverket. Ett sådant beslut får dock bara meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklARATIONEN lämnas efter utgången av *andra* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklARATIONEN lämnas efter utgången av *tredje* året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklARATIONSSKYLDIGE inte har lämnat någon deklARATION, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Första–tredje styckena gäller inte beslut om förseningsavgift.

Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Rapportering och utbyte av
upplysningar om kryptotillgångar
och vissa andra ändringar
avseende det administrativa
samarbetet på skatteområdet

67 kap.

12 §

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnageskattning eller återkallelse av godkännande för tonnageskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. deklARATIONsombud,
6. tvångsåtgärder,
7. återkallelseavgift,
8. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
9. rapporteringsavgift,
10. plattformsavgift,
11. kryptoavgift,
12. kontrollavgift,
13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
15. verkställighet, *eller* 15. verkställighet,
16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd, *eller*
17. ansvar för kompletterande tilläggsskatt.

Bilaga 4

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Bilaga 4

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen Förelagen lydelse
Rapportering och utbyte av
upplysningar om kryptotillgångar
och vissa andra ändringar
avseende det administrativa
samarbetet på skatteområdet

1 §

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar tillämpas dock i följande fall även andra lagar:

1. Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, tillämpas även lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

2. Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

3. Vid utbyte av upplysningar om kryptotillgångar från rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt artikel 8ad i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226, tillämpas lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av kryptotillgångar.

4. Vid utbyte av tilläggsskatte-
rapporter enligt artikel 8ae i rådets
direktiv 2011/16/EU av den
15 februari 2011 om administrativt
samarbete i fråga om beskattning, i
lydelsen enligt rådets direktiv (EU)
2025/872 av den 14 april 2025 om
ändring av direktiv 2011/16/EU om
administrativt samarbete i fråga
om beskattning, tillämpas lagen
(2025:000) om automatiskt utbyte
av tilläggsskatterapporter.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

Förslag till lag om ändring i lagen (2023:875) om tilläggsskatt

Bilaga 4

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2023:875) om tilläggsskatt

dels att 6 kap. 1 och 15 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 6 kap. 15 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 §¹

I detta kapitel finns bestämmelser om

- skattskyldighet för svensk nationell tilläggsskatt (2 och 2 a §§),
- skattskyldighet enligt huvudregeln för tilläggsskatt (3–8 §§),
- skattskyldighet enligt kompletteringsregeln för tilläggsskatt (9–15 §§), och
- undantag från reglerna under fem år (16–18 §§).

I 7 kap. finns bestämmelser om hur bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas för särskilda enheter och transaktioner.

15 §

Om samtliga svenska koncernenheter i en koncern ansöker om det ska Skatteverket besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter enligt 12 §.

Ansökan ska göras senast 14 månader efter utgången av det beskattningsår som den avser. Beslutet gäller så länge den ansvariga koncernenheten ingår i koncernen eller till dess att de svenska koncernenheterna gemensamt anmäler att ansvaret ska upphöra.

Om samtliga svenska koncernenheter i en koncern ansöker om det ska Skatteverket, *om inte särskilda skäl talar mot det*, besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter enligt 12 §.

Ansökan ska lämnas på ett formulär som fastställts av Skatteverket.

15 a §

Om det finns särskilda skäl får Skatteverket besluta att ansvaret enligt 15 § ska upphöra att gälla.

Ett beslut om att ansvaret ska upphöra att gälla enligt första stycket gäller från och med dagen för beslutet eller den senare dag som Skatteverket bestämmer.

¹ Senaste lydelse 2024:1248.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

Förteckning över remissinstanserna

Bilaga 5

Efter remiss har yttranden kommit in från Bokföringsnämnden, Bolagsverket, Ekobrottsmyndigheten, Ekonomistyrningsverket, Euroclear Sweden AB, FAR, Fastighetsägarna Sverige, Finansbolagens förening, Finansinspektionen, Fondbolagens förening, Företagarna, Förvaltningsrätten i Malmö, Förvaltningsrätten i Stockholm, Integritetsskyddsmyndigheten, Journalistförbundet, Kammarrätten i Göteborg, Kommerskollegium, Näringslivets skattedelegation, Regelrådet, Revisorsinspektionen, Riksbanken, Skatteverket, Stockholms universitet (Juridiska fakulteten), Svensk Försäkring, Svensk Sjöfart, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA), Tidningsutgivarna, Uppsala universitet (Juridiska fakulteten) och Åklagarmyndigheten.

Följande remissinstanser har avstått från att yttra sig över promemorian: Riksdagens ombudsmän (JO) och Svenska Bankföreningen.

Följande remissinstanser har inte kommit in med något yttrande: Näringslivets regelnämnd, Sparbankernas Riksförbund, Svensk Handel, Svensk Industriförening, Svensk Värdepappersmarknad och Sveriges Aktiesparares Riksförbund.